

ΤΟ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΜΠΑΣΚΕΤ

ΤΡΙΠΛΟΝΙΤΟ

• ΤΕΥΧΟΣ 8 • 3/1/89
ΔΡΧ. 200

Η ΑΤΖΕΝΤΑ
ΤΟΥ **1988**
ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ
ΓΕΓΟΝΟΤΑ
ΤΗΣ
ΧΡΟΝΙΑΣ
ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ
1989: ΤΟ
ΚΑΛΕΝΤΑΡΙ
ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ

ΠΑΝΙΩΝΙΟΣ-ΑΡΗΣ

**ΠΟΙΟΣ ΘΑ
ΓΙΟΡΤΑΣΕΙ
ΤΟΥ ΑΗ
ΓΙΑΝΝΙΟΥ;**

EAGLE JEANS • TEL. 9922.772, 9751.033

ΕΠΙΛΟΓΕΣ**Η ΑΤΖΕΝΤΑ
ΤΟΥ 1988**

- Τα γεγονότα της χρονιάς που πέρασε και αναφορά στα σημαντικότερα θέματα που σημάδεψαν το '88.

ΣΕΛ. 9-18

**ΤΟ ΚΑΛΕΝΤΑΡΙ
ΤΟΥ 1989**

- Διοργανώσεις και συναντήσεις των ομάδων μας στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

ΣΕΛ. 19-20

ΑΡΗΣ

- Βάλτε τέλος στην περαστική. Η περιπέτεια του Τελ Αβίβ.

ΣΕΛ. 22-24

ΤΣΣΚΑ

- «Τα μπιάτα του Μπολσόι». Η μεγάλη ομάδα της Μόσχας προσεχώς αντίπαλος του Άρη.

Η ΤΣΣΚΑ σήμερα και χτες.

ΣΕΛ. 26-31

NBA

- Το ξύλο βγήκε από τον παράδεισο. Οι πολεμικές τέχνες ανθούν στα Αμερικανικά γήπεδα.

ΣΕΛ. 36-37

ΣΧΕΣΕΙΣ ΣΤΟΡΓΗΣ

- Σχέσεις στοργής αναπτύσσονται ανάμεσα στο μπάσκετ και το ποδόσφαιρο.

ΣΕΛ. 44-45

**ΕΦΥΓΕ Ο «ΝΤΙΝΟ»
ΗΡΘΑΝ ΟΙ ΞΕΝΟΙ**

- Κώστας Μουρούζης ο προφήτης των ξένων παικτών στην Ελλάδα.

**ΓΗΣ ΜΑΔΙΑ-Μ
Η ΕΘΝΙΚΗ ΓΥΝΑΙΚΩΝ**

- Οι τελευταίες εξελίξεις στην Εθνική μας μετά τα πρόσφατα αποτελέσματα στο Βαλκανικό.

ΣΕΛ. 60-61

ΟΛΑ ΜΑΣ ΗΛΘΑΝ ΔΕΞΙΑ

Τελικά θα πρέπει να είμαστε πολύ ευχαριστημένοι από την κλήρωση ή τον ορισμό (όπως θέλετε πείτε το) των ομίλων του Ευρωμπάσκετ '89, που θα γίνει τον Ιούνιο στο Ζάγκρεμπ. Κι ως χαλάσαμε τον κόσμο, που η ΦΙΜΠΑ μας «φύτεψε» ειδικά την Γιουγκοσλαβία πλάι μας.

Από τη στιγμή που καταφέραμε να αποφύγουμε την Ιταλία και να συμπληρώσουμε τον όμιλό μας με τις Γαλλία, Βουλγαρία, πετύχαμε ό,τι καλύτερο θα μπορούσε να μας προκύψει, όχι μόνο για την πρόκριση στους «4», που φαίνεται σχεδόν εξασφαλισμένη, αλλά και για τη διεκδίκηση ενός μεταλλίου στη συνέχεια των αγώνων.

Και να γιατί:

- Αν όπως απαιτούσαμε, η Γιουγκοσλαβία πήγαινε στον άλλο όμιλο, υπήρχε ο κίνδυνος να έρθει στο δικό μας και η Ισπανία και η Ιταλία, οπότε η υπόθεση πρόκριση στους «4», θα γινόταν πραγματική ρουλέτα, με κίνδυνο να μείνουμε έξω από το χορό των μεταλλίων.

- Και σε περίπτωση όμως, που θα παίρναμε μια από τις δυο προνομιούχες θέσεις και πάλι τα πράγματα δεν θα ήταν ευχάριστα για μας, αφού θα υπήρχε μεγάλη πιθανότητα να παίξουμε στους ημιτελικούς με την ακαταμάχητη (και λόγω έδρας) Γιουγκοσλαβία.

Θα αναρωτηθείτε δέβαια: «Η Σοβιετική Ένωση, που προβάλλει τώρα σαν πιθανότερος αντίπαλος μας στα ημιτελικά, είναι προτιμότερος αντίπαλος από τους Γιουγκοσλάβους»;

«Και δέβαια», θα απαντήσουν αδιάσταχα:

- **Γιατί** με τους Γιουγκοσλάβους θα παίζαμε μέσα σε μια «κόλαση» και με τη διαίτησή σίγουρα εναντίον μας, λόγω συνθηκών.

- **Γιατί** με τους Σοβιετικούς θα έχουμε οπωσδήποτε τη συμπαράσταση του κόσμου, αφού οι Γιουγκοσλάβοι μισούν εκείνους περισσότερο από εμάς και εν πάση περιπτώσει, προτιμούν την Ελλάδα που «είναι του χεριού τους» στον τελικό, παρά τον θηριώδη Σαμπόνις με την παρέα του.

- **Γιατί** με τους Σοβιετικούς έχουμε δημιουργήσει μια παράδοση επιτυχιών και καλών εμφανίσεων τα τελευταία χρόνια, που μπορεί να συνεχιστεί αν οι συνθήκες το επιτρέψουν.

- **Γιατί**, τέλος τον Ιούνιο το μναλό των Σαμπόνις, Βολκόφ, Μαρτσουλιόνις, θα είναι περισσότερο στην μεταπήδησή τους στο NBA (την εξασφάλισαν με το χρυσό στη Σεούλ), και λιγότερο ίσως στους Πανερωπαϊκούς που δεν έχουν να τους προσφέρουν το χρήμα που τους περιμένει στην Αμερική.

**δίχως
μαηδιά
στη γλώσσα**Του **Φ. ΣΥΡΙΓΟΥ**

Άλλωστε, δεν θα πρέπει να ξεχνάμε πως ο Τσατσένκο ουσιαστικά είναι συνταξιούχος, ο Πανγκράσκιν θυμίζει φιγούρα από κόμικς, ο Μπελοστένι απέχει χιλιόμετρα από τον μεγάλο άσο του παρελθόντος, ενώ ο Σαμπόνις μπορεί να είναι ένα φαινόμενο, αλλά έχει υποστεί δυο αχίλλειους τένοντες και κανείς δεν ξέρει τι ξημερώνει γι' αυτόν.

Οι οιωνοί λοιπόν, είναι άριστοι, εκείνο που μένει, είναι να μην τα θαλασώσουμε πάλι μόνοι μας, όπως στο προολυμπιακό πέρσι το καλοκαίρι.

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

Βρισκόμαστε ήδη στο 1989. Δυο χρόνια μετά την κατάκτηση του χρυσού στο Ευρωμπάσκετ, ένα χρόνο μετά την είσοδο των ξένων στο πρωτάθλημα. Μερικά χρόνια μετά την «υιοθέτηση» του μπάσκετ από την τηλεόραση και την ουσιαστική είσοδο των σπόνσορς στο άθλημα. Κι όμως οι περισσότεροι αγώνες συνεχίζουν να γίνονται σε απαράδεκτα γήπεδα - κλουβιά.

Δεν μπορεί να πάει έτσι μπροστά το μπάσκετ. Στον «τάφο του Ινδού» στους τσίγκους του Πειραιά, στο μαντρί του Σπόρτιγκ στο προπονητήριο της Πάτρας και στο ανεπαρκές γήπεδο της Νέας Σμύρνης, το άθλημα πεθαίνει. Σκοτώνονται και οι παίκτες (Έλληνες κι ξένοι) πάνω στα πράσινα πλαστικά τερέν, απογοητεύεται από το ντεκόρ ο νεοφιλάθλος που αγάπησε το μπάσκετ από την τηλεόραση.

Έφτασε η στιγμή για το μεγάλο άλμα. Το «Ειρήνης και Φιλίας» ανήκει στο μπάσκετ, και όχι στους υπαλλήλους του, αλλά δεν φτάνει μόνο αυτό. Σύγχρονο γήπεδο χρειάζεται η Πάτρα, δεύτερο μεγαλύτερο «Παλέ» σπαιτεί (και με το δικίο της) η Θεσσαλονίκη. Ας μην αργούμε άλλο...

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΜΑΤΣ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Του Γ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΝΙΩΝΙΟΣ-ΑΡΗΣ

ΦΑΝΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ: Το βαρύ πυροβολικό του Πανιωνίου.

Η ΑΥΤ ΑΝΤΕΠ

Μέχρι πέρυσι, ο Γιάννης Ιωαννίδης, κρατούσε άλλο ένα γούρι. Δεν είχε χάσει ποτέ, τη μέρα της γιορτής του. Το 1988 όμως, έτος δίσεκτο και άρα γρουσουζίκιο, το... «ρόδι του Ξανθού» έσπασε. Στο Βελιγράδι, τα «μωρά του Κιτσάνοβιτς», ή αν θέλετε διαφορετικά, η Παριζιάν, του ευχήθηκαν... πικρά «χρόνια πολλά» και δεν του επέτρεψαν να γιορτάσει.

Φέτος το... γούρι δοκιμάζεται στον εντεύθεν των συνόρων χώρο και... δοκιμάζεται σκληρά. Ανήμερα του «Αη-γιαννιού», ο Ιωαννίδης θα πατήσει σ' ένα γήπεδο στο οποίο ανέκαθεν δεν είχε συμπάθειες. Στη Νέα Σμύρνη εδώ και χρόνια, ο «Ξανθός» αποτελεί κάτι σαν... κόκκινο πανί και σίγουρα θα έπαιρνε πανηγυρικά, την πρώτη θέση αν γινόταν ποτέ δημοψήφισμα για το ποιος είναι ο πλέον... αντιπαθής φιλοξενούμενος.

Το γιατί, μην το ρωτήσετε. Προϋπάρχει και διαιώνίζεται, σαν τα ήθη και τα έθιμα, αν και φυσικά, στην πάροδο του χρόνου, έχουν διαδραματισθεί γεγονότα, ικανά να δημιουργήσουν «δεντέτα» ανάμεσα στα δυο σωματεία, που τα χιλιόμετρα τα οποία χωρίζουν τις έδρες τους, τα μετρούν σε... δαθμούς μίσους.

ΧΩΡΙΣ ΕΤΙΚΕΤΑ

Το πρωτάθλημα ξαναρχίζει λοιπόν, πάνω που κοντέψαμε να το ξεχάσουμε. Βλέπετε το τελευταίο παιχνίδι, έγινε πριν από ένα μήνα και κάτι μέρες (3 Δεκεμβρίου) και ο εξ αναβολής αγώνας που είχε τοποθετηθεί ενδιάμεσα, αναβλήθηκε εκ νέου.

Στο «μεγάλο ραντεβού» ο Πανιώνιος περιμένει τον Άρη, αλλά φέτος κάτι θα τον λείπει. Η ετικέτα. Οι Νεοσμυρνιώτες, δεν είναι πια οι δρόστες του τελευταίου εγλήματος. Ο ΠΑΟΚ τους στέρησε τη χαρά να είναι η τελευταία ομάδα που νίκησε τους «κίτρινους του Βορρά» σε αγώνα πρωταθλήματος.

«Δεν μας πειράζει καθόλου», θα παρατηρήσει χαμογελώντας ο Φάνης Χριστοδούλου. «Ίσως μάλιστα να' ναι και καλύτερα. Ο Άρης έχει και αδύνατες πλευρές. Μπορεί να χάνει».

Φύση αισιόδοξος, ο νεαρός διεθνής άσος, θα απαντήσει «σωστά» στην ερώτηση «τι τον φοβίζει» αλλά θα μιλήσει για «ατυχία». Πού το στηρίζει; «Στην επιστροφή του Γιαννάκη. Ήταν ανάγκη να κάνει την επανεμφάνισή του απέναντί μας; Δεν καθόταν, λιγάκι ακόμα;».

Τους δύο παίκτες συνδέουν πολλά. Ο Παναγιώτης ήταν δάσκαλος του Φάνη στην Δάφνη και κείνος που τον έθεσε στα υπ' όψιν του Κώστα Πολίτη για την Εθνική. Η εκτίμηση, αμοιβαία και από τότε οι σχέσεις τους στενές.

Η ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΤΩΝ ΔΥΟ ΨΗΛΩΝ

Γ. ΓΟΥΪΛΤΖΕΡ

Μ. ΛΑΝΤΣΜΠΕΡΓΚΕΡ

7.....	Σουτ 2 πόντων	8
6.....	Σουτ 3 πόντων	—
7.....	Ένας εναντίον ενός	8
6.....	Πάσα	7
9.....	Άμυνα	9
9.....	Ριμπάουντ	9
9.....	Εμπειρία	8
6.....	Ηγετική ικανότητα	6
9.....	Ψυχραιμία	9
7,55...	Μ. ΟΡΟΣ	8

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ

ΑΝΤΙΘΕΤΑΙ ΘΑ ΓΙΟΡΤΑΣΕΙ ΕΦΕΤΟΣ Ο ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Θα κάνει την πρώτη του εμφάνιση στο πρωτάθλημα εναντίον του Πανιώνιου.

Η «ΒΕΝΤΕΤΑ»

Ό,τι συνδέει όμως τους δυο τους, δεν συνδέει και τις ομάδες τους. «Μια σπίθα αρκεί ν' ανάψει την φωτιά» και οι αφορμές φυσικά δεν έλειψαν. Γεγονότα, πολλά θα μπορούσε ν' αναφέρει κανείς. Σταχυολογούμε:

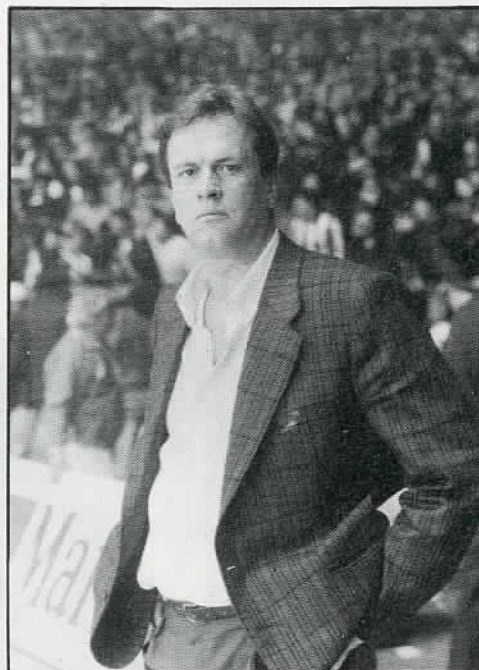
- τις δηλώσεις του Μάκη Δενδρινού, προπονητή τότε του Πανιώνιου, που χαρακτήριζε τον Άρη «σαν αυτοκρατορία, μέσω κι έξω απ' το γήπεδο». Ήταν αμέσως μετά το τέλος ενός παιχνιδιού, του οποίου η διαιτησία είχε αφήσει πολλά παράπονα στους «κνανέρυθρους». Τα «περί αυτοκρατορίας» ερέθισαν τους Θεσσαλονικείς. Έκαναν μέχρι και μήνυση στον Δενδρινό. Η «άσπονη φίλια» γινόταν και επίσημα «δεντέτα».

- Από τότε τόσο ο Πανιώνιος στο Αλεξάν-

δρειο, όσο και ο Άρης στη Νέα Σμύρνη, μοιάζουν μ' αθάνα θύματα, στον «λάκκο των λεόντων» την ώρα που τα πλήθη στην εξέδρα, απαιτούν «όχι έλεος».

- Αποκορύφωμα, πριν δύο χρόνια στην Αθήνα, όταν στο τέλος του αγώνα και ενώ στο γήπεδο υπήρχαν μόνο φίλαθλοι του Πανιώνιου - άρα κανένας φόβος για επεισόδια - οι ειδικές μονάδες της αστυνομίας, ξαφνικά κι εντελώς αδικαιολόγητα, έκαναν «ντου» στην εξέδρα, ξυλοκοπώντας χωρίς οίκτο και διάκριση, όποιον έβρισκαν μπροστά τους. Από ηλικιωμένους μέχρι γυναικόπαιδα. Αθάνατη Ελλάδα...

Ο φανατισμός τουλάχιστον ως τώρα, δεν παρουσιάζει όξυνση αν και κάποιες προπονήσεις των Θεσσαλονικέων στο κλειστό της Νέας Σμύρνης, στο διάστημα που οι προπονητές ήταν εγκλωβισμένοι στην Αθήνα, λίγο έλειψε ν'

ΓΙΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Πέρσι στη γιορτή του έχασε (για πρώτη φορά) στο Βελιγράδι.

ανάψουν τα αίματα. Τελικά - ευτυχώς - τα πνεύματα ηρέμησαν.

ΤΩΡΑ ΘΑ ΦΟΒΗΘΟΥΜΕ;

Τα προβλήματα, ανήκουν κατά πλειοψηφία στον Άρη, που διέρχεται περίοδο κρίσεως. Ψάχνει το ξέσπασμα. Το ίδιο θα κάνει και αντίκρου στον Πανιώνιο.

Θα ξεπεράσει την κάμψη του; «Οι μεγάλοι δεν λυγίζουν μπροστά στις δυσκολίες. Αν πιστεύεις στις δυνάμεις σου, ξέρεις να σταθείς στα πόδια σου και εμείς έχουμε σταθεί στα πόδια μας, κάτω από πολύ πιο δύσκολες καταστάσεις. Τώρα θα φοβηθούμε;».

Η γνώμη του Παναγιώτη Γιαννάκη, εκπροσωπεί τον Άρη. Για τα υπόλοιπα, υπομονή μέχρι το Σάββατο...

Η ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΑ ΣΤΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ '80

ΠΑΝΙΩΝΙΟΣ - ΑΡΗΣ

Ο Πανιώνιος στη Β' Εθν.		
80-81	71-86	73-94
81-82	94-107	79-94
82-83	68-85	92-106
83-84	84-82 (2 παρατ.)	80-97
84-85	67-81	82-92
85-86	78-133	80-83
86-87	ΤΕΛΙΚΟΣ:	81-129
87-88	78-86	93-104

- Ο Άρης έχει 14 νίκες και ο Πανιώνιος 1.

ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ

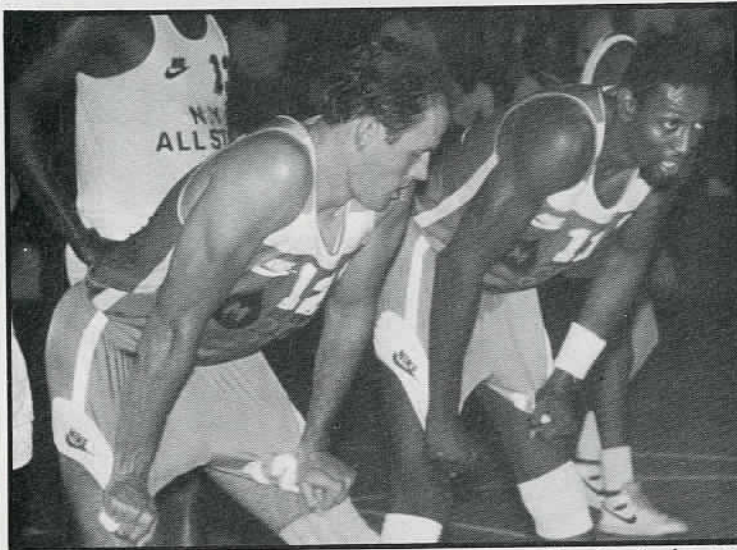
B.	Σ.	Π.	1Π.	2Π.	3Π.	Ρα.	Ρε.	Α.	Κλ.	Κ.	Α.
8 Πεδουλάκης	25'	15	5/5	5/9	—	2	—	4	—	—	2
8 Ιωάννου	25'	11	—	4/8	1/2	7	—	1	—	—	5
7 Ανδρίτσος	23'	6	1/2	1/4	1/1	7	1	1	—	—	2
9 Τζόουνς	20'	20	4/5	5/6	2/3	6	1	1	—	4	1
9 Στεργάκος	25'	22	6/8	8/10	—	11	1	—	—	1	—
6 Σκροπολίθας	20'	3	—	0/2	1/1	—	—	—	—	1	—
5 Δημακόπουλος	15'	3	1/1	1/2	0/2	—	—	—	—	—	1
6 Παπαπέτρου	17'	8	3/4	1/2	1/1	3	1	1	—	—	3
6 Πίπος	15'	4	—	2/3	—	4	3	—	—	—	4
4 Καρούτσι	15'	4	—	2/5	—	—	—	1	—	—	1
67 ΣΥΝΟΛΟ	200	96	20/25	29/51	6/10	40	7	9	2	5	19

ΕΣΠΕΡΟΣ

B.	Σ.	Π.	1Π.	2Π.	3Π.	Ρα.	Ρε.	Α.	Κλ.	Κ.	Α.
9 Δεμένεγας	40'	23	2/2	9/14	1/6	4	3	—	3	—	—
7 Παπαδόκης	30'	10	—	5/9	—	3	1	2	2	—	—
6 Γκότσης	25'	10	—	5/13	0/1	2	—	—	1	—	—
6 Νικητόπουλος	25'	6	—	3/7	—	2	—	—	—	—	—
5 Τόλιας	32'	15	9/12	3/13	0/6	4	3	1	3	—	1
6 Σπονυδάκης	20'	5	3/4	1/4	—	2	1	—	1	1	2
5 Δέδες	10'	4	0/2	2/3	—	—	—	—	—	—	—
7 Μοριάτος	18'	7	1/4	3/4	—	2	—	—	1	—	1
— Μπαλατσός	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
— Ταμπάκης	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
51 ΣΥΝΟΛΟ	200	80	15/24	31/67	1/13	19	8	3	11	1	4

ΣΕ ΦΙΛΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Ο Ντέιβιντ Στεργάκος ήταν ο πρώτος σκόρερ του Παναθηναϊκού στον αγώνα με τον Έσπερο. Τον ακολούθησε ο Τζόουνς.

Η Αθήνα με την Καλλιθέα συνορεύουν. Κάποιοι ισχυρίζονται πως την γέφυρα, εκεί στον ανισόπεδο κόμβο Κουκακίου, την έκτισαν ο Παναθηναϊκός και ο Έσπερος! Ίσως να έχουν δίκιο... 'Ο,τι καλύτερο προς... εξαγωγή παρήγαγε τα τελευταία χρόνια η μπασκετούπολη Καλλιθέα, προτίμησε τον μεγάλο «γείτονα» για να το δώσει. Οι Λιδέρης Ανδρίτσος και Δημήτρης Δημακόπουλος, ενώ τους φλερταραν ουκ ολίγοι μνηστήρες, άλλαξαν την μπλε φανέλα με το άστρο στο στήθος φορώντας την πράσινη με το τριφύλλι. Όμως κι ο Παναθηναϊκός δεν ήταν... αγάριος. Έξι παίκτες του εγνωσμένης αξίας (Παπαντωνίου, Μπατής, Κατοίνης, Καλογερόπουλος, Τόλιας και Σωτηρίου) πήραν το... τρόλτσι για την Καλλιθέα. Ο νόμος των... συγκοινωνούντων δοχείων σε όλο του το μεγαλείο!

ΚΑΙ ΚΟΝΤΟΣ

Όμως αυτό δεν είναι το μοναδικό «στόρι» που έδινε μια διαφορετική οπτική γωνία στον αγώνα Κυπέλλου Παναθηναϊκού-Έσπερου 96-80. Ο Απόστολος Κόντος, ο πρώτος σκόρερ του Παναθηναϊκού όλων των εποχών, ο παίκτης που έδινε επί 17 χρόνια

(!) καθημερινό ραντεβού στον «Τάφο του Ινδού», ξαναγύριζε για πρώτη φορά προπονητής - επίσημα - κόντρα στην μεγάλη του αγάπη. «Νιώθω πάντα συγκίνηση όταν αντικρύζω το τριφύλλι» έλεγε ο ίδιος μετά τον αγώνα, ενώ την στιγμή της επίσκεψής του στα αποδυτήρια του αντιπάλου, ο Ντέιβιντ Στεργάκος έκανε τις απαραίτητες συστάσεις με τον Τζόουνς, τον Πίπος και τον Καρούτσι: «Είναι ο παίκτης του Παναθηναϊκού που τα... έχωνε (σ.σ. τα καλάθια) πριν λίγα χρόνια»...

Αρκετά όμως αναφερθήκαμε στην προϊστορία και τους συναισθηματικούς δεσμούς. Ήταν όμως κάτι το απαραίτητο, αφού αυτή η φιλική ή αν θέλετε... οικογενειακή διάθεση, ήταν έντονη την Πέμπτη το βράδυ στο κλειστό της Λεωφόρου. Κάτι η διαφορά δυναμικότητας των αντιπάλων, κάτι οι δεσμοί... αίματος, μόνο η διαιτησία των Βιδάλη-Αναστασόπουλου, που δεν άφηνε τις παραβάσεις να περνάνε απαρατήρητες, και καμιά τριανταριά... ρομαντικοί φιλαθλοι του Έσπερου που φώναζαν υπέρ της ομάδας τους στο 6' ημίχρονο, ήταν τα μοναδικά στοιχεία που ξεχώριζαν έναν κρίσιμο αγώνα Κυπέλλου για την είσοδο στους «4» από μια φιλική συνάντηση...

«Ήταν μια καλή προπόνηση. Είχαμε ένα πάρα πολύ καλό α' ημίχρονο. Σ' αυτό το διάστημα κάναμε ένα απ' τα καλύτερά μας παιχνίδια».

Τα λόγια αυτά του Μιχάλη Κυρίτση ανταποκρίνονται πλήρως στην εικόνα του ματς. Οι «πράσινοι» είχαν ένα εκπληκτικό πρώτο εικοσάλεπτο. Με αφετηρία εκκίνησης την υπεροπλία κοντά στα καλάθια (47-27 τα ριμπάουντ) και τους Τζόουνς, Στεργάκο, Πεδουλάκη, Ιωάννου σε μεγάλα κέφια, «έσπασε» εύκολα το «ζον-πρες» του Έσπερου και το σκορ πήρε μεγάλες διαστάσεις (52-21 μόλις στο 15') για να λήξει το ημίχρονο 62-34.

Ο όρος «προπόνηση» που χρησιμοποιήσε ο Μιχάλης Κυρίτσης αρμόζει στην από δω και πέρα εικόνα των «πρασίνων». Μπήκε η «δεύτερη» ομάδα αλλά ο κόουτς των «πρασίνων» δεν πρέπει να έμεινε ικανοποιημένος. Οι παίκτες του Έσπερου, δλέποντας πως πλέον δεν είχαν σαν αντίπαλούς τους τα «μεγάλα ονόματα» ξεπέρασαν ένα - αδικαιολόγητο - τρακάρισμα και φανέρωσαν δείγματα της μπασκετικής τους αξίας. Πρώτος απ' όλους ο Αχιλλέας Δεμένεγας που εξελίσσεται σε ένα «πλήρη» πλέι-μείκερ.

ΜΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ

Όταν το σκορ μειώθηκε στο 83-66 ξαναμήτρηκαν στον αγώνα μερικοί απ' τους βασικούς (Στεργάκος, Ιωάννου, Πεδουλάκης), αλλά ο Έσπερος είχε πάρει... φόρα και κατάφερε να μειώσει 90-80 (38'), που όμως δεν είχε ανάλογο φινάλε...

«Θα κερδίσουμε με μεγαλύτερη διαφορά στην Καλλιθέα», πιστεύει ο Κυρίτσης, ενώ ο Κόντος δεν κινδυνεύει να χαρακτηριστεί πεσιμιστής: «Δεν έχουμε ούτε μια στις εκατό πιθανότητες να περάσουμε. Ήρθαμε να κάνουμε μια αξιοπρεπή εμφάνιση και τα καταφέραμε». Ενώ δεν... ξέχασε να συμπληρώσει: «Εύχομαι στον Παναθηναϊκό να πάρει το Κύπελλο...». Για να μην ξεχνάμε και τις... ρίζες μας!

N. ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ

Ραντεβού με την πρόκριση, σ' ένα μήνα και κάτι, έδωσε η ΑΕΚ, φροντίζοντας απ' το πρώτο κιόλας... φλερτάρισμα, να ξεκαθαρίσει κάθε λογαριασμό, με τον αντίξηλό της, Πανιώνιο. Το τελικό 87-69, επιστάγασμα μιας άνισης - όπως τελικά αποδείχθηκε - μονομαχίας, δεν αφήνει και πολλά περιθώρια αμφισβήτησης, για το ποιος θα προχωρήσει.

Έστω και αν ο Κρέξιμο Τσόοις, συγκερατμένος και κρατώντας... πιοινή, δήλωνε λίγο αργότερα «τίποτα δεν κρίθηκε ακόμα», μερικά μέτρα πιο κει, ο φίλος και συμπατριώτης του, Βλάντο Τζούροβιτς, δεν θα συμφωνούσε. Στωϊκά, δεχόταν το αντίκρουσμα της αλήθειας: «Οι 18 πόντοι είναι πολλοί πως ν' ανατραπεί η διαφορά στη Νέα Σμύρνη; Θα προσπαθήσουμε, αλλά...».

Αυτό το «αλλά» του μυστακοφόρου κόουτς, μπορεί να μεταφραστεί σε... Γάσπαρης. Η απουσία του, τη νύχτα της Πέμπτης φάνηκε και ο Βλάντο ξέρεi πόσο. Η παρουσία του - αν έχει αποθεραπευθεί από την αρθροσκόπηση - ίσως αλλάξει το «στάτους κδο». Μέχρι τότε υπάρχει καιρός. Ίδωμεν...

ΤΑ... ΣΗΜΕΙΑ

«Η άμυνα, ήταν το μυστικό μας» έλεγε ο Κρέζο, στα αποδυτήρια και φυσικά, ήξερε καλύτερα απ' τον καθένα. Το ασφυκτικό μαν - του - μαν, που εφάρμοσε αδιάκοπα, απ' την αρχή ως το τέλος, ήταν το κλειδί, που άνοιξε στον «Δικέφαλο» την πόρτα της επιτυχίας.

«Δικαιώθηκε» σχολίαζε από την εξέδρα, ο Γιάννης Ιωαννίδης, που σε μια απ' τις γουστές και τόσο προσφιλείς του, αναλύσεις, παρατηρούσε: «Ο Τσοάις έμεινε στο μαν - του - μαν και δλέπετε, τι άμυνα παίζει η ΑΕΚ; Έτσι πρέπει. Να επιμείνεις, σ' αυτό που θεωρείς σωστό και όχι στα δύσκολα, να γυρίζεις σε ζώνη Μακροπρόθεσμα, θα υπάρξουν οφέλη και η ΑΕΚ θα γευτείται τώρα. Οι Αμερικάνοι λένε, πως οι παίκτες δεν πρέπει να μαθαίνουν πολλά αμυντικά συστήματα. Δεν πρέπει να αισθάνονται πως υπάρχουν εναλλακτικές λύσεις, αλλά πως είναι υποχρεωμένοι να μάθουν το σωστό».

ΑΕΚ

87

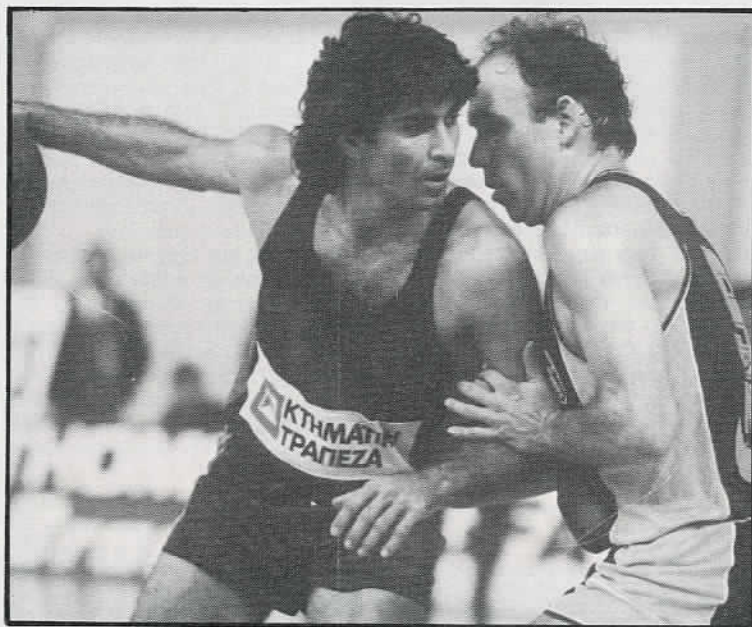
Β.	Σ.	Π.	1Π.	2Π.	3Π.	Ρα.	Ρε.	Α.	Κλ.	Κ.	Λ.
8 Παταβούκας	37	15	4/5	4/7	1/3	1	1	1	3	—	3
9 Γιαννούπουλος	34	23	8/9	6/7	1/5	3	3	—	1	—	—
8 Γκέκος	39	19	8/10	4/13	1/1	4	—	2	—	—	1
8 Βρέινς	38	21	4/6	4/4	3/5	9	2	1	—	1	3
8 Λανές	26	4	—	2/4	—	5	1	1	—	2	1
6 Αριδός	12	4	—	2/3	—	3	—	—	—	—	—
5 Κουντουράκης	10	1	1/4	—	—	1	1	—	—	—	—
5 Σκουρτόπουλος	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
- Βουτσέλης	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
- Αghισσωτέλης	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
57 ΣΥΝΟΛΟ	200	87	25/34	22/38	6/14	26	8	5	4	3	8

ΠΑΝΙΩΝΙΟΣ

69

Β.	Σ.	Π.	1Π.	2Π.	3Π.	Ρα.	Ρε.	Α.	Κλ.	Κ.	Λ.
8 Φ. Χριστοδούλ.	40	28	11/15	4/15	3/8	3	3	3	2	—	1
4 Κορωνάιος	32	9	5/7	2/8	—	—	—	—	—	—	1
6 Λαντομπέργκερ	35	12	1/2	4/12	1/2	10	5	—	—	—	1
5 Μίσσας	24	—	—	0/2	—	—	—	—	—	2	—
4 Χ. Χριστοδούλ.	17	3	3/4	0/4	—	1	3	—	—	—	—
6 Λινάρδος	27	9	3/3	3/5	—	2	2	—	—	—	—
5 Καραμανώλης	17	8	1/2	1/1	2/5	—	—	—	1	—	1
5 Σερέτης	8	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1
- Καραγιάννης	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
- Ζαβός	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
43 ΣΥΝΟΛΟ	200	69	24/33	15/51	5/11	16	13	3	5	1	6

Η ΕΚΔΙΚΗΣΗ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Γκέκος: Για πολύ ώρα ξέχασε το σκοράρισμα κυνητώντας τον Κορωνάιο

Μια και ο λόγος όμως, για μπλοκάρισμα, ξέρετε ποιος θα μπορούσε να ήταν κάλλιστα, ο τίτλος - ετικέτα του αγώνα; «Η γλυκιά εκδίκηση του Μηνά». Ο αρχηγός της ΑΕΚ, πήρε... πίσω, ότι είχε χάσει - σε προσωπικό και ομαδικό επίπεδο - πριν ένα μήνα, από τον Τάκη Κορωνάιο. Ήταν η δική του ρεβάνς.

Ο Γκέκος, για ώρα πολύ, ξέχασε πως είναι ηγέτης και σκόρερ προκειμένου, ν' αφοσιωθεί στο κυνήγι του Κορωνάιου. Ήθελε το «αίμα του πίσω». Το πήρε και με το παραπάνω, ψιθυρίζοντας αλά... Κλιντ Ίστογουντ, "MAKE ME, MY DAY", (φτιάξε μου, την μέρα) κάθε φορά που έβλεπε τον αντίπαλό του, να... πυροδολεί, κατά κανόνα σχεδόν άστοχα, ή σε άλλες περιπτώσεις, να μην μπορεί, ούτε καν να... τραβήξει πιστόλι.

Ο Κρέζιμο Τσόσιτς όμως, είχε πολλές λύσεις στα χέρια του - αντίθετα με τον Τζούροβιτς - και φρόντισε σε ονκ ολίγες περιπτώσεις να το δείξει, πραγματοποιώντας αλλαγές, εν... ριπή οφθαλμού. Η ΑΕΚ, του Μάκη Φωμιάδη - αποθεώθηκε και αυτός - είχε, αυτό που για χρόνια αναζητούσε ο Κώστας Πολίτης, στην Εθνική. Αγωνιστικό πλουραλισμό. Πολλούς παίκτες, ικανούς να προσφέρουν.

Ο Αλέξης Γιαννούπουλος, διαδέχθηκε στο δ' μέρος σε ρόλο εκτελεστή τον περίφημο στο α', αλλά «χαμένο» στο δ' μέρος Ντάνι Βρέινς και αφινδιάσε ενχάριστα τους φίλους και δυσάρεστα τους... εχθρούς. Πίσω απ' αυτούς, υπήρχε ένας κουμανταδόρος με μυαλό και κέρφι, ο Κώστας Παταβούκας, ενώ και ο Λανές, στην πρώτη επίσημη ελληνική του εμφάνιση, τα κατάφερε. Ουσιαστικά, ολόκληρος ο «κιτρινόμανυρος θίασος» ανταποκρίθηκε στις απαιτήσεις του ρόλου του και το χειροκρότημα των 8.000 φίλων του, που δρόβησαν στο «Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας» στο φινάλε της τελευταίας πράξης, ήταν δικαιοδότη αναγνώριση.

ΑΚΙΝΗΤΟΣ

Απέναντι σ' αυτήν την ΑΕΚ, ο Πανιώνιος, βαρύς σαν... παραγεμισμένη γαλοπούλα, δυσκίνητος επιθετικά, - για να μη πούμε... ακίνητος - ευάλωτος αμυντικά, παραδόθηκε άνευ όρων.

«Ήταν στραβό το κλίμα, το 'φαγε κι ο γάιδαρος» λέει μια παροιμία και οι Νεοσομμωνιότες, υπέφεραν που υπέφεραν, από λειψανδρία, έχασαν και τον Γάσταρη. Ο Τζούροβιτς δεν... τόλμησε. Προτίμησε την πελατημένη, έβαλε τον Μίσσα πλέι - μείζερ, μα δεν δικαιώθηκε.

«Ο στρατηγός» δεν είναι πια αυτό που ήταν. Δεν ξέχασε φυσι-

κά τα ηγετικά του χαρίσματα, αλλά όπως έδειξε του λείπει η αυτοπεποίθηση, προκειμένου να καθοδηγήσει το στρατεύμα. Αυτοπεποίθηση, την οποία, εδώ που τα λέμε, δεν φρόντισε, να του την τυνώσει, απ' την αρχή της περιόδου, κανείς στη Νέα Σμύρνη. Φυσικό επακόλουθο, η αποτυχία, με τον Πανιώνιο, να διαδίζει έτσι, στην... τύχη.

Ο... ΠΕΤΡΟΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Μετά τον Μιχαήλ Μισούνφο και τον Μπράντ Πρέλιεβιτς, έρχεται η σειρά του Πρέντραγκ Μπένατσεκ... ίνα τηρηθούν οι όροι της ίσης μεταχείρισης και του φερ πλέι στο δόγμα «ΕΛΛΑΣ - ΕΛΛΗΝΩΝ - ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΩΝ». Ο Πανιώνιος αισιοδοξεί ότι σε διάστημα ενός, το πολύ, μηνός θα μπορεί να χρησιμοποιήσει τον «Μπένκο» ή... Πέτρο. Ήδη έχουν περάσει 3 μήνες από τότε που το δικαστήριο, που έγινε στο Κιλκίς, αποδέχθηκε την ελληνική ρίζα από δεύτερη μητρική γενιά του παίκτη, χωρίς στον πρώτο μήνα να υποβληθεί καμιά έφεση. Το «κλειδί»

της υπόθεσης είναι ο παπούς, πατέρας της μητέρας του Μπένατσεκ, Πέτρος Σάουλα, δημότης της κοινότητας Μόραφτσα (Αντιγόνη) Κιλκίς. Όπως και στην περίπτωση του Πρέλιεβιτς ο νόμος της ισότητας των δύο φύλων «καλύπτει» και τη μητρική -όχι, πιά, μόνο την πατρική- ρίζα που προηγουμένως γίνονταν δεκτή στις περιπτώσεις των ομογενών, μόνο για μια γενιά. Τώρα ο Πανιώνιος περιμένει την εντολή του Υπουργείου Εσωτερικών για να δοθεί η ελληνική ρίζα στον Μπένατσεκ και αυτόματα να εκδοθεί το δελτίο του από την ΕΟΚ.

«Δεν είχα άλλη λύση» θα δήλωνε αργότερα, ο Τζούροβιτς. Λάθος κόουτς. Πέρνσι ο Κυρίτσης, δεν μετάνιωσε καθόλου που εμπιστεύθηκε, αυτή την θέση, στον Φάνη Χριστοδούλου, σ' αγώνα, ανάλογης σημασίας. Με τον Άρη, πάλι για το Κύπελλο.

ΜΟΝΟ Ο ΦΑΝΗΣ

Στη: τελική ανάλυση, ο Φάνης, ήταν όλος ο Πανιώνιος. Ο μόνος που προσπάθησε κι έπεσε... όρθιος. Δεν ήταν σπουδαίος, μα σε κάποια στιγμή, οι συμπαίκτες του, τον... υποχρέωσαν να τα κάνει όλα μόνος του. Δεν φοβήθηκε, πήρε τις ευθύνες κι αν έκανε λάθη, του συγχωρούνται. Δεν μπορούσε δέβαινα να νικήσει, μονάχος του την ΑΕΚ. Το πλην του «μπέμπη» πως ηττήθηκε, περισσότερες φορές απ' ό,τι θα 'πρεπε, απ' τον Γιαννούπουλο. Είχε όμως κι άλλες υποχρεώσεις.

Οι υπόλοιποι; «Οι καλοί παίκτες έχουν σταθερό θαμμό απόδοσης. Δεν παίζουν μόνο σε τέσσερα παιχνίδια καλά» ανέφερε η κριτική του Τζούροβιτς, για τον... «ζώντα σε δικό του κόσμο» Λαντομπέργκερ. Μ' εξαίρεση, το όδερ - πλέι στον Βρέινς του δ' ημιχρόνου, ο Αμερικανός αν δεν έπαιζε, ίσως βοηθούσε περισσότερο(!). Για τους άλλους, ως μην συνεχίσουμε. Μέρους που 'ναι, μην γινόμαστε κακοί, Μοναδική εξαίρεση ο Λινάρδος που έχει δικαίωμα, ν' αγωνίζεται περισσότερο.

Όσον αφορά τώρα το αριθμητικό μέρος, η καλή μέρα, φάνηκε απ' το πρωί. Με το «χρόνια πολλά» η ΑΕΚ, προηγήθηκε 22-7. Η ζώνη «3-2» βοήθησε τον Πανιώνιο, να πλησιάσει 28-20, αλλά γρήγορα ήρθε η απάντηση με το 51-38 του ημιχρόνου. Στην επανάληψη το 56-39, έγινε 60-54 στο 27'30" αλλά αυτό ήταν και το «κύνειο άσμα»... Δυο λάθη στο τέλος των «κυνέρυθρων» και 4 πόντοι του Παταβούκα, διαμόρφωσαν το 87-69.

Τώρα λοιπόν απομένει η ρεβάνς και στο μπάσκετ δεν υπάρχει δεδικασμένο. Η ΑΕΚ έχει τον πρώτο λόγο, αλλά υπάρχουν ακόμα 40'...

Γ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

80

121

ΙΩΝΙΚΟΣ

Β.	Σ.	Π.	1Π.	2Π.	3Π.	Ρα.	Ρε.	Α.	Κλ.	Κ.	Α.
5 Λουστάρης	25'	5	—	1/1	1/2	1	—	2	2	—	4
7 Πετράκης	34'	14	2/3	6/12	0/2	—	2	1	3	—	5
5 Αντωνίου	34'	7	2/2	1/7	1/2	2	—	—	—	—	4
8 Αλεξανδρίδης	40'	32	8/11	12/20	—	6	2	1	4	—	3
4 Γιαννόπουλος	18'	2	—	1/4	—	1	1	—	—	1	2
6 Κατηλιμάκης	15'	3	—	0/3	1/3	2	—	—	—	—	1
5 Λαζάρου	11'	3	—	0/1	1/1	—	—	—	—	—	3
5 Μπίλιος	9'	6	1/2	1/4	1/1	3	—	—	—	—	—
9 Οικονόμου	14'	8	—	4/7	—	—	2	—	1	—	2
— Μπαμπήρης	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ΣΥΝΟΛΟ	80	13/18	25/58	5/11	15	7	4	10	1	24	

ΑΡΗΣ

Β.	Σ.	Π.	1Π.	2Π.	3Π.	Ρα.	Ρε.	Α.	Κλ.	Κ.	Α.
7 Γιαννάκης	33'	17	—	4/6	3/6	1	—	3	2	—	3
9 Γκάλης	36'	33	5/7	14/17	—	1	—	9	3	—	1
5 Σούμπος	23'	9	2/2	2/3	1/3	4	—	1	3	1	—
5 Φιλίππου	20'	12	2/2	5/8	—	3	1	1	2	—	1
6 Μισούνου	25'	14	4/7	5/9	—	8	3	—	—	2	3
7 Λυπηρίδης	20'	6	—	3/5	—	2	1	—	2	1	1
7 Ρωμανίδης	14'	12	—	3/3	2/3	—	—	—	—	—	2
6 Κατσούλης	15'	7	1/1	3/3	—	3	1	—	2	2	—
8 Δοξάκης	10'	9	1/2	4/4	—	3	—	3	3	—	2
4 Βουρτζούμης	4'	2	—	1/2	—	—	—	—	—	—	—
ΣΥΝΟΛΟ	121	15/21	44/58	6/12	25	6	17	17	6	13	

στηκε αγρός σε κινήσεις και (κυρίως) σε αντιδράσεις.

ΣΟΥΠΕΡ ΤΑΛΕΝΤΟ

Επιτρέψτε μας να αναφερθούμε μόνο τηλεγραφικά στην καλή απόδοση του Ρωμανίδη και στην αθεράπευτη ροπή του Φιλίππου προς τα φάουλ (ναι, ακόμα και σ' ένα τέτοιο παιχνίδι), για να αφιερώσουμε δύο λόγια σ' ένα παιδί μόλις 15 χρονών, τον Νίκο Οικονόμου του Ιωνικού, που αποτελεί, χωρίς αμφιβολία για όσους έχουν παρακολουθήσει το παιχνίδι του, το ζωντανό μέλλον του ελληνικού μπάσκετ. Είχαμε την ευκαιρία να δούμε τον ύψους 2.03 μ. φόργουορντ του Ιωνικού στο Μεσογειακό Κύπελλο παιδών στη Ρόδο τον περασμένο Ιούλιο και τότε μείναμε άφωνοι από το αστείρευτο ταλέντο του μικρού. Αλλά, περμέναμε να δούμε μήπως ξεγελαστήκαμε από τη συγκυρία γιατί βέβαια, είναι πιο εύκολο να παίζει κανείς καλά απέναντι σε 16χρονους.

Όμως, όχι. Ο Οικονόμου μέσα σε λίγους μήνες έχει παρουσιάσει τέτοια πρόοδο, που έκανε τον Κατσούλη (17 χρόνια μεγαλύτερο, αν θυμάστε) να κοκινίζει. Δεκαπέντε ετών! Ας μη χαθεί κι αυτός στα γρανάζια της ελληνικής μετριότητας και στειρότητας...

Ν. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΞΑΝΑΒΡΗΚΕ ΣΙΓΟΥΡΙΑ

«Ζει ο βασιλιάς ... Άρης;» «Όχι μόνο ζει, αλλά ετοιμάζεται να επιστρέψει στον θρόνο του, έναν θρόνο που πολλοί διάστηκαν να διεκδικήσουν. Μάλιστα ο «πρίγκιπας», ονόματι ΠΑΟΚ, τον άγγιξε, και κάθισε για λίγο πάνω. Όλα αυτά φαίνονται υπερβολικά, αλλά δεν είναι και τόσο πολύ. Πρόκειται απλώς για ένα πρόχειρο συμπέρασμα, που θγάλαμε από τον αγώνα των πρωταθλητών με τον Ιωνικό την περασμένη Πέμπτη (80-121), για μια πρόδληψη που δεν μοιάζει να επιδιέχεται αντιρροήσεις...

Με μια κουδέντα, στον Άρη υπάρχει πια αυτοπεποίθηση. Ο

Γκάλης, ας πούμε, δεν διατάζει να δώσει μια ριμοκίνδυνη πάσα πίσω από την πλάτη του, γιατί ξέρει ότι ακόμα κι αν χαθεί η μπάλλα, το ντεζαδαντάζ θα εξαφανιστεί με καλή άμυνα αμέσως μετά. Ο Λυπηρίδης, δεν διατάζει τόσο να σουτάρει, γιατί γνωρίζει ότι δεν κρέμεται όλη η ομάδα από τα δικά του χέρια η δεδομένη στιγμή. Για να μη θυμηθούμε το παράδειγμα του Δοξάκη, που μοιάζει να αντλεί τις αρετές του από τον... πάγκο. Ο θραχύσωμος γκαρντ απαλλάχτηκε από το άγχος του βασικού και αναντικατάστατου και είναι ξανά υπολογισιμη δύναμη...

Ο Ιωαννίδης δρόηκε την Πέμπτη

μια ευκαιρία να δοκιμάσει πρόσωπα και σχήματα ξεχασμένα. Τον είδαμε ακόμα και να παίζει με 3 κοντούς (Γκάλη, Δοξάκη, Γιαννάκη) για πρώτη φορά αν δεν μας απατά η μνήμη, και μάλιστα με απόλυτα ικανοποιητικά αποτελέσματα, ιδίως επιθετικά, όπου χανόταν η μπάλλα.

Μιλώντας για «ξεχασμένα πρόσωπα» εννοούμε κυρίως τον πολυσυζητημένο Μισούνουφ, ο οποίος, από τον Γουίλτζερ, έπαιξε ολόκληρο το πρώτο ημίχρονο. Τα 11 ριμπάουντ και οι 14 πόντοι που πέτυχε σε άλλη περίπτωση θα ήσαν άριστα διαπιστευτήρια. Όμως, ο «Μίσκο» και πάλι δεν έπεισε.

91

127

ΣΠΟΡΤΙΚ

Β.	Σ.	Π.	1Π.	2Π.	3Π.	Ρα.	Ρε.	Α.	Κλ.	Κ.	Α.
5 Παπαδόπουλος	14'	4	2/2	1/2	0/1	2	—	2	—	—	1
5 Ζευγιάλης	19'	13	1/2	3/10	2/4	—	1	—	—	—	2
4 Κατσικάρης	25'	7	2/2	1/2	1/5	1	—	1	2	—	3
7 Εφθίμοφ	35'	23	6/6	7/17	1/2	4	3	—	2	—	2
3 Φενέκος	23'	4	2/2	1/8	0/1	5	2	1	—	—	2
8 Παπαδημητρίου	38'	33	2/2	8/20	5/9	4	2	—	1	—	1
4 Κεραμάρης	22'	0	—	0/1	—	1	1	—	1	—	—
4 Πολέμης	17'	7	—	2/2	1/2	—	1	1	—	—	2
4 Παντελής	5'	0	—	0/1	0/1	—	—	—	2	—	—
— Κυριακίδης	2'	0	—	0/1	—	—	—	—	—	—	1
44 ΣΥΝΟΛΟ	200	91	15/16	23/64	10/25	17	10	5	8	—	14

ΠΑΟΚ

Β.	Σ.	Π.	1Π.	2Π.	3Π.	Ρα.	Ρε.	Α.	Κλ.	Κ.	Α.
6 Σταυρόπουλος	28'	10	—	5/6	0/3	5	1	1	2	1	4
8 Τζόουνς	33'	27	1/1	13/16	0/3	6	5	1	1	—	5
8 Πρέλεβιτς	33'	28	5/6	10/15	1/3	9	3	—	3	—	3
8 Κόρφας	38'	18	1/2	7/11	1/4	2	1	4	1	—	1
— Μπακόπουλος	3'	0	—	—	—	—	—	—	—	—	—
7 Φασούλας	32'	20	4/4	8/12	—	4	1	—	—	7	2
— Καρατζουλίδης	3'	3	3/4	0/1	—	—	—	—	—	—	—
— Δόντισις	3'	2	—	1/1	0/1	1	1	—	—	—	1
5 Μακάρης	18'	11	0/1	1/1	3/3	3	—	—	—	—	1
5 Μέλις	11'	8	4/4	2/5	—	2	3	—	2	—	1
47 ΣΥΝΟΛΟ	200	127	18/22	47/68	5/17	32	15	6	9	8	18

Παίρνει ριμπάουντς, κόβει 7-10 σουτ μέσο όρο στον αέρα αλλά στην επίθεση τα πράγματα αλλάζουν. Εκεί είναι ο κομπάρσος. Στον αγώνα της Παρασκευής χρειάστηκε να δάξει ο Νόιμαν τους αναπληρωματικούς για να παίζει στην επίθεση ο Φασούλας. Και δεν διέφευσε τους νεαρούς συμπαίκτες του, αφού στα τελευταία 5' σημείωσε 10 πόντους.

Ο Σπόρτικ έχει δυνατότητες για πολλά πράγματα. Η απουσία του τραυματία Αγγελίδη του στέρησε τις δυνατότητες για μια ακόμη καλύτερη εμφάνιση και περιορισμό της διαφοράς της ήττας του σε λιγότερους από τους 36 πόντους. Με δεδομένη τη σωτηρία του μπορεί να δουλέψουν παίκτες και Κώστας Διαμαντόπουλος για να ετοιμάσουν την ομάδα του μέλλοντος. Η έλλειψη πάγκου δεν είναι πρόβλημα τουλάχιστον για τη φετινή αγωνιστική περίοδο.

Δ. ΚΑΡΥΔΑΣ

ΟΜΑΔΑ ΓΙΑ ΤΙΤΛΟ

Τώρα είναι ομάδα για τίτλο. Όχι βέβαια γιατί νίκησε τον Σπόρτικ με 127-91. Ο ΠΑΟΚ απέδειξε ότι με τον Μπράνε Πρέλεβιτς είναι έτοιμος να κτυπήσει για δεύτερη φορά τον Άρη και γιατί όχι να του πάρει τον τίτλο του πρωταθλητή. Βέβαια ο αγώνας Κυπέλλου της Παρασκευής με αντίπαλο τον Σπόρτικ δεν είναι σοβαρό κριτήριο. Οι γηπεδούχοι κατέβαλλαν φιλότιμες προσπάθειες αλλά δεν ήταν αρκετό. Έτσι ο ΠΑΟΚ πρέπει να

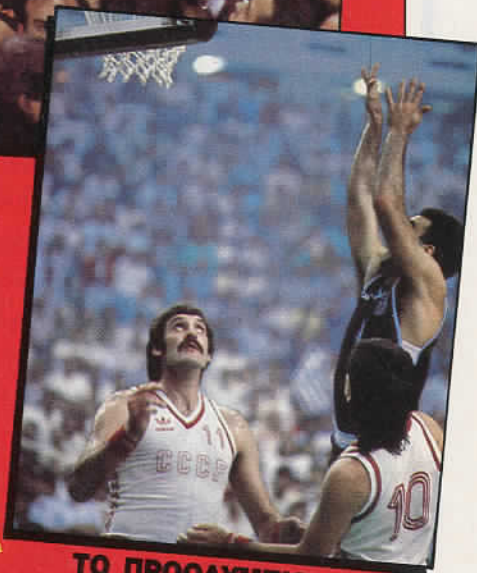
κριθεί σε πολύ σοβαρότερα και κρισιμότερα τεστ.

Ο Πρέλεβιτς όπως φάνηκε στο κλειστό του Σπόρτικ στην πρώτη του σε ελληνική διοργάνωση εμφάνιση δίνει το κάτι άλλο στους Θεσσαλονικείς.

Περισσότερη δοθήθεια στην άμυνα, ακόμη και στα ριμπάουντς, όπου πλέον ο Φασούλας δεν είναι μόνος του. Ευέλκτο και κοντό σχήμα πεντάδας που αφήνει περιθώρια στον ΠΑΟΚ για ταχύ-

τατες επιθέσεις. Παράλληλα, ο αμφισβητούμενης ρίζας ομογενής ανεβάξει εκπληκτικά τα ποσοστά ευστοχίας όλου του ΠΑΟΚ από τις κοντινές κυρίως αποστάσεις.

Πρόβλημα που ίσως εμφανισθεί στον ορίζοντα για τον ΠΑΟΚ η συνεχιζόμενη τάση όλων των περιφερειακών του παικτών να ξεχνούν στην επίθεση τον Φασούλα. Ο... πύργος του ΠΑΟΚ σε κάθε αγώνα θυμίζει ολοένα και περισσότερο... χαμάλη.

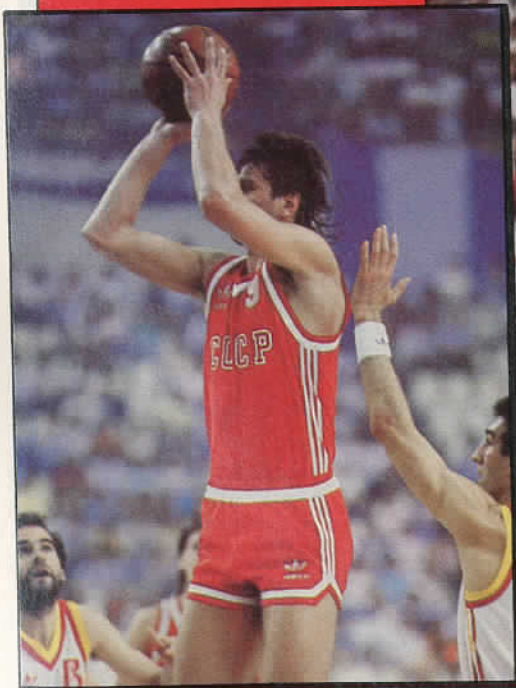
Ο ΑΡΗΣ ΣΤΟΥΣ «4»

1988

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΤΟ ΠΡΟΟΛΥΜΠΙΑΚΟ

Η ΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΑΗΤΗΤΟΥ

Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΣΤΟΥΣ «4»

Η ΕΞΣΔ ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΗΣ

Μια χρονιά πέρασε. Το 88 μπορεί να μην πρόσφερε στο ελληνικό μπάσκετ ένα χρυσό ευρωπαϊκό μετάλλιο αλλά ήταν μεστό σε γεγονότα και συγκινήσεις. Δεν θα επισημάνουμε ποια συμβάντα μέσα στη χρονιά ήταν τα πιο σημαντικά και ποια άλλα λιγότερο. Αλλά αντιγράφουμε απ' την ατζέντα μας - λίγο πριν την πετάξουμε - τις ειδήσεις, που απασχόλησαν τον χώρο του μπάσκετ μέσα στο 1988, με την ευχή η χρονιά που μπήξε να είναι ακόμα καλύτερη.

Η ΑΤΖΕΝΤΑ ΤΟΥ 1988

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

- 2** Άσχημα ξεκινάει η χρονιά για τον παίκτη του Φιλίππου Θ. Βαγγέλη Πουλιανίτη. Στη διάρκεια της παράτασης του αγώνα της ομάδας του με τη Νησαρ, πετυχαίνει «αυτοκαλάθι» 8' πριν το τέλος και ο Φίλιππος χάνει 80-77.
- 7** Παριζιάν - Άσπς 101-94 για το Κύπελλο Πρωταθλητριών. Οι Γιουγκοσλάβοι «οταμάτησαν» τον Γκάλη.
- 11** Ο Γ.Γ. της ΕΟΚ, Γ. Βασιλακόπουλος ανακοινώνει σε συνέντευξη Τύπου πως μέσα στον Γενάρη θα γίνει συζήτηση με τα σωματεία της Α1 με θέμα την είσοδο των ξένων στο ελληνικό πρωτάθλημα.
- 13** Ο Ερυθρός Αστέρας, καταβάλλει 93-88 για το Κύπελλο Κόρατς του ΠΑΟΚ στην παράταση. Κανονικός αγώνας 83-83. Η ελληνική ομάδα... πνέει μένεα κατά του Γκαλιού διακετητή Λίντο. Ο ΠΑΟΚ αποκλείεται μ' αυτή την ήττα απ' την επόμενη φάση.
- 14** Άσπς - Ντεν Μπος 120-99.
- 21** Άσπς - Γρέισερ 120-95. Μεγαλειώδης εμφάνιση του Σλόμπονταν Σουμπολιτς (37 πόντοι, 7/11 δίποντα, 7/9 τρίποντα) και του Νίκου Γκάλη (50 πόντοι, 22/31 δίποντα).
- 22** Απών ο Γκάλης απ' τη συγκέντρωση της Εθνικής, αλλά κι από τα επόμενα παιχνίδια. Ένα από τα «σίριαλ» του 1988 αρχίζει...
- 25** Επίσημο «ΝΑΙ» της ΕΟΚ για τους ξένους.
- 28** Η Εθνική μας κερδίζει 89-76 την Τσεχοσλοβακία εκτός έδρας.
- 30** Γαλλία - Ελλάδα 91-90 σε φιλικό αγώνα που πραγματοποιήθηκε στο Παρίσι.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

- 3** Η Ελλάδα κερδίζει μέσα στην Αγγλία 84-76 και προκρίνεται για την τελική φάση του Ευρωπαϊκού '89. Στο ημίχρονο χάνει 42-38. Εξαιρετική εμφάνιση του Γιαννάκη (26 πόντοι, 8/11 δίποντα, 2/6 τρίποντα).
- 10** Ο Άσπς κακή εμφάνιση και ήττα από την Ορέτζ στη Γαλλία 97-89. Την ίδια μέρα η «Ανατολή» κερδίζει την «Δύση» στο «Ολ-σταρ γκέιμ» του Ν.Β.Α.
- 13** Στο πρωτάθλημα Παναθηναϊκός - Άσπς 76-79 στην παράταση. Κανονικός αγώνας 71-71. Μόρφη ο Γιαννάκης που πέτυχε 7 τρίποντα και μ' ένα απ' αυτά ισοφάρισε στο τελευταίο λεπτό του κανονικού αγώνα.
- 18** Άσπς - Μπαρσελόνα 93-107. Οι Ισπανοί καλύτεροι νίκησαν δίπλα.
- 20** Πρωτάθλημα: Άσπς - ΠΑΟΚ 86-80. Σουμπολιτς: 6/7 δίποντα, 5/8 τρίποντα.
- 25** Εκκληκτική εμφάνιση στο 6' ημίχρονο και Άσπς - Μαζακί 93-77 (50-45).

ΜΑΡΤΙΟΣ

- 19** Τελικός Κυπέλλου Κόρατς: Ρεάλ - Τομιτόνα 102-89, 93-94.
- 3** Ο Άσπς κερδίζει μέσα στην Κολωνία τη Σατούρν 100-98. Στον τελικό του «Ρον-κέτι» που πραγματοποιήθηκε στο «Ειρήνης και Φιλίας» η Ντιναμό Κιέβου επιδύληξε της Ντιμπορα Μιλάνου 100-83.
- 10** Άσπς - Παριζιάν 96-87. Είσοδος των πρωταθλητών Ελλάδας στο «φάιναλ-φορ».
- 16** Ντεν Μπος - Άσπς 87-88. Την ίδια μέρα στην Γκρενόμπλ τελικός Κυπέλλου Κυπελλούχων: Λιώς - Μπανταλόνα 96-89.
- 21** Σκοτώθηκε σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα ο Στέλιος Αποστολάκης παίκτης του Νέστορα που έπαιζε με «επηρεαζική» στον ΓΑΣ Κομοτηνή.
- 23** Τελικός Κυπέλλου Πρωταθλητριών γυναικών στο Ντίσελντορφ: Προμπί Βι-

τσέντσα - Ντιναμό Νοβοσιμπιρ 70-64.

- 24** Ο Άσπς χωρίς Γκάλη - Γιαννάκη, που δηλώνονται... τοσαυτίες, χάνει στο Μιλάνο απ' την Γρέισερ 97-82, αλλά ικανοποιεί με την εμφάνισή του.
- 27** Τελειώνει το πρωτάθλημα γυναικών που δίνει και πρωταθλητή το Σπορτινζ. Ευχάριστη έκπληξη η δεύτερη θέση της Αγίας Παρασκευής και δραστήριος ο υποβιβάσιμος του Παλιού Φαλήσου και του Ηρακλή. Ολοκληρώνεται η α' φάση του πρωταθλήματος της Α1 και υποβιβάζεται ο δέκατος Ηλυσιακός.
- 28** Άσπς - ΠΑΟΚ 102-93. Αυτή τη φορά στο Κύπελλο Ελλάδας...

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

- 5** «Φάιναλ-φορ» στη Γάνδη. Γρέισερ - Άσπς 87-82. Μαζακί - Παριζιάν 87-82.
- 7** Παριζιάν - Άσπς 105-93 και τέταρτη θέση για την ελληνική ομάδα. «Πρωταθλητής» ο κόσμος που δεν οταμάτησε επί 4 ώρες να επευσμηθεί τον Άρη. Στον τελικό Γρέισερ - Μαζακί 90-84.
- 13** «Πρωτή» του πολυνοσημιμένου Μεγαήλ Μισούνοφ με τον Άρη σε αγώνα με τον Απόλλωνα Πατρών (114-73).
- 15** Ο Ντέιβιντ Ινγκραμ υπογράφει στον Ηρακλή.
- 22** Προκριματική φάση Πανευρωπαϊκού πρωταθλήματος εφήβων στη Νέα Σιδηράη. Ελλάδα - Ισραήλ 90-86. Ελλάδα - Βουλγαρία 118-72. Ελλάδα - Ελβετία 104-51. Πρωτή θέση και φινιζιά προκρίση στα τελικά.
- 23**
- 24**
- 25** Ο Τζορτζ Παπαδόπουλος υπογράφει στον Ολυμπιακό έναντι 400.000 δολαρίων.
- 27** Άσπς - ΠΑΟΚ 100-85 στον τελικό των «κλει-οφ». Τέταρτος συνεχής τίτλος για τον Άρη και πέλιτος στην ιστορία. Την ίδια μέρα «γεγονότα» στο Βόλο. Το μπάσκετ Πανελληνίου - Φιλίππου Θ. για μια θέση στην Α1 διακοπείται 6' πριν τη λήξη κι ενώ οι Αθηναίοι προηγούντα 68-61, αφού το γήπεδο έγινε «αέρας».

1988

ΜΑΤΟΣ

- 2** Νέο «όχι» του Γκάλη στην Εθνική Δηλώνει τραυματίας.
- 7** Πειραιϊκός - Σέρρες 89-74 και άνοδος της πειραιϊκής ομάδας στην Α2.
- 10** Συμμετοχή της Εθνικής ομάδας σαν «Αθήνα» στο τουρνουά της Σόφιας.
- 11** Κατάληψη της τέταρτης θέσης. Δεν έπαιξαν Γκάλης, Γιαννάκης, Φασούλας.
- 12**
- 18** Άρης - ΑΕΚ 84-71 στον τελικό του Κυπέλλου. Επεισόδια μεγάλης έκτασης στις εξέδρες του «Ειρήνης και Φιλίας».
- 20** Επίθεση της ΕΟΚ στον Γ.Γ. Αθλητισμού Γ. Σαρόη, για το θέμα του «Ειρήνης και Φιλίας».
- 21** «Πρώτη» της Εθνικής ομάδας ενόψει του προολυμπιακού τουρνουά με πολλά προβλήματα και απουσίες.
- 27** Σκοτώνεται σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα η Τζένη Γκάλη έξω απ' την Κατερίνη.

ΙΟΥΝΙΟΣ

- 4** Τουρνουά «Αζούπολις» Ελλάδα - Πανεπιστήμιο Ντιουκ 89-88, Γιουγκοσλαβία - Ιταλία 83-82, Ελλάδα - Ιταλία 80-77, Γιουγκοσλαβία - Ντιουκ 104-103, Ελλάδα - Γιουγκοσλαβία 76-84, Ιταλία - Ντιουκ 102-87.
- 7** Προθεσμία 5 ημερών στον Γκάλη από την ΕΟΚ να γυρίσει στην Εθνική ομάδα. Δεν τηρήθηκε...
- 9** Συμμετοχή της Εθνικής στο τουρνουά της Μπολονία. Νίκες επί των Τσεχοσλοβάκων (108-96), και Σοβιετικών (86-77) και ήττα από την Ιταλία (90-75).
- 10** Τελικός του Ν.Β.Α. και οι Λέικερς κατακτούν τον τίτλο με 4-3 νίκες σε βάρος των Πίστονς.
- 14** Γυρίζει ο Γκάλης στην Εθνική...
- 16** «Σοκ» στο μεταγραφικό... παζάρι Ο Ψωμάδης με 160 εκατομμύρια αγοράζει το Νάσο Γαλακτερό για λογαριασμό της ΑΕΚ.
- 17** Ο Μάνθος Κατσουλής, υπογράφει στον Άρη.
- 21** Ο ΠΑΟΚ λήξε τον Μέλις απ' τον Απόλλωνα Πατρών, προσφέροντάς του - εκτός των άλλων - και μια πεντάδα: Ζ. Κατσούλη, Χοτζοκωρίδη, Τζώση, Καλογήρου, αλλά και τον Αμερικανό Πέγγουει.

- 24** Ανακοινώνεται η εγκυκλιος των μεταγραφών. Η είσοδος των ξένων στο ελληνικό πρωτάθλημα είναι γεγονός.
- 27** Πάν την αναχώρηση της Εθνικής για το προολυμπιακό τουρνουά και στο αεροδρόμιο ο Παναγιώτης Γιαννάκης επισημοποιεί τις προθέσεις του: «Θέλω να έρθω στην Αθήνα». Το σίγμα αρχίζει...
- 30** Εναρξη προολυμπιακού τουρνουά στο Ντεν Μπος. Ελλάδα - Ισραήλ 85-70. Επεισόδια Φασούλα - Πολίτη.

ΙΟΥΛΙΟΣ

- 1** Ελλάδα - Νορδηγία 100-81.
- 2** Ελλάδα - Γιουγκοσλαβία 87-103. Τερματίζουμε δεύτεροι στον ομίλο μας.
- 4** Δεύτερη φάση του προολυμπιακού στο Ρότερνταμ. Ελλάδα - Σοβιετική Ένωση 77-82.
- 5** Ελλάδα - Γαλλία 89-79.
- 6** Ελλάδα - Μ. Βρετανία 101-72.
- 8** Ελλάδα - Ισπανία 84-91.
- 9** Ελλάδα - Ιταλία 91-88. Χρειαζόμασταν 14 πόντους διαφορά για να πάμε εμείς στην Σεούλ. «Στείλαμε» την Ισπανία, που είχε χάσει απ' την Ιταλία. Προκρίθηκαν ακόμη Σοβιετική Ένωση και Γιουγκοσλαβία.
- 10** Νίκη επί της Δ. Γερμανίας 94-87 και κατάκτηση της πέμπτης θέσης.
- 13** Ο Τσοσίτς έρχεται προπονητής στην ΑΕΚ.
- 15** Η ΕΟΚ ανακοινώνει ότι απ' την περίοδο 89-90 οι ομάδες της Α₁ θα είναι 12.
- 26** Μιχαηλίδης (πρόεδρος Άρη): «Θα είναι πολύ σκληρή η στάση μας στο θέμα Γιαννάκη».
- 28** Γιαννάκης: «Δεν υπάρχει περίπτωση να γυρίσω πίσω...».

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

- 5** Βαλκανικό εφήδων: Ήττα απ' την Τουρκία 71-67, αλλά νίκες επί Αλβανίας 77-64 και Ρουμανίας 68-62. Κατάκτηση της πρώτης θέσης με διαφορά πόντων.
- 6**
- 7**
- 9** Η ΑΕΚ ανακοινώνει την απόκτηση του Βασίλη Λαννέ μέσα απ' τα χέρια του Ολυμπιακού. Εν τώ μεταξύ έχει αποκτήσει και τον Κουντουράκη.

- 16** Η προσφορά των 1.750 χιλιάδων δολαρίων του Ψωμάδη δεν συγκινεί τον Ρόνι Σείκελ που ποστάρει τον «θαυμαστό κόσμο» του Ν.Β.Α.
- 22** Πανερωπιακό πρωτάθλημα εφήδων, πρώτη φάση. Νίκες με Τουρκία (75-74), Δυτική Γερμανία (67-57), Ολλανδία (86-77), Τσεχοσλοβακία (76-75) και Σοβιετική Ένωση (78-58) και κατάκτηση πρώτης θέσης στον ομίλο μας.
- 23**
- 24**
- 25**

- 28** Ήττα απ' την Ιταλία στην παράταση 108-104. Κανονικός αγώνας 97-97.
- 28** Στο μικρό τελικό ήττα απ' την Τσεχοσλοβακία 80-77. Τροπαιούχος η Γιουγκοσλαβία (84-75 την Ιταλία).

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

- 20** Η Σοβιετική Ένωση νικάει 82-76 τις ΗΠΑ στον ημιτελικό των Ολυμπιακών αγώνων και δεν αντιμετωπίζει ιδιαίτερο πρόβλημα στον τελικό με τους Γιουγκοσλάβους (76-63).
- 28** Διακόπτεται το φιλικό παιχνίδι Ολυμπιακού-ΠΑΟΚ (105-105) αφού αποχωρούν σε ένδειξη διαμαρτυρίας οι Θεσσαλονικείς χωρίς να παίζει η παράταση.
- 30** Τέλος ο Κώστας Πολίτης απ' την Εθνική ομάδα. Αναλαμβάνει ο Ευθύμης Κιουμουρτζόγλου.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

- 1** Ξεκινάει τα πρωταθλήματα Α₂ και εθνικής γυναικών.
- 12** Μέρα θριάμβου για τις ελληνικές ομάδες στα Κυπέλλα Ευρώπης. Ο ΠΑΟΚ νικάει μέσα στην Γαλλία την Βιλερμπιάν 93-83. Ο Παναθηναϊκός 86-65 την Χαποέλ Χολόν, ο Πανιώνιος 88-73 την Ολύμπια Λουμπλιάνας και ο Ολυμπιακός 91-76 την Γκόρνικ Πολωνίας.
- 15** Αφρίζει το πρωτάθλημα της Α₁ με τον θριαμβό του ΠΑΟΚ επί του Πανιωνίου 105-75.
- 19** Προκρίνονται 4 απ' τις πέντε ομάδες στην επόμενη φάση των Κυπέλλων Ευρώπης: ΠΑΟΚ - Βιλερμπιάν 125-78, Χαποέλ - ΠΑΟ 93-76, Γκόρνικ - Ολυμπιακός 55-98, Άρης - Λεμεσός 115-67, 115-75. Απολείεται ο Πανιώνιος (ήττα στην Γιουγκοσλαβία 97-78).
- 28** Τουρνουά «Μαχ Ντόναλντς» στη Μαδρίτη και οι Μπόστον Σέλτικς σαρώνουν Εθνική Γιουγκοσλαβίας και Ρεάλ Μαδρίτης.

1988

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

- 1 Παναθηναϊκός - Ντιδαρέζε 79-76, Σε-ντεράλιε - Άρης 93-85, Πουγι - ΑΕΚ 113-100, ΠΑΟΚ - Ερυθρός Αστέρας 95-85, Δυναμό Τυφλίδας - Ολυμπιακός 75-96(!)
- 8 Ντιδαρέζε - Παναθηναϊκός 91-73, ΑΕΚ - Πουγι 73-55, Ολυμπιακός - Δυναμό 93-113(!) στην παράταση, Άρης - Σε-ντεράλιε 105-82, Δράμα για τον ΠΑΟΚ στο Βελιγράδι. Ο ΠΑΟΚ «χειρουργημένος» απ' την διαίτησία αναγκάζεται να πάει στην παράταση (86-76 κανονικός αγώνας). Ο Νιούμαν προηλακίζει τον Ιταλό διαίτητή Γκρόσι και ο αγώνας διακόπτεται σε βάρος του ΠΑΟΚ...
- 9 Ολλανδία - Ελλάδα, για την προκριματική φάση του Ευρωπαϊκού '89, 66-93...

- 1 Η Εθνική Ελλάδα, κερδίζει την Τσεχοσλοβακία 107-85 στην Γλυφάδα και τερματίζει πρώτη και αήττητη στην προκριματική φάση του Ευρωπαϊκού '89. Απ' τον όμιλό μας προκρίνεται και η δεύτερη Ολλανδία.
- 6 Το σίριαλ Γιαννάκη τελειώνει. Ο «άσωτος υιός» επιστρέφει στον Άρη, έναντι πολλών εκατομμυρίων (μερικοί τα υπολογίζουν σε 200) και η συμφωνία «μυλάει» για δυο χρόνια. Η ΑΕΚ κάνει πολύ καλή εμφάνιση στο Κάουνας και χάνει από την Ζαλγκίρις 108-98.
- 7 Χάποελ - Ολυμπιακός 101-86.
- 8 Εξαιρετικό ξεκίνημα για τον Άρη και επιβλητική νίκη επί της Ντεν Μπος 116-83.
- 13 Μπαϊρόιτ Γερμανίας - ΑΕΚ 89-67. Η ελληνική ομάδα στο 13' έχανε 41-10!

- 14 Ολυμπιακός - Μπανταλόνα 89-86.
- 15 Ο Άρης δεν επαναλαμβάνει την περσινή έκπληξη και χάνει καθαρά στην Ισπανία απ' την Μπαρτσελόνα 97-81.
- 22 Πολύ κακή εμφάνιση του Άρη και ήττα στο Ισραήλ απ' την Μακαμπί 97-77.
- 21 Η Γιουγκοσλαβία κερδίζει τους Βαλκανικούς αγώνες, που διεξάγονται στην Τουρκία. Η κατ' όνομα ελληνική εθνική ομάδα καταλαμβάνει την τέταρτη θέση, σε σύνολο 5 συμμετεχουσών χωρών. Τα αποτελέσματά της: Με Γιουγκοσλαβία 67-98, με Βουλγαρία 66-94, με Τουρκία 105-115 και Ρουμανία 102-100.
- 23 Κατώτερη του μετρίου η εμφάνιση της Εθνικής γυναικών στην Βαλκανιάδα, που πραγματοποιήθηκε στο Απαιν της Γιουγκοσλαβίας. Τερματίζει τελευταία, αφού χάνει κι απ' την Αλβανία 71-70.

ΤΑ... «ΘΕΛΩ» ΚΑΙ ΤΑ... «ΜΠΟΡΩ» ΓΙΑ ΤΟ 1989

Αλλος ένας χρόνος. Τι θα φέρει λοιπόν το 1989 στο ελληνικό μπάσκετ; Που θέλει πια σαν ένα μεγάλο μωρό ότι βλέπει γύρω του; Πόσα από αυτά πραγματικά μπορεί όμως να τα πετύχει; Αλλά και ποιες μπορεί να είναι οι προσδοκίες των απλών φιλάθλων;

Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα ένα-ένα και με τη σειρά τους:

1. ΚΕΦΑΛΑΙΟ και μεγαλύτερο. Ακούει στο όνομα εθνική ομάδα. Ποιος δεν θυμάται το «μυθικό» πια θρίαμβο του 1987 στο Φάληρο. Φέτος ήρθε η ώρα του Ζάγκρεμπ. Και η εθνική καλείται να υπεραστήσει τον τίτλο της. Μπορεί; Ας μην αεροθατούμε. Αθλητικά «θαύματα» δεν συμβαίνουν κάθε χρόνο ή έστω κάθε διετία. Η συχνότητα είναι πολύ μικρότερη. Ο νέος προπονητής της Ευθύμης Κιουμουρτζόγλου μπορεί ν' αντικαταστήσει στις μνήμες των Ελλήνων φιλάθλων τον Κώστα Πολίτη και να δώσει τη δική του σφραγίδα σε αυτή την εθνική. Μπορεί σίγουρα αθόρυβα και με την εργατικότητα που τον διακρίνει να κάνει σωστά τη δουλειά του.

2. ΚΕΦΑΛΑΙΟ το «διοικητήριο» του ελληνικού μπάσκετ που βρίσκεται στην Αδέρωφ 30. Σίγουρα οι ίδιοι άνθρωποι που διοικούν το ελληνικό μπάσκετ τα τελευταία χρόνια έπαψαν να είναι... ίδιοι. Από τα πιο σοβαρά θέματα (είσοδος των ξένων παικτών) έως και τα λιγότερο σύνθετα. Απαλλαγμένη από το βραχνά των γραφειοκρατικών θεμάτων και τυπικών διαδικασιών (ας είναι καλά ο Αθλητικός Δικαστής) η ΕΟΚ ασχολείται πιο ουσιαστικά με τα σοβαρά προβλήματα του αθλήματος. Το Δ.Σ. περιμένει μια δύσκολη εκλογική χρονιά. Και όχι μόνο. Υπάρχει το αναπτυξιακό που

μήκη σε νέες βάσεις και είναι επιτακτική ανάγκη να λειτουργήσει. Υπάρχει ένας προϋπολογισμός που συνεχώς πρέπει να αυξάνεται. Οι άνθρωποι της ΕΟΚ θέλουν και μπορούν (εάν συνεχίσουν με τη λογική του 1987) να τα καταφέρουν.

3. ΚΕΦΑΛΑΙΟ η ελληνική διαίτησία. Δυσπιστία, κακές κριτικές, φημολογία. Τίποτα από αυτά που σημάδεψαν τους έλληνες διαίτητές τους τελευταίους μήνες του 1987 δεν θέλουν να περάσει στη νέα χρονιά. Μπορούν (;) να αποκτήσουν ενότητα σαν μια σφιγμένη γροθιά. Μόνο έτσι θα αντιμετωπίσουν τους εκτός «κλάδου» προερχόμενους «κινδύνους». Ορισμένοι το θέλουν. Πολλοί άλλοι βολεύονται με το υπάρχον «στάτους κδο».

4. ΚΕΦΑΛΑΙΟ η κορυφαία ελληνική ομάδα την τελευταία τετραετία ο Άρης. Θέλει να μείνει στο θρόνο της και να «πατήσει» ξανά το γήπεδο του Μονάχου όπου θα γίνει το φετινό φάιναλ φορ του Πρωταθλητριών. Ο πρώτος στόχος είναι αντικειμενικά ευκολότερος. Ο δεύτερος δεν είναι πάντως ανέφικτος.

5. ΚΕΦΑΛΑΙΟ και τελευταίο οι φιλάθλοι. Οι «χούλιγκανς» που άρχισαν να εκτονώνονται, ελέω γιγαντισμού του αθλήματος, και τα Σάββατα στα γήπεδα μπάσκετ μπορούν να αποσυρθούν. Και να αρκεθούν στις Κυριακάτικες δραστηριότητές τους στα ποδοσφαιρικά γήπεδα. Μάλλον δεν τους θέλει κανείς. Σίγουρα δεν τους θέλουν οι οικογένειες που χωρίς χρώμα και προτίμηση συλλόγου πήγαιναν στα γήπεδα για να δουν μπάσκετ ήσυχα τουλάχιστον μέχρι φέτος...

1988**ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ****ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΠΑΙΚΤΕΣ**Του **ΗΛΙΑ ΔΡΥΜΩΝΑ**

ΚΑΛΗ ΑΡΧΗ

Θυμάσθε πόσο αστεία φάνταζε πλέον στο γενικό γραμματέα της ΕΟΚ, Γιώργο Βασιλακόπουλο, εκείνη η λαϊκή παροιμία «παπούτσι απ' τον τόπο σου κι ας είναι μπαλωμένο...» καθώς μιλούσαμε μια μέρα στο γραφείο του για την είσοδο των ξένων στο ελληνικό πρωτάθλημα.

Ήταν η εποχή που κατέφταναν στη χώρα μας οι άγνωστοι τότε Σκάρι, Τζόουνς, Βρέινς και κάποιοι περισσότερο γνωστοί ως «ντεσπεράντος»: Πέτγουεϊ, Ίνγκραμ, και άλλοι. Τότε που οι εφημερίδες έψαχναν να «κολλήσουν» κάποια νούμερα (σε δολάρια πάντα) στις προσφορές που γίνονταν σε αστέρια σαν το Μπελοστένι και τον Μάκαντου. Τότε που οι πρόεδροι των συλλόγων έσθηναν συνεντεύξεις Τύπου για να μας παρουσιάσουν τις νέες τους επενδύσεις. Τότε που όλοι οι επώνυμοι ανέβαιναν στο θήμα για να προφητεύουν...

Δεν πέρασαν πολλοί μήνες από τότε που έφτασαν και τα τελευταία συμβόλαια των ξένων στα γραφεία της Ομοσπονδίας. Ακόμα δεν είχε ωριμάσει στο μυαλό των περισσότερων η καινοτομία - σταθμός που εγκρίθηκε από την ΕΟΚ ύστερα από την απαίτηση, χρόνια ολόκληρα, των μεγάλων συλλόγων. Ο κ. Βασιλακόπουλος, ήταν αυτός που έβαλε τη βαρύνουσα υπογραφή κι ας ήταν από εκείνους που τόσα χρόνια αντιστεκόταν στον πειρασμό.

«Ακολούθησα και εγώ το πνεύμα των καιρών, την τάση του εξευρωπαϊσμού όπως χαρακτηρίστηκε και ο Θεός να δάλει το χέρι του», μας έλεγε εκθέτοντας τις δικές του επιφυλάξεις για την αλλόφυλη μετάγχιση στο ελληνικό μπάσκετ, που είχε χωρίσει τους ειδικούς σε δύο παρατάξεις.

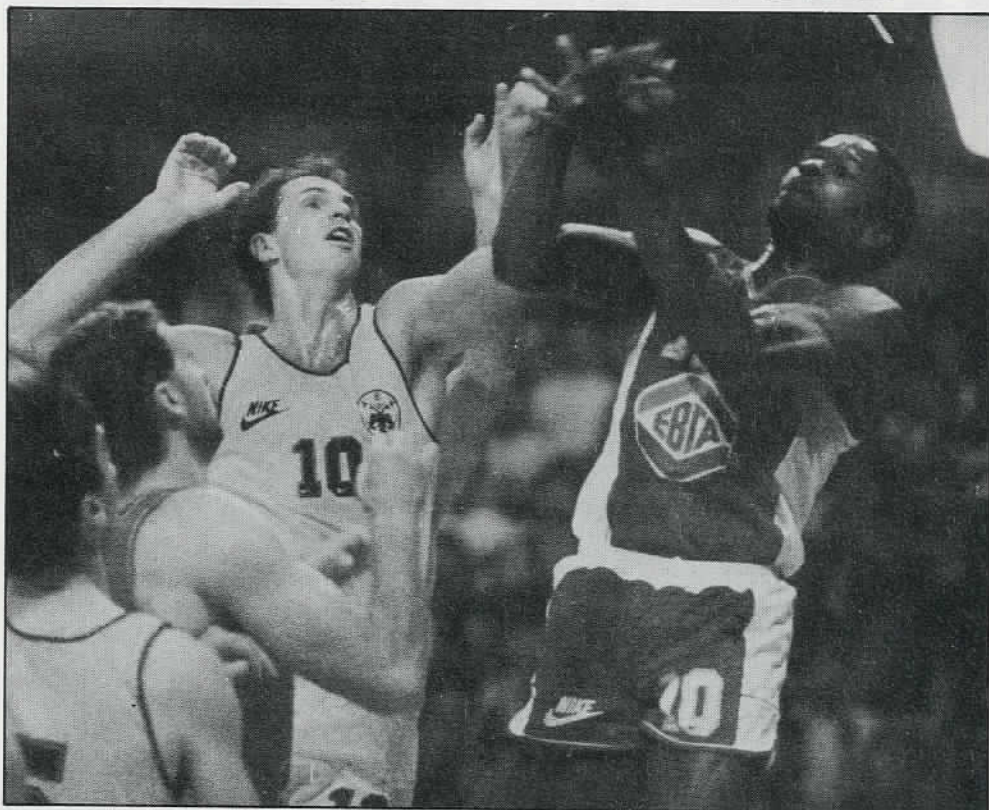
ΛΑΪΚΗ ΕΝΤΟΛΗ

Η καθιέρωση των ξένων παικτών προβλήθηκε σαν... λαϊκή εντολή μετά το EUROBA-SKET του '87 αλλά και το ταξίδι του Άρη μέχρι τη Γάνδη, για το φάιναλ-φορ του Πρωταθλητριών. Προβλήθηκε σαν αναφαίρετο δικαίωμα των ελληνικών συλλόγων να εξομοιωθούν αγωνιστικά με αυτούς που μονοπωλούν τις διεθνείς διοργανώσεις... Ιταλούς, Ισπανούς, Γάλλους, Ισραηλινούς κ.λπ. (δεν μιλάει για Γιουγκοσλάβους και Σοβιετικούς, αφού το δικό τους μοντέλο είναι ακατανόητο σε εμάς).

Τα πειράματα με τους «μισθοφόρους» των δυο-τριών αγώνων είχαν μόνο ευκαιριακά πετύχει (ΠΑΟ και Ολυμπιακός στους 6 της Ευρώπης, ο Άρης στα ημιτελικά του Κόρατς), ενώ τώρα όλοι ζήτησαν την δόξα της Εθνικής ομάδας. Οι θετικές, για τους ξένους, εισηγήσεις στην Ομοσπονδία ξεκίνησαν από τα τέλη του '87 και ήταν τέτοιες οι πιέσεις που δεν άργησαν να καρποφορήσουν.

ΟΙ «ΠΟΛΕΜΙΟΙ»

Οι «πολέμιοι» της ιδέας επικαλέστηκαν την εθνική ομάδα για να κρατήσουν κλειστές τις πόρτες του Πρωταθλήματος στους ξένους. Όπως έλεγε κι ο Κώστας Πολίτης, στη χώρα μας πηγαίνουν όποιοι θέλουν - ενούσε

Βρέινς - Σκάρι: Οι ξένοι και ιδιαίτερα οι μονομαχίες τους, έδωσαν θέαμα στο πρωτάθλημα.

τους ομογενείς και εκείνους τους «Έλληνες» που δεν αναγνωρίζονταν από την ΦΙΜΠΑ - χωρίς να μπορούν να προσφέρουν υπηρεσίες στην Εθνική. Αν προσθέσουμε έλεγε κι από έναν ξένο σε κάθε ομάδα, όλο σχεδόν το μελλοντικό υλικό της Εθνικής θα το βλέπουμε να παρακολουθεί το πρωτάθλημα από τον πάγκο!

Είχαν κι αυτοί το δίκιο τους - η απάντηση που πήραν ήταν: «Ας περάσει ο πρώτος χρόνος και μετά θα καθήσουμε όλοι μαζί να δγάλουμε τα συμπεράσματά μας». Τι ακριβώς σημαίνει αυτή η πρόταση; «Θα κάτσουμε να συζητήσουμε αν θα επιτρέψουμε σύντομα να χρησιμοποιηθεί και δεύτερος ξένος από κάθε σύλλογο!» Με άλλα λόγια: Τώρα που μπήκαμε στον χορό θα τον χορεύουμε...

Οι αρνητικές επιπτώσεις στην ανάπτυξη του νέου αίματος του ελληνικού μπάσκετ δεν είναι δυνατόν να διαφανούν τόσο σύντομα. Το μόνο που θα μπορούσαμε να κάνουμε αυτή τη στιγμή είναι ένας πρώτος απολογισμός της ενίσχυσης που πράγματι πρόσφεραν τα «παιδιά από το Αμέρικα» (και όχι μόνο), τόσο στο πρωτάθλημα όσο και στην Ευρώπη.

Ανεπιφύλακτα σημειώνουμε πως έκαναν μια καλή αρχή, μια αρχή που ήταν κοντά στις

προσδοκίες μας. Η ποιότητα του πρωταθλήματος παρουσιάζει μια ανοδική τροχιά, το θέαμα και ο συναγωνισμός είναι πιο έντονοι. Ο ΠΑΟΚ έχει πλέον, για παράδειγμα, σαν ηγέτη του τον φιλόδοξο Τζόουνς, ενώ την πιο σταθερή σε απόδοση εμφάνιση στον Παναθηναϊκό κάνει ο άλλος Τζόουνς. Ο Βρέινς έκανε την ΑΕΚ υπολογίσιμη κάτω από τα καλάθια ενώ ο Λαντσμπέργκερ χαρίζει στον Πανιώνιο 15 ριμπάουντς σε κάθε παιχνίδι. Ο Γουίλτζερ είναι πιο καλός από πέρσι αφού μπήκε στο πετσί του Άρη, ενώ ο Ίνγκραμ ξεθάρρεψε τόσο πολύ τον Ηρακλή που φτάνει πλέον να χάνει στην παράταση από τον Άρη. Ο Σκάρι αγαπήθηκε από τους φιλάθλους του Ολυμπιακού κι ας είναι ιδιότροπος, ενώ ο Πέτγουεϊ έγινε γρήγορα το είδωλο των Πατριών με τους... ζογκλερισμούς του. Τέλος, ο σοβαρός Εφθίμοβ αρχίζει να εγκλιματίζεται στα Πατήσια και η πείρα του δοηθάει τον Σπόρτιγκ.

Τρεις ομάδες μας προχώρησαν φέτος στην Ευρώπη - τυχαίο είναι; - ενώ τα εισιτήρια στα γήπεδα αρχίζουν να εξαφανίζονται ως δια μαγείας. Μέχρις ότου φτάσουμε στη συζήτηση της στρογγυλής τραπέζης είναι βέβαιο πως αυτοί που έφεραν τους ξένους θα αισθάνονται ακόμη πιο σίγουροι για τις ιδέες τους.

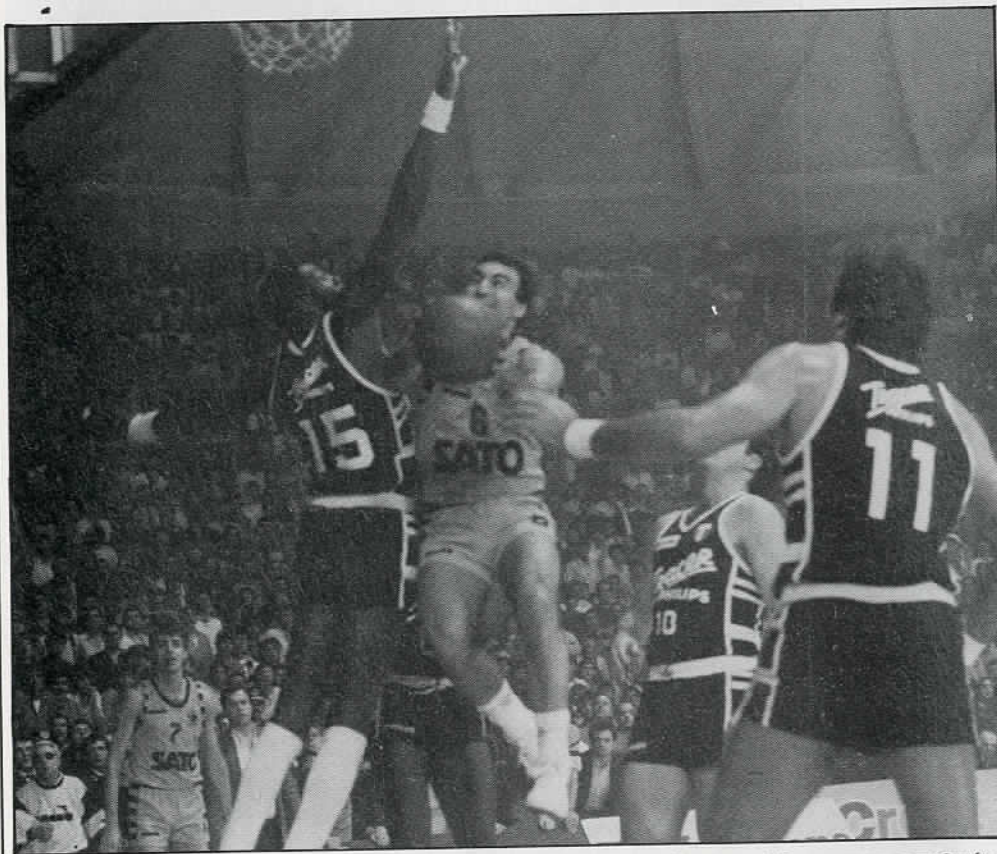
1988

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ο ΑΡΗΣ ΣΤΟΥΣ «4»

Του Δ. ΚΑΡΥΔΑ

Η ΜΑΥΡΗ ΓΑΤΑ ΤΗΣ ΓΑΝΔΗΣ

Η Γάνδη δεν ήταν αποτυχία, ούτε επιτυχία. Ήταν απλά το επιστέγασμα πολύχρονων προσπαθειών.

Ηταν Μεγάλη Εβδομάδα και για τον Άρη δεν υπήρχε ανάσταση. Ξεκίνησε με όνειρα χίλια για τη Γάνδη και το φάιναλ φορ του Πρωταθλητριών. Και γύρισε για να κάνει Πάσχα χωρίς όμως το πολυπόθητο τρόπαιο στις αποσκευές του. «Αξία έχει η συμμετοχή», για να παραφράσουμε το γνωστό και χιλιόχρησιμοποιημένο απόφθεγμα του Πιερ ντε Κουμπερτέν. Κάτι σαν να λέμε «ο χαμένος στα χαρτιά κερδίζει στην... αγάπη». Παρηγορία για BAD LOOSERS λοιπόν ή κάτι τέτοιο.

Ήταν όμως χαμένος ο Άρης στη Γάνδη; Μάλλον όχι. Χαμένος ήταν όλα τα προηγούμενα χρόνια όταν μάταια προσπαθούσε να περάσει στην τελική φάση του Πρωταθλητριών. Πέρυσι όχι μόνο τα κατάφερε αλλά και έφθασε μέχρι τους «4». Έχασε δυο φορές και βγήκε τέτατος. Ας μην σταθούμε όμως ούτε στο μοιρολατρικό: «Είχε ξαναβγει ποτέ τέτατος».

Η Γάνδη λοιπόν δεν ήταν ούτε αποτυχία, ούτε επιτυχία. Ήταν απλά το επιστέγασμα κάποιων πολύχρονων προσπαθειών. Για να πούμε ότι ήταν η αρχή των «παχιών αγελάδων» για τον Άρη ας περιμένουμε την ανασκόπηση των γεγονότων του... 1989 και τη σύνθεση της τετράδας του φάιναλ φορ στο Μόναχο.

ΠΑΣΑΡΕΛΑ

Η Γάνδη λοιπόν στο... ξεκίνημα ήταν μια μικρή γη της επαγγελίας για τα Ευρωπαϊκά όνειρα του Άρη, που μάλλον είχαν... ξεχειλώσει. Αποδείχθηκε τελικά τόπος μαρτυρίου.

Και μια... πασαρέλα επωνύμων που είχαν βρει σαν ανέξοδο «μάρκετινγκ» τις νίκες του Άρη. Να οι κυρίες με τις γούνες (ονόματα δε λέμε), να οι κύριοι ξεν προεμί (ούτε πάλι).

Μήπως άραγε είναι σύμπτωση ότι δύο από τους επώνυμους καλλιτέχνες που ακολούθησαν τον Άρη στη Γάνδη παρουσιάζουν φέτος μαζί το ίδιο υπερθέαμα. Μπορεί και η συμφωνία να έλθεισε επί Βελγικού εδάφους. Και δεν είναι διήγημα επιστημονικής φαντασίας αυτό...

ΤΑ ΞΟΡΚΙΑ

Τέλος πάντων. Η Γάνδη πέρασε γράφτηκαν πολλά, αλλά καθένας έδωσε την δική του άποψη. Άλλοι με το «άρον άρον σταύρωσον αυτόν». Οι Αρειανοί με το «αφες αυτοίς» για τους επικριτές τους. Έτσι γιορτινές ημέρες να θυμηθούμε μέσα στο καταχείμωνο και το... Πάσχα του Άρη στη Γάνδη.

Οι αιτίες λοιπόν ερμηνεύθηκαν, η αποτυχία «ξορκίστηκε». Ας ξεφύγουμε λίγο από τη φιλολογία. Θυμάμαι το πιο εύθυμο ίσως περιστατικό από τη Γάνδη και το φάιναλ φορ. Η φρικιαστική και μακάβρια φήμη εξαπλώθηκε αστραπιαία από στόμα σε... αντί στο κέντρο τύπου του «Φλάντερς Έξπο». Έτσι είναι συνήθως οι φήμες. Τι έλεγε; Ότι το πρωί του αγώνα με την Παριζιάν δρέθηκε έξω από το ξενοδοχείο του Άρη (το μεσαιωνικό και απομονωμένο Ομπέρζ ντε Μπεσέρ) μια μαύρη γάτα σκοτωμένη! Η φήμη ήταν πολύ μακάβρια για να γίνει πιστευτή από την πλειοψηφία των εκπροσώπων των Αθηναϊκών εφημερίδων. Αλλά όπου υπάρχει καπνός...

Το «σήμα» του ξενοδοχείου που προσεκτικά παρακαλώ είχαν διαλέξει οι Αρειανοί παράγοντες ένα μήνα πριν ήταν μια μαύρη γάτα. Κρεμόταν τρεις ολόκληρες ημέρες πάνω από το κεφάλι του Γιάννη Ιωαννίδη και της υδόλοιπης προληπτικής παρέας χωρίς κανείς να την αντιληφθεί. Ο Γκάλης που από συνήθεια κοιτάει και στην... άλλη άκρη του γηπέδου την αντιλήφθηκε. Η ήττα λοιπόν από την Τρέισερ δικαιολογήθηκε πλήρως. Και ίσως πολλοί να σκέφθηκαν ότι η γάτα έπρεπε να είναι ζωντανή.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΛΑΘΟΣ

Τέλος πάντων ο Άρης έφθασε στη Γάνδη. Τεματίσει τέτατος. Λάθος τεράστιο όσων καλλιέργησαν την άποψη ότι ήταν το πρώτο φαβορί να πάρει το τρόπαιο. Τα φαβορί γεννιούνται και πεθαίνουν μέσα σε 40' αγώνα και κυρίως μετά τις διαχωριστικές γραμμές εξέδρας-αγωνιστικού χώρου και, ποτέ πριν από αυτές.

Η Γάνδη κοντεύει να χρονίσει. Χωρίς πια συναισθηματικούς επηρεασμούς ας μείνουμε στο μοναδικό μεγάλο κέρδος του Άρη. Κέρδιζε ένα αποκλειστικό μασκετικό κοινό που είχε το κουράγιο στον τελικό Τρέισερ-Μακαμπί να τραγουδάει «Είμαστε πρωταθλητές» ή «Το Κύπελλο θα πάρουμε με τον τσαμπουκά». Τα παραπάνω των φιλάθλων μπορεί να γύρισαν με σκυφό το κεφάλι στην Ελλάδα ή στις άλλες χώρες της Κεντρικής Ευρώπης αλλά απόδειξαν ότι το ελληνικό μπάσκετ μπορεί και αξίζει να έχει δικό του αποκλειστικό κοινό.

Άντε με το καλό και στο Μόναχο τα ξαναλέμε...

Του Γ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΛΑΘΟΣ

«**Τ**ο μεγάλο δίλημμα». Να πως θα μπορούσε να τιλοφορηθεί, η παρουσία της Εθνικής μας, στο προολυμπιακό τουρνουά. Το κλειδί του ρέμπους, για τα όσα προηγήθηκαν και τα όσα διαδραματίστηκαν, στην «χώρα της τουλίπας», η λέξη... δίλημμα. Αφορούσε, τον Νίκο Γκάλη και το αν θα έπρεπε ή όχι να γίνει δεκτός, τόσο αργοπορημένα, στο αντιπροσωπευτικό μας συγκρότημα.

Ο τότε ομοσπονδιακός τεχνικός, Κώστας Πολίτης, πέρασε νύχτες και νύχτες, ξάγρυπνος, συντροφιά με τις σκέψεις του. Τελικά, είπε το ναί. Ήταν βλέπετε, πολύ δύσκολο, να κλείσεις την πόρτα, στον κορυφαίο παίκτη της Ευρώπης, για την χρονιά εκείνη, ενώ δεν έλειπαν και οι εκ των έσω, πιέσεις.

«Ήταν λάθος μου. Το πιο μεγάλο λάθος μου, στην Εθνική ομάδα» θα παραδεχθεί, λίγο μετά την παραίτησή του, στον απολογισμό των πεπραγμένων, ο Κώστας Πολίτης, σε αποκλειστική του συνέντευξη, στο «ΤΡΙΠΟΝΤΟ». Αργά. Κατόπιν εορτής. Το κακό είχε γίνει...

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΣΤΟΧΟΣ

Για το 1988, η Εθνική μας ομάδα, με το στέμμα της βασίλισσας της Ευρώπης, βαρύ φορτίο ευθυνών στους ώμους, είχε έναν και μεγαλύτερο στόχο. Την Σεούλ και την πρώτη εμφάνιση στην ιστορία της, σε Ολυμπιακούς αγώνες. Ο στόχος έμεινε ανεκπλήρωτος. Ο Νίκος, προσπάθησε όσο μπορούσε, ίσως και παραπάνω, αναδείχθηκε πρώτος σκόρερ του τουρνουά, αλλά η επιστροφή του, επέδρασε καταλυτικά, προκαλώντας ψυχολογική και αγωνιστική, αποσύνθεση.

Στην ψυχολογία πρώτα, όσο καιρό έλειπε, οι ιθύνοντες προσπαθούσαν να ντοπάρουν ηθικά τους παίκτες, με το σύνθημα «δειξτε ότι αξίζετε και χωρίς τον Γκάλη». Εκείνοι ανταποκρίθηκαν. Στο τουρνουά της Μπολόνια, νίκησαν την Σοβ. Ένωση και στο «Ακρόπολις» την Ιταλία. Υπήρχαν βέβαια και οι ήττες, μα προσπαθούσαν και προχωρούσαν. Ξαφνικά ο Γκάλης γύρισε, τον δέχθηκαν, αλλά με μας, ένιωσαν ν' αδειάζουν ψυχικά. Τώρα, δεν είχαν τίποτα να δείξουν...

Παράλληλα, αγωνιστικά, έπρεπε από πρωταγωνιστές τόσο καιρό, να συμβιδιασθούν και πάλι, με τον ρόλο του κομπάρσου. Τους κακοφάνηκε. Υπήρχε βέβαια και η τακτική. Η... άνευ Γκάλη Εθνική, αναζήτησε ένα καινούργιο πρόσωπο. Φάνηκε να το βρήσκει. «Εν μία νυχτί» όμως αναγκάστηκε να τ' αλλάξει. Χρόνος για αναπροσαρμογή, δεν υπήρχε. Ουσιαστικά, προσπάθησε να θυμηθεί τα παλιά. Δεν τα κατάφερε. Ίσως και να μην το 'θελε...

ΔΕΝ ΠΑΝΕ ΚΑΛΑ

«Η καλή μέρα, απ' το πρωί φαίνεται» λέει ο σοφός λαός, και η «γαλανόλευκη» ομάδα, δεν τον διέψευσε. Από τις πρώτες ώρες, στον προκριματικό όμιλο, του Σεργιογενιμτός, φά-

Κώστας Πολίτης: Ήταν λάθος μου. Το πιο μεγάλο λάθος μου στην εθνική ομάδα.

νηκε πως πολλά, δεν πάνε καλά. Οι διεθνείς, δεν ήταν η παλιά καλή παρέα, που το καλοκαίρι του '87, είχε αφήσει άφωνη την Ευρώπη.

Πρεμιέρα, με το Ισραήλ και νίκη, πολύ πιο δύσκολη, απ' ό,τι μαρτυρά το τελικό 85-70. Οι ανησυχίες άρχισαν να επισημοποιούνται. Η πρόκριση βέβαια για την τελική φάση, ουσιαστικά είχε εξασφαλισθεί, αλλά...

Συνέχεια με νίκη και, χαμένη ευκαιρία. Οι «τουρίστες» Νορβηγοί έδιναν στην Εθνική, το δικαίωμα, να ελπίζει σε μια συντριπτική νίκη, που θα την βοηθούσε να συνέλθει. Τίποτα. Το τελικό 100-81, έφερε περισσότερη λύπη, παρά χαρά.

Έτσι έφτασε το «παιχνίδι - κλειδί» με την Γιουγκοσλαβία που περίμενε να πάρει την εκδίκησή της. Δίχως ψυχή και πάθος, δίχως οργάνωση και προσανατολισμούς, η Εθνική μας, αποτέλεσε εύκολη λία για τους «πλάδι». Ευτυχώς δέ που οι τελευταίοι, δεν παρέλειψαν να το ρίξουν στην πλάκα, όταν η διαφορά έφτασε στους 30 πόντους και η ήττα περιορίστηκε στο 87-103.

ΤΟ ΚΑΛΗΜΕΡΑ

«Ενός κακού, μύρια έπονται» και δεν ήταν μόνο το ότι πηγαίναμε με «πλην» στην τελική φάση. Η ήττα αυτή, έφερε την Εθνική μας, αντιμέτωπη με τους Σοβιετικούς, στο «καλημέρα Ρότερνταμ». Η βελτίωση αισθητή, μα η ήττα - τιμητική μεν, αλλά ήττα - με 77-82, έβαζε θηλειά στον λαϊμό. Τώρα η πρόκριση, απαιτούσε μονάχα νίκες για την συνέχεια.

«Μπορούμε» δήλωνε ο Πολίτης, αλλά οι παίκτες του δεν συμφωνούσαν. «Δεν μπορεί, κάπου θα την πατήσουμε. Είναι και το άγχος» τόνιζε ο Φασούλας και δυστυχώς, είχε δίκιο. Οι δυο νίκες στην συνέχεια, με την Γαλλία 89-79 και την Μ. Βρετανία 102-85, αποτελούσαν υπόθεση ρουτίνας, εν όψει Ισπανίας και Ιταλίας.

8 Ιουλίου 1988. Το φωτεινό ταμπλό του επιδελφικού, αλλά μόνιμα σχεδόν άδειου, «Αχόι» του Ρότερνταμ, έγραφε Ισπανία - Ελλάδα 91-84. Ουσιαστικά αυτό ήταν το τέλος. Βέβαια σαν λαός, πιστεύουμε πάντα στα θαύματα, που όμως σπάνια ή ποτέ δεν γίνονται. Για να πάμε στην Σεούλ, θέλαμε νίκη με 11 πόντους, ενάντια στους Ιταλούς. Μ' αυτό τον στόχο ξεκινήσαμε, αλλά στο ημίχρονο «ο κύβος ερίφθη».

Το εις βάρος μας 44-47, προκάλεσε σύσχεψη στην ανάπαυλα. «Την διαφορά ή τη νίκη» ήταν το ερώτημα. Προτιμήθηκε το δεύτερο. Το όραμα της πρόκρισης, είχε εγκαταλειφθεί. Η νίκη τελικά που ήλθε, με 91-88, έσωνε μονάχα, κάτι απ' το γόητρο και έστελε τους Ισπανούς στην Σεούλ. Αυτό ήταν όλο...

Ο τελικός απολογισμός; «Ακόμα και χωρίς ν' αποδώσουμε, ούτε το 50% των δυνατοτήτων μας, δρισκόμαστε στις πέντε καλύτερες ομάδες της Ευρώπης. Ισοδαμώσαμε στην τρίτη θέση και χάσαμε την πρόκριση, στην διαφορά πόντων» θα πει ο Πολίτης. Βάλαμο στην πληγή; Μπορεί. Μπορεί όμως και να είναι η αλήθεια...

1988

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ

Του Γ. ΝΤΕΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΙ ΔΙΑΔΟΧΟΙ ΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΙ

Το Προολυμπιακό τουρνουά της Ολλανδίας ήταν μια ιστορία που σίγουρα άνοιξε πολλές πληγές για το ελληνικό μπάσκετ. Ο κόσμος ήθελε πια από τους εστεμμένους Ευρωπαίους πρωταθλητές, νίκες και μόνο νίκες. Έτσι, η μη πρόκριση άρχισε αργά, αλλά σταθερά να ροκανίζει τα θεμέλια του οικοδομήματος που με τόσο κόπο κτίστηκε. Πολλοί έψαχναν αφορμή να χύσουν τη χολή τους. Το ερώτημα έδειχνε τυραννικό: «Αλήθεια, μετά τον Γκάλη και τον Γιαννάκη υπάρχει αύριο;».

Την απάντηση δάβηκαν να δώσουν και σύντομα μάλιστα, (στα τέλη του Αυγούστου), 12 παιδιά που έφυγαν για το Τίτομπρας της Γιουγκοσλαβίας με ένα βαρύ φορτίο και ήδη ένα τίτλο: Η ομάδα των... εκατομμυριούχων. Αυτοί που την αποτελούσαν λίγους μήνες πριν είδαν τα εκατομμύρια να... χορεύουν στα πόδια τους με ένα τρελό ρυθμό. Το Πανευρωπαϊκό των εφήβων ξεκίνησε στις 21 Αυγούστου ταυτόχρονα σε δυο γειτονικές πόλεις: Το Σέρβομπραντ και το Τίτομπρας που απέχουν περίπου 80 χλμ. από το Βελιγράδι. Στο μικρό αγροτικό ξενοδοχείο «Μπάτσκα» είχε στηθεί το στρατηγείο. Πρώτος προπονητής ο Ορέστης Αγγελίδης, με βοηθό τον Κώστα Πετρόπουλο. Δίπλα τους - και καθισμένος, το πολύ 5 μέτρα από τον πάγκο - ο Κώστας Πολίτης πρόσφερε την πολύτιμη συνδρομή του. Την ομάδα αποτελούσαν: Άγγελος Κορωνιός (αρχηγός), Αχιλλέας Δεμέναγας, Κώστας Μωραϊτής, Δημήτρης Ποδαράς, Νάσος Γαλακτερός, Γιάννης Μυλωνάς, Παναγιώτης Σαριδάκης, Ντίνος Αγγελίδης, Άρης Χωλόπουλος, Δήμος Οικονομάκος, Δημήτρης Αβδάλας και Γιώργος Φαρμάκης.

ΣΤΟ ΠΑΡΑ 1''

Η προεμέρα σαν κάθε αρχή, βγήκε δύσκολη. Ήταν και η αντίπαλος τέτοια. Η Τουρκία. Ένα παιχνίδι που έμεινε αζέχαστο. Ο Ντίνος Αγγελίδης με δυο ελεύθερες βολές στο τελευταίο δευτερόλεπτο έγραψε το τελικό 75-74. Τα παιδιά έκαναν σαν τρελά με τη λήξη...

Τη Δευτέρα 22 Αυγούστου η Γερμανία γνώρισε τη δύναμη των Ελλήνων που πλέον είχαν πάρει μπροστά. Νίκη με 67-57. Την Τρίτη με την Ολλανδία ίδια... γέυση. Τρίτη νίκη με 86-77. Τα δυο αυτά παιχνίδια ήταν μάλλον προπαρασκευαστικά για τη μεγάλη μάχη της πρόκρισης. Η Τσεχοσλοβακία και η Σοβιετική Ένωση ήταν οι μεγάλοι αντίπαλοι.

Οι Τσέχοι λύγισαν με 76-75 αλλά ακόμη υπήρχε κίνδυνος. Είχαν ήδη προλάβει να κάνουν τη ζημιά. Είχαν κερδίσει τους Σοβιετικούς και έτσι η Εθνική μας ήθελε οπωσδήποτε νίκη, ή έστω ήττα το πολύ με δυο πόντους,

ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ: Από τους πιο βασικούς παίκτες της Εθνικής εφήβων στους πανευρωπαϊκούς

κόντρα στους Ρώσους για να μπει στην τετράδα. Τα προγνωστικά δεν ήταν καθόλου ευχάριστα, καθώς η «κόκκινη αρμάδα», έδειχνε η μόνη που μπορούσε να συντηρεί ευσεβείς πόθους. Να κερδίσει δηλαδή, το τρόπαιο από το φαβορί Γιουγκοσλαβία μέσα στο σπίτι της.

Και έγινε κάτι εκείνη τη «μαγική» Πέμπτη, που μόνο όσοι το έζησαν μπορούν να το νιώσουν. Δεν ήρθε μόνο η νίκη. Ήρθε ο θρίαμβος. Το τελικό 78-58 μιλάει από μόνο του. Ήταν η πιο μεγάλη σε έκταση νίκη εθνικού μας συγκροτήματος επί αντίστοιχου Σοβιετικού.

Η πρόκριση στον ημιτελικό πήρε σάρκα και οστά. Ήδη αυτά τα παιδιά είχαν πάρα πολλά. Το... ντελίριο που ξέσπασε στην πατρίδα ανάγκασε την τηλεόραση να μεταδώσει εσπευσμένα τα τελευταία κρίσιμα παιχνίδια.

Είναι καμιά φορά που οι ψυχροί αριθμοί δεν μπορούν να αποδώσουν δικαιοσύνη. Ίσως γι' αυτό να είναι και αριθμοί. Ύστερα από μια δραματική με την Ιταλία, στον ημιτελικό ήττα, στην παράταση 104-108. Ήταν και αυτή η άστοχη τελευταία προσπάθεια του Γιάννη Μυλωνά 3 δευτερόλεπτα πριν το τέλος του κανονικού αγώνα (το σκορ ήταν 97-97), που έκανε την πίκρα αβάσταχτη. Τα παιδιά... δαλάντωσαν στο κλάμα. Ακόμη και η Γιουγκοσλαβία συνοδός τους έβαλε τα κλάματα, βλέποντας τον Τρικαλινό (Μυλωνά) να σπαράζει στο κλάμα και να φωνάζει: «Σταματείστε πια. Όλοι μου λένε πως δεν φταιω και με κάνουν χειρότερα. Πέστε μου ότι έφταιξα να ησυχάσω επιτέλους».

Από την άλλη, ο Νάσος Γαλακτερός, πιο ψυχραιμος: «Ας μην τα έχουμε με την τύχη. Άρκετά μας δοθήθηκε μέχρι τώρα...». Ήταν ο ίδιος που μόλις αποβλήθηκε με 5 φάουλ ανάγκασε τον Ιταλό κόουτς Μπλαζόνε να χειροκροτεί ενθουσιασμένος, μαζί με όλο το γήπεδο που προς στιγμήν, είχε ξεχάσει τα ανθελληνικά του αισθήματα.

«ΕΝΑΣ ΘΑΝΑΤΟΣ»

«Ήταν ένας θάνατος», εξήγησε ο Ορέστης Αγγελίδης, όταν του ζήτησαν να δικαιολογήσει την άσχημη εμφάνιση και την ήττα στον τελικό της παρηγοριάς από τους Τσέχους με 70-88. «Άλλωστε, και ο ίδιος προσπαθώντας το ίδιο πρωί να μιλήσει στο τραπέζι, κόμπιασε και ξέσπασε σε λυγμούς...»

Στον μεγάλο τελικό η Γιουγκοσλαβία με ηγέτη τον σωσία και διάδοχο του Ντράζεν Πέτροβιτς, τον Άντριαν Κόμαζετς έκανε κάτι που όλοι περίμεναν. Τα παιδιά του Βουγιόσεβιτς πήραν τον τίτλο κερδίζοντας τους Ιταλούς 84-75. Τελική κατάταξη: 1η Γιουγκοσλαβία, 2η Ιταλία, 3η Τσεχοσλοβακία, 4η ΕΛΛΑΔΑ...

«Ναι, έχουμε μέλλον», δήλωσε ο Κώστας Πολίτης μεταφέροντας τον ενθουσιασμό του. Το ελληνικό μπάσκετ δεν είναι μόνο Γκάλης και Γιαννάκης...».

1988**ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ****Η ΗΤΤΑ ΤΟΥ ΑΡΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΟΚ**Του **Ν. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗ**

ΟΤΑΝ ΓΚΡΕΜΙΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΠΥΡΓΟΙ

Ολα έμοιαζαν τόσο διαφορετικά εκείνο το βράδυ του Νοεμβρίου στη Θεσσαλονίκη. Τα πρόσωπα που συνήθως βλέπαμε μετά τα ντέρμπι Άρη - ΠΑΟΚ ήταν τώρα γελαστά, σχεδόν ευτυχισμένα. Ο Νίκος Βεζυρτζής γιόρταζε τα πιο χαρούμενα γενέθλια και κυκλοφορούσε σχεδόν αλλόφρων στον διάδρομο των αποδυτηρίων, κρατώντας σφιχτά το φύλλο αγώνος, μοιράζοντας φιλιά, υποσχέσεις, χαμόγελα.

Αλλά, δεν ήταν μόνο η μεγάλη βραδιά του ΠΑΟΚ. Ήταν συγχρόνως η χειροπιαστή επιβεβαίωση μιας «προφητείας» που από την αρχή της σεζόν ψιθυριζόταν σε κάθε συζήτηση περί το μπάσκετ, ποτέ όμως φωναχτά: Το θρυλικό αήτητο του Άρη ήταν φανερό ότι δεν θα άντεχε πολύ ακόμα. Έτριζε. Και γκρεμίστηκε, από τον «καθ' ύλην αρμόδιο» ΠΑΟΚ εκείνη τη βραδιά (81-78).

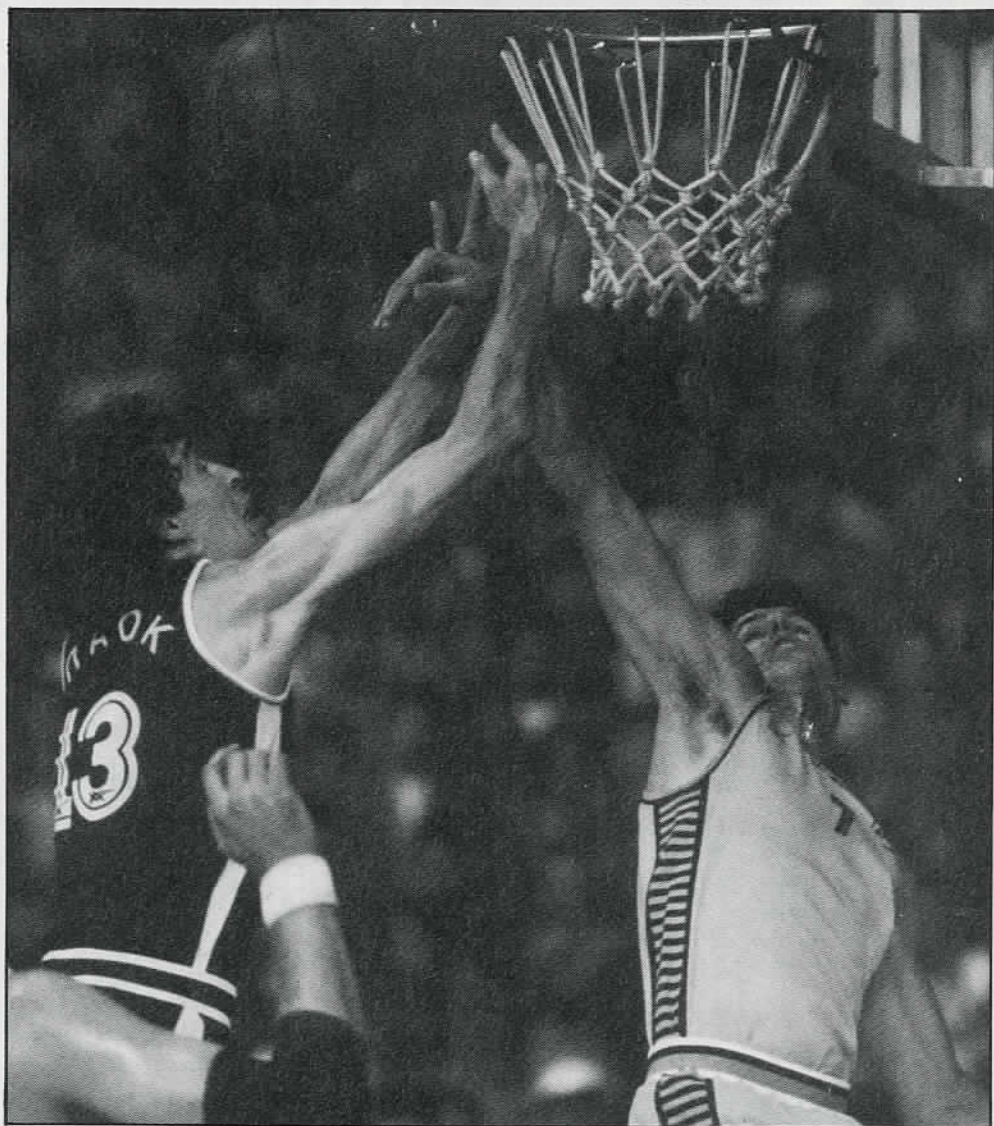
Κάποιοι ανακάλυψαν ότι η γεύση της ήττας είναι πικρή, στις 5 Νοεμβρίου στο Αλεξάνδρειο. Ο Σλόμπονταν Σούμποτιτς, ας πούμε δεν είχε φύγει ποτέ ηττημένος σε αγώνα του ελληνικού πρωταθλήματος. «Κάποτε θα γινόταν κι αυτό», αρκέστηκε να πει. Πιο πέρα, ο Γιάννης Ιωαννίδης δυσκολευόταν να κρατήσει την ψυχραιμία του. Πρώτα έριξε τα βάρη στους διαιτητές, μετά αποφάνθηκε ότι ο ΠΑΟΚ είναι ίδιος με τον περυσινό. «Πικρά σταφύλια», θα σχολίαζε ένας Βρετανός. Αλλά, έτσι είναι: Όταν λέφτει ένας τόσο μεγάλος πύργος, κάνει πολύ θόρυβο...

3 ΜΑΡΤΙΟΥ 1985

Η απίστευτη αυτή ιστορία, της «απολυταρχίας» του Άρη, ξεκίνησε στις 3 Μαρτίου του 1985, την επομένη δηλαδή της ήττας των «κιτρινόμαυρων» από τον Πανιώνιο στη Νέα Σμύρνη (82-84 μετά από δυο παρατάσεις) και κράτησε 3 χρόνια, 8 μήνες και 2 μέρες. Όσοι δρέθηκαν στον δρόμο του Άρη σ' αυτούς τους 80 αγώνες δεινοπάθησαν: 48 έφυγαν με «κατοσάρες» στην πλάτη τους με πιο άτυχη τη Νήαρ Ηστ το 1986 (153-62). Καμιά ομάδα δεν απέφυγε τους 100 πόντους. Το αήτητο κλυδωνίστηκε 7 φορές: Μια από το Περιστέρι (79-76 το '85), μια από τον Πανιώνιο (83-80 το '87) και 4 φορές από τον «κακό δαίμονα» Παναθηναϊκό (87-84 το '84, 79-78 το '86, 74-78 τον ίδιο χρόνο, 77-76 φέτος). Οι «πράσινοι» ήταν η μόνη ομάδα που πλησίασε στη νίκη και μέσα στο Αλεξάνδρειο...

ΕΝΑΣ ΜΥΘΟΣ

Σήμερα, το ψυχολογικό «στάτους» των μεγάλων του ελληνικού μπάσκετ έχει ελαφρά διαφοροποιηθεί. Ο Τζον Νιούμαν, με το πρώτο στραβοπάτημα της ομάδας του είχε πρόχειρη στα χείλη μιαν ατάκα που σίγουρα θα ξανακούσουμε. «Εντάξει», είπε ο Αμερικανός, «σήμερα χάσαμε, αλλά δεν πειράζει. Αυτό που έχει σημασία είναι ότι κερδίσαμε μια φορά τον

Μετά από 90 παιχνίδια ο ΠΑΟΚ έσπασε το σερί του Άρη. Ο Φασούλας (εδώ με τον Σούμποτιτς) ήταν από τους μεγάλους πρωταγωνιστές εκείνου του αγώνα.

Άρη». Ο Παναγιώτης Φασούλας φοβάται για «τον Ιωνικό Νικαίας και τα Άσπρα Χώματα», γιατί ξέρει ότι ο θρύλος του ανίκητου Άρη είναι πια μύθος.

Από την άλλη πλευρά, στον Άρη μαζεύτηκε ξανά η ίδια παρέα που έχτισε το ρεκόρ. Ο Γιαννάκης είναι πάλι πίσω, ο Γουίλτζερ προσθέτει αυτό που έλειπε κάτω από τα καλάθια, ο Κατσούλης άλλαξε στρατόπεδο, παίρνοντας

μαζί τον δυναμισμό και τα ομπάουντ του. Όμως, υπάρχει πια και ο φόβος για την... «κακή ώρα». Πλέον, τα ματς πρωταθλήματος δεν θα μπορούν να αντιμετωπίζονται σαν ένα ευχάριστο ιντερμέτζο ανάμεσα στις ευρωπαϊκές υποχρεώσεις. Τα ταραγμένα θεμέλια της αυτοκρατορίας δύσκολα θα στερεωθούν ξανά τόσο καλά...

1988

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΤΩΝ ΣΟΒΙΕΤΙΚΩΝ:

Του **Β. ΣΚΟΥΝΤΗ**

ΣΑΜΠΟΝΙΣ : Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ

ΑΠΟ την εποχή που ο Τζέιμς Νέισμιντ είπε «γεννηθήτω μπάσκετ», το 1892 στο Σπρίνγκφιλντ, οι Αμερικανοί ήταν, είναι και πάντα θα είναι το μπάσκετ. Αξίωμα! Άρα, λοιπόν, στη Σεούλ τον Σεπτέμβριο του 1988, όπως 16 χρόνια πριν στο Μόναχο, απλά μια εξαίρεση επιβεβαίωσε τον κανόνα.

Είπαν πως στον ημιτελικό της 24ης Ολυμπιάδας, στο ματς της χρονιάς, στο «Τζάμσιλ» της Σεούλ, ζωντάνεψε το φάντασμα του αείμνηστου Αλεξάντερ Μπέλοφ, που στις 9 Σεπτεμβρίου του 1972, έγραψε στο τέλος από την πάσα του Εντέσκο το 51-50 και χάρισε το χρυσό μετάλλιο στη Σοβιετική Ένωση. Οι Αμερικανοί είχαν πάθει σοκ, στα περίφημα 3 δευτερόλεπτα, που ξαναπαίχθηκαν.

Στη Σεούλ το φαβορί ήταν πάλι οι Αμερικανοί του Τζον Τόμπσον. Όμως για ν' ανέβουν στο ψηλότερο σκαλί του δάθρου θα έπρεπε προηγουμένως να νικήσουν τους Σοβιετικούς του Γκομέλσκι, που με το... καλημέρα των αγώνων είχαν χάσει από τους Γιουγκοσλάβους. Ο «No 1» του ντραφτ Νταν Μάνιγγκ και ο πιο ακριβοπληρωμένος αθλητής όλων των εποχών, ο «πυρροκίνητος» πίδοτ Ντέιβ Ρόμπινσον θα έπρεπε να κερδίσουν έναν μελλοντικό αντίπαλό τους στο NBA, τον Αρβίντας Σαμπόνις, που εκών-άκων γύριζε στα γήπεδα ύστερα από 18 μήνες. Ο γέρο Γκομέλσκι, που μετά την Ολυμπιάδα, εγκατέλειψε την εθνική αναζητώντας την τύχη και τα δολάρια στην Ισπανία, είχε ρισκάρει επιμένοντας στη χρησιμοποίηση του λαβωμένου Λιθουανού γίγαντα.

Στον μεγάλο ημιτελικό, όμως, ο Σαμπόνις δικαίωσε τον προπονητή, που σε ανύποπτο χρόνο είχε πει:

«Δεν μπορώ να παρακολουθήσω τον Αρβίντας σαν προπονητής. Τον βλέπω σαν θεατής κι ενθουσιάζομαι». Σ' εκείνο το ματς που χαρακτηρίστηκε κι όχι άδικα ΙΣΤΟΡΙΚΟ, το «θαύμα της φύσης» μίλησε άπταιστα τη γλώσσα του μπάσκετ στους Αμερικανούς και οδήγησε τη Σ. Ένωση στην πεντακάθαρη νίκη. Έκπληξη; Όχι ακριβώς. Το 82-76 απέδωσε στο ακέραιο την εικόνα του ματς, που ήταν ένας μονόλογος των Ευρωπαίων.

Στο τέλος, ο Γκομέλσκι, πραγματικό «περιβόλι» εξυμνούσε την «καρδιά» των παικτών του, τη δική του στρατηγική (αποδείχθηκε μετ' στη «θεώρηση» του αγώνα), αλλά δεν ξέχασε να πει «THANKS TO AMERICANS» επειδή συχνά-πυκνά η ομάδα του πήρε μαθήματα στην κοιτίδα του μπάσκετ.

Μονομαχία πολλών εκατομμυρίων... δολαρίων. Αρβίντας Σαμπόνις, εναντίον Βλάντο Ντίβας.

Στο μεταξύ οι Γιουγκοσλάβοι, που ξεπέρασαν εύκολα το εμπόδιο των Αυστραλών, δυσανασχέτησαν βλέποντας τη νίκη των Σοβιετικών. «Προτιμάω τους Αμερικανούς στον τελικό, μπορούμε να τους κερδίσουμε», έλεγε κι ευχόταν - μάταια όμως - ο Ντούσαν Ίβκοβιτς. Ήξερε ότι είναι δύσκολο να κερδίσει την ίδια ομάδα δυο φορές κι όταν

μάλιστα είχε στείλει στον μικρό τελικό τους Αμερικανούς. Στον τελικό η Σ. Ένωση επιβεβαίωσε τους φόβους των «πλάδι». Το 76-73 έχρισε τον Σαμπόνις, τον Μαρτσουλιόνις και... σία. Ολυμπιονίκες. Το άξιζαν.

ΧΑΜΗΛΟΙ ΤΟΝΟΙ

Πέρα, όμως, από το συγκινησιακό και ιστορικό στοιχείο της ιστορίας, η 24η Ολυμπιάδα δεν προώθησε το «σπορ του 2000» σε ποιοτικό και τεχνικό επίπεδο. Ναί μεν έδωσαν παρόν όλες οι μεγάλες δυνάμεις, ωστόσο ο συναγωνισμός δεν έφερε τ' ανάλογα αποτελέσματα. Το ολυμπιακό τουρνουά μπάσκετ της Σεούλ παίχτηκε στην πλειοψηφία του, σε χαμηλότερους από τους αναμενόμενους τόνους και αν έλειπε το συγκλονιστικό γεγονός του ημιτελικού, τότε η ιστορία δεν θα το αρχειοθετούσε σε περίοπτη θέση. Εμείς οι Ευρωπαίοι, πάντως, νιώσαμε την ικανοποίηση να δούμε δύο από τις τρεις ομάδες της ηπείρου μας στην κορυφή του πόντιου. (1η η Σ. Ένωση, 2η η Γιουγκοσλαβία). Αν μάλιστα η Ισπανία ήταν πιο σταθερή και δε δήλωνε παραίτηση, όταν αναπάντεχα βγήκε από την τετραάδα, το ευρωπαϊκό συμπόσιο θα ήταν ακόμα πλουσιότερο!

Αποδείχθηκε, λοιπόν, πόσο άδικη ήταν η απόφαση της FIBA να δώσει το δικαίωμα μόνο σε τρεις ευρωπαϊκές ομάδες να ταξιδέψουν στην πρωτεύουσα του ήρεμου πρωινού. Η Ιταλία και η Ελλάδα, που για -λίγων πόντους (και όχι θαμνούς), έμειναν στο Ρότερνταμ, θα πρωταγωνιστούσαν στη Σεούλ.

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ορισμένα γεγονότα, όμως, θα μείνουν πάντα αξιωμακρινόμενα από την Ολυμπιάδα της Σεούλ. Ας τα θυμηθούμε.

1 Η θριαμβευτική επάνοδος του Σαμπόνις που ήδη δρισκεται στον... προθάλαμο του NBA.

2 Η ευρωπαϊκή απάντηση - περιστασιακή, έστω - στο «MADE IN USA» μονοπώλιο.

3 Το μεγάλο ρεκόρ των 55 πόντων, που πέτυχε ο Βραζιλιάνος Οσκάρ επί της Ισπανίας.

4 Η έκπληξη της Αυστραλίας, που αναπάντεχα κατατάχθηκε 4η, πιο μπροστά από την Βραζιλία και την Ισπανία.

5 Η ήττα της Γιουγκοσλαβίας από το Πόρτο Ρίκο και η νίκη στην παράταση της Σ. Ένωσης επί του Πόρτο Ρίκο.

6 Το παιχνίδι-διαφήμιση και πανδαισία του μπάσκετ μεταξύ Σ. Ένωσης-Βραζιλίας (110-105).

7 Το ρεσιτάλ-σάμπα σε όλα τα ματς από τον μεγάλο Οσκάρ, που όμως είδε τελικά την Βραζιλία πέμπτη.

Το ραντεβού της... αφρόκρεμας του παγκόσμιου μπάσκετ, ανανεώθηκε για το 1992 στη Βαρκελώνη, όπου θα εμφανιστούν (:) και οι επαγγελματίες. Ίσως η Σεούλ ήταν το τελευταίο λάθος των Αμερικανών, η τελευταία ευκαιρία της Ευρώπης.

ΤΟ ΚΑΛΕΝΤΑΡΙ ΤΟΥ 1989

Πλούσιο από αθλητικές εκδηλώσεις είναι και το 1989, με αποκορύφωμα το 26ο Πανερωπαϊκό Πρωτάθλημα Ανδρών στο Ζάγκρεμπ της Γιουγκοσλαβίας, όπου η Εθνική μας θα προσπαθήσει να διατηρήσει το στέμμα που φόρεσε το '87 στην Αθήνα.

Με βάση τους προγραμματισμούς της ΦΙΜΠΑ και της Ελληνικής Ομοσπονδίας, ετοιμάσαμε αυτό το καλεντάρι για τους αναγνώστες του «ΤΡΙΠΟΝΤΟΥ» που θα 'ναι απαραίτητος οδηγός τους προκειμένου να μην χάσουν ούτε ένα από τα γεγονότα του φετινού έτους. Βέβαια ο «μπούσουλας» θα εμπλουτιστεί με τον καιρό, καθώς θα οριστούν σύντομα ημερομηνίες για φιλικά παιχνίδια κι επίσημα τουρνουά. Τόσο σε εθνικό όσο και σε συλλογικό επίπεδο, καθώς και τα πλήρη αγωνιστικά προγράμματα της περιόδου 1989-90 στον ελληνικό κι ευρωπαϊκό χώρο.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

3. ΑΕΚ-Ηραλής (Α₁).
5. Άρης-ΓΣΣΚΑ Μόσχας (Πρωταθλητριών).
7. Α₁ (8η αγωνιστική) Α₂ (11η αγωνιστική).
8. Β' Εθνική (13η αγων.) Γυναίκες (12η αγων.)
10. ΑΕΚ-Τσιμπόνα (Κυπελλούχων)
11. Ζαντάρ-Ολυμπιακός (Κόρατς) Λιλιάνα Ρονκέτι
12. Γιουγκοσλαβικά-Άρης (Πρωταθλητριών) Πρωταθλητριών Γυναίκων
14. Α₁ (9η αγωνιστική) Α₂ (12η αγωνιστική)
15. Β' Εθνική (14η αγων.) Γυναίκες (13η αγων.)
17. ΑΕΚ-Ζαγκρίας (Κυπελλούχων)
18. Ολυμπιακός-Χάποελ Τελ-Αβίβ (Κόρατς) Ρονκέτι
19. Άρης-Λιμός (Πρωταθλητριών) Πρωταθλητ. Γυναίκων
21. Α₁ (10η αγωνιστική) Α₂ (13η αγωνιστική)
22. Β' Εθνική (15η αγων.) Γυναίκες (14η αγωνιστική)
24. ΑΕΚ-Μπαϊρόιτ (Κυπελλούχων)
25. Μπανταλόνα - Ολυμπιακός (Κόρατς) Ρονκέτι
26. Άρης-Σκαβολίνι (Πρωταθλητριών) Πρωταθλητ. Γυναίκων
28. Α₁ (11η αγωνιστική) Α₂ (14η αγωνιστική)
29. Β' Εθνική (16η αγων.) Γυναίκες (15η αγων.)
31. Τσιμπόνα-ΑΕΚ (Κυπελλούχων)

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

1. Ολυμπιακός-Ζαντάρ (Κόρατς) Ρονκέτι Κύπελλο Ελλάδος

2. Ντεν Μπος-Άρης (Πρωταθλητριών) Πρωταθλητ. Γυναίκων
4. Α₁ (12η αγωνιστική) Α₂ (15η αγωνιστική)
5. Β' Εθνική (17η αγων.) Γυναίκες (16η αγων.)
7. 8 Κύπελλο Ελλάδος
11. Α₁ (13η αγωνιστική) Α₂ (16η αγωνιστική)
12. Β' Εθνική (18η αγων.) Γυναίκες (17η αγων.)
14. Ημιτελικοί Κυπελλούχων
15. Ημιτελικοί Κόρατς Ημιτελικοί Ρονκέτι
16. Άρης-Μπαρτσελόνα (Πρωταθλητριών) Πρωταθλητ. Γυναίκων
18. Α₁ (14η αγωνιστική) Α₂ (17η αγωνιστική)
19. Β' Εθνική (19η αγων.) Γυναίκες (18η αγων.)
21. Ημιτελικοί Β' Κυπελλούχων
22. Ημιτελικοί Β' Κόρατς Ημιτελικοί Β' Ρονκέτι
23. Άρης-Μακαμί (Πρωταθλητριών) Πρωταθλητ. Γυναίκων
25. Α₁ (15η αγωνιστική) Α₂ (18η αγωνιστική)
26. Β' Εθνική (20η αγων.) Γυναίκες (19η αγων.)

ΜΑΡΤΙΟΣ

2. ΓΣΣΚΑ Μόσχας-Άρης (Πρωταθλητριών) Πρωταθλητ. Γυναίκων
4. Α₁ (16η αγωνιστική) Α₂ (19η αγωνιστική)
5. Β' Εθνική (21η αγων.) Γυναίκες (20η αγων.)
9. Άρης-Γιουγκοσλαβικά (Πρωταθλητριών)
11. Α₁ (17η αγωνιστική) Α₂ (20η αγωνιστική)
12. Β' Εθνική (22η αγων.) Γυναίκες (21η αγων.)
14. Τελικός Κυπελλούχων στην Αθήνα
15. Α' Τελικός Κόρατς
16. Λιμός-Άρης (Πρωταθλητριών)
18. Α₁ (18η αγωνιστική) Α₂ (21η αγωνιστική)

Ενέχεια από την προηγούμενη

- 19. Β' Εθνική (23η αγων.)
Γυναίκες (22η αγων.)
- 22. Πλέι οφ
Β' Τελικός-Κόρατς
Τελικός Ρονχέτι
- 23. Σκαθαλίνα-Άσπς
(Πρωταθλητριών)
Τελικός Πρωταθλητριών
Γυναικών
- 25. Πλέι οφ
- 26. Β' Εθνική (24η αγων.)

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

- 1. Α₂ (22η αγωνιστική)
Πλέι οφ
- 2. Β' Εθνική (25η αγων.)
- 4. Ημιτελικό Πρωταθλητριών στο Μόναχο
- 5. Πλέι οφ
- 6. Τελικός και μικρός τελικός Πρωταθλητριών
- 7. 9. Προκριματικοί αγώνες Πανερωπαϊκού Παιδών στην Αυστρία
- 8. Πλέι οφ
- 9. Β' Εθνική (26η αγων.)
- 12. Πλέι οφ
- 14. 16. Προκριματικοί αγώνες Πανερωπαϊκού κορασίδων στο Βόλο
- 15. Πλέι οφ
- 19. Πλέι οφ
- 22. Πλέι οφ
- 26. Ημιτελικό Κυπέλλου Ελλάδος

ΜΑΪΟΣ

- 3. Ημιτελικό Β' Κυπέλλου Ελλάδας
- 4. -10. Προκριματικοί αγώνες στην Αθήνα για το Πανερωπαϊκό γυναικών του 1991.
- 6. Πλέι οφ
- 7. -14. Προκριματικοί αγώνες για το Πανερωπαϊκό ανδρών του 1991.
- 10. Πλέι οφ
- 13. Πλέι οφ
- 17. Τελικός Κυπέλλου Ελλάδας
- 18. -23. 34ο Συνέδριο ΦΙΜΠΑ στην Φινλανδία
- 22. Εναρξη τελικής προετοιμασίας της Εθνικής Ανδρών για το Πανερωπαϊκό

ΤΟ ΚΑΛΕΝΤΑΡΙ ΤΟΥ

1989

ΙΟΥΝΙΟΣ

- 5. -7. 4ο Τουρνουά Ακρόπολις στην Αθήνα
- 13. -18. 22ο Πανερωπαϊκό Γυναικών στη Βουλγαρία
- 20. -25. 26ο Πανερωπαϊκό Ανδρών στο Ζάγκρεμπ
- 28. Βαλκανικό Πρωτάθλημα Εφήβων στην Ελλάδα

ΙΟΥΛΙΟΣ

- 1. -2. Βαλκανικό Πρωτάθλημα Εφήβων στην Ελλάδα (συνέχεια)
- 4. -10. Μεσογειακό Πρωτάθλημα Εφήβων στην Ιταλία
- 25. -30. Διεθνές Τουρνουά Εφήβων στη Βουλγαρία

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

- 2. -6. Βαλκανικό Πρωτάθλημα νεανίδων στη Γιουγκοσλαβία
- 5. -12. Τελικοί 8ου Πανερωπαϊκού Κορασίδων στην Τιμσοάρα Ρουμανίας
- 19. -26. Τελικοί 10ου Πανερωπαϊκού Παιδών στη Μινόρκα Ισπανίας.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

- 1. -14. Προκριματικό Τουρνουά Ευρώπης για 2 θέσεις για το Παγκόσμιο Πρωτάθλημα του 1990 στην Λογαντινή
- 16. -17. Πιθανή Εναρξη Εθνικών Πρωταθλημάτων (περίοδος 1989-90)

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

- 23. -30. Ημιτελική φάση Πανερωπαϊκού Ανδρών του 1991

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

- 1. -8. Ημιτελική φάση Πανερωπαϊκού Ανδρών του 1991 (συνέχεια)

ΤΟ ΕΒΔΟΜΗΘΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΩΝ ΠΑΙΧΤΩΝ

Τρίποντο

Κυκλοφορεί κάθε ΤΡΙΤΗ

ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΜΠΑΣΚΕΤ ΚΑΛΕΙΤΑΙ ΝΑ ΚΑΛΥΨΕΙ ΤΟ «ΤΡΙΠΟΝΤΟ» ΤΗΝ ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΥ ΕΡΧΕΤΑΙ. ΣΤΙΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΟΥ ΑΚΟΜΑ ΘΑ ΒΡΕΙΤΕ ΘΕΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΝΒΑ - ΝΣΑΑ, ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΜΠΑΣΚΕΤ. ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΝΕΑ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ, ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΓΙΑ Ο,ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΤΟΝ ΦΙΛΟ ΤΟΥ ΜΠΑΣΚΕΤ.

Η ΑΠΟΡΡΗΤΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΜΙΛΟΥΣ ΤΟΥ ΖΑΓΚΡΕΜΠ

ΕΤΣΙ ΜΑΣ «ΠΟΥΛΗΣΕ» Ο ΣΤΑΝΚΟΒΙΤΣ

Στάνκοβιτς-Γκομέλακι: Το «μαγείρεμα» της... κλήρωσης για το Ζάγκρεμπ είχε αρχίσει πριν αποχωρήσει ο δεύτερος από τον πάγκο των Σοβιετικών.

Σύμφωνα με τις γνωστές της... συνήθειες η ΦΙΜΠΑ για μια ακόμη φορά εφήρμοσε την τακτική των «δύο μέτρων και δύο σταθμών» σε «κλήρωσεις» διεθνών διοργανώσεων.

Άλλα κριτήρια ίσχυαν στον καταρτισμό των ομίλων του Προολυμπιακού τουρνουά που έγινε τον Απρίλη στη Γάνδη. Αποτέλεσμα: Η πρωταθλήτρια Ευρώπης Ελλάδα, τοποθετήθηκε στη λίστα των ομάδων β'... δυναμικότητας. Τα αποτελέσματα του προολυμπιακού τουρνουά γνωστά.

Οι «εγκέφαλοι» της ΦΙΜΠΑ άλλαξαν ως διά μαγείας τα κριτήρια συγκρότησης των ομίλων (κατά τ' άλλα γίνεται κλήρωση) για τους τελικούς του ΕΥΡΩΜΠΑΣΚΕΤ 1989. Και η Γιουγκοσλαβία τοποθετήθηκε στον ίδιο όμιλο με την Ελλάδα για να μην πέσει μαζί με την Σ. Ένωση και να προστατευθεί το αθλητικό πνεύμα.

Και τις δύο φορές η ΕΟΚ αντέδρασε όσο δυναμικά της επιτρέπουν τα «στεγανά» της διεθνούς ομοσπονδίας μπάσκετ. Αλλά

στον «κουφού την πόρτα». Τρανή απόδειξη τα έγγραφα που φέρνει σήμερα ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ και σε αποκλειστικότητα το «ΤΡΙΠΟΝΤΟ». Πρόκειται για την «απόρρητη» αλληλογραφία μεταξύ της ΕΟΚ και του γεν. γραμματέα της ΦΙΜΠΑ Μπόρισλαβ Στάνκοβιτς.

Στις απόλυτα λογικές απορίες για τα «κριτήρια» που απευθύνει σε κόσμο τόνο η ΕΟΚ, ο Μπόρισλαβ Στάνκοβιτς εκτίθεται ανεπανόρθωτα. Αφού ουσιαστικά παραδέχεται, αυτό που είναι «κοινό μυστικό». Ότι οι... κλήρωσεις «μαγειρεύονται». «Για να προφυλάξουμε το αθλητικό πνεύμα και να διατηρήσουμε μια τεχνική ισορροπία» υποστηρίζει ο εκλεγμένος ισόβιος «άρχοντας» της ΦΙΜΠΑ. Και ο καθένας αντιλαμβάνεται και ερμηνεύει τα λόγια του όπως θέλει.

Το πρώτο έγγραφο της ΕΟΚ έχει ημερομηνία αποστολής 13 Δεκεμβρίου και η απάντηση του Μπόρισλαβ Στάνκοβιτς έρχεται την επομένη. Ένα τρίτο έγγραφο με ημερομηνία αποστολής 16 Δεκεμβρίου περιλαμβάνει την απάντηση της ΕΟΚ...

ΚΛΟΝΙΖΕΙ ΤΟΥΣ ΘΕΣΜΟΥΣ

«Κύριε Γενικέ,

Θα συμφωνήσετε νομίζουμε μαζί μας ότι είναι δικαιολογημένη η δυσαρέσκεια που μας προκάλεσε ο τρόπος με τον οποίο συγκροτήθηκαν οι όμιλοι των τελικών του Πανευρωπαϊκού Πρωταθλήματος. Είναι καινοφανής και άδικος ο τρόπος που επιλέχθηκε και μας βρίσκει τελείως αντίθετους. Είναι απορίας άξιο γιατί δεν ακολουθήθηκε η πάγια και αντικειμενική διαδικασία της κλήρωσης για όλες τις θέσεις των ομίλων. Για τους λόγους αυτούς, παρακαλούμε, κύριε Γενικέ, να συγκληθεί εκτάκτως η εκτελεστική επιτροπή, πριν από τις 28.12. οπότε έχει προγραμματισθεί να γίνει, με κλήρωση στο Ζάγκρεμπ η συμπλήρωση των ομίλων, προκειμένου να εξεταστεί το θέμα της κλήρωσης των δυο επικεφαλής των ομίλων.

Κύριε Γενικέ,

Στους θεσμούς των Ευρωπαϊκών διοργανώσεων σεις προσωπικά έχετε συμβάλει χωρίς αμφιβολία τα μέγιστα, στην καθιέρωση και την καταξίωσή τους. Είμαστε βέβαιοι ότι επιθυμείτε να διατηρηθεί και να εδραιωθεί αυτή η αξιοπιστία προς τους θεσμούς. Πιστεύουμε όμως ότι ο μεικτός τρόπος (ορισμός και κλήρωση) που επιλέχθηκε στη συγκρότηση των ομίλων κλονίζει τους θεσμούς.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Ζ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ**

**Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
Γ. ΒΑΣΙΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ**

ΓΙΑ ΤΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

«Η απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής της Ευρώπης σχετικά με την κλήρωση του 26ου Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος ανδρών βασίζεται εξαιρετικά σε αθλητικές θεωρήσεις.

Θα ήταν κρίμα για το Ευρωπαϊκό μπάσκετ οι 2 καλύτερες ομάδες των Ολυμπιακών 9 μήνες πριν να συμπέσουν στον ίδιο όμιλο του προκριματικού γύρου.

Γι' αυτό το λόγο, καθώς και για να μη γελοιοποιηθούμε στην κοινή γνώμη, η εκτελεστική επιτροπή της Ευρώπης αποφάσισε να χωρίσει τη Σ. Ένωση και τη Γιουγκοσλαβία σε 2 χωριστούς ομίλους.

Στο παρελθόν έγιναν και άλλες παρόμοιες κληρώσεις για να προφυλάξουμε το αθλητικό πνεύμα και να διατηρήσουμε μια τεχνική ισορροπία.

Η πρότασή σας να γίνει (εξαιρετική) - έκτακτη συνέλευση της εκτελεστικής επιτροπής της Ευρώπης για να συζητηθεί αυτό το πρόβλημα δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί. Λόγω αρχικά έλλειψης χρόνου, στη συνέχεια λόγω του υψηλού κόστους μιας τέτοιας συνέλευσης και τέλος γιατί η απόφαση της επιτροπής δεν πάρθηκε παρά πριν 10 μέρες.

**ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΥΣ
ΣΤΑΝΚΟΒΙΤΣ**

ΣΕ ΔΥΣΚΟΛΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

«Κύριε Γενικέ,

Έχετε, τη δική σας τεκμηρίωση όσον αφορά τον τρόπο καθορισμού των ομίλων για τους τελικούς των Πανευρωπαϊκών του 1989. Γεννάται όμως το ερώτημα γιατί η ίδια λογική και η ίδια διαδικασία δεν πρυτάνευσε και στο παρελθόν και συγκεκριμένα, μόλις πέρυσι, όταν η πρωταθλήτρια Ευρώπης 1987, αξιολογήθηκε στην 5η θέση για την συγκρότηση των ομίλων του Προολυμπιακού τουρνουά. Φοβούμεθα ότι αν δεν ακολουθούνται πάντοτε θεσπισμένες πάγιες διαδικασίες και αθλητικά κριτήρια για την αξιολόγηση των ομάδων, τότε θα οδηγηθούμε σε γελοιοποίηση των θεσμών ενώπιον της κοινής γνώμης και δεν σας αποκρύπτουμε ότι η κοινή γνώμη στην Ελλάδα βρίσκεται σ' αναστάτωση, πολύ δε περισσότερο όταν τα κριτήρια, που επιλέγονται για την αξιολόγηση δεν είναι εκ των προτέρων γνωστά.

Είναι γνωστό, κύριε Γενικέ, και το έχουμε επαναλάβει, πόσο έχετε εσείς προσωπικά προσπαθήσει για την καταξίωση των θεσμών. Φοβούμεθα όμως ότι η νέα μέθοδος επιλογής οδηγεί το άθλημά μας σε δύσκολους δρόμους.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Ζ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ**

**Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
Γ. ΒΑΣΙΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ**

Ο ΑΡΗΣ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΤΣΣΚΑ

ΣΤΑΜΑΤΕΙΣΤΕ ΤΗΝ ΠΕΡΕΣΤΡΟΪΚΑ

Ο Γκάλης προσπαθεί να ξεφύγει από την επίτησή του Σίμς (αποκλειστική ΦΩΤΟ για το «ΤΡΙΠΟΝΤΟ» από το Τελ Αβίβ).

Του **Β. ΣΚΟΥΝΤΗ**

Ο Άρης κατάφερε να ετεροχρονίσει το εορτολόγιο. Χριστουγεννιάτικα, λοιπόν, στην πιο θρησκευόμενη χώρα του κόσμου (Ισραήλ) κι εξήντα χλμ. μακριά από τον Κρανίου Τόπο, ανέβηκε στο ψηλότερο σημείο του Γολγοθά. Αν πάντως σκεφτούμε ότι το φάιναλ φορ του Μονάχου γίνεται τις μέρες του Πάσχα, ίσως για τον Άρη το ημερολόγιο «τρέχει» ανάποδα...

Μόνο όσοι έχουν άγνοια κινδύνου θα θεωρούσαν εύκολο το ματς του Τελ Αβίβ. Και μόνο ανόητοι θα πίστευαν ότι η Μακαμπί θα ήταν διατεθειμένη να υποστεί μια δεύτερη - οδυνηρή ήττα στην έδρα της και μάλιστα από μια ομάδα που μετά τη Γάνδη «σκέφτεται» το Μόναχο. Το παιχνίδι ήταν εξαιρετικά πολύ δύσκολη και σοβαρή υπόθεση...

Αν στη Βαρκελώνη ο Άρης ήταν άχρωμος, άοσμος και άγευστος, στο Τελ Αβίβ το στεφητικό άλφα τον κάλυψε εξολοκλήρου. Οι βετεράνοι του Τύπου επιτιμούν τους νεότερους όταν χαρακτηρίζουν μια ομάδα ανύπαρκτη, κι όμως ίσως τους έδιναν συγχωροχάρτι, αν έβλεπαν τη μαγική εικόνα, που παρουσίασε ο Άρης στο «Γιάντ Ελιάου».

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ

Τι συμβαίνει λοιπόν, στην ομάδα, που συγκίνησε και συνάραξε την (όχι μόνο αθλητική) Ελλάδα; Μήπως έσδησε η μογιά της; Δύσκολο. Κάθε ομάδα βέβαια, νομιμοποιείται σε έναν ολόκληρο μαραθώνιο να διαγράψει καθοδική τροχιά κι ας μην ξεχνάμε ότι πέρσι στις αρχές του δεύτερου γύρου ο Άρης έπαθε «τρέμενες ντελίριουμ», έχασε εύκολα από

την Ορτζέ και την Μπαρτσελόνα κι ανησυχούσε, σκεπτόμενος τη Γάνδη. Αν η «κοιλιά» πάντως, περίμενε τον Άρη στα τέλη του '88 και στις αρχές του γύρου του θανάτου, τότε έχει καλώς. Όχι βέβαια, ότι οι «κίτρινοι» έχουν κάνει καμιά συμφωνία με τη μοίρα τους. Συν Αθηνά και χείρα κίνει. Αν όμως οι δυο μεγάλες και άνετες ήττες απλά προαναγγέλουν τη φθίνουσα πορεία; Μυστήρια... που θα λυθούν αργότερα.

Τί χρειάζεται τώρα ο Άρης; Ουσιαστικά μεθαύριο στο Αλεξάνδρειο ξεκινάει πάλι από την αρχή, με αντίπαλο την ΤΣΣΚΑ.

Οι Μοσχολίτες μέχρι τώρα έγιναν εύκολη, σχετικά λεία για όλους και πριν αλέκτωρ λαλήσει... τετρακίς, δεν τρέφουν παρά φρούδες ελπίδες για να μείνουν πιστοί στο ένδοξο παρελθόν τους. Βε-

βαια, σε αυτή τη φάση, κανένα ματς δεν είναι εύκολο κι άλλωστε ποτέ μια σοβιετική ομάδα δεν ήταν του... χεριού μας. Θυμηθείτε το «έμφραγμα» που κόντεψε να πάθει ο Ολυμπιακός με την Ντιναμό Τιφλίδας.

ΚΑΙ Η... ΚΟΥΤΣΗ

ΜΑΡΙΑ

Ο Άρης πάντως, σύμφωνα με τον έλεγχο του πρώτου μήνα (και η ημιτελική φάση είναι ένα σχολείο δεν είναι;), δείχνει ότι βασανίζεται περισσότερο από τα δικά του προβλήματα. Στο κάτω - κάτω αν έχανε αξιοπρεπώς από την Μπαρτσελόνα και τη Μακαμπί, κανείς δεν θα ζητούσε εξηγήσεις, δεν θα τον επιτιμούσε. Τώρα όμως, ακόμα και η... κουτσή Μαρία (διάβαζε: Κάθε όψιμος φίλος του μπάσκετ, που γεννήθηκε στο

ΜΑΚΑΜΠΙ

B.	Σ.	Π.	1Π.	2Π.	3Π.	Ρα.	Ρε.	Α.	Κλ.	Κ.	Λ.
5 Σίμς	10'	3	—	0/1	1/2	2	—	2	—	—	1
5 Ντάνιελ	12'	8	0/1	4/8	0/1	2	1	—	—	—	1
7 Μέρσερ	33'	12	—	6/12	—	3	3	2	—	1	2
10 Αίπιν	34'	10	—	5/7	—	—	—	8	1	—	—
7 Τζάτσι	28'	10	—	5/8	0/4	3	—	2	1	—	3
10 Μαγκί	40'	38	8/9	15/20	0/1	14	5	—	1	2	2
8 Μπάρλοου	40'	16	1/2	6/9	1/3	2	1	3	—	1	2
— Κατζ	3'	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
— Κόεν	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
— Γκόρντον	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
52 ΣΥΝΟΛΟ	220	97	9/12	9/12	41/65	2/11	10	17	3	4	11

ΑΡΗΣ

B.	Σ.	Π.	1Π.	2Π.	3Π.	Ρα.	Ρε.	Α.	Κλ.	Κ.	Λ.
3 Λυμνρίδης	20'	—	—	0/1	—	—	1	—	—	1	1
3 Γιαννάκης	35'	9	5/6	2/4	0/11	6	1	—	1	—	2
6 Γκάλης	40'	33	11/12	11/24	0/2	—	1	4	—	—	1
5 Σούμποτς	30'	10	—	5/6	0/2	1	—	—	—	—	2
3 Ρωμανίδης	5'	2	2/2	—	—	—	—	—	—	—	—
7 Φιλίππου	25'	10	—	5/8	—	2	3	1	1	—	—
3 Μ. Κατσούλης	15'	—	0/2	—	—	1	1	—	—	—	1
7 Γουλιτζερ	40'	13	3/7	5/8	—	9	5	1	1	1	4
3 Δοξάκης	5'	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
40 ΣΥΝΟΛΟ	200	77	21/27	28/53	0/15	19	12	6	3	2	11

ευρωπαϊσκέτ ή την πορεία προς την Γάνδη, και είναι ζήτημα αν πήγε ποτέ στο γήπεδο) μπορεί να εκφέρει γνώμη.

Ευτυχώς όμως οι παίκτες του Άρη διατηρούν σώας τας φρένας. «Είναι ώρα να θγάσουμε το σινιέ κοστούμι και να ξαναθάσουμε τα ρούχα της δουλειάς», θα πει περιμένοντας στο αεροδρόμιο του Τελ Αβίδ, ο Νίκος Γκάλης. Κι επειδή θρυσκόμαστε ακόμα στην πατρίδα των παραβολών, θα εξηγήσει: «Δεν κερδίζεις μεγάλα ματς με το όνομά σου. Η Ευρώπη δεν συγχωρεί τους... κυριλέδες».

ΣΥΣΤΗΘΗΚΕ «ΡΩΜΙΟΣ»

Η Ευρώπη, σίγουρα δεν τους συγχωρεί, Νικ δι Γκρικ. Στην Ελλάδα δέβαια, μπορείς ακόμα να κερδίζεις, αναφέροντας το όνομά σου... Ωστόσο ο Άρης της Βαρκελώνης και του Τελ Αβίδ, συστήθηκε «Ρωμός» σε Ισπανούς και Ισραηλινούς, που τον θυμούνται από πέρσι «Ευρωπαϊός» και δεν τον αναγνώριζαν. Αυτό το σύνδρομο της επιστροφής στις... ρίζες, εννοούμε όλα εκείνα τα προπατορικά αμαρτήματα, που χαρακτηρίζουν το όψιμο χαρακτηρισθέν εθνικό μας άθλημα: Ο Άρης του Τελ Αβίδ, ήταν μια «ελληνική» ομάδα με «σήμα κατατεθέν» τις ανορθόδοξες επιλογές, τον εκνευρισμό στην επίθεση (άκου εκεί 0-11 τρίποντα ο Γιαννάκης), την εικόνα ξέφραγου αμπελιού στην άμυνα, την έλλειψη φαντασίας και προσωπικότητας, που λειτουργούσαν καταλυτικά επί «δικαίων και αδικών» αντιπάλων, πέρσι. Ο Μαγκί ένας τηλεκατευθυνόμενος πίδατο, έκανε το παιχνίδι της ζωής του, ο Λίπιν οργίασε, ο Μπάρλοου «κλείδωσε» έξω από τη ρακέτα τον Γκάλη, ο Τζάτσι ξαφνικά έγινε «σούπερ αμυντικός» κι ο Μέρσερ θύμισε τον Μέρσερ της Χάποελ. Όλα αυτά εναντίον του Άρη, κανείς παίκτης του οποίου δεν θύμισε τον περσινό, ας πούμε εαυτό του. Κι επειδή επί δεκαετίες πόσο μάλλον μετά το γάμο Γκάλη - Γιαννάκη, το καλοκαίρι του '84, ο Άρης συστήνεται μέσα κι έξω από το σπύτι του σαν η ομάδα των μεγάλων κοντών, αργά ή γρήγορα οι ξένοι το μαθαίνουν. Έγινε μήπως τυφλοσύρτης; Έτσι κι αλλιώς πάντως ο Ιωαννίδης θα πρέπει να θγάξει κι άλλους άσους από το μανίκι του. Ο Γουλιτζερ έχει την κορμοστασιά, την εξυπνάδα, αλλά και την απαίτηση, έστω κι αν δεν θράζει το αίμα του, όπως των μαύρων, για να

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Ήταν λίγες οι περιπτώσεις που ο Γκάλης κατάφερε να τρυπώσει ανενόχλητος κάτω από το καλάθι της Μακαμπι. Εδώ απλώς τον παρακολουθούν ο Μαγκί και ο Τζαμπ.

Β.	Σ.	Π.	1Π.	2Π.	3Π.	Ρα.	Ρε.	Α.	Κλ.	Κ.	Λ.
5 Σιμς	10'	3	—	0/1	1/2	2	—	2	—	—	1
5 Ντάνιελ	12'	8	0/1	4/8	0/1	2	1	—	—	—	1
7 Μέρσερ	33'	12	—	6/12	—	3	3	2	—	1	2
10 Λίπιν	34'	10	—	5/7	—	—	—	8	1	—	—
7 Τζάμπι	28'	10	—	5/8	0/4	3	—	2	1	—	3
10 Μαγκί	40'	38	8/9	15/20	0/1	14	5	—	1	2	2
8 Μπάρλοου	40'	16	1/2	6/9	1/3	2	1	3	—	1	2
— Κατζ	3'	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
— Κόβν	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
— Γκόρντον	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
52 ΣΥΝΟΛΟ	220	97	9/12	9/12	41/85	2/11	10	17	3	4	11

Β.	Σ.	Π.	1Π.	2Π.	3Π.	Ρα.	Ρε.	Α.	Κλ.	Κ.	Λ.
3 Λυπηρίδης	20'	—	—	0/1	—	—	—	1	—	—	1
3 Γιαννάκης	35'	9	5/6	2/4	0/11	6	1	—	1	—	2
6 Γκάλης	40'	33	11/12	11/24	0/2	—	—	1	4	—	—
5 Σούμπωπτις	30'	10	—	5/6	0/2	1	—	—	—	—	2
3 Ρωμανίδης	5'	2	2/2	—	—	—	—	—	—	—	—
7 Φίλιππου	25'	10	—	5/8	—	—	—	2	3	1	—
3 Μ. Κατσούλης	15'	—	—	0/2	—	—	—	1	1	—	—
7 Γουίλτζερ	40'	13	3/7	5/8	—	—	—	9	5	1	1
3 Δοξάκης	5'	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
40 ΣΥΝΟΛΟ	200	77	21/27	28/53	0/15	19	12	6	3	2	11

ευρωπαϊσκει ή την πορεία προς την Γάνδη, και είναι ζήτημα αν πήγε ποτέ στο γήπεδο) μπορεί να εκφέρει γνώμη.

Ευτυχώς όμως οι παίκτες του Άρη διατηρούν σώας τας φρένας. «Είναι ώρα να θγάλουμε το σινιέ κοστούμι και να ξαναβάλουμε τα ρούχα της δουλειάς», θα πει περιμένοντας στο αεροδρόμιο του Τελ Αβίβ, ο Νίκος Γκάλης. Κι επειδή θρυσκόμαστε ακόμα στην πατρίδα των παραβολών, θα εξηγήσει: «Δεν κερδίζεις μεγάλα ματς με το όνομά σου. Η Ευρώπη δεν συγχωρεί τους... κυριλέδες».

ΣΥΣΤΗΘΗΚΕ «ΡΩΜΙΟΣ»

Η Ευρώπη, σίγουρα δεν τους συγχωρεί, Νικ δι Γκρικ. Στην Ελλάδα βέβαια, μπορείς ακόμα να κερδίζεις, αναφέροντας το όνομά σου... Ωστόσο ο Άρης της Βαρκελώνης και του Τελ Αβίβ, συστήθηκε «Ρωμικός» σε Ισπανούς και Ισραηλινούς, που τον θυμούνται από πέρσι «Ευρωπαίος» και δεν τον αναγνώριζαν. Αυτό το σύνδρομο της επιστροφής στις... ρίζες, εννοούμε όλα εκείνα τα προπατορικά αμαρτήματα, που χαρακτηρίζουν το όψιμο χαρακτηρισθέν εθνικό μας άθλημα: Ο Άρης του Τελ Αβίβ, ήταν μια «ελληνική» ομάδα με «σήμα κατατεθέν» τις ανορθόδοξες επιλογές, τον εκνευρισμό στην επίθεση (άκου εκεί 0-11 τρίποντα ο Γιαννάκης), την εικόνα ξέφραγου αμπελιού στην άμυνα, την έλλειψη φαντασίας και προσωπικότητας, που λειτουργούσαν καταλυτικά επί «δικαίων και αδικών» αντιπάλων, πέρσι. Ο Μαγκί ένας τηλεκατευθυνόμενος πίδακ, έκανε το παιχνίδι της ζωής του, ο Λίπιν οργίασε, ο Μπάρλοου «κλείδωσε» έξω από τη ρακέτα τον Γκάλη, ο Τζάμπι ξαφνικά έγινε «σούπερ αμυντικός» κι ο Μέρσερ θύμισε τον Μέρσερ της Χάποελ. Όλα αυτά εναντίον του Άρη, κανείς παίκτης του οποιου δεν θύμισε τον περσινό, ας πούμε εαυτό του. Κι επειδή επί δεκαετίες πόσο μάλλον μετά το γάμο Γκάλη - Γιαννάκη, το καλοκαίρι του '84, ο Άρης συστήνεται μέσα κι έξω από το σπίτι του σαν η ομάδα των μεγάλων κοντών, αργά ή γρήγορα οι ξένοι το μαθαίνουν. Έγινε μήπως τυφλοσούρτης; Έτσι κι αλλιώς πάντως ο Ιωαννίδης θα πρέπει να θγάξει κι άλλους άσους από το μανίκι του. Ο Γουίλτζερ έχει την κορμοστασιά, την εξυπνάδα, αλλά και την απαίτηση, έστω κι αν δεν δράζει το αίμα του, όπως των μαύρων, για να

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Ήταν λίγες οι περιπτώσεις που ο Γκάλης κατάφερε να τρυπώσει ανενόχλητος κάτω από το καλάθι της Μακαμπι. Εδώ απλώς τον παρακολουθούν ο Μαγκί και ο Τζάμπι.

Δεν ήταν εύκολο για τον Βασίλη Λυπηρίδη να τα θγάλει πέρα με τον «ταύρο», που λέγεται Μαγκί (φάση από το ματς του Τελ Αβίβ). Αριστερά ο Τζάμσι.

Συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα
γίνει ο... τρίτος δρόμος προς το καλάθι. Δεν δοκιμάζετε;

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΩΝ ΜΑΓΩΝ

Τελικά το ταξίδι του Άρη στο Τελ Αβίβ ήταν άτυχο, αλλά κάθε πάθημα μπορεί να γίνει μάθημα. Ας δάλουμε λοιπόν τη φαντασία μας να δουλέψει, πάνω στις επίκαιρες δοξασίες. Κι όπως πριν από 1989 χρόνια στη φάνη της Βηθλεέμ, οι τρεις μάγοι πρόσφεραν στο νεογέννητο Χριστό αμύγδαλα, λιβάνι και χρυσό, έτσι κι ο

Μαγκί, Λίπιν και ο Μπάρλουου, δίνοντας στον Άρη το 97-77, του έκρυβαν τα τίμα δώρα τους. Πάνω από όλα αυτή η ήττα είναι για τον Άρη η αιτία, η αφορμή και η ευκαιρία να συνειδητοποιήσει ότι η Ευρώπη δεν συγχωρεί τις ολιγωρίες. Ο Γκάλης το είπε ορθά-κοφτά: «Να δάλουμε τα ρούχα της δουλειάς, πριν είναι αργά...». LABOREMUS (ας εργαζόμεθα), όπως σοφά έλεγαν οι Λατίνοι.

Κι αν - ο μη γένοιτο - μεθαύριο οι «ντεσπεράντος» Μοσχοδίτες κάνουν πράξη την περεστρόικα του Γκορμπατσόφ, τότε θα είναι αργά για τον Άρη...

ΚΥΠΕΛΛΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΡΙΩΝ

1η ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ	Α' ΓΥΡΟΣ	Β' ΓΥΡΟΣ
Μακαμπί - Μπαρτσελόνα	82-83	2/2
Γιουγκοπλάστικα - Λιμόζ	87-78	2/2
Άρης - Ντεν Μπος	116-83	1/2
ΤΣΣΚΑ - Σκαβολίνι	63-71	2/2

2η ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ	Α' ΓΥΡΟΣ	Β' ΓΥΡΟΣ
Λιμόζ - Μακαμπί	67-87	16/2
Μπαρτσελόνα - Άρης	97-81	16/2
Σκαβολίνι - Γιουγκοπλάστικα	88-75	16/2
Ντεν Μπος - ΤΣΣΚΑ	83-80	16/2

3η ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ	Α' ΓΥΡΟΣ	Β' ΓΥΡΟΣ
Μακαμπί - Άρης	97-77	23/2
Σκαβολίνι - Λιμόζ	90-84	23/2
ΤΣΣΚΑ - Μπαρτσελόνα	70-77	23/2
Γιουγκοπλάστικα - Ντεν Μπος	86-79	22/2

4η ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ	Α' ΓΥΡΟΣ	Β' ΓΥΡΟΣ
Μακαμπί - Σκαβολίνι	5/1	2/3
Άρης - ΤΣΣΚΑ	5/1	2/3
Λιμόζ - Ντεν Μπος	5/1	1/3
Μπαρτσελόνα - Γιουγκοπλάστικα	4/1	2/3

5η ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ	Α' ΓΥΡΟΣ	Β' ΓΥΡΟΣ
ΤΣΣΚΑ - Μακαμπί	12/1	9/3
Σκαβολίνι - Ντεν Μπος	12/1	8/3
Γιουγκοπλάστικα - Άρης	12/1	9/3
Μπαρτσελόνα - Λιμόζ	12/1	8/3

6η ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ	Α' ΓΥΡΟΣ	Β' ΓΥΡΟΣ
Μακαμπί - Ντεν Μπος	19/1	16/3
Γιουγκοπλάστικα - ΤΣΣΚΑ	19/1	14/3
Σκαβολίνι - Μπαρτσελόνα	19/1	16/3
Άρης - Λιμόζ	19/1	15/3

7η ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ	Α' ΓΥΡΟΣ	Β' ΓΥΡΟΣ
Γιουγκοπλάστικα - Μακαμπί	26/1	23/3
Ντεν Μπος - Μπαρτσελόνα	25/1	23/3
Λιμόζ - ΤΣΣΚΑ	25/1	22/3
Άρης - Σκαβολίνι	26/1	23/3

ΤΕΛΙΚΗ ΦΑΣΗ: 4 και 6 Απριλίου στο Μόναχο (1η - 4η, 2η - 3η και δυο τελικοί).

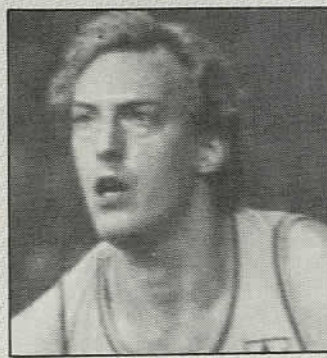
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΑΛΟΥΜΕ ΤΗΝ ΜΠΑΛΑ ΣΤΗ ΡΑΚΕΤΑ

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΓΚΡΕΓΚ ΓΟΥΪΛΤΖΕΡ

Γίνομαι ίσως κουραστικός, αλλά θα μιλήσω και πάλι για το μυαλό, που μας έλειψε και στο Τελ Αβίβ. Ελπίζω ότι όταν παίζουμε εκτός έρας και δεν έχουμε τη συμπαράσταση του κόσμου, πρέπει να χρησιμοποιούμε πάνω από όλα την εξυπνάδα και την ψυχραιμία μας.

Στο Τελ Αβίβ παίξαμε ακόμα χειρότερα από ότι στη Βαρκελώνη, πιστεύω όμως ότι σε ένα ποσοστό μείτρησε και η ταλαιπωρία την οποία είχαμε υποστεί την τελευταία εβδομάδα.

Μένουμε συνεχώς σε ένα ξενοδοχείο, βλέπουμε τα ίδια πράγματα, τρώγαμε το ίδιο φαγητό, δεν ξέραμε αν και πότε θα γυρίσουμε στη Θεσσαλονίκη. Είμαστε βέβαια, επαγγελματίες και πρέπει να συνηθίζουμε σε οποιοδήποτε δυσμενείς συνθήκες. Στη συγκεκριμένη όμως περίπτωση δεν πρόκειται για δικαιολογίες, ταλαιπωρηθήκαμε πολύ στην ψυχολογία μας.

• Πάντα όταν χάνω με διαφορά 20 πόντων, νιώθω πολύ άσχημα. Όμως για ότι έγινε στο Τελ Αβίβ, όσο ισχυρή κι αν ήταν η Μακαμπί, η ευθύνη είναι δική μας. Ειδικά στο δ' ημίχρονο, ο Άρης ήταν αγνώριστος. Τι ποσοστά αστοχίας ήταν αυτά; Πάντα φορώντας τη φανέλα του Άρη θέλω να κερδίζω και πιστεύω ότι στη συνέχεια θα χαμογελάσουμε.

• Για το πρόβλημα του Άρη κοντά στα καλάθια, έχω γνώμη, άλλωστε είμαι και αρμόδιος. Όταν κάνω φάουλ και αναγκαστικά κάθεται στον πάγκο, δεν υπάρχει άλλος πολύ ψηλός πίσοτ. Ο Μάνθος μπορεί να μας βοηθήσει, αλλά κι αυτός έχει πρόβλημα με τα φάουλ. Πρέπει πάντως να παίζουμε με το υλικό, που έχουμε.

• Πάντως, στο θέμα αυτό δίνω και μια άλλη διάσταση. Πάντα πιστεύω και πιστεύω (I AM A STRONG BELIEVER), ότι για να κερδίσεις πολλά και μεγάλα παιχνίδια, πρέπει να βάξεις την μπάλα στη ρακέτα, να αξιοποιείς τους ψηλούς. Κερδίζεις λίγα παιχνίδια και όχι βέβαια, ένα μεγάλο τελικό, κνηγώντας το σκορ με τρίποντα και γενικά μακρινά σουτ. Το «INSIDE» είναι πιο σίγουρο από το «OUTSIDE».

Greg Gaultzer #15

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΟΝΑΧΟ

«ΝΤΑ» ΜΠΑΡΤΣΕΛΟΝΑ «ΟΥΙ» ΣΚΑΒΟΛΙΝΙ

Η ΜΠΑΡΤΣΕΛΟΝΑ, που από πολλούς θεωρείται το «No 1» φαβορί και η Σκαβολίνι, τρίτωσαν το... καλό, μετράνε 3x2= 6 και οδηγούν την κούρσα στην αυτοστράντα προς το Μόναχο. Στο δεύτερο σκαλοπάτι βρίσκονται η Μακάμπι και η Γιουγκοπλάστικα, στο τρίτο ο Άρης και η Ντεν Μπος, ενώ αγνοούν ακόμα τι εστί νίκη η Λιμόζ και η ΤΣΣΚΑ. Στην 3η αγωνιστική.

ΤΣΣΚΑ 70
Μπαρτσελόνα 77

Χωρίς να αντιμετωπίσει ιδιαίτερα προβλήματα η Μπαρτσελόνα νίκησε την ΤΣΣΚΑ στη Μόσχα με 77-70, αφού στο ημίχρονο προηγήθηκε με 44-32. Κορυφαίοι των Καταλών οι Έπι, Σιμπίλιο (17 π. στο α' μέρος).

ΤΣΣΚΑ: Ταράκανοφ 19, Μπερρεσνόνι 20, Γκορλίν 5, Μίγκλινιεκς 9, Γκομπόροφ 6, Πανγκράσκιν, Μινάεφ 4, Μουζίνιεκς, Πολόφ 5.

ΜΠΑΡΤΣΕΛΟΝΑ: Σολοθάμπαλ 6, Έπι 20, Σιμπίλιο 21, Νόρρις 12, Γουέιτερς 8, Χιμένες 8, Κόστα 2, Άμπαντ.

Σκαβολίνι 90
Λιμόζ 84

Ένα συναρπαστικό ματς έγινε

στο Πεζάρο, όπου η Λιμόζ με ηγήτη τον Κόλλινς έπесе ηρωικά. Προηγείτο στη μεγαλύτερη διάρχεια, ενώ στο 34 μ' ένα σερί 0-13, ενώ έχανε 76-63, ισοφάρισε σε 76-76 και αργότερα σε 80-80. Τελικά η Σκαβολίνι πήρε τη νίκη χάρη στους Ντέι - Μανίφικο, ενώ αρνητικός ήταν πάλι ο Ντριού. Ημίχρονο: 55-56. Θεατές: 4.500.

ΣΚΑΒΟΛΙΝΙ: Γκράτσις 11 (4/7, 1/2), Ντριού 6 (3/9, 0/2), Ντέι 25 (8/14), Μανίφικο 24 (9/14), Κόστα 18 (7/12), Σιδλέστριν 3 (1/1), Μινέλλι 3 (0/1, 1/3), Ζαμπολίνι. **ΣΥΝΟΛΙΚΑ:** 32/55 δ., 2/8 τρ., 20/24 δ., 48 ρ.

ΛΙΜΟΖ: Μπενιό 8 (1/3, 2/5), Κόλλινς 33 (9/17, 3/7), Μπρουκς 19 (7/17), Οστρόφσκι 11 (4/12), Βεστρίς 2 (1/3), Ντακουρί 11 (3/6, 1/6), Ντέινο (0/1, 0/1). **ΣΥΝΟΛΙΚΑ:** 25/57 δ., 6/19 τρ., 16/19 δ., 37 ρ.

Γιουγκοπλάστικα 86

Ο Ντίνο Ράτζα της Γιουγκοπλάστικα.

Ντεν Μπος 79

Στο δεύτερο ημίχρονο κατάφερε η Γιουγκοπλάστικα να ξεπεράσει τα προβλήματα και να εξασφαλίσει τη νίκη επί της Ντεν Μπος, που ήταν «σκληρό καρύδι» (ημίχρονο 42-45).

ΓΙΟΥΓΚΟΠΛΑΣΤΙΚΑ: Κούκοτς 20, Περάσοβιτς 20, Ιβάνοβιτς 18, Ράτζα 13, Σόμπιν 8, Τάμπια 4, Σρετένοβιτς 3.

ΝΤΕΝ ΜΠΟΣ: Τόμπσον 17, Ρέντικ 13, Κάιπερς 19, Μπότσε 11, Πίτερσε 4, Σχιλπ 15.

ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ (3)

	B.	N-H	ΕΝΤΟΣ	ΕΚΤΟΣ	ΠΟΝΤΟΙ	Δ.
1. Σκαβολίνι	6	3-0	2-0	1-0	249-222	+27
2. Μπαρτσελόνα	6	3-0	1-0	2-0	257-233	+24
3. Μακάμπι	5	2-1	1-1	1-0	266-227	+39
4. Γιουγκοπλάστικα	5	2-1	2-0	0-1	248-245	+3
5. Άρης	4	1-2	1-0	0-2	274-277	-3
6. Ντεν Μπος	4	1-2	1-0	0-2	245-282	-37
7. ΤΣΣΚΑ	3	0-3	0-2	0-1	213-231	-18
8. Λιμόζ	3	0-3	0-1	0-2	229-264	-35

ΣΚΟΡΕΡΣ

Γκάλης	108	(36-44)
Μαγκί	84	(28-38)
Ντέι	72	(24-31)
Κόλλινς	70	(23,3-33)
Τόμπσον	69	(23-32)
Ιβάνοβιτς	66	(22-30)
Μανίφικο	61	(20,3-24)
Μπρουκς	54	(18-19)
Έπι	53	(17,6-20)
Σιμπίλιο	53	(17,6-25)
Περάσοβιτς	52	(17,3-21)
Ταράκανοφ	51	(17-19)
Μπερρεσνόνι	50	(16,6-22)

• Αναφέρονται στην παρένθεση ο μέσος όρος και το ρεκόρ).

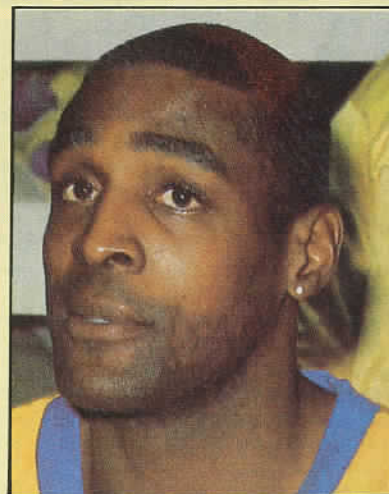
Η ΠΕΝΤΑΔΑ

ΤΟ ΑΣΤΕΡΙ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

ΚΕΒΙΝ ΜΑΓΚΙ

Ο Κέβιν Μαγκί ήταν ο παίκτης, που έγραψε το μεγαλύτερο μέρος της... ιστορίας του αγώνα Μακάμπι - Άρη. Ο μαύρος «ταύρος» έκανε ό,τι ήθελε μέσα κι έξω από τη ρακέτα, χωρίς να αντιμετωπίσει το παραμικρό πρόβλημα από την άμυνα του Άρη, που έγινε «παιχνιδάκι» στη δύναμη και την εξυπνάδα του. Ο 39χρονος Αμερικανός πέτυχε 38 πόντους (15/20, 0/1, 8/9) και πήρε 19 (14-5) ριμπάουντς. «NOT BAD», που λένε και στην πατρίδα του...

ΤΣΣΚΑ ΜΟΣΧΑΣ: Η ΜΕΘΑΥΡΙΑΝΗ ΑΝΤΙΠΑΛΟΣ ΤΟΥ ΑΡΗ

ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΟ

Ο Βολκόφ με αντίπαλο τον Ρομάι στο ΕΥΡΩΜΠΑΣΚΕΤ.

■ ύπνησε ένα πρωί, το φθινόπωρο, η ΤΣΣΚΑ Μόσχας και ανακάλυψε ότι ο Αλεξάντερ Βολκόφ είχε «πετάξει» πάλι στο Κιέβο. Κι οι Μοσχοδίτες πρωταθλητές μαζί με το πιο λαμπρό αστέρι τους έχασαν κι ένα μεγάλο μέρος της δύναμής τους. Μερικές φορές κάποιιο πραγματικά είναι αναντικατάστατο...

Η επιστροφή του Βολκόφ στα πάτρια εδάφη του Κιέβου, μόλις αποπεράτωσε τη στρατιωτική θητεία του ήταν ξαφνική, όπως ακόμα πιο ξαφνική ήταν και η ένταξή του στην ΤΣΣΚΑ, όταν κλήθηκε να υπηρετήσει τη στρατιωτική θητεία του, μεσοσήσης μάλιστα της περιόδου, γεγονός, που ανάγκασε τους Ιταλούς και τους Ισπανούς να διαμαρτυρη-

θούν έντονα - χωρίς αντίκρουσμα, όμως - στη FIBA. Τώρα δέβαια η ΤΣΣΚΑ πληρώνει με το ίδιο νόμισμα τους νόμους της χώρας, που επιβάλουν σ' έναν αθλητή να φοράει τη φανέλα της ΤΣΣΚΑ, στο διάστημα της θητείας του. Εκτός από τους Λιθουανούς, με το σκεπτικό να διατηρηθεί η γεωγραφία της ισορροπίας των δυνάμεων.

ΧΩΡΙΣ ΣΠΙΡΤΑΔΑ

Χωρίς τον Βολκόφ, που ήταν ο άνθρωπος για όλες τις δουλειές ένας φόργουορντ με κρυφό όνειρο να γίνει σουτίγκ γκαρντ και να παίξει στους Ατλάντα Χόουκς, πολύτιμος στην άμυνα, δεινός σκόρερ και πάντα πεισματάρης, η ΤΣΣΚΑ έχασε τη

σπιρτάδα της. Παραμένει βέβαια μια πανήγυρη ομάδα, με μέσο όρο 2.05 (ναι, 2.05, δεν πρόκειται για τυπογραφικό λάθος) που μέχρι τώρα στο πρωτάθλημα δεν έχει απώλειες, αλλά στην Ευρώπη μοιάζει με φτωχό συγγενή. Ποιός θα το πίστευε ότι ο προεδρευτής της «No 1» ευρωπαϊκής δύναμης, θα ξεκινούσε την ημιτελική φάση με 3 ήττες, που θα... απαγγόνιζαν τις ελπίδες της για το φάιναλ φορ. Κι ύστερα από το χρυσό μετάλλιο της Σεούλ και την πατροπαράδοτη απουσία από τα Κύπελλα Ευρώπης στα ολυμπιακά έτη, οι Σοβιετικοί ήθελαν να παραδώσουν τα διαπιστευτήριά τους στο κύπελλο πρωταθλητριών. Όμως η ΤΣΣΚΑ προδίδει μέχρι τώρα τις φιλοδοξίες ενός κράτους, όπου 5.000.000 άνθρωποι παίζουν μπάσκετ...

«Αυτή η ΤΣΣΚΑ δεν έχει ηγέτη, της λείπει αυτός, που λέμε λίντερ» μας έλεγε στο Τελ Αβίβ, ο Σοβιετικός διαιτητής Μιχαήλ Γκριγκόριεφ, ακτινογραφώντας την επόμενη αντίπαλο του Άρη. «Η αποχώρηση του Βολκόφ προκάλεσε ένα κενό, που δεν καλύπτεται. Πέρνουν η ΤΣΣΚΑ πήρε πάλι το πρωτάθλημα, έχοντας τον Βολκόφ, αλλά και εκμεταλλευόμενη την απουσία του Σαμπόνις από τη φινάλιστ και επί τριετία πρωταθλήτρια Ζαλγκίρις Κάουνας».

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Δύο είναι τα βασικότερα προβλήματα της ΤΣΣΚΑ, στα τρία πρώτα ματς του δρόμου προς το Μόναχο:

1 Η επιθετική δυστοκία. Μέχρι τώρα έχει μέσο όρο επίθεσης μόνο 71 πόντους, αφού δεν μπορεί να περιμένει «σχορ» από περισσότερους των τριών παικτών. Και κανείς απ' αυτούς δεν είναι «λίντερ» τύπου Βολκόφ, Σαμπόνις, Μαροτουλιόνις, Κουβτινάιτις. Πόσο μάλλον ηγέτες τύπου Μπέλοφ, Ερέμιν, Μίσιν, που φόρεσαν αυτή τη φανέλλα αλλά άρχισαν να δύνουν στις αρχές της δεκαετίας μας.

2 Η υποτονική παρουσία των γκαρντ. Λείπουν ο πλέι μίικερ

Ο Σεργκέι Ταρακάνοφ φέρνοντας το τρόπαιο του ΕΥΡΩΜΠΑΣΚΕΤ '85 πρόπερσι στην Αθήνα.

και ο σουτίγκ γκαρντ με την έντονη προσωπικότητα. Στις θέσεις «1» και «2» η ΤΣΣΚΑ πάσχει. Ο Μιγκλίνιεκς έχει προσόντα ακόμα όμως, δεν έχει δρει τον ρυθμό και τον εαυτό του.

Στις θέσεις «3», «4» και «5» η ΤΣΣΚΑ παρουσιάζεται πολύ δυνατή, διαθέτοντας πανύψηλους και ικανούς παίκτες και εναλλακτικές λύσεις.

Ο Τατσένζοφ πάντως, έχει πάντα προβλήματα με την υγεία του και μέχρι τώρα η συμμετοχή του είναι περισσότερο τυπική.

• Στους μέχρι τώρα αγώνες του Κυπέλλου Πρωταθλητριών σταθερότερη απόδοση έχουν ο Ταρακάνοφ (παραμένει πάντα έξοχος σουτέρ) ο Μπερεσνόι (βαρύς αλλά πολυσύνθετος φόργουορντ) και ο Γκομπόροφ. Που όμως πάσχει από σοβαρή πλατυποδία και γι' αυτό είναι στραβοκάνης!

Η ΦΕΤΙΝΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ: Προκρίθηκε χωρίς αγώνα στον 6' γύρο, όπου απέκλεισε τη δουλγαρική Μπαλκάν Μπότεβγκραντ με 103-80 και 87-68. Μέχρι στιγμής στην ημιτελική φάση έχει γνωρίσει 3 ήττες σε ισάριθμους αγώνες 63-71 εντός από τη Σκαβολίνι.

Ν ΒΟΛΚΟΦ

ΚΑΙ ΤΗ
ΧΑΜΕΝΗ
ΔΥΝΑΜΗ

80-83 εκτός, από τη Ντεν Μπος και 70-77 εντός από τη Μπαρτσελόνα. Έχει σημειώσει 213 πόντους κι έχει δεχθεί 231 (71-77).

ΟΙ ΣΚΟΡΕΡΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩ-ΠΗ: Ταραζάνοφ 51, Μπερεσονόι 50, Γκομπόροφ 36, Γχορίν 33, Μιγκλινιέκς 22, Πολόφ 20, Μούσνιγετς 7, Μινάεφ 4.

ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΟ ΦΕΤΕΙΝΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ: Προηγείται αήττητη με 8-0. Πρόσφατα νίκησε εκτός έδρας στην Άλμα Άτα την τοπική Ντιναμό του Τιχονένκο με 106-81 και 91-85.

ΤΙΤΛΟΙ ΣΤΗ Σ. ΕΝΩΣΗ: Κατέχει το ρεκόρ τίτλων με 22 και είναι αναμφισβήτητη η «No 1» δύναμη της χώρας, σε συλλογικό επίπεδο.

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩ-ΠΗ: Έχει κατακτήσει 4 Κύπελλα Πρωταθλητριών, ενώ έπαιξε αλλά έχασε σε 3 ακόμα τελικούς. Αναδείχθηκε πρωταθλήτρια Ευρώπης το 1961 (ΤΣΣΚΑ-Ρίγα 61-66, 87-62), το 1963 (ΤΣΣΚΑ-

Ο προπονητής της ΤΣΣΚΑ και της Εθνικής, Γιούρι Σελίχοφ.

Ο Τσατσένκο ατενίζοντας.

Κάρφωμα του Μινάεφ (5) υπό το βλέμα του Μπερεσονόι.

Ρεάλ 99-80 στη Μόσχα), το 1969 (ΤΣΣΚΑ-Ρεάλ 103-99, ύστερα από 2 παρατάσεις στη Βαρκελώνη) και το 1971 (ΤΣΣΚΑ-Βαρέζε 67-53 στην Αμβέρσα). Ήταν φιναλίστ το 1965 (Ρεάλ-ΤΣΣΚΑ 81-88, 76-62), το 1970 (Βαρέζε-ΤΣΣΚΑ 79-74 στο Σαράγεβο) και το 1973 (Βαρέζε-ΤΣΣΚΑ 71-66 στη Λιέγη).

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΜΦΑΝΙΣΗ: Η τελευταία συμμετοχή της στο Κύπελλο Πρωταθλητριών ήταν την περίοδο 1984-85 αλλά δεν έφτασε στην Αθήνα. Στον τελικό γύρο των 6, σημείωσε 4 νίκες - 6 ήττες. Έπαιξαν τότε οι: Ερεμίν, Γκούσεφ, Ταραζάνοφ, Λοπάτοφ, Έντεν, Πολόφ, Τσατσένκο,

Ερμολινοί, Πανγκράσιν, Τιχονένκο, Παζάρεβιτς.

ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ: Γιούρι Σελίχοφ. **ΒΟΗΘΟΣ:** Βλαντιμίρ Εντέσκο. **Μ.Ο. ΗΛΙΚΙΑΣ:** 27.7. **Μ.Ο. ΥΨΟΥΣ:** 2.05. **ΝΕΑ**

ΠΡΟΣΩΠΑ: Αποκτήθηκαν εφέτος ο Μούσνιγετς (VEF Ρίγα) και ο Ρετοζόφ (Στρόιτελ). **ΕΦΥΓΑΝ:** Ο Βολκόφ επέστρεψε στη Στρόιτελ Κιέβου, ενώ «μετακόμισαν» σε Μελέσκιν, Γκούσεφ.

ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η ΤΣΣΚΑ

4.	Βλαντιμίρ Γχορίν	1961	1.90	γκαρντ
5.	Ντιμίτρι Μινάεφ	1967	2.07	πίβοτ
6.	Σεργκέι Ταραζάνοφ	1958	2.00	φόργουορντ
7.	Κάβλις Μούσνιγετς	1964	2.05	πίβοτ
8.	Αντρέι Λοπάτοφ	1957	2.08	πίβοτ
9.	Ιγκόρ Μιγκλινιέκς	1964	1.94	γκαρντ
10.	Σεργκέι Πολόφ	1960	2.00	φόργουορντ
11.	Βλαντιμίρ Τσατσένκο	1958	2.20	πίβοτ
12.	Βίκτορ Πανγκράσιν	1957	2.15	πίβοτ
13.	Βίκτορ Μπερεσονόι	1961	2.01	φόρ/ρντ-γκαρντ
14.	Γιόργκι Ρετοζόφ	1968	2.12	πίβοτ
15.	Βαλερί Γκομπόροφ	1965	2.12	πίβοτ-φόρ/ρντ

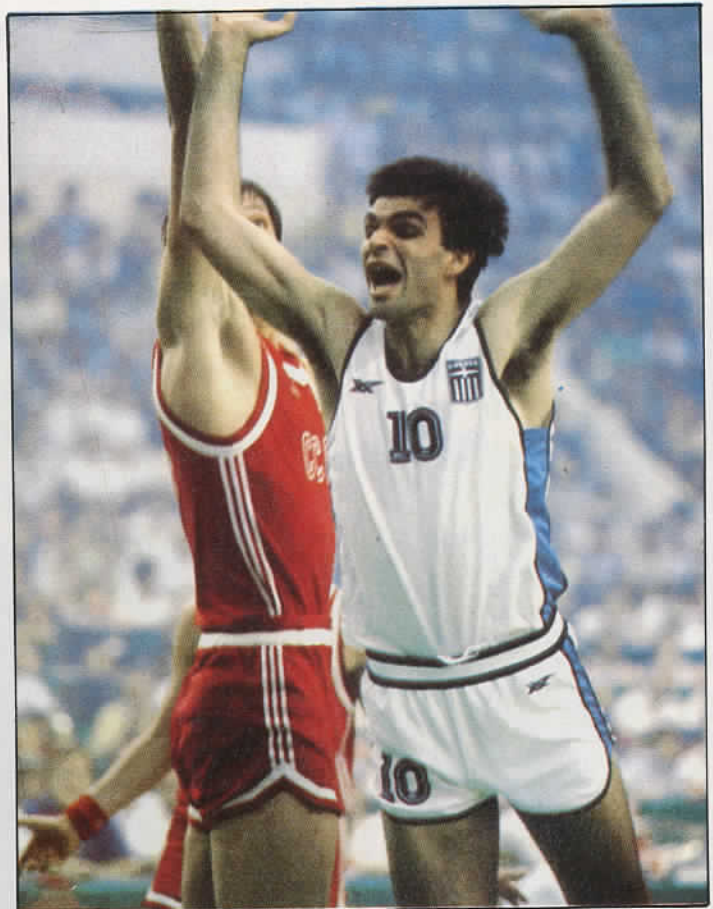
ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΑ

ΜΕ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ

Ο Άρης είναι η τρίτη ελληνική ομάδα που δρίσκεται στο δρόμο της ΤΣΣΚΑ. Ας θυμηθούμε το παρελθόν:

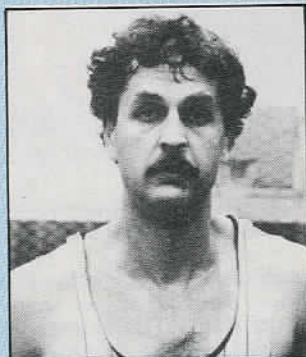
- 1966 (Πρωταθλητριών) ΤΣΣΚΑ-ΑΕΚ 81-48 (Μόσχα), 66-74 (Αθήνα) και 85-62 (Μιλάνο).

- 1981-82 (Πρωταθλητριών) ΤΣΣΚΑ-ΠΑΟ 83-80 (Μόσχα) και 83-87 (Αθήνα).

Τσατσένκο και Γουίλτζερ είχαν βρεθεί αντιμέτωποι το 1986 στους αγώνες Μπαρτσελόνα - ΤΣΣΚΑ (Κύπελλο Κυπελλούχων). Αντίθετα ο Ρωμανίδης και οι άλλοι διεθνείς του ΑΡΗ και της ΤΣΣΚΑ έχουν να συναντηθούν από τον τελικό του ΕΥΡΩΜΠΑΣΚΕΤ '85 πρόπερσι στην ΑΘΗΝΑ.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΟΣΧΟ ΣΤΟΝ ΚΟΝΤΟ

Πέμπτη 12 Νοεμβρίου 1981. Στο γήπεδο της Λεωφόρου Αλεξάνδρας το χρονόμετρο δείχνει ένα δευτερόλεπτο και το σκορ είναι 85-83. Ο Παναθηναϊκός είχε χάσει 80-83 στη Μόσχα από την ΤΣΣΚΑ και χρειάζεται οποιοδήποτε νίκη με διαφορά 4 πόντων, για να προκριθεί στην εξάδα του Κυπέλλου Πρωταθλητριών.

Τότε ακριβώς, έγινε το θαύμα στο αξέχαστο δευτερόλεπτο. Ο Τόμπσον κάνει φάουλ στον Μελέσκιν, που ακούγοντας την εντολή του Τοπάλοφ σουτάρει δολές και ασοχεί! Διεκδικούν το ριμπάουντ οι Ιωάννου - Πανγκράσκιν και η μπάλα βγαίνει πλάγια. Την επαναφέρει ο Βίδας που πασάρει στον Κόντο κι αυτός κάνει το σουτ της απελπισίας, ενώ ο μοιραίος Μελέσκιν του χτυπάει το χέρι.

Το γήπεδο παίρνει φωτιά κι ο Κορωνάιος που 7'' πριν έχει αποβλήθει με 5 φάουλ δεν αντέχει να βλέπει. Έρχεται στον πάγκο των δημοσιογράφων, αγκαλιάζει δυο και γυρίζει το κεφάλι του στον τοίχο. Ο Απόστολος ψυχρός και ήρεμος, ευστοχεί, «γράφει» το 87-83 κι αρχίζει το ατέλειωτο πανηγύρι, ενώ οι Σοβιετικοί δεν πιστεύουν στα μάτια τους. Το εκτός έδρας ματς του ΠΑΟ με τη Λέφσκι Σόφια έγινε πιο εύκολο.

- Δεκαπέντε χρόνια πριν (1966) στο δρόμο της ΤΣΣΚΑ είχε βρεθεί η ΑΕΚ. Αξέχαστες εποχές. Στο Καλλιμάρμαρο, η «Ένωση» κέρδισε τους Μοσχοδίτες με 74-66 και όλοι θυμούνται μια σκηνή πριν από το τζάμπολ. Ο τότε διάδοχος Κωνσταντίνος έτεινε το χέρι του στον Γκέναντι Βολνόφ, που χαιρέτησε στρατιωτικά!

«Είμαι αξιωματικός του στρατού», είπε αργότερα κι έλυσε την παρεξήγηση. Στη Μόσχα περίμενε την ΑΕΚ μια πολύ δυσάρεστη έκπληξη. Ο Γκομέλσκι παρέταξε τη δεύτερη πεντάδα, που από το πρώτο δευτερόλεπτο άρχισε να παίζει ένα εξοντωτικό ζον-πρες σε όλο το γήπεδο. Ο Αλατσαϊτιάν δεν επέτρεπε στον Μόσχο να δρασκειώσει τη σέντρα, ο Μίσσας Πανατζόπουλος δεν είχε «απάντηση» και το σκορ έγινε 20-2, για να λήξει το ματς με 81-48! Μεταξύ των εκδρομικών στη Μόσχα ήταν κι ο διαιτητής Σταμάτης Μπισιώτης, που την παραμονή το θράδυ, βγήκε από το ξενοδοχείο για να αγοράσει καραμέλες και τον βρήκαν «ξερό» στο πεζοδρόμιο από το κρύο!

- Οι δυο ομάδες συναντήθηκαν πάλι στον μικρό τελικό του φάιναλ φορ της ίδιας χρονιάς στο Μιλάνο. Κέρδισε η ΤΣΣΚΑ με 85-62 κι εκείνο το ματς ήταν το έσχατο, το «αντίο» του Γιώργου Μόσχου, που λίγους μήνες ύστερα έσπασε από την αρρώστια.

3 ΤΣΣΚΑ ΜΟΣΧΑΣ

Του ΒΑΣ. ΣΚΟΥΝΤΗ

ΤΑ ΜΠΟΛΣΟΪ ΤΟΥ ΜΠΑΣΚΕΤ

Μιά φορά κι έναν καιρό, που λέτε, στη Μόσχα ζούσε και βασίλευε, ξεφεύγοντας από τα σύνορα της Σ. Ένωσης μια μεγάλη ομάδα μπάσκετ. Η ΤΣΣΚΑ, η ομάδα του στρατού, που οι παλιότεροι, εκείνοι που βίωσαν στη μπελ επόχ του ευρωπαϊκού μπάσκετ, θα τη θυμούνται πάντα με συγκίνηση σαν την έκφραση των μπαλέτων Μπολσόϊ στα γήπεδα!

Η ΤΣΣΚΑ Μόσχας ξεκίνησε το μακρύ ευρωπαϊκό οδοιπορικό της παίρνοντας τη σκυτάλη από την Ζρεϊ πρωταθλήτρια Ευρώπης συμπατριώτισσα της ASK Ρίγα του Αλεξάντερ Γκομέλσι. Εκείνα τα χρόνια, το κύπελλο πρωταθλητριών Ευρώπης παρέμενε μονοπάλιο των ανατολικών χωρών, κυρίως των Σοβιετικών, που ήδη είχαν δημιουργήσει τη δική τους μεγάλη παράδοση στα ευρωπαϊκά πρωταθλήματα και η αναρχική τους στους θρόνους των μεγάλων διασυλλογικών διοργανώσεων, κάθε άλλο παρά έκπληξη ήταν.

ΜΕΤΑ ΤΗ ΡΙΓΑ

Μετά λοιπόν τη χρυσή τριετία των μεγάλων Λεττονών, ήρθε η σειρά των πρωτεγουσιάνων. Το 1961 είναι το έτος ορόσημο της

ιστορίας της ΤΣΣΚΑ, που φτάνει στον τελικό, απέναντι στη Ρίγα. Η νέα δύναμη θα επικρατήσει, δάζοντας την υποθήκη για τη μετέπειτα προέλασή της, που είχε σαν αποτέλεσμα να εμφανισθεί σε επτά τελικούς του κυπέλλου πρωταθλητριών και ν' ανέβει τέσσερις φορές στον θρόνο, καταφέροντας σ' όλη τη δεκαετία του '60, αλλά και στις αρχές του '70 ν' απαντάει στην επιδρομή των Αμερικανών και λοιπών αλλοδαπών στις δυτικοευρωπαϊκές ομάδες, κυρίως στις δύο άλλες «βασίλισσες» τη Ρεάλ Μαδρίτης και την Ίντι Βαρέζε.

• Το 1961 στην πρώτη διεθνή εμφάνισή της η ΤΣΣΚΑ απέκλεισε διαδοχικά την πολωνική Λέγκια και τη ρουμανική ΣΣΑ και στον τελικό συναντάει τη Ρίγα των μεγάλων Λεττονών εκείνης της εποχής, όπως ο «Μπιγκ

Ο πτάμενος Σεργκέϊ Μπέλοφ στις δόξες του.

ΤΑ ΜΠΟΛΣΟΪ

ΒΟΛΚΟΦ: Ο μεγάλος απών.

Συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα

Γιαν» Κρούμινς (2.18), ο Βάλντμάνις, οι αδελφοί Μουζινιέκς κι ο Σίλινς. Χάνει στη Ρίγα 61-66 αλλά στη Μόσχα πέφτει βαρύν ο πέλεκυς 87-62. Το πρώτο κύπελλο, στην ΤΣΣΚΑ.

- Το 1962 η ΤΣΣΚΑ αποκλείει την πολωνική Ίσκρα αλλά στον ημιτελικό γύρο της κόβει τον δρόμο η συμπατριώτισσα της Ντιναμό Τιφλίδας του Σαγκα-ντελίτσε και του Μοσεσβίλι (71-75, 66-77).

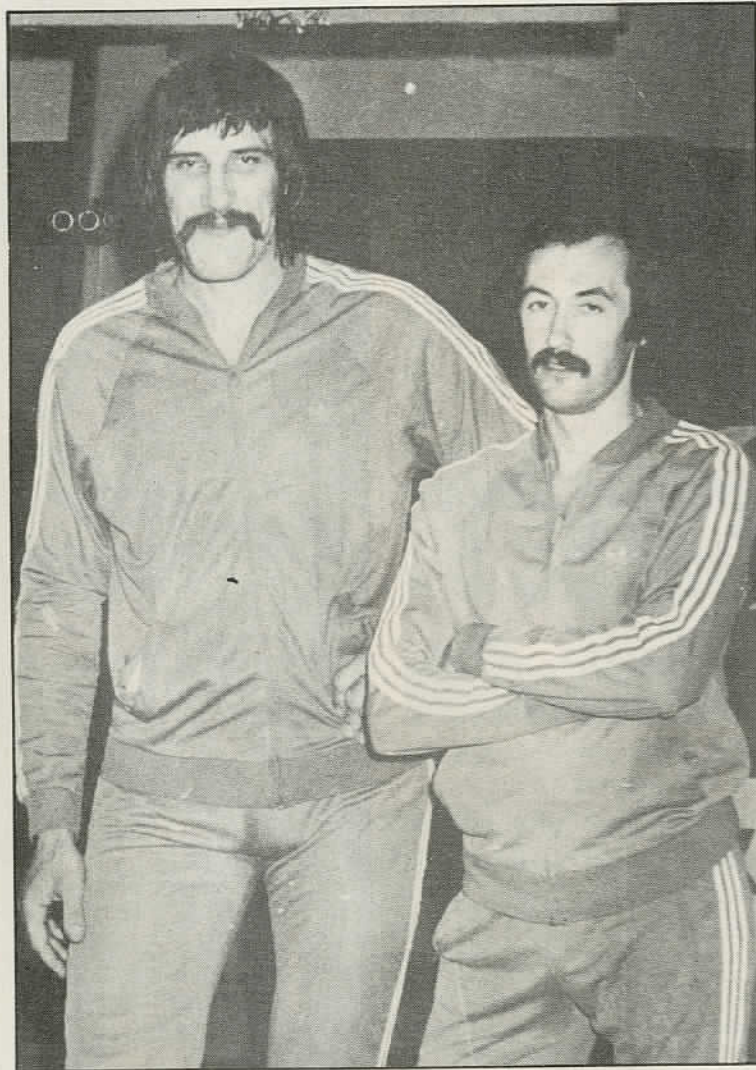
- Το 1963, πάλι μια πολωνική ομάδα η μεγάλη Βίσλα Κρακοβίας, δεν εμποδίζει την ΤΣΣΚΑ να περάσει στο δεύτερο γύρο, όπου αυτή τη φορά οι Γεωργιανοί της Ντιναμό δε μπορούν να τη σταματήσουν (76-59, 79-78). Η μεγάλη ρεβάνς. Στον τελικό η Ρεάλ που έχει αποκλείσει τη Σπάρτακ Μπένο των αδελφών Μπομπρόφσκι μένει απλή φιναλίστ. Οι Μοσχοδίτες χάνουν στη Μαδρίτη 69-86, κερδίζουν στη Μόσχα 91-74 και στον τρίτο τελικό αγκαλιάζουν το κύπελλο 99-80.

- Το 1964 η ΤΣΣΚΑ κληρώνεται με τη Μπεογκράντ του Κόρατς, δεν προσέρχεται και δέδαια αποκλείεται.

- Το 1965 αποκλείει στη σειρά τη Βιόλα Κρακοβίας και στον «πόντο» την Ίνις Βαρέζε (58-57, 69-67) όμως η Ρεάλ παίρνει τη ρεβάνς, στον τελικό (81-88, 76-62).

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΑΕΚ

Το 1966 καθιερώνεται νέο σύστημα στο κύπελλο Πρωταθλητριών. Στον 6' όμιλο η ΤΣΣΚΑ Μόσχας αντιμετωπίζει την

Βλαντιμίρ Τκατσένκο και Σεργκέϊ Μπέλωφ. Μαζί στην ΤΣΣΚΑ και την εθνική ομάδα.

ΤΣΣΚΑ Σόφια, την ΑΕΚ και τη Ζαντάρ με απολογισμό 4 νίκες, 2 ήττες. Στο φάιναλ φορ του Μιλάνου στον ημιτελικό χάνει 57-68 από τη Σιμεντάλ και στον μικρό τελικό κερδίζει 85-62 την ΑΕΚ.

- Το 1967 και το 1968 οι σοβιετικές ομάδες αποσιάζουν από τα κύπελλα Ευρώπης όμως το 1969 η ΤΣΣΚΑ επανέρχεται δομύτερη, με ηγέτη πια τον Σεργκέϊ Μπέλωφ. Στον 6' όμιλο αντιμετωπίζει την Ακαντέμικα Σόφιας, τη Ζαντάρ και τη Ρεάλ (4 νίκες - 2 ήττες), στον ημιτελικό αποκλείει τη Σπάρτακ Μπένο (101-66, 83-92) και στη Βαρκελώνη γίνεται ο συγκλονιστικότε-

ρος τελικός στην ιστορία του κυπέλλου πρωταθλητριών: ΤΣΣΚΑ-Ρεάλ 103-99, ύστερα από δύο παρατάσεις (81-81, 93-93).

- Το 1970 η πρωταθλήτρια Ευρώπης αντιμετωπίζει στον 6' όμιλο τον Ερ. Αστέρα Βελιγραδίου, την Ίνις Βαρέζε και τη Βίλλερμπάν (5ν.-1η.) στον ημιτελικό αποκλείει τη Σλάβια Πράγας των Ζίντεκ - Ζεντίτσεκ στον τελικό όμως είναι η ώρα της Βαρέζε, που κερδίζει στο Σαραγέβο με 79-74.

- Το 1971 ο Μπέλωφ είναι πάλι στις δόξες του. Οδηγεί την ΤΣΣΚΑ στον τελικό, όπου αναλαμβάνει και χρέη προπονητή,

γιατί ξαφνικά αρρωσταίνει ο Γκομέλσκι. Στην Αμβέρσα ο παίκτης - προπονητής Μπέλωφ παίρνει τη ρεβάνς από τον Μπόμπ Μορς: 67-53.

- Το 1973 έναν χρόνο μετά τον θρίαμβο του Μονάχου, η ΤΣΣΚΑ ξαναφτάνει στον τελικό αλλά τώρα στη Λιέγη η Βαρέζε είναι πιο ώριμη 71-66.

Ακολούθησε δέδαια η πτώση. Ο νόμος της ακμής και της παρακμής δε μπορούσε να παρακάμψει τη Μόσχα.

ΜΕΓΑΛΑ ΑΣΤΕΡΙΑ

Οι συνήθως φειδωλοί στη σκέψη και την έκφραση Σοβιετικοί ποτέ δε δίσταζαν, ευκαιρίας δοθείσης, να εξυμνήσουν τον θρόλο της Μόσχας. «Η ομάδα του στρατού είναι μια ολόκληρη εποχή του μπάσκετ» έγραφε η ειδική έκδοση των «Σοβιετσκι σπορ» για την Ολυμπιάδα της Σεούλ, επιχειρώντας μια εις βάθος αναδρομή του σοβιετικού μπάσκετ. Και δέδαια σ' αυτή την αναδρομή, το όνομα της ΤΣΣΚΑ ήταν πάντα ο κεντρικός τίτλος.

Τότε, λοιπόν στις αρχές της δεκαετίας του 60 και σ' όλη την υπόλοιπη διαδρομή η ΤΣΣΚΑ είχε πάντα στις τάξεις της μεγάλα αστέρια του παγκόσμιου μπάσκετ, που εκτός των άλλων ευτύχησαν να γευθούν το νέκταρ κι ενός χρυσού ολυμπιακού μεταλλίου, το 1972 στο Μόναχο, όταν ένας παίκτης της ΤΣΣΚΑ, ο Εντέσκο στα 3' «πέταξε» τη μπάλα κάτω από το καλάθι στον αείμηστο Αλεξάνταρ Μπέλωφ (απλή συνωνυμία με τον Σεργκέϊ) που έγραψε το ιστορικό 51-50 του τελικού με τις ΗΠΑ.

ΣΕΡΓΚΕΪ Ο ΘΥΡΛΟΣ

Από τους πιονιέρους στην ανατολή της δεκαετίας του 60 μέχει και την εποχή μας, περίπου 30 χρόνια ύστερα, η ΤΣΣΚΑ δεν σταμάτησε ποτέ να «γεννοβολάει μεγάλους παίκτες, ή να τους εντάσσει στη δύναμή της, όταν υπηρετούσαν τη στρατιωτική θητεία τους, δίνοντας την εντύπωση ενός «υπερουλλόγου». Ποιον να πρωτοθυμηθούμε; Αν ξεκινήσουμε πάντως χρονολογικά, σίγουρα αδικείται ο μεγαλύτερος Σοβιετικός παίκτης

ΤΟΥ ΜΠΑΣΚΕΤ

Τετάρτη 11 Νοεμβρίου του 1981 στην Αθήνα. Ο Ανατόλ Μίσκιν την παραμονή του αξέχαστου αγώνα με τον Παναθηναϊκό, δίνει συνέντευξη στον Β. Σκουνητή.

όλων των εποχών. Το όνομά του, ένας θρύλος: Σεργκεί Μπέλωφ. Ο «Μίστερ 10», που δεν άφησε αδιάφορους κι αυτούς ακόμα τους Αμερικανούς, γεννήθηκε στις 23 Ιανουαρίου του 1944, είχε ύψος 1.90, αγωνίστηκε 238 φορές στην εθνική ομάδα και στέφθηκε 11 φορές πρωταθλητής Σ. Ένωσης με την ΤΣΣΚΑ. Μάλιστα το 1980, όταν έπαιξε για τελευταία χρονιά, στο αποχαιρετιστήριο παιχνίδι του, πέτυχε 60 πόντους και λίγους μήνες αργότερα μετέφερε τελευταίος την Ολυμπιακή φλόγα στο Ολυμπιακό στάδιο Λούζνικ της Μόσχας. Ήταν μια ακόμα μεγάλη στιγμή, για τον Ολυμπιονίκη, πρωταθλητή κόσμου και Ευρώπης, με την Εθνική και την ΤΣΣΚΑ. Ο ίδιος ποτέ δεν ξεχνάει ότι το 1971 στην Αμβέρσα, επειδή αρρώστησε ο Γκομέλσκι, έπαιξε κι ήταν παράλληλα και προπονητής, γεγονός, που δεν τον εμπόδισε να κερδίσει το τελευταίο κύπελλο πρωταθλητριών με την ΤΣΣΚΑ. Έπαιξε σε 4 Ολυμπιάδες, όσες κι ο Βολνόφ, 4 παγκόσμια και 7 πρωταθλήματα Ευρώπης, με την εθνική ομάδα, ενώ το 1974 με όλη την «παλιοπαρέα» της εποχής (Μενεγκίν, Μαρτζοράτι, Τσόσιτς, Γέλοδατς, Σόλμαν, Μπράμπεντερ, Σαντιλιάννα, Γκούμας, Κασμίρ) ήταν στη μικτή Ευρώπης, που έπαιξε στη

Νότια Αμερική. Και ήταν ο αρχηγός της. Σήμερα ο Μπέλωφ, που στην εποχή του, ανάγκαζε τους θεατές κάθε αγώνα να φωνάζουν «LOOK OUT FOR BELOV» («προσέχτε τον Μπέλωφ») υποβαθμισμένος, περιορίζεται στα καθήκοντα προπονητή των «μικρών» ομάδων της ΤΣΣΚΑ. Μπορεί να είναι πια 44 χρονών, όμως ο κόσμος δεν ξεχνάει ποτέ τις μαγικές, ανεπανάληπτες από άλλους ενέργειες του Πελέ του μπάσκετ. «Κάποτε μου έτυχε να τον μαρκάρω και προλάβαινα να δω μόνο ένα κόκκινο σορτσάκι στα μάτια μου «θμμάται γελώντας ο Άρης Ραφτόπουλος.

ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΟΙ...

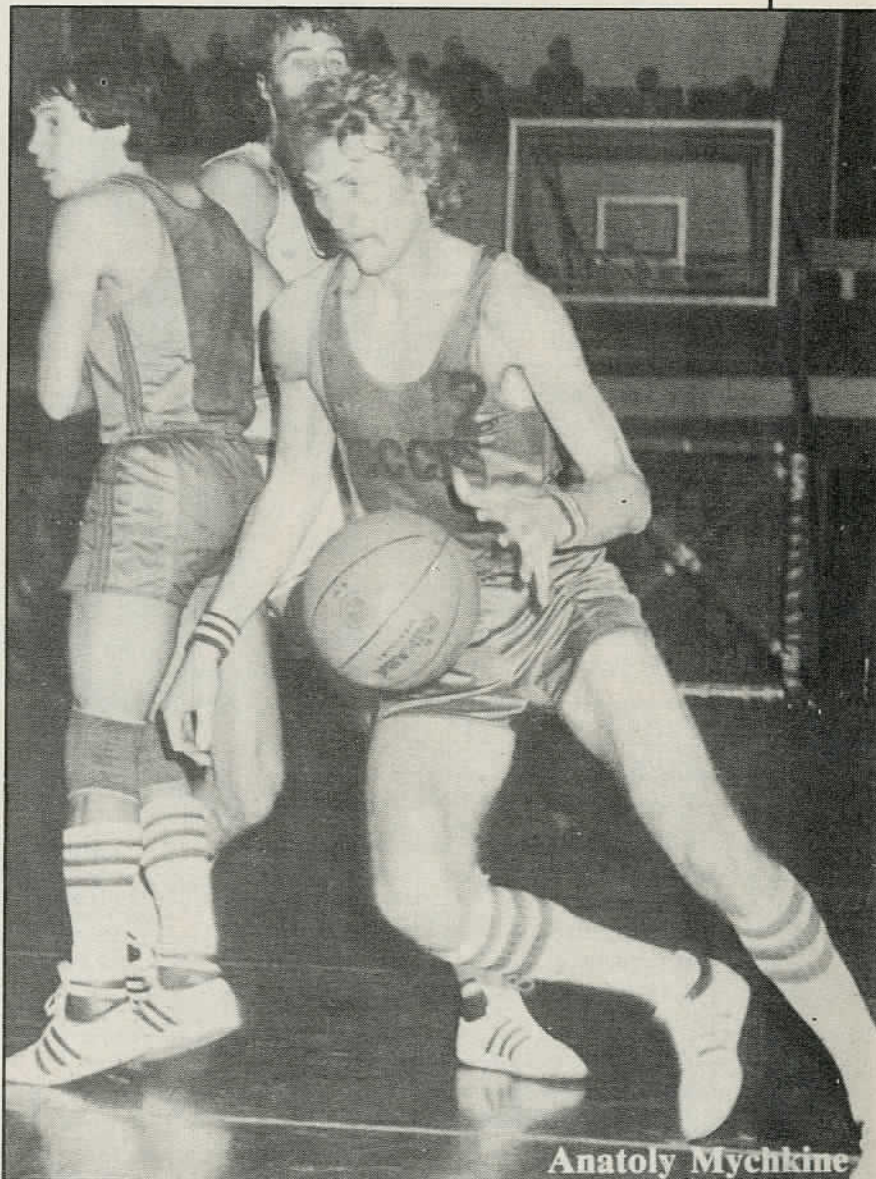
Η παρέλαση αστέρων, από τις τάξεις της ΤΣΣΚΑ υπήρχε ανεξάντλητη. Να θυμηθούμε μερικά από τα μεγαλύτερα ονόματα, παικτών, που φόρεσαν την ένδοξη φανέλλα: Πάμε λοιπόν:

Αλεξάντερ Μοϊσεφ, Γεβγένι Αλεξέεφ, Αλεξάντερ Τραβίν, Γιάκ Λίτσο (ο «ξανθός»), Αρμένιακ Αλατοασιάν (ο μεγάλος Αρμένιος πλεί μείζερ), Γιούρι Σελίχωφ (τόρα προπονητής της ΤΣΣΚΑ και της Εθνικής ομάδας), Γιούρι Κορνέγιεφ (ο μαχητής), Γέναντι Βολνόφ (ανάγκασε τον Κοντράισιν να τον πάρει στην Ολυμπιάδα του Μονάχου

αν και ήταν 33 χρονών) τον αποκαλούσαν «μάστερ της τακτικής») Ιβάν Εντέσκο (Άλσαν Ζαρομχαμέντωφ, Στανισλάβ Έρεμιν (μικρός το δέμας, αλλά δαιμόνιος), Ανατόλ Μίσκιν (ένα σούπερ τριάρη), που χάθηκε ξαφνικά και άδοξα, μετά το 83) τον έλεγαν Σοβιετικό Λαρυ Μπέρντ). Κι ακόμα από τους νεώτερους κι εν ενεργεία οι Αντρέι Λοπάτωφ, Κέϊνο Έντεν, Βλαντιμίρ Τσατσένκο (ο γίγαντας με την ψυχή μικρού παιδιού, όπως τον βάφτισε ο Γκο-

μέλσκι), Σεργκεί Ταρακάνωφ, Βίκτρο Πανγκράσκι, Βαλερού Γκομπτόρωφ, Βίκτορ Μπερεσονόι, Ιγκόρ Μίγκλινιεκς, ενώ «περαστικοί» από την ΤΣΣΚΑ, κατά τη θητεία τους ήταν ακόμα οι Αλεξάντερ Μπελοστένι, Βαλερού Τιχονένκο, Αλεξάντερ Βολκόφ. Όλοι αυτοί υπήρξαν μαθητές του Πατριάρχη του σοβιετικού μπάσκετ, του «στρατηγού» Αλεξάντερ Γκομέλσκι.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ:
ΟΛΥΜΠΙΑ ΜΙΛΑΝΟ

Anatoly Mychkin

Ανατόλ Μίσκιν. Ένας σούπερ-φόργουορντ (2.06) που χάθηκε ξαφνικά.

ΤΟ ΡΕΚΟΡ ΤΟΥ ΜΟΥΜΟΓΛΟΥ

143 ΠΟΝΤΟΥΣ ΣΤΟ ΠΙΟ ΤΡΕΛΟ-ΕΠΙΣΗΜΟ ΜΑΤΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΜΑΣ

Ο Μούμογλου με το Νο5.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ
ΚΑΛΑΘΟΣΦΑΙΡΙΣΕΩΣ
Ε.Ο.Κ.

ΦΥΛΛΟΝ ΑΓΩΝΟΣ ΚΑΛΑΘΟΣΦΑΙΡΙΣΕΩΣ

ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ 1971-1972

ΟΡΓΑΝΩΣΗ Ε.Ο.Κ. Πόλις Θεσσαλονίκη Γήπεδο ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟΝ Διακέρως Α ΦΟΥΡΟΥΝΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΝΤΙΠΟΣ ΣΩΤΗΡΙΑΔΗΣ Ημερομηνία 13.7.1972 Ώρα 19.00 Διακέρως Β ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΚΗΣ

Ομάδα Α ΒΑΟ		Ανάπαυλοι		ΤΡΕΧΟΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ																
ΑΠΟ ΒΑΤΩΝ	ΠΑΙΚΤΑΙ	ΑΠΟ ΒΑΤΩΝ	ΣΦΑΛΜΑΤΑ	ΠΡΩΤΟΝ ΗΜΙΧΡΟΝΟΝ						ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΗΜΙΧΡΟΝΟΝ										
Α	Β	Α	Β	Α	Β	Α	Β	Α	Β	Α	Β	Α	Β							
9	5	15	16	2	1	1	2	14	13	20	2	13	6	5	3	10	28	36	11	14
4	4	2	2	13	4	1	1	13	4	2	3	1	1	5	6	7	8	4	4	1
12	12	1	1	2	13	4	1	17	10	15	2	13	6	1	1	1	29	13	10	1
8	8	4	4	2	13	6	1	13	4	1	2	13	6	1	1	1	29	13	10	1
6	6	1	1	3	13	8	1	19	10	15	3	13	8	1	1	1	13	10	8	1
11	11	9	9	4	13	10	1	13	1	1	6	11	4	1	1	1	13	10	8	1
10	10	1	1	5	14	12	1	16	5	15	5	14	12	1	1	1	13	11	0	1
7	7	1	1	5	13	1	1	5	1	1	2	13	1	1	1	1	13	11	2	1
13	13	1	1	13	1	1	1	16	13	4	7	10	1	1	1	1	6	11	7	1
6	6	1	1	6	13	14	1	13	4	1	13	7	6	3	12	32	13	15	2	1
7	7	1	1	7	13	16	1	13	5	1	13	7	8	1	1	1	13	11	4	1
8	8	1	1	7	14	18	1	10	17	1	2	13	8	1	1	1	13	11	6	1
8	8	1	1	8	13	20	1	13	5	1	2	13	7	1	1	1	13	11	2	1
9	9	1	1	8	13	1	1	13	5	1	2	13	7	1	1	1	13	11	2	1
10	10	1	1	10	8	2	1	18	12	17	1	13	8	1	1	1	13	11	2	1
11	11	1	1	11	10	1	1	13	19	1	1	13	8	1	1	1	13	11	2	1
12	12	1	1	12	10	1	1	25	12	19	1	13	8	1	1	1	13	11	2	1
13	13	1	1	10	13	2	1	13	2	1	1	13	2	1	1	1	13	11	2	1
14	14	1	1	11	14	3	1	20	13	1	1	13	2	1	1	1	13	11	2	1
12	12	1	1	12	13	3	1	13	3	1	1	13	2	1	1	1	13	11	2	1
8	8	1	1	13	3	1	1	13	3	1	1	13	2	1	1	1	13	11	2	1
11	11	1	1	13	13	5	1	13	8	1	1	13	2	1	1	1	13	11	2	1
13	13	1	1	13	13	5	1	13	8	1	1	13	2	1	1	1	13	11	2	1
14	14	1	1	14	14	3	1	14	3	1	1	14	3	1	1	1	14	11	2	1
15	15	1	1	15	11	1	1	15	11	1	1	15	11	1	1	1	15	11	2	1

Ίσως να μην είναι παγκόσμιο ρεκόρ, αλλά πάντως ελληνικό είναι. Μιλάμε για τους περισσότερους πόντους που πέτυχε ένας και μόνο παίκτης σ' ένα - επίσημο - ματς. Ρέκορντ-μαν λοιπόν, είναι ο Αρ. Μούμογλου, που το 1972 (για την ακρίβεια, στις 13.7.72), πέτυχε σαν παίκτης του Ηρακλή Θεσσαλονίκης 143 πόντους (52 στο α' και 91 στο β' ημίχρονο) εναντίον του ΒΑΟ, σε αγώνα του πρωταθλήματος της - τότε - Εθνικής κατηγορίας 1971-1972.

Το ματς εκείνο τελείωσε 170-94, φυσικά υπέρ του Ηρακλή και είχε γίνει στο Αλεξάνδρειο της Θεσσαλονίκης, με διαιτητές τους Φουρουντζόπουλο - Χατζηνικολάκη. Δεν θυμάμαι να έχουν μπει σε άλλον αγώνα - επίσημο, με κανονική διάρκεια - τόσο πόντοι: 264 κι απ' τις δυο ομάδες. Ρεκόρ θα πρέπει να αποτελούν και οι πόντοι που ο Ηρακλής πέτυχε στο β' ημίχρονο: 107! (Το πρώτο ημίχρονο είχε τελειώσει 63-29).

Στον τρελό - αλλά και ιστορικό - εκείνον αγώνα, ο Ηρακλής είχε παρατάξει τους εξής:

Προπονητής: Κλάγκας. **Παίκτης:** Μανώλας, Μούμογλου, Μπογατωίτης, Μανιαδάκης, Μαγιόπουλος, Κιουμουρτζόγλου - και, ο τωρινός κόουτς της Εθνικής ανδρών - Κατσάλης, Συμεωνίδης, Καρυώτης. Είχαν δηλωθεί, αλλά δεν έπαιξαν οι: Βλαχόπουλος, Σακελλαρίου, Γραβάνης.

Κι ο ΒΑΟ:

Προπονητής: Τσιτσές (και παίκτης, παράλληλα). **Παίκτης:** Μπουζίκας, Πολυάνης, Νικόλης, Νιώπας, Χαραλαμπίδης, Κουκουβίνος, Σουρίδας. Είχε δηλωθεί ακόμη, αλλά δεν έπαιξε κι ο Γκουζγκούνης.

Το επίσημο «φύλλο αγώνος» του ιστορικού ματς Ηρακλή - ΒΑΟ 170-94. Ο Μούμογλου (No 13 της Β' ομάδος)

ΟΙ «ΜΑΒΕΡΙΚΣ» ΠΑΛΙ ΣΕ ΤΡΟΧΙΑ

Του Κ. ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Πέφναι έφτασαν μέχρι τα τελικά της Δύσης κι έπεσαν περήφανα με 3-4 εναντίον των πρωταθλητών Λος Άντζελες Λέικερς. Φέτος άρχισαν μέτρια και αφού ξεπέρασαν τη ψυχρολουσία του τραυματισμού του Ρόι Τάρμπλεϊ ξαναπαίρνουν στο κνήγι. Θα καταλάβατε βέβαια ότι μιλάμε για τους Ντάλας Μάβερικς, που αυτή την στιγμή βρίσκονται στην κορυφή της Μίντουεστ Ντιβίζιον με το 3ο καλύτερο ρεκόρ του NBA.

Οι Μας άρχίζουν να μιλάνε σοβαρά για τίτλο φέτος. Η νεανική ομάδα αφομοιώνει τα συστήματα του Μακλάουντ και μετά από την χρονιά προσαρμογής μπορεί να ελπίζει σε κάτι καλύτερο. Θα έχει βέβαια και φέτος τους σκληρούς αντιπάλους της κατηγορίας, μας και τα Ντένβερ, Χιούστον είναι κι αυτά σε συνεχή άνοδο. Οι Μάβερικς βρίσκονται στον 8ο χρόνο τους στο NBA, αλλά φαίνονται σαν να είναι 20. Ο Τάρμπλεϊ που βγήκε πέφνουν καλύτερος δος παίκτης της χρονιάς κι έδινε πολλά ριμπάουντ τραυματίστηκε στην δεύτερη εβδομάδα και λείπει. Όμως οι Μάβερικς κατάφεραν να δγάλουν το μήνα στα γρήγορα χωρίς πολλές απώλειες και σιγά - σιγά να ξεπεράσουν την απουσία.

Ο Μακ Αγκουάιρ έχει απαλλαχτεί πια από το πρόβλημα της αύξησης του συμβολαίου ενώ συν τω χρόνω έχει γίνει πιο σοβαρός στο παιχνίδι του, πράγμα που σημαίνει ότι δίνει καμιά πάσα και πάνε όλα καλύτερα. Το ίδιο, πάσες δηλαδή, δίνει κι ο Χάρπερ που όσο πάει και θελιώνεται, πλησιάζοντας προς την τιμή που του αρμόζει πια, δηλαδή την πρόσκληση σε αγώνα Όλοσταρ.

Ο Ντόναλτσον, γοργιλώδης κάτω από τα καλάθια, ποτέ δεν έμαθε μπάσκετ αξιόσεων, είναι όμως πια έμπειρος κι αποτελε-

Ο όγκος του Τζέιμς Ντόναλτσον δίνει το απαιτούμενο... βάρος κάτω από τα καλάθια των Μάβερικς

ματικός. Έχει επί πλέον και την βοήθεια του Καναδού Ονέννιγκτον που από τον πάγκο έχει πολύ καλή απόδοση φέτος. Ο Ρολάντο Μπλάκμαν δεν έχει βελτιώσει τίποτα, γιατί έτσι κι αλλιώς δεν χρειάζεται. Παραμένει πανταχού παρών, όσο χρειάζεται κι όταν πρέπει, τόσο σαν σκόρερ, όσο και σαν ψυχή της ομάδας. Ακόμα καλύτερα όμως πάει ο Σαμ Πέρκινς που εξελίσσεται σε топ - πάουερ φόργουορντ του NBA, με πολλά στοιχεία από τριάρι. Στη θέση αυτή παραμένει σημαντική και η συμβολή του Γερμανού Ντέλαφ Σρεμπφ. αντίθετα με τον συμπατριώτη του Μπάμπ που μάλλον μετράει μέρες στο NBA. Δεν είναι δύσκολο να το πιστέψετε.

Δίπλα του σε μόνιμη θέση στον πάγκο μένει και... παραμένει ο κάποτε αγαπημένος μαθητής του Μπόμπι Νάιτ, Στιβ Άλφορντ. Ο Μακλάουντ έχει δικές του προσωπικές απόψεις για το πώς παίζεται το επαγγελματικό παιχνίδι κι γι' αυτό πέτυχε στο Φίνιξ, όσο είχε καλή ομάδα. Τώρα στο Ντάλας έχει πάλι καλή ομάδα και πετυχαίνει ξανά.

Οι Μάβερικς λοιπόν πήγαν στην Ανατολή για περιοδεία, κι έχασαν μόνο τρία ματς. Πράγμα που σημαίνει ότι παραμένουν δυνατοί κι εκτός έδρας, όπως όλες οι ομάδες που παίρνουν τίτλους. Βέβαια αυτό θα φανεί στα πλέι οφς, που μετρούν πολύ περισσότερο οι εκτός έδρας νίκες. Προς το παρόν αρκούνται στην πρωτοπορία της Μίντουεστ και μέχρι το καλοκαίρι βλέπουμε.

Η εβδομάδα των Χριστουγέννων δεν έδωσε τίποτα νεώτερο στις εξελίξεις, εκτός από τη συνεχιζόμενη πρώτη των Λέικερς και την «παλινόρθωση» της Βοστώνης. Και καλά οι Λέικερς, χάνουν το Τζαμπάρ και πέφτουν, οι Σέλτικ όμως; Πού πάνε χωρίς τον Μπερντ. Κάτι μου λέει ότι μετά τον Μάρτιο θα πρέπει να περιμένουμε εκπλήξεις.

1989

ΙΟΥΛΙΟΣ JULY

1	8	15	22	29
2	9	16	23	30
3	10	17	24	31
4	11	18	25	
5	12	19	26	
6	13	20	27	
7	14	21	28	

ΣΑΒΒΑΤΟ
SUNDAY
ΚΥΡΙΑΚΗ
SUNDAY
ΔΕΥΤΕΡΑ
MONDAY
ΤΡΙΤΗ
TUESDAY
ΤΕΤΑΡΤΗ
WEDNESDAY
ΠΕΜΠΤΗ
THURSDAY
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
FRIDAY

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ AUGUST

	6	13	20	27
	7	14	21	28
1	8	15	22	29
2	9	16	23	30
3	10	17	24	31
4	11	18	25	
5	12	19	26	

ΚΥΡΙΑΚΗ
SUNDAY
ΔΕΥΤΕΡΑ
MONDAY
ΤΡΙΤΗ
TUESDAY
ΤΕΤΑΡΤΗ
WEDNESDAY
ΠΕΜΠΤΗ
THURSDAY
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
FRIDAY
ΣΑΒΒΑΤΟ
SATURDAY

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟ SEPTEMBER

	3	10	17	24
	4	11	18	25
	5	12	19	26
	6	13	20	27
	7	14	21	28
1	8	15	22	29
2	9	16	23	30

ΚΥΡΙΑΚΗ
SUNDAY
ΔΕΥΤΕΡΑ
MONDAY
ΤΡΙΤΗ
TUESDAY
ΤΕΤΑΡΤΗ
WEDNESDAY
ΠΕΜΠΤΗ
THURSDAY
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
FRIDAY
ΣΑΒΒΑΤΟ
SATURDAY

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΑΓΡΙΟΓΑΤΑ

Ο Άντον Κουκ είναι πραγματική «αγριογάτα». Αν και μόλις 2.01, είναι από τους καλύτερους ριμπάουντερ του κολεγιακού πρωταθλήματος και μαζί με τον συμπαίκτη του Σον Έλιοτ οδηγούν τους Αριζόνα «Ουάιλντκατς» στις πρώτες θέσεις της κολεγιακής κατάταξης, παρά το γεγονός ότι έχουν τρεις περσινούς θιασικούς. Η φάση είναι από το πρόφατο ματς με το Ντιουκ, εναντίον του γνωστού μας Μπλάκλεϊ που πέρσι είχε εντυπωσιάσει στο κύπελλο Ακρόπολης. Όπως θα πετε δεν εντυπωσιάζει τον Κουκ, που πάει να στα κορφώσει την μπάλα στα μούτρα...

1989

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ JANUARY

1	8	15	22	29
2	9	16	23	30
3	10	17	24	31
4	11	18	25	
5	12	19	26	
6	13	20	27	
7	14	21	28	

ΚΥΡΙΑΚΗ
SUNDAY
ΔΕΥΤΕΡΑ
MONDAY
ΤΡΙΤΗ
TUESDAY
ΤΕΤΑΡΤΗ
WEDNESDAY
ΠΕΜΠΤΗ
THURSDAY
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
FRIDAY
ΣΑΒΒΑΤΟ
SATURDAY

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ FEBRUARY

	5	12	19	26
	6	13	20	27
	7	14	21	28
1	8	15	22	
2	9	16	23	
3	10	17	24	
4	11	18	25	

ΚΥΡΙΑΚΗ
SUNDAY
ΔΕΥΤΕΡΑ
MONDAY
ΤΡΙΤΗ
TUESDAY
ΤΕΤΑΡΤΗ
WEDNESDAY
ΠΕΜΠΤΗ
THURSDAY
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
FRIDAY
ΣΑΒΒΑΤΟ
SATURDAY

ΜΑΡΤΙΟΣ MARCH

	5	12	19	26
	6	13	20	27
	7	14	21	28
1	8	15	22	29
2	9	16	23	30
3	10	17	24	31
4	11	18	25	

ΚΥΡΙΑΚΗ
SUNDAY
ΔΕΥΤΕΡΑ
MONDAY
ΤΡΙΤΗ
TUESDAY
ΤΕΤΑΡΤΗ
WEDNESDAY
ΠΕΜΠΤΗ
THURSDAY
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
FRIDAY
ΣΑΒΒΑΤΟ
SATURDAY

BY MICHAEL HEINER FOR ROLLOTT

Τρίγωνο

**ΑΠΡΙΛΙΟΣ
APRIL**

1	8	15	22	29	
2	9	16	23	30	
3	10	17	24		
4	11	18	25		
5	12	19	26		
6	13	20	27		
7	14	21	28		

ΣΑΒΒΑΤΟ
SUNDAY

ΚΥΡΙΑΚΗ
SUNDAY

ΔΕΥΤΕΡΑ
MONDAY

ΤΡΙΤΗ
TUESDAY

ΤΕΤΑΡΤΗ
WEDNESDAY

ΠΕΜΠΗ
THURSDAY

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
FRIDAY

**ΜΑΪΟΣ
MAY**

	7	14	21	28	
1	8	15	22	29	
2	9	16	23	30	
3	10	17	24	31	
4	11	18	25		
5	12	19	26		
6	13	20	27		

ΚΥΡΙΑΚΗ
SUNDAY

ΔΕΥΤΕΡΑ
MONDAY

ΤΡΙΤΗ
TUESDAY

ΤΕΤΑΡΤΗ
WEDNESDAY

ΠΕΜΠΗ
THURSDAY

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
FRIDAY

ΣΑΒΒΑΤΟ
SATURDAY

**ΙΟΥΝΙΟΣ
JUNE**

	4	11	18	25	
	5	12	19	26	
	6	13	20	27	
	7	14	21	29	
1	8	15	22	29	
2	9	16	23	30	
3	10	17	24		

ΚΥΡΙΑΚΗ
SUNDAY

ΔΕΥΤΕΡΑ
MONDAY

ΤΡΙΤΗ
TUESDAY

ΤΕΤΑΡΤΗ
WEDNESDAY

ΠΕΜΠΗ
THURSDAY

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
FRIDAY

ΣΑΒΒΑΤΟ
SATURDAY

**ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ
OCTOBER**

1	8	15	22	29	
2	9	16	23	30	
3	10	17	24	31	
4	11	18	25		
5	12	19	26		
6	13	20	27		
7	14	21	28		

ΚΥΡΙΑΚΗ
SUNDAY

ΔΕΥΤΕΡΑ
MONDAY

ΤΡΙΤΗ
TUESDAY

ΤΕΤΑΡΤΗ
WEDNESDAY

ΠΕΜΠΗ
THURSDAY

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
FRIDAY

ΣΑΒΒΑΤΟ
SATURDAY

**ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ
NOVEMBER**

	5	12	19	26	
	6	13	20	27	
	7	14	21	28	
1	8	15	22	29	
2	9	16	23	30	
3	10	17	24		
4	11	18	25		

ΚΥΡΙΑΚΗ
SUNDAY

ΔΕΥΤΕΡΑ
MONDAY

ΤΡΙΤΗ
TUESDAY

ΤΕΤΑΡΤΗ
WEDNESDAY

ΠΕΜΠΗ
THURSDAY

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
FRIDAY

ΣΑΒΒΑΤΟ
SATURDAY

**ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ
DECEMBER**

1	8	15	22	29	
2	9	16	23	30	
3	10	17	24	31	
4	11	18	25		
5	12	19	26		
6	13	20	27		
7	14	21	28		

ΣΑΒΒΑΤΟ
SATURDAY

ΚΥΡΙΑΚΗ
SUNDAY

ΔΕΥΤΕΡΑ
MONDAY

ΤΡΙΤΗ
TUESDAY

ΤΕΤΑΡΤΗ
WEDNESDAY

ΠΕΜΠΗ
THURSDAY

ΤΟ ΞΥΛΟ ΔΕΝ ΒΓΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ

Όσοι υποστηρίζουν ότι το ξύλο βγήκε από τον παράδεισο, κάνουν μεγάλο λάθος, ή τουλάχιστον κατά το ήμισυ. Το ξύλο βγήκε από τα γήπεδα του NBA που για μερικούς είναι παράδεισος, κι ας έρθει κανείς ν' αποδείξει το αντίθετο.

Όταν ο Μπιλ Λαϊμπέρ πλακώνεται στο ξύλο με τους αντιπάλους του, ο κόσμος νομίζει ότι βρίσκεται σε γήπεδο κατς κι όχι σε γήπεδο μπάσκετ. Όταν οι κάποτε «μπρουζ μπράδερς» ή κατ' άλλους «μπιφ μπράδερς», Μαχόρν και Ρούλαντ έπιαναν τους αντιπάλους τους με... κεφαλοκλειδώματα, η τηλεόραση διαφήμιζε το γεγονός σαν «τοπ θέαμα που αξίζει να δείτε και στην επόμενη μετάδοσή μας». Μα τι διάολο συμβαίνει; Σουτάρουν οι παίκτες ή μήπως χτυπάνε ο ένας τον άλλον;

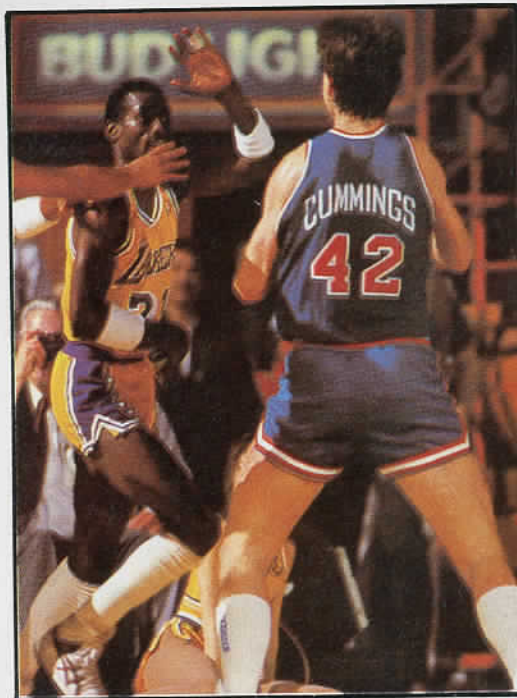
Στην Αμερική που η βία είναι πια σε πολλά μέρη τρόπος ζωής, το «πολιτισμένο» κοινό προτιμάει να βλέπει τη βία μέσα στο τέρν κι όχι στις εξέδρες, όπως συμβαίνει στην Ευρώπη. Εκεί που το μπάσκετ είναι θέαμα και ανταγωνισμός με κάθε μέσο, που ο επαγγελματίας μπασκετμπολίστας έχει συγκεκριμένο ρόλο, που η τηλεόραση δείχνει καθημερινά πολεμικές σκηνές επί ώρες, τίποτα δεν είναι πια παράξενο.

Το NBA περνάει την μεγαλύτερη «πολεμική κρίση» από τότε που άρχισε να ζει, το 1946. Τα κρούσματα αυξάνονται συνεχώς, ενώ η ομοσπονδία δεν μπορεί να κάνει τίποτα άλλο από το να ανεβάζει τα πρόστιμα και τους αποκλεισμούς. Τι σημαίνει όμως για έναν παίκτη να πληρώσει 1.000 δολάρια ή να κάτσει έξω για δύο αγώνες όταν βγάζει 1.000.000 δολ. τον χρόνο ή να παίξει μετά από πέντε μέρες όταν δηλαδή θα έρθει το τρίτο παιχνίδι για να τελειώσει ο αποκλεισμός του;

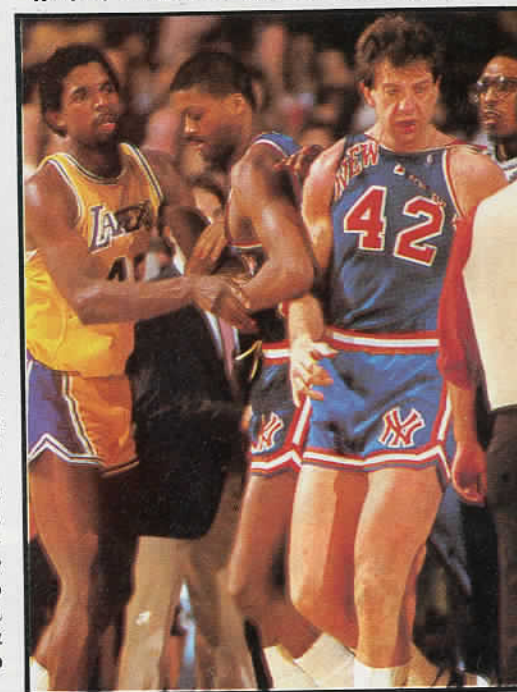
ΖΟΥΝ ΜΕ ΤΗ ΦΗΜΗ

Όπως έχουν εξελιχθεί τα πράγματα, μερικοί παίκτες ζουν με την φήμη του «κακού» και φροντίζουν ακόμα και ν' ανεβάζουν το κασέ τους από τις «όμορφες» κινήσεις τους μέσα στο γήπεδο. Οι περισσότερες ομάδες έχουν τουλάχιστον έναν τέτοιο «κακό» και δεν είναι και λίγοι που υποστηρίζουν ότι υπάρχουν άνθρωποι από τις ομάδες που ενθαρρύνουν τους παίκτες τους να παίζουν δρώμικα για να έχουν περισσότερα εισιτήρια...

Είναι άλλωστε γνωστή από παλιά η επιθυμία πολλών φίλαθλων να βλέπουν βίαιο θέαμα στα σπορ. Στην Αμερική, το θέμα δεν είναι άγνωστο. Τόσο το φούτμπολ, όσο και το χόκεϊ δεν είναι αθλήματα που οι αντίπαλοι χαρίζουν ο ένας στον άλλο λουλούδια. Και δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι στην Αμερική τα δύο αυτά αθλήματα ανθίζουν. Ούτε είναι τυχαίο ότι το

Ο «παράλυο Αρειανός» Πατ Κάμινγκς είναι από τους καλύτερους κατσέρ στο NBA και στις φωτογραφίες διακρίνεται για τις επιδόσεις του

Του **ΚΩΣΤΑ ΠΑΠΑΔΑΚΗ**

μποξ έχει την τιμητική του σ' αυτή την χώρα, ούτε ότι το κατς είναι καθημερινά στην τηλεόραση με μεγάλη ακροατικότητα. Απλά ας πούμε ότι οι Αμερικανοί φίλαθλοι θέλουν να βλέπουν και λίγο... αίμα στα γήπεδα. Έτσι για να ξυπνούν τα αίματα...

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΛΑΪΜΠΙΡ

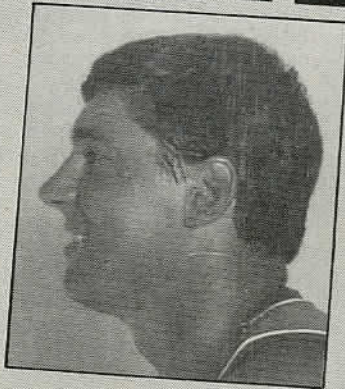
Οι «κακοί» του NBA είναι λίγο πολύ γνωστοί. Περίπου επικυρηγμένοι. Βασιλιάς τους είναι ο Μπιλ Λαϊμπέρ των Νιτρώιτ Πίστονς που έχει ανάγκη το σπράξιμο και τις μπουνιές σε επιστήμη. Μέσα στο άντρο του, το Σίλβερντομ -από φέτος το Όμπερν Χιλς Αρίνα- ο Λαϊμπέρ παίζει περισσότερο κατς από μπάσκετ. Άλλος υπέρροχος είναι ο Χ-Μαν, Ζάβιερ Μακ Ντάνιελ του Σιάτλ, που ξυρίζει και το κεφάλι του για να μοιάζει περισσότερο στον πυγμάχο Μάρβιν «Μάρβελους» Χάγκλερ. Ο Ζάβιερ δεν ανέχεται κανένα κοντά του. Ουκ ολίγες οι φορές που έχει ξαπλώσει τους αντιπάλους του στο καναβάτσο. Είναι άλλωστε χαρακτηριστική η φωτογραφία μας με τον Μάθιου. Οι υπόλοιποι «οριτζιναλ» κακοί της φάρας είναι ο Μάικλ Κουπερ των πρωταθλητών Λέικερς που χώνεται σε κάθε καυγά, ο Πατ Κάμινγκς των Σάρλοτ που έχει πια γεμίσει ράμματα στο πρόσωπο από τις πολλές αφιμαχίες και ο «πολύς» Ραλφ Σάμπσον των Γκόλντεν Στέιτ Ουόριορς που έγινε διάσημος για τις εξωμπασκετινές του ικανότητες όταν έριξε το άρκαρ στον κατά 35 πόντους κοντύτερο του Σίστιγκ στους τελικούς του 1986. Το Τοπ-10 των σκληρών συμπληρώνουν ο Ρικ Μαχόρν που έχει παράδοση στην «περιοχή» από τότε που ήταν το ένα μέλος των «Μπράδερς», ο Καρλ Μαλόουν της Γιούτα που πάει για μποντιμπλντερ και σ' ακουμπάει και πέφτεις, ο Πατ Γιούνιν των Νιξ που εκτός από την κλάση του διαθέτει και καλό... αριστερό, ο «Τσιφ» Ρόμπερτ Πάρις των Σέλτικς που συνήθως παίρνει την εκδίκηση για τους «απροστάτευτους» συμπαίκτες του και ο «κακομοίρης» Τσαρλς Μπάρκλεϊ, που λόγω κοιλιάς τους παίρνει οδάρνα όλους.

ΤΑ ΠΡΟΣΤΙΜΑ

Το NBA θα μπορούσε να έχει ανοίξει ξεχωριστό χρηματοκιβώτιο για να δάζει μόνο και μόνο τους δικούς τους λογαριασμούς από τα πρόστιμα. Βλέπετε υπάρχουν πολλοί «μάτσο μεν» στο NBA, συνήθως «πάουερ φόργουορντς». Όνομα και πράμα δηλαδή.

Πρόπερσι, όταν η κατάσταση έφτασε στο απροχώρητο μετά την απότομη άνηση της βίας από τις αρχές της δεκαετίας κι έπειτα, η ομοσπονδία έλαβε ορισμένα μέτρα που δεν

WANTED

Bill Laimbeer

Ο μακράν πιο μισητός τύπος του NBA, Μπιλ Λαϊμπιέρ των Νιτπρόιτ Πίστονς καταζητείται σε κάθε γήπεδο της Αμερικής.

έπεισαν. Τώρα στο πρόγραμμα του νέου «εγκέφαλου» της ένωσης παικτών, Τσαρλς Γκράνφελ, υπάρχει ξεχωριστός φάκελος με όνομα «δία».

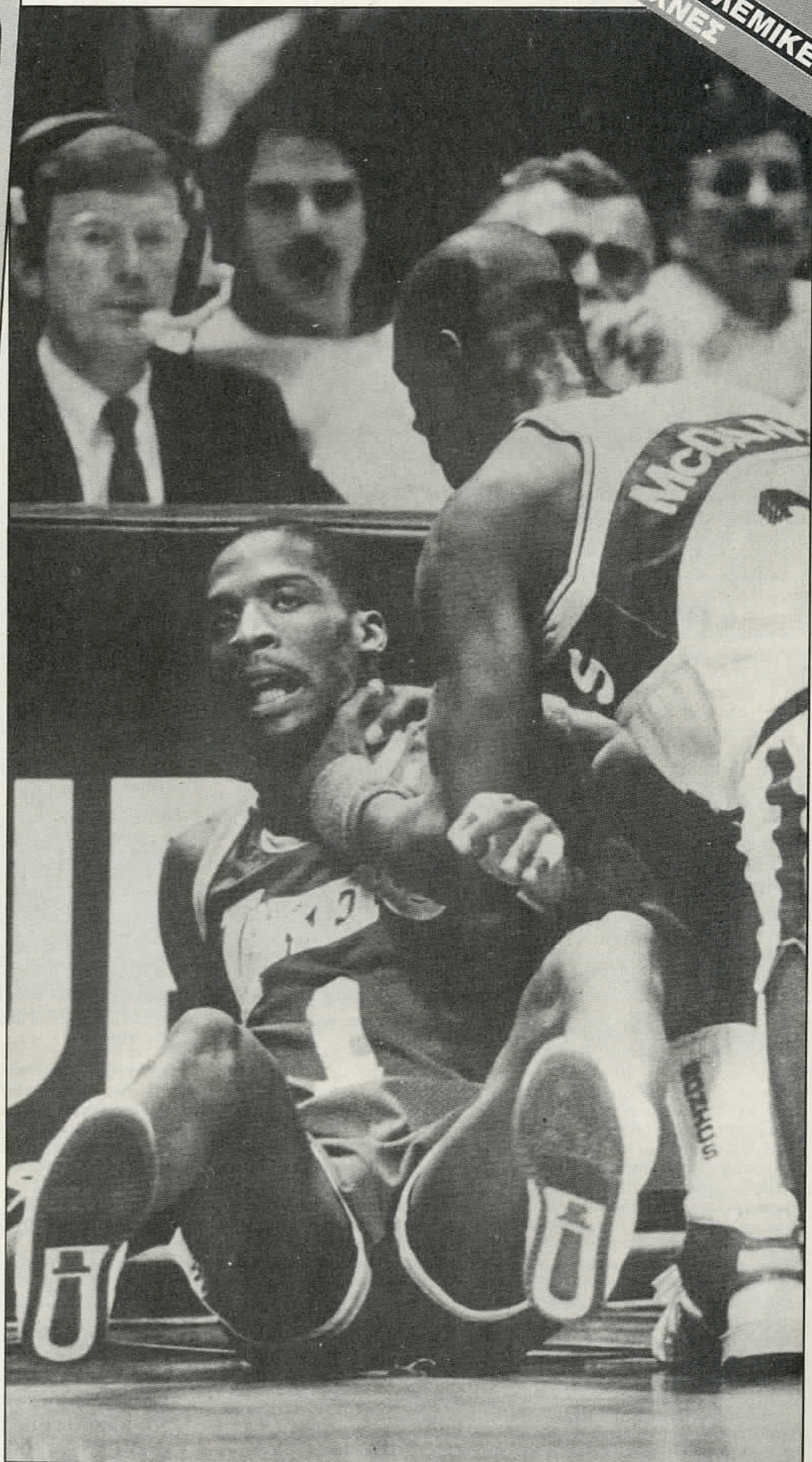
Στην μοναδική ειδική συγκέντρωση των αντιπροσώπων όλων των παρατάξεων (ομοσπονδίας, παικτών, ιδιοκτητών και διαιτητών) του NBA για την εξάπλωση των φαινομένων, η ένωση αποφάσισε πέρυσι την άνοιξη την καθιέρωση τεν συστήματος των τριών διαιτητών, μέτρον που είχε ληφθεί και παλιότερα αλλά είχε «αποσυρθεί» λόγω οικονομικών παραγόντων. Από την πλευρά του το NBA αύξησε κι άλλο τα πρόστιμα, ενώ καθιέρωσε τους αποκλεισμούς χωρίς πληρωμή, πράγμα που σημαίνει ότι οι παίκτες χάνουν και μέρος από τους μισθούς τους. Οι ιδιοκτήτες θέσπισαν για πρώτη φορά αυστηρούς εσωτερικούς κανονισμούς για το συγκεκριμένο θέμα, ενώ οι διαιτητές διαβεβαίωσαν ότι θα κάνουν αυστηρότερη χρήση των κανονισμών, κάτι που δεν γινόταν μέχρι σήμερα.

ΑΠΟ ΠΟΛΥ ΝΩΡΙΣ

Αποτέλεσμα ήταν ν' αρχίσουν τα πρόστιμα από τα παιχνίδια προετοιμασίας στη φετινή σεζόν και ήδη μετά από δύο μήνες στην χρονιά να έχουν μπει στα ταμεία του NBA πάνω από 50.000 δολάρια από τέτοιες αιτίες. Ωστόσο, οι παίκτες έχουν αρχίσει και το σκέφτονται, αν υπολογίσει κανείς την σημαντική μείωση στο Νοέμβριο.

Πόσο όμως μπορεί να γίνει κάτι πραγματικά επιτυχημένο σ' ένα τόσο σκληρό πρωτάθλημα, με καθημερινές μάχες σώμα με σώμα και παίκτες... «γαϊδούρια»;

Οι ελπίδες ότι είναι απλά μια μόδα που θα περάσει δεν φαίνονται τόσο πραγματικές. Με τα νέα μέτρα, ίσως κάτι να γίνει. Ο χρόνος θα δείξει. Ακόμα όμως κι αν οι Αμερικάνοι προτιμούν να δλέπουν κατς, εμείς οι φίλοι του NBA σε όλο τον κόσμο, ευχόμαστε να περάσει και μάλιστα γρήγορα, για να δούμε αυτό που είχαμε συνηθίσει.

Ο Ζάβιερ Μακντάνιελ του Σιάτλ «πνίγει» με ευχαρίστηση τον «Λιμνάνθρωπο» Ουές Μάθιους.

ΙΣΤΟΡΙΑ

ΡΕΝΤ ΧΟΛΤΖΜΑΝ: 2 ΤΙΤΛΟΙ ΓΙΑ ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

«ΘΑ υπάρχει πάντα κάποτε που θα πεις αρκετά». Κάπως έτσι, μ' αυτή την απλή φράση προς τον Τύπο περιέγραψε πριν από τέσσερα χρόνια ο Ρεντ Χόλτζμαν την απόφασή του να φύγει από την ενεργό δράση και ν' αφήσει την ομάδα που τόσο αγάπησε, τους Νιου Γιόρκ Νικς. Ο Ουίλλιαμ Χόλτζμαν, γνωστότερος σαν Ρεντ, (ο δεύτερος γωστός Ρεντ του αμερικάνικου μπάσκετ μετά από τον Άουερεμπακ) ήταν τότε σε ηλικία 64 χρόνων. Είχε 18 χρόνια στον πάγκο και συμμετοχή σε όλα τα πρωταθλήματα του NBA από την ημέρα 1, από το 1946-47.

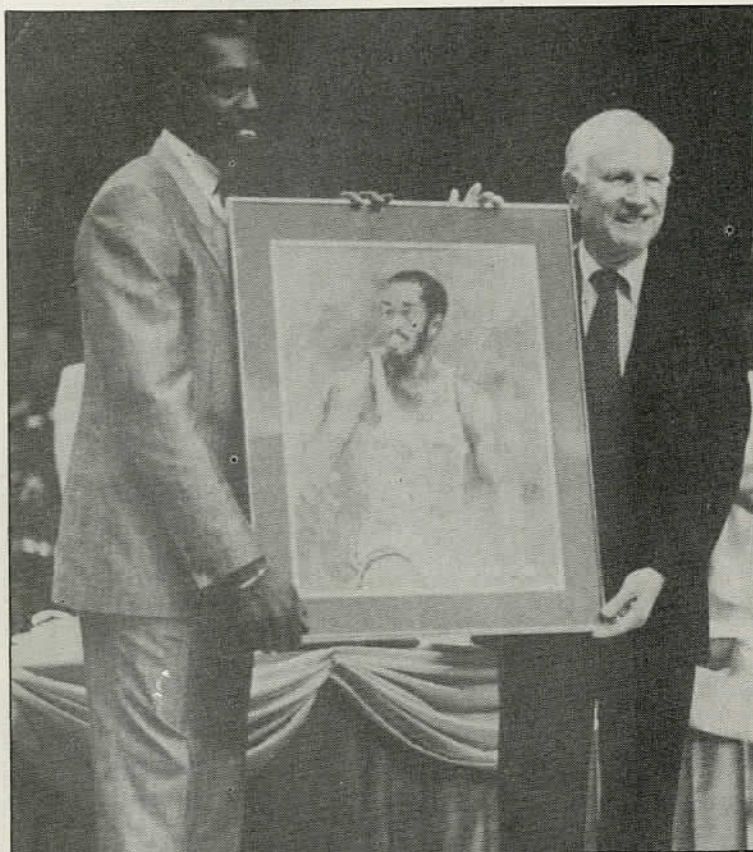
Νεοϋορκέζος και ο ίδιος, γεννημένος στο Μπρούκλιν το 1920, δεν μπορούσε να μην αγαπάει τους Νικς. Είναι κανόνας απαράβατος. Πού να ξερε όμως ο άνθρωπος ότι μερικές δεκαετίες αργότερα θα συνδέει τ' όνομά του με τις μεγαλύτερες επιτυχίες της ιστορικής ομάδας.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Όμως ο Ρεντ Χόλτζμαν δεν θα μείνει στην ιστορία μόνο σαν ικανός προπονητής αλλά και σαν ένας από τους πιο συμπαθείς ανθρώπους στο χώρο του NBA και σαν ένας άνθρωπος που πραγματικά αγάπησε το άθλημα και πρόσφερε σ' αυτό. Έφυγε όταν έκρινε ο ίδιος. Όταν «δεν ήταν πια ευχάριστο να κάνεις αυτά που έκανες με ευχαρίστηση πιο παλιά». Τώρα σε ηλικία 67 ετών, γράφει διβλία και απολαμβάνει να τον αναγνωρίζουν στο πάγκο που πάει δόλτα και στο Μάντισον Σκουέρ Γκάρντεν, όταν πηγαίνει, να δει κανά παιχνίδι των Νικς.

Η καριέρα του Χόλτζμαν άρχισε το '46, σαν παίκτης του Ρότσεστερ στο NBL. Προερχόταν από το περίφημο κολλέγιο της εποχής, CCNY, το Σίτι Κόλετζ οφ Νιου Γιόρκ και το NBL που τότε ήταν εφάμιλλο με το NBA, τον κέρδισε. Από τότε άρχισε καριέρα σαν παίκτης, σαν προπονητής, σκόουτ και τζένεραλ μάντζεζερ. Εικοσιεπτά ολόκληρα χρόνια στο επαγγελματικό μπάσκετ. Τι άλλο να δει ο άνθρωπος; Με την ομάδα του πήρε τον τίτλο του NBL το 1946. Πέντε χρόνια αργότερα το NBL σταμάτησε και ο Χόλτζμαν συνέχισε την καριέρα του στο NBA με την ίδια ομάδα, πριν το 1953 πάει στο Μιλγουόκι για ν' αναλάβει την εκεί ομάδα σαν παίκτης - προπονητής. Νωρίτερα είχε πάρει άλλο ένα τίτλο στο NBA, το 1951 με το Ρότσεστερ. Στο Μιλγουόκι είχε την τελευταία του χρονιά μέσα στο γήπεδο. Από τότε παρακολουθούσε από τον πάγκο...

Απο το Μιλγουόκι δροθήκε στο

Ο Ρεντ Χόλτζμαν με τον Ερλ Μονρού στην τελετή έναρξης του δεύτερου στο Μπάσκετμπολ Χολ οφ Φέιμ.

Σεντ Λούις και μετά από το 1957, μετά από δύο μέτριες χρονιές σταμάτησε για να γίνει σκόουτ των Νικς. Επιτέλους, η πρώτη επαφή είχε γίνει. Δέκα χρόνια αργότερα, ο Ρεντ καθόταν στον πάγκο της μπλε ομάδας κι έμεινε 14 χρόνια, κατακτώντας και τους δύο μοναδικούς τίτλους της, το 1969-70 και το 1972-73.

Ο ίδιος όμως δεν κρύβει ότι θεωρεί σαν μεγαλύτερη εμπειρία του στο μπάσκετ τα χρόνια μεταξύ του '57 και του '67, όταν απείχε από το NBA, αλλά είδε και τον υπόλοιπο κόσμο του μπάσκετ, γυρνώντας στην Ευρώπη, προπονώντας ομάδα στο Πόρτο Ρίκο και κάνοντας τον σκόουτ (κατάσκοπο παικτών) για ομάδες του NBA. Είχε την ευκαιρία να δει παίκτες από παιδική ηλικία μέχρι την ολοκλήρωση. Ανάμεσα

τους υπήρξαν παίκτες σαν τον Μπιλ Μπράντελι, τον Κάζι Ράσελ, τον Ντέιβ Ντεμπουσέρ, τον Φιλ Τζάκσον και δέβαια τον Ουόλτ Φρέιζερ, που αργότερα μετείχαν και στη δική του επιτυχημένη ομάδα.

Ο 5ος ΣΕ ΠΟΣΟΣΤΟ

Ο Ρεντ μπήκε πρόσφατα στο Μπάσκετμπολ Χολ οφ Φέιμ του Σπρίνγκφιλντ και βέβαια το δικαίωμά του μετά από το ρεκόρ του και τις επιτυχίες του. Με 696 νίκες και 604 ήττες είναι ο πέμπτος πιο επιτυχημένος σε ποσοστό (53,5%) προπονητής της ιστορίας του NBA, ακόμα κι αν τότε που αποσύρθηκε ήταν μόλις δεύτερος πίσω από τον Άουερεμπακ.

Γνωστός λοιπόν από κάθε το-

μέα και σε κάθε άνθρωπο του NBA, ο Χόλτζμαν έμεινε στην ιστορία περισσότερο σαν μεγάλος προπονητής, παρά σαν παίκτης. Είναι άλλωστε χαρακτηριστικές οι δηλώσεις των τότε Νικς, που ακόμα και τώρα αναγνωρίζουν τις ικανότητες του προπονητή τους. «Ο Ρεντ μας οδηγούσε με το δικό του τρόπο. Ήταν ψυχολόγος κι ήξερε να μας «περπατάει» πάνω σε τετωμένο σκονί. Μας έδινε αυτοπεποίθηση», έλεγε ο Ουόλτ Φρέιζερ, το αγαπημένο παιδί του προπονητή των Νικς.

Ο δευτεράτος πολεμιστής του 2ου παγκοσμίου πολέμου, ήταν πάντα κύριος, μέσα κι έξω από το γήπεδο. Γι' αυτό και κατάλαβε ότι δεν έπρεπε να φθαρεί άλλο, όταν οι δυνάμεις του είχαν αρχίσει να τον εγκαταλείπουν και το παιχνίδι του να μην είναι πια πρωτοποριακό. Άλλωστε αυτό ήταν και το στιλ του στον πάγκο. Ποτέ δεν πανικοβόλταν ότι κι αν συνέβαινε.

Ήρεμος λοιπόν και τώρα, από την έβδομη σειρά του Μάντισον, βλέπει τους τωρινούς Νικς και αναπολεί την εποχή που οι δικοί του Μονρού και Φρέιζερ σήκωναν τους τίτλους στο ίδιο γήπεδο. Απολαμβάνει την προσοχή που του δίνουν οι κατά την γνώμη του «καλύτεροι φιλάθλοι του κόσμου» και μοιράζει αυτόγραφα.

ΓΡΑΦΕΙ ΒΙΒΛΙΑ

Με τη γυναίκα του Σέλιμα, μένει σ' ένα προάστιο της Νέας Υόρκης, το παραθαλάσσιο Σένταρχαρστ, βλέποντας τον Ατλαντικό. Μοναδική του απασχόληση, η συγγραφή των διβλίων του, που ειδικά στην πολιτεία του έχουν μεγάλη απήχηση. Το πρώτο κυκλοφορεί ήδη στα διβλιοπωλεία, με τίτλο «Ρεντ ον Ρεντ» και είναι περισσότερο περιγραφικό.

Όπως πολλοί άλλοι προπονητές, ο γέρο-Ρεντ στα 67 του παρακολουθεί απλά σαν λάτρης του αθλήματος τη σημερινή εξέλιξη στο NBA. Κάνει συγκρίσεις με την τότε «ρομαντική» εποχή, τότε που έπαιρνε τους προπονητές να είναι ήσυχοι στους πάγκους και τότε που οι παίκτες συμπεριφέρονταν αλλιώς κι έβγαζαν λιγότερα. Ποια άραγε να είναι η καλύτερη, η ρομαντική, ή αυτή της ευημερίας;

Όπως και τότε που πάνω σ' ένα όχημα έκανε τον γύρο του θριάμβου στους δρόμους της πόλης που δεν κοιμάται ποτέ, ο κύριος Ρεντ Χόλτζμαν παραμένει σοβαρός και ήρεμος, συνειδητοποιώντας επιτέλους ότι έχει συμβάλει κι αυτός σ' αυτό που λέμε ότι το μπάσκετ είναι το άθλημα του μέλλοντος.

Κ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

ΤΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ

Του Κ. ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Η ΚΑΛΗ ΜΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΩΙ ΦΑΙΝΕΤΑΙ

Επιτυχία εξασφαλισμένη, ή μάλλον «σατισφάξιον γκαραντίντ», όπως λέει και η προσφιλής φράση από τις ΗΠΑ. Κάπως έτσι θα πρέπει να αισθάνονται οι φίλαθλοι των Σάρλοτ Χορνέτς, της νέας ομάδας του NBA που «σπάει τα ταμεία». Βέβαια προς το παρόν τα ταμεία είναι δικά της, αλλά όπως φαίνεται θα είναι και στ' άλλα γήπεδα στο μέλλον.

Πολλά συνέβησαν στην εβδομάδα που πέρασε στο NBA, αλλά ας σταθούμε στο φαινόμενο των φιλάθλων των Χορνέτς, που σαν νέα ομάδα θα έπρεπε να ανησυχεί πολύ για το μέλλον της. Αντίθετα, οι υπεύθυνοι της ομάδας θα πρέπει να κοιμούνται ήσυχοι και από τώρα να κάνουν σχέδια για διαπλάτυνση του γηπέδου τους.

Πριν από έναν χρόνο, όταν η ομοσπονδία ανακοίνωσε ότι μια ομάδα από τις 4 νέες του NBA θα έχει έδρα την Σάρλοτ, 25.000 κόσμος δγήκε στους δρόμους και γιόρταζε το γεγονός για μια μέρα. Στα γρήγορα, οι Χορνέτς δρῆκαν τις 10.000 εισιτήρια διαρκείας που χρειαζόνταν σαν εγγύηση στο NBA και μάλιστα έφτασαν τις 13.500. Πάνω κάτω, το μέλλον τους στους αγωνιστικούς χώρους ήταν προκαθορισμένο. Νέα ομάδα, με παίχτες από παντού και ρούκις δεν θα μπορούσε ποτέ να πρωταγωνιστήσει. Ωστόσο, οι Χορνέτς ακόμα και σ' αυτό διέψευσαν τους πάντες, αφού είναι η πρώτη ομάδα από «εξπάνσιον» που σε τέτοια χρονική στιγμή δεν θρίσκειται στον πάτο της βαθμολογίας. Αυτό το «χρόμα παικτών» που είναι οι φετινοί Χορνέτς έχει κάνει ήδη 6 νίκες και περνάει 4 ομάδες με παρελθόν. Δεν είναι λίγο αυτό.

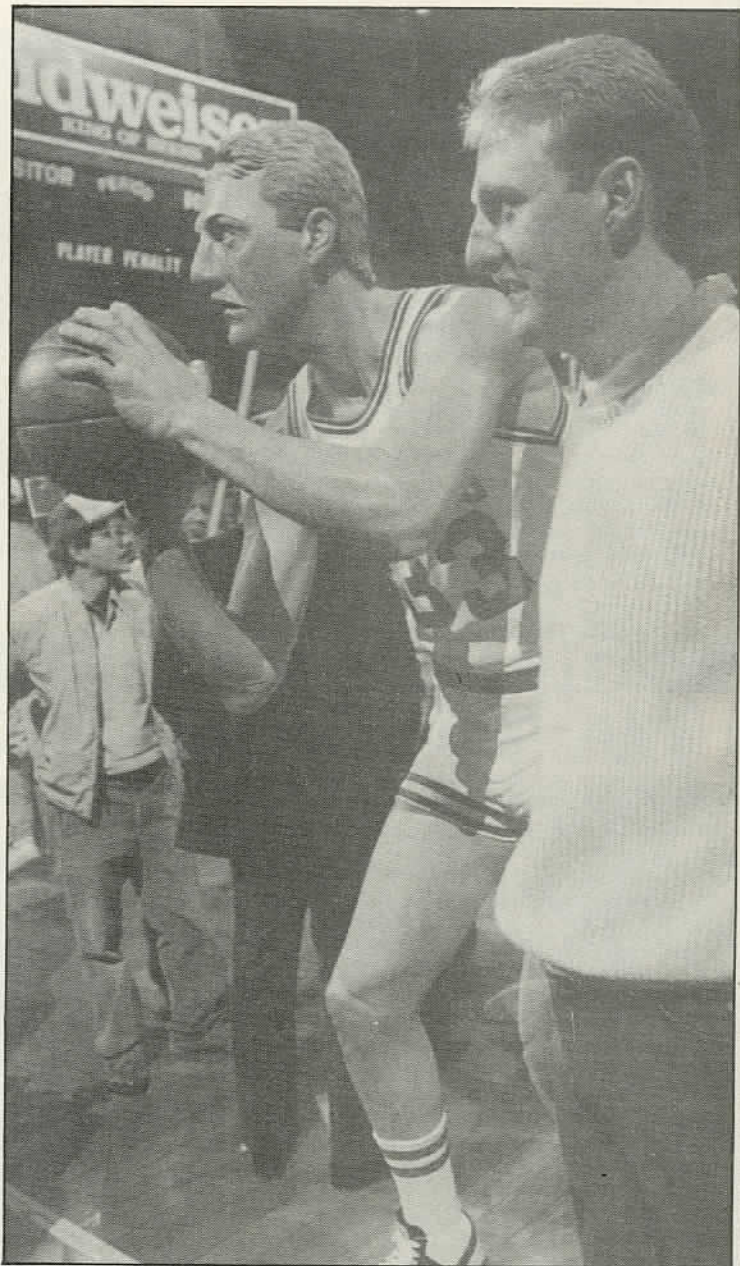
Φταίει λίγο κι η πείνα των πολλών μπασκετόφιλων της Νορθ Καρολάινα, πολιτείας στην οποία θρίσκειται η Σάρλοτ, λίγο οι μερικοί που λένε ότι η Νορθ Καρολάινα δεν είναι μόνο κολλεγιακό μπάσκετ, αλλά κυρίως κατά τη γνώμη μου ο ανταγωνισμός με την Ιντιάνα και το Κεντάκι που σαν πιο παραδοσιακές δυνάμεις στο κολλεγιακό μπάσκετ δεν έχουν να επιδείξουν τίποτα σπουδαίο στον χώρο του NBA.

Τις μέρες που πέρασαν λοιπόν, η «δρεφική» ομάδα του Τζιμ Χάρτνερ έκανε ένα πολύ σπουδαίο ρεκόρ. Από το 1/3 κιλάς της σεζόν, οι Χορνέτς έσπασαν το ρεκόρ εισιτηρίων νέας ομάδας, που κατείχε από το 1980-81 το Ντάλας. Οι Χορνέτς έκοψαν ήδη περισσότερα από 319.347 εισιτήρια, που είχαν τότε οι Μαθς. Επίσης οδηγούν και τις 25 ομάδες σε εντός έδρας εισιτήρια, αφού το Σάρλοτ Κολοσίουμ είναι γεμάτο σε όλα τα παιχνίδια που έχουν παίξει, με χωρητικότητα 23.388 φιλάθλους. Ο μέχρι τώρα μέσος όρος είναι 22.268 εισιτήρια ανά παιχνίδι, κάτι που τους κάνει να ελπίζουν ότι στο τέλος της σεζόν θα μπορούν να έχουν ξεπεράσει το 1.000.000.

Αυτό σημαίνει αυτομάτως 20.000.000 δολάρια, περίπου τα μισά από αυτά που έδωσε η διοίκηση της ομάδας σαν δικαίωμα συμμετοχής στο NBA, που με τη σειρά του σημαίνει ότι μπορεί να γίνει απόσβεση σε τρία χρόνια.

Όσο για τους φιλάθλους, έβγαλαν ήδη φήμη σαν οι πιο θορυβώδεις του επαγγελματικού πρωταθλήματος. Καλή έδρα, καλοί φίλαθλοι, καλό υλικό, εξασφαλίζουν και καλή ομάδα με λαμπρό μέλλον.

Απορώ γιατί ορισμένοι Έλληνες μεγαλοεπιχειρηματίες εξακολουθούν να σκορπούν λεφτά στις ελληνικές ομάδες. Πάρτε ένα αεροπλανάκι χίριοι... Αν μη τι άλλον θα δείτε πώς δουλεύουν, μπας κι έρθει κι εδώ ο επαγγελματισμός.

ΛΑΡΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΜΠΕΡΝΤ!

ΜΙΑ ακόμα τελετή για τους Μπόστον Σέλτικς και τον Λάρι Μπερντ. Τελικά αυτό το Γκάρντεν έχει μεταβληθεί σε γήπεδο... τελετών. Η φωτογραφία δεν είναι πρόσφατη, είναι περσινή, από τα αποκαλυπτήρια του αγάλματος του Μπερντ στο γήπεδο που τον ανέδειξε σε έναν από τους καλύτερους μπασκετμπολίστες όλων των εποχών. Ο Λάρι χάρισε 3 τίτλους στους Σέλτικς και μετά από την επιστροφή του τον Μάρτιο, η Βοστονέζικη ομάδα θα ξαναμπει σε τροχιά για τον 17ο τίτλο. Όμως η τιμή που του έγινε πέρυσι, θα μείνει πάντα σαν μια από τις κορυφαίες του στιγμές. Το άγαλμά του, είναι λίγο πιο μικρό από το φυσικό του μέγεθος (2,06) και δείχνει τον Μπερντ να σουτάρει πάνω σε κομμάτι από το διάσημο παρκέ του Γκάρντεν και φιλοτεχνήθηκε από τον γλύπτη Αρμάντ Λα Μοντάν. Το κομμάτι κόστισε 250.000 δολάρια στους Σέλτικς και παρουσιάστηκε σε ειδικό δείπνο στο γκάρντεν, με συμμετοχή 1.500 ατόμων. Το άγαλμα παρουσιάστηκε από τον Ρεντ Άουερεματς και μετά από τη νύχτα εκείνη τοποθετήθηκε στο μουσείο των Σπορ της Μασσαχουσέτης.

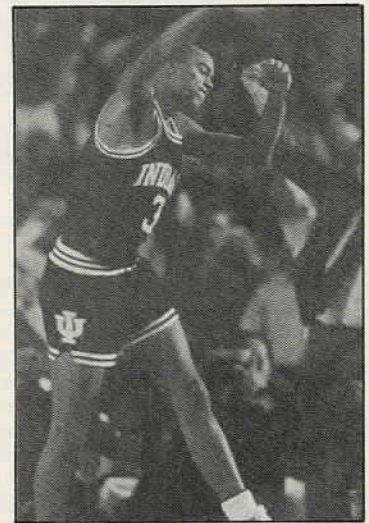
ΤΡΙΖΟΥΝ ΤΑ ΠΑΡΚΕ

Τρίζουν τα παρκέ... Αυτό έγινε και πριν από 10 περίπου μέρες, όταν συναντήθηκαν οι δύο παραδοσιακές δυνάμεις, Ιντιάνα και Κεντάκι, στο κλασικό πλέον «πρι-σίζον ντέρμπι». Φέτος, περισσότερο από κάθε άλλη χρονιά, οι δύο ομάδες είναι στο επίκεντρο του

ενδιαφέροντος τελείως αντίστροφα από το παρελθόν. Και οι δυο τους βρίσκονται σε ξαφνικό κατήφορο που άρχισε από πέρσι το καλοκαίρι.

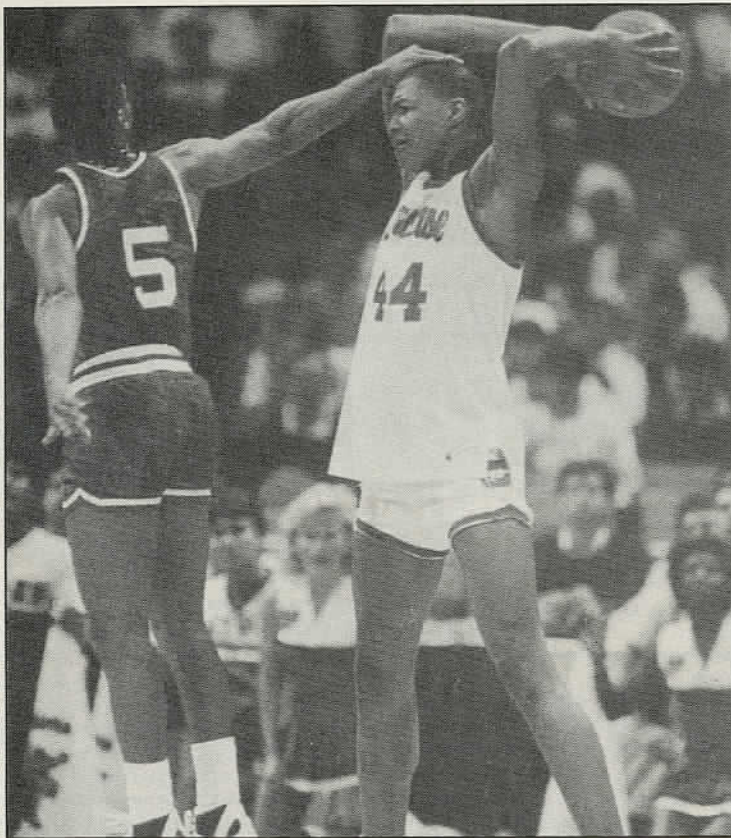
Στο πρόσφατο αγώνα, νίκησε η Ιντιάνα, άνετα με 75-52 έχοντας σαν πρώτο σκόρερ τον ελπιδοφόρο δευτεροετή Τζέι

Έντουαρντς, με 21 πόντους. Τι ντροπή για τους Ουάιλνκατς να χάσουν από την άλλη μεγάλη δύναμη με τέτοιο σκορ. Από την πλευρά τους οι Χούζιεργς που πριν από δύο χρόνια πήραν το πρωτάθλημα και πέρσι πάτωσαν, ελπίζουν πια σε νέα αρχή κι ο Μπόμπι Νάιτ τρίβει τα χέρια του, αφού μπορεί δειλά-δειλά να ξαναδγαίνει για κινήγι.

Στον Τζέι Έντουαρντς έχει αναποθέσει τις ελπίδες του για δημιουργία νέας μεγάλης ομάδας ο Μπόμπι Νάιτ.

ΠΕΡΑ ΒΡΕΧΕΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΟΛΜΑΝ

«Και σου κανε ένα μαλλί...», φαίνεται να λέει ο αντίπαλος στον Ντέρικ Κόλμαν της Σίρακιους. Ο 2.09 τριτοετής έχει καθήσει και τον κοιτάζει να του πιάνει το ξυρισμένο κεφάλι, χωρίς να παίρνει χαμπάρι. Τι ανάγκη έχει άλλωστε, είναι ο καλύτερος παίκτης της ομάδας του που εξακολουθεί αήττητη και βρίσκεται στο Νο 3 του κολλεγιακού Τοπ. Αν δεν το αποφασίσει από φέτος, του χρόνου θα βρίσκεται στα πρώτα ονόματα του ντραφτ για το NBA. Ο πιτσιρικάς είναι μόλις 20 χρονών, αλλά σαν παικταράς που είναι έχει σίγουρο μέλλον. Ας τον άλλο ν' ασχολείται με τρίχες.

ΣΚΑΝΔΑΛΑ

Και τα δύο μεγάλα κολλέγια βρίσκονται στο επίκεντρο δίνης σκανδάλων. Για το Κεντάκι τα είπαμε πρόσφατα και μαζεμένα. Ο Ντιν Σάτον έχασε τρεις βασικούς τεταρτοετείς, τους Μπένετ, Λοκ και Ντάβεντερ, καθώς και το μεγάλο όνομα Τσάπμαν που από δευτεροετής έγινε επαγγελματίας για να γλιτώσει τα ρεζιλίκια και πιθανή εμπλοκή σε σκάνδαλο. Η συνέχεια άλλωστε για την ομάδα του, ήταν τραγική. Ο κόουτς Σάτον κατηγορείται για τόσα που θα τον ζήλευε και ο Κοσκωτάς. Όμως η ομάδα του δεν μπορεί να περηφανεύεται για τίποτα, ούτε για μέσα ούτε για έξω από το γήπεδο. Παραβάσεις κανονισμών, κατηγορίες για παράνομες συναλλαγές - οικονομικές - με παίκτες μαθητές, κλοπές και ναρκωτικά, αναγκάζουν τον Εντ να σηκώσει τα χέρια ψηλά. Οι ήττες είναι φυσικό επακόλουθο.

Από την πλευρά του, ο κύριος Νάιτ παραλίγο να διαλύσει μόνος του την ομάδα του. Δεν του έφτανε που έχασε δύο βασικούς τεταρτοετείς που τελείωσαν, τους Γκάρρετ και Σμαρτ, ούτε της «χρυσής ρεζέρβας» Στιβ Άιλ. Ανάγκασε σε «τρέναφερ» (μεταγραφή ομάδας και κολλεγίου) τον μοναδικό του δευτερόνο Ρικ Κάλαγουεϊ και τον ελπιδοφόρο δευτεροετή Λίντον Τζόουνς.

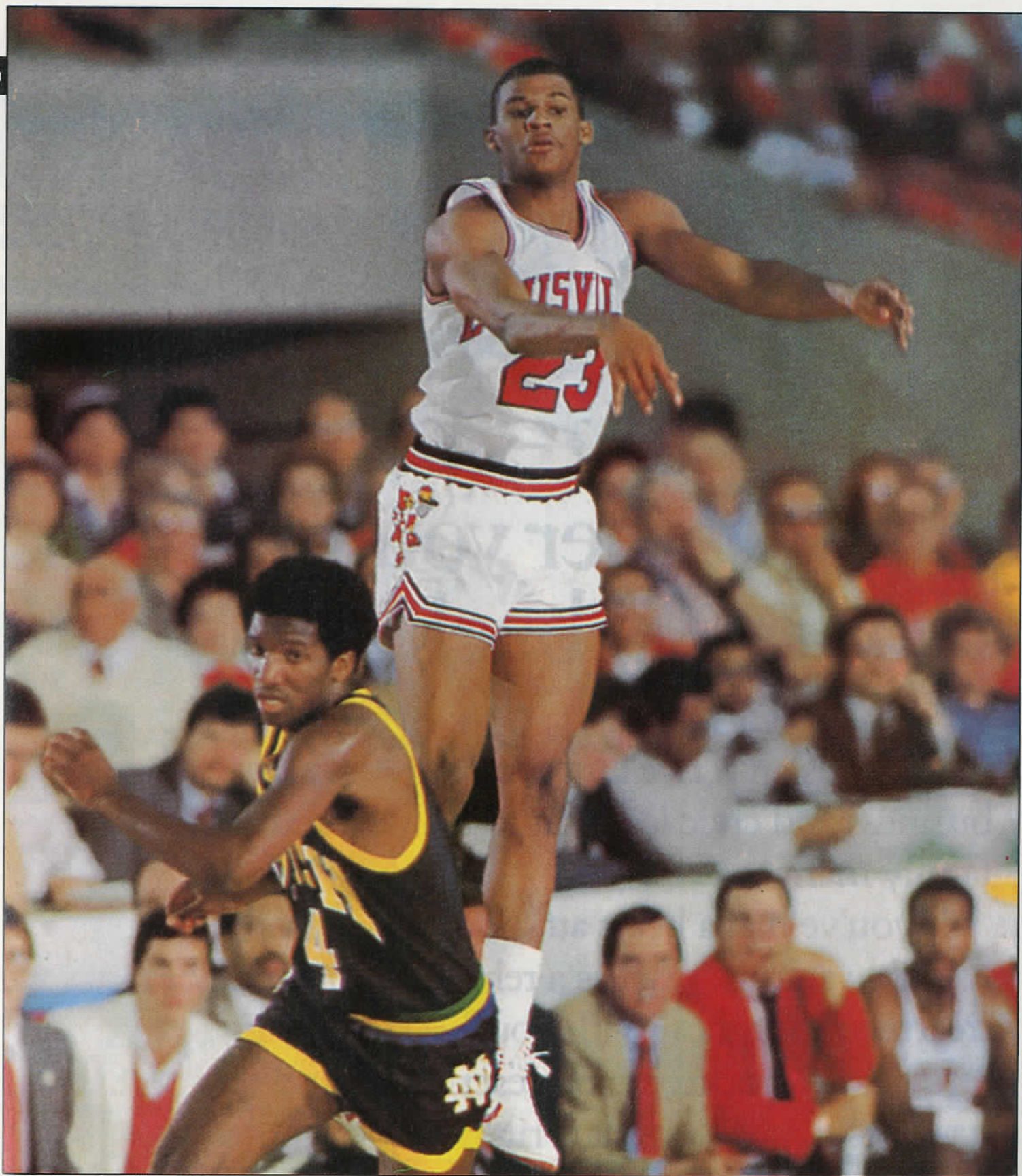
Ωστόσο, ο Μπόμπι δούλεκε πάλι τα κατάλληλα πρόσωπα για να «χτίσει» την ομάδα που θέλει. Ούτε ο ίδιος δεν ξέρει πώς τα καταφέρνει.

ΠΑΙ ΤΟ ΝΤΙΟΥΚ

Όμως την προηγούμενη εβδομάδα, πάλι το Ντιούκ κράτησε τα σκήπτρα και το Νο 1 στα

κολλεγιακά Τοπς όλου του κόσμου. Άρχισαν την φετινή ρεγκιουλαρ σίζον της ACC με νίκη επί του Ουέικ Φόρεστ κι έκαναν τις νίκες τους 7. Πάντως κανείς δεν μπορεί να μου δγάλει από το μυαλό ότι το Ντιουκ είναι και λίγο «οβερβίτεν» δηλαδή υπερεκτιμημένο. Εκτός του Φέρι δεν χει τους παίκτες που μπορούν να το φτάσουν μέχρι το τέλος. Στο 2 παρέμεινε το επίσης αήτητο με 10 νίκες, Μίτσιγκαν. Όμως τα δύσκολα αρχίζουν τώρα για τους «Γουλδερίνς», όπως και για τα Νο 5 και 7, Αϊόβα και Πινός που παραμένουν αήττητοι με 9-0 και 9-0... Τρεις ομάδες της Μπιγκ Τεν αήττητες μέσα στα 7 πρώτα νούμερα δείχνουν τι θα επακολουθήσει στην ρεγκιουλαρσίζον της κατηγορίας που αρχίζει αμέσως μετά την Πρωτοχρονιά. Στο 3 η Σίρακιους έχει κάνει το 12-0 και στο 4 η Τζόρτζταουν το 8-0. Είναι άλλωστε χαρακτηριστικό ότι οι πέντε πρώτες ομάδες του Τοπ δεν έχουν γνωρίσει ακόμα ήττα. Στο Νο 6 η Ουαλαχόμα έχει 8-1 συνεχίζοντας να σκοράρει 100άρες, ενώ η Νορθ Καρολίνα έχει 10-1 και το Νο 8 Μπαινοβγαίνουν στη δεκάδα η Αριζόνα (6-1) και Μιζούρι (10-3).

Στην εικοσάδα, ταχύτατη είσοδο είχαν η Φλόριντα Στέιτ με 7-0 στο 11 και η Σάουθ Καρολίνα με 7-0, ειδικά μετά τη

Η σταθερή και αλματώδης πρόοδος του δευτεροετή γκαρντ Λαμπράντφορντ Σμιθ – και αλματερού, όπως βλέπετε – δίνει στους «Κάρτινιλας» το δικαίωμα να παραμείνουν στο Top παρά τις 2 ήττες τους.

νίκη επί του Οχάιο Στέιτ στο 13. Εντύπωση προκαλεί και το 8-1 του Κάνσας, που το βάζει στην 19η θέση, αν και το πρωτάθλημα της Μπιγκ Έιτ δεν έχει αρχίσει ακόμα, ενώ το Σίτον Χολ πήγε

στο 12 αήττητο με 10-0, κάνοντας και τις ομάδες της Μπιγκ τρεις χωρίς ήττα. Η πίστωση χρόνου συνεχίζεται τόσο για το UNLV, όσο και για την Λουϊζιλά που έχουν προβλήματα αλλά και

προπονητές με καλές δημόσιες σχέσεις.

Οι δύο άλλες καλές της ACC, Νορθ Καρολάινα και Τζόρτζια Τεκ, συνεχίζουν να προοδεύουν και σύντομα φαίνονται ικανές

να μπουκ στα «10 πρώτα».

Μόνο αυτά για τις γιορτινές ημέρες. Τώρα με το 1989, να 'ναι όλα καλύτερα.

Κ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΦΡ

ΓΙΑ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥΣ
ΑΦΡΙΚΑΝΟΥΣ
ΑΣΙΑΤΕΣ ΚΑΙ
ΑΥΣΤΡΑΛΟΥΣ

Του **Ν. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗ**

Είναι πια καθεστώς: Κάθε μαθητής που έχει θέσει έναν συγκεκριμένο, υψηλό στόχο, καταφεύγει στη δοθήθεια του φροντιστήριου. Και, αν ακόμα αποτύχει στα σχέδιά του, οι γνώσεις που αποκομίζει είναι ένα χρήσιμο εφόδιο...

Αλλά, εδώ μιλάμε για μπάσκετ και όχι για τη δομή της παιδείας. Όμως, δεν βλέπετε κάποιες αντιστοιχίες; Το τεράστιο «φροντιστήριο» του μπάσκετ, τα αμερικάνικα κολέγια, απορροφούν όλο και περισσότερους νέους παίκτες από άλλες χώρες, ανθρώπους που ξεκινούν για να μάθουν και μετά... ό,τι ήθελε προκύψει: Υπάρχει η ολοκλήρωση, με τη μορφή του ύψιστου κατορθώματος, της εισόδου στο NBA, υπάρχει και η λύση της επιστροφής στην πατρίδα, αν το εγχείρημα αποτύχει. Η εμπειρία τριών - τεσσάρων χρόνων στο NCAA έχει μετατρέψει κάποιες μετριότητες σε είδωλα...

Αφορμή για το γράφημα αυτού του επιγραμμάτικου κομματιού ήταν ένας πίνακας που έπεσε στα χέρια μας. Θα το πιστεύατε ποτέ ότι υπάρχουν 107 αλλοδαποί (χωρίς οι κάθε λογείς «ομογενείς») που παίζουν καλό μπάσκετ στα αμερικάνικα Πανεπιστήμια; Κι όμως, τόσο είναι. Ψηλά παιδιά από τη (Βόρεια κυρίως) Ευρώπη, την Αφρική, τις χώρες της Κεντρικής Αμερικής και της Καραϊβικής, «αρπάζουν» χωρίς δεύτερη κουβέντα τις υποτροφίες που τους δίνονται και ξεκινούν για την μεγάλη περιπέτεια...

ΠΡΩΤΟΣ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ

Κάποτε, οι ξένοι ξεφεύγουν από την αφάνεια. Θυμηθείτε την περίπτωση του **Ακίμ Ολάζουον**, που ξεκίνησε από τη Νιγηρία σαν ένας από αυτούς τους φετινούς 107 και μέσα σε λιγότερα από 10 χρόνια έφτασε να θεωρείται ο κορυφαίος σέντερ του NBA. Θυμηθείτε ακόμα, το γερμανικό τρίο, των **Ντέτλεφ Σρεμπφ**, ενός πανύψηλου (2.07) γκαρντ - φόργουορντ, που στο Ντάλας έγινε και ειδικός στα τρίποντα, **Ούβε Μπλάαμπ**, σέντερ με κινήσεις δεινόσαυρου, που προσπαθεί να ξεφύγει από τον πάγκο των Μάδερικς (τα καταφέρνει λιγότερο καλά από τον Σρεμπφ) και **Κρίστιαν Βελτ**, που στο Ευρωμπάσκετ αναδείχθηκε πρώτος ριμπάουντερ και λίγες μέρες αργότερα δρόγηκε στο

Ο Πετούρακι της Παρτζάν (δεξιά) χαιρεί μεγαλύτερης εκτίμησης στις ΗΠΑ, απ' ό,τι στην Γιουγκοσλαβία.

«ρόστερο» των Σίξερς, όπου πέρυσι έπαιξε μόνο 10 αγώνες. Θυμηθείτε τέλος, την περίπτωση του **Ρικ Σμιτς**, που πείστηκε πέρυσι να έλθει στο Ευρωμπάσκετ, αλλά το αμερικάνικο όνειρο τον κράτησε μακριά από όλες τις άλλες εκδηλώσεις της Εθνικής Ολλανδίας. Τώρα, ο πανύψηλος Ρικ είναι βασικός στους Ιντιάνα Πέισερς, για το κακό φετινό ξεκίνημα των οποίων ο ίδιος πολύ λίγο ευθύνεται.

ΟΜΑΔΙΚΗ ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΗ

Μιλήσαμε για έναν Νιγηριανό, τρεις Δυτικογερμανούς και έναν Ολλανδό. Προσέξτε τι αποτελέσματα έφερε η προώθηση αυτών στο επαγγελματικό μπάσκετ:

- Από τη Νιγηρία, υπάρχουν 11(!) μπασκετμπολίστες σε αμερικάνικα κολέγια. Ανάμεσα σ' αυτούς, ο **Ταζού Ολάζουον**, αδελφός του Ακίμ, τελειώνει φέτος το Πανεπιστήμιο του Τέξας - Σαν Αντόνιο. Οι υπόλοιποι είναι άγνωστοι, αλλά ούτε και τον Ακίμ τον ήξερε κανένας όταν πρωτοδιέσχισε τον Ατλαντικό.

- Η Δυτική Γερμανία έχει 9 «παιδιά» της στα κολέγια. Δύο απ' αυτούς, είναι αρκετά γνωστοί: Ο ύψους 2.12 **Χόλγκερ Φιστ** (Πασίφικ) έπαιξε στο Προολυμπιακό του Ρότερνταμ με την Εθνική ομάδα, ενώ ο **Μαρκ Ζουρ** (Κονέκτικατ), επίσης πανύψηλος (2.11 μ.), ανήκει στη Σατούρν, στην οποία παραλίγο να επιστρέψει το καλοκαίρι δεδομένου ότι έβλεπε τους

ΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ

αγώνες των «Χάσις» από τον πάγκο ως ακαδημαϊκά ανεπαρκής - η περίπτωση «προϊσόθεση 48». Και εδώ έχουμε περίπτωση... οικογενειακής επιρροής: Στο Έθανσβιλ σπουδάσει ο **Όλαφ Μπλάμπ**, αδελφός του Ούβε.

• Και η Ολλανδία έχει 6 ξενιτεμένους στα χνάρια του Σμιτς. Γνωστότεροι, οι διεθνείς **Ρενέ Εμπέλγιες** (Φρέσνο Στέιτ) και **Ρίτσαρντ Φαν Πούλχεστ**, που ήταν βασικοί στο Ρότερνταμ στην ομάδα του Χάρεβαϊν. Ακόμα ο **Φαν Ντίντεν** αποφοίτησε πέρυσι από τον Μόνμαουθ, ενώ αμερικανική θητεία έχει και ο **Κάιτερς**.

ΟΙ ΔΙΚΟΙ ΜΑΣ

Τα παραδείγματα είναι πάρα πολλά. Μην ξεχνάτε, ότι δεν είναι λίγοι οι παίκτες που χωρίς να κάνουν μεγάλο βήμα προς το NBA, γύρισαν στις χώρες τους και έγιναν πρώτα ονόματα. Το παράδειγμα του **Παναγιώτη Φασούλα**, που μετά από μονοετή θητεία στο Νορθ Καρολίνα Στέιτ του Τζιμ Βαλδάνο, επέστρεψε στην Ελλάδα πιο δυνατός, πιο ώριμος, ακόμα και πιο ψηλός: Έφυγε 2.09, γύρισε 2.13! Ο **Βασίλης Λανές** θα ήταν παρόμοια περίπτωση, αν δεν είχε τα χρόνια προβλήματα με τα πόδια του. Πέρυσι έπαιξε μόνο 13 λεπτά σε όλη τη σεζόν στο Κονέκτικατ λόγω του σχεδόν κατεστραμμένου γονάτου του. Μετά την επιστροφή του Λανέ στην Ελλάδα, το μόνο Ελληνόπουλο που σπουδάει στις ΗΠΑ (πέρα από τους ομογενείς) είναι ο **Σπύρος Σακελλαρίου** του Πειραιά, που είναι εγκατεστημένος στο Λοϊόλα του Σικάγο. Πάντως, ο πανύψηλος νεαρός δεν έπεισε για την μετασκευική του πρόοδο όταν ήλθε να ενισχύσει την Εθνική Εφήβων τον Απρίλιο στα προκριματικά του Πανευρωπαϊκού Πρωταθλήματος...

Μια ματιά στις συνθέσεις των ομάδων του NCAA λύνει πολλά αινίγματα: Για παράδειγμα, όσοι εντυπωσιάστηκαν από τα ατομικά ρεκόρ του Κεντροαφρικανού **Ανίσετ Λαβοντράμα** στην Ολυμπιάδα, θα εκπλήσσονταν ασφαλώς πολύ λιγότερο, αν μάθαιναν ότι ο Λαβοντράμα έπαιξε τρία χρόνια στο αμερικανικό κολεγιακό πρωτάθλημα και μάλιστα είχε γίνει ντραφτ στον τρίτο γύρο από το Φίνιξ, χωρίς ποτέ να υπογράψει επαγγελματικό συμβόλαιο.

Ίσως ο πιο επιτυχημένος από τους αλλοδαπούς που παίζουν αυτή τη στιγμή στο NCAA είναι ο έγχρωμος Βρεταννός γκαρντ **Στιβ Μπάρνκαλ** του Νορθ Καρολίνα (μ.ο. 9,1 π., 4,2 ρ., 3,8 ασίστ). Ο Μπάρνκαλ, μαζί με άλλους δύο ξενιτεμένους Άγγλους, τον **Καρλ Μπράουν** (Τζόρτζια Τεκ) και τον **Μάρτιν Χένλαν** (Βιρτζίνια Κόμονγουελθ) έφεραν την άλλοτε ανυπόληπτη Εθνική ομάδα της χώρας τους στην 6η θέση του Προολυμπιακού τουρνουά αν και τη νύχτα περιόδευαν στις ντισκοτέκ του Ρότερνταμ...

ΤΟΥΣ ΥΠΕΡΕΚΤΙΜΟΥΝ

Το πιο περιεργό είναι ότι για μερικούς παίκτες, οι Αμερικανοί τρέφουν μεγαλύτερη εκτίμηση απ' ό,τι οι ίδιοι οι συμπατριώτες τους! Διαβάζουμε στην ετήσια αμερικανική έκδοση "STREET AND SMITH'S": «Ο μοναδικός πραγματικός μεγάλος παίκτης της Νόρθθιτ είναι ο πάουερ - φόργουορντ **Μιροσλάβ Πετσάρσκι**, μέλος της Γιουγκοσλαβικής Ολυμπιακής ομάδας και σίγουρη επιλογή στον πρώτο γύρο των ντραφτ. Ο Πετσάρσκι αναμενόταν στο Μάριστ μετά από απουσία ενός χρόνου. Ο προπονητής του, Ντέιβ Μαγκάριτι, δηλώνει ότι ο Γιουγκοσλάβος θα έλθει σίγουρα. Η παρουσία του σίγουρα μετριάξει την απώλεια του Σμιτς και του Γάλλου **Μπουργκάρέλ**, που επίσης θα ήταν ψηλά στα φετινά ντραφτ, αλλά έπρεπε να γυρίσει στην πατρίδα του για να υπηρετήσει τη στρατιωτική του θητεία!! Αλλά, ο Πετσάρσκι και ο Μπουργκάρέλ ήταν από απογοητευτικοί έως ανύπαρκτοι στο Προολυμπιακό και γενικά δεν έχουν δώσει διαπιστευτήρια μεγάλων παικτών. Φαίνεται ότι η αναμφισβήτητη σωματική τους δύναμη μετράει πολύ περισσότερο στις ΗΠΑ απ' ό,τι στην Ευρώπη.

ΚΑΘΕ ΚΑΡΥΔΙΑΣ ΚΑΡΥΔΙ

Μια πιο προσεκτική ματιά στον πίνακα των 107 ξένων που σπουδάζουν και παίζουν μπάσκετ στις ΗΠΑ δείχνει κι άλλα ενδιαφέροντα. Αναφέρονται 3 παίκτες της Ολυμπιακής ομάδας της Αυστραλίας (**Λόνγκκλεϊ**, **Βλάχοβ** και ο εξαιρετικός **Γκέιζ** που πήγε φέτος στο Σέτον Χολ), ο Βρεταννός **Άλαν Μπάνιστερ** (Άρκανσο Στέιτ) για τον οποίον είχε ενδιαφερθεί ο Παναθηναϊκός επί Ντουσάιρ, ο γνωστός Ισραηλινός **Τόμπερ Σταϊνάνοβιτς**, ένας εντελώς άγνωστος Σοβιετικός(!), ο **Μαξ Μπλανκ** του Πανεπιστημίου Τζορτζ Ουάσιγγτον, επτά Σουηδοί, ανάμεσα στους οποίους ο **Πεο Στούμμερ** της Σεντεργιάλια και ο επίσης διεθνής **Τόμας Γκέρκε** της Σόλνα, ένας Τούρκος, ο **Ομέρ Μπουγιουκαϊσάν** (μαζί με τον Σακελλαρίου στο Λοϊόλα), 10 Γιουγκοσλάβοι, με γνωστότερο τον διεθνή εφήβο **Τεοντόρ Αλιμπέγκοβιτς** (Όρεγκον Στέιτ) και ακόμα παίκτες από τη Βραζιλία (συμπατριώτες του **Ρολάντο Φερέιρα** που αποφοίτησε το καλοκαίρι από το Χιούστον και υπέγραψε συμβόλαιο στους Πέριτλαντ Τρέιλ Μπλέιζερς), από τις Μπαχάμες, την Κολομβία, το Κογκό, τη Δομινικανή Δημοκρατία, τη Γαλλία, την Γκάνα, την Αϊτή, την Ιταλία, την Τζαμάικα, τη Λιθερία, τη Νέα Ζηλανδία, το Πουέρτο Ρίκο, τη Σενεγάλη, τον Παναμά (θυμηθείτε τον **Ρολάντο Μπλάμπαν**), την Ελβετία, το Σουδάν (σχολή **Μάνιουτ Μπόλ**), το Τρίνταντ, τη Βενεζουέλα, το Ζαΐρ...

Ο Ρικ Σμιτς αποφοίτησε το καλοκαίρι από το κολλέγιο Μάριστ και παίζει τώρα στους Ινδιάνο Πιουερς. Η επιτυχία του έφερε καμιά δεκαριά ακόμα Ολλανδούς στις ΗΠΑ...

ΣΧΕΣΕΙΣ ΣΤΟΡΓΗΣ

Του **ΝΙΚ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗ**

Ο Δημήτρης Σαραβάκος, ο Νίκος Αναστόπουλος, ο Αλκίας Παναγιούλιας, και πολλοί άλλοι είναι προσωπικότητες σεβαστές στον αθλητικό χώρο, για τις ικανότητες και την προσφορά τους. Όμως, δεν πρόκειται ποτέ να διαδώσετε τα ονόματά τους σε τούτο το περιοδικό. Γιατί; Μα, είναι πασιφανές: απλούστατα δεν έχουν καμία σχέση με το μπάσκετ.

Ή μήπως έχουν; Ας το σκεφτούμε ξανά.

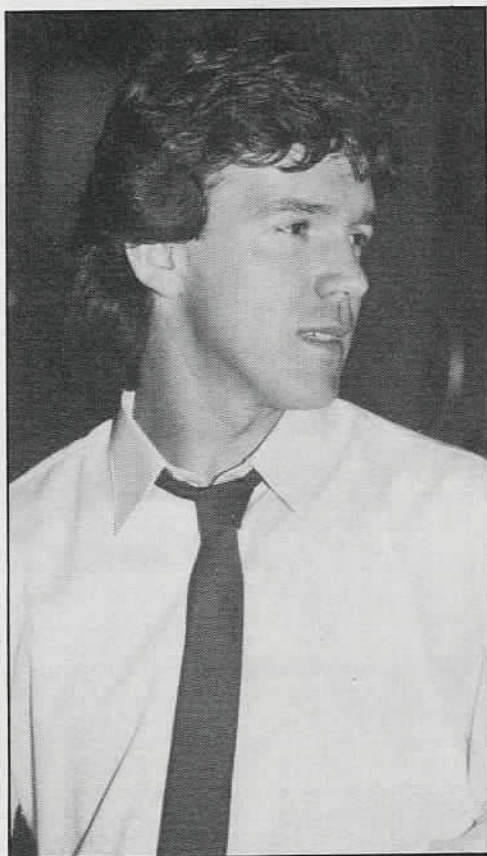
Λοιπόν, δεν χρειάζεται να είμαστε και πολύ σχολαστικοί, έτσι δεν είναι; Αν περιοριστούμε σε μια αρκετά επιφανειακή ματιά, θα βρούμε σχέσεις στοργής ανάμεσα στην πορτοκαλί μπάλα και σε αυτήν με τις άσπρες και μαύρες βούλες. Και, από τη στιγμή που υπάρχει ο σπόρος του ενδιαφέροντος (να χρησιμοποιήσουμε τη λέξη «αγάπη;»), κάποτε αυτές οι σχέσεις γίνονται πολύ στενότερες, τα υποτίθεται ευκρινή όρια ανάμεσα στους δυο κόσμους γίνονται δυσδιάκριτα, οι άνθρωποι του μπάσκετ γίνονται «άνθρωποι του μπάσκετ ΚΑΙ του ποδοσφαίρου», ή ακόμα και το αντίστροφο. Καμιά φορά ο αθλητισμός είναι στ' αλήθεια ένα ευρύ φάσμα, ένας κόσμος, τα διαμερίσματα του οποίου αλληλοτροφοδοτούνται.

Έχουμε ποδοσφαιριστές που είναι παράγοντες σε ομάδες μπάσκετ, διαιτητές που τρέχουν από γήπεδο σε... γυμναστήριο, προπονητές που αλλάζουν στρατόπεδο. Να ρίξουμε μια πιο κοντινή ματιά; Ας ρίξουμε. Εμείς τους χαϊρόμαστε αυτούς τους ανθρώπους, που αν μη τι άλλο έχουν βρει έναν τρόπο να αλλάζουν παραστάσεις, να απελευθερώνονται από τη μονοτονία της τήρησης των «στενών» τους καθηκόντων. Αγαπητοί αναγνώστες, περάστε στην κερκίδα του Ολυμπιακού Σταδίου...

Ο ΜΟΥΡΟΥΖΗΣ

Η πιο χαρακτηριστική περίπτωση είναι χωρίς αμφιβολία αυτή του Κώστα Μουρούζη. Η «αλεπού του πάγκου», μετά από δεκαετίες στον πάγκο των δύο «αιωνίων» και όχι μόνο, φαινόταν ότι θα συνεχίσει την καριέρα του ως μάνατζερ, ως διευθύνων σύμβουλος, ή κάτι παρόμοιο, εξίσου «άχρωμο».

Αλλά φαίνεται, ότι ο ρόλος του κυνηγού ταλέντων, του παρακαθήμενου στον εκάστοτε προπονητή του Παναθηναϊκού δεν του ταίριαζε. Έτσι, μια ωραία εσπέρα, μας άφησε άναυδους, με τη μεταγραφή του στο... ποδοσφαιρικό τμήμα του συλλόγου, ως μάνατζερ και σύνδεσμος διοίκησης-παικτών.

Ο «μικρός» του ΠΑΟ, λέγεται ότι χρηματοδοτούσε την ομάδα Μπάσκετ του Πανιώνιου.

Αλλά, ξεκινήσαμε σε μια «αντίστροφη» περίπτωση. Πιο συνηθισμένο φαινόμενο είναι η ενασχόληση ανθρώπων του ποδοσφαίρου με τα κοινά του μπάσκετ. Προσέξτε:

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣ

ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΑΝΑΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ο πρώτος σκόρερ της εθνικής ομάδας τρέφει παθολογική συμπάθεια για τον σύλλογο της γειτονιάς του, τη Δάφνη. Ο «κοντός» δεν χάνει αγώνα της ομάδας, όποτε δέβια δεν τον καλούν άλλες, επαγγελματικές πια, υποχρεώσεις. Το ποσό που έχει δάξει από την τσέπη του για να καλυφθούν διάφορες ανάγκες του τμήματος δεν μπορεί να υπολογιστεί εύκολα. Η κατάληξη, φυσιολογική: ο Αναστό ανακηρύχθηκε επίτιμος πρόεδρος του ΑΟ Δάφνης! Ίσως δεν είναι τυχαίο ότι η Δάφνη είχε μια από τις χειρότερες χρονιές πέρσι, που ο Αναστόπουλος ήταν στην Ιταλία. Φέτος

όμως, βλέπει με καλό μάτι την Α2. Και ο προδιδασμός θα επιτρέψει στον επίτιμο πρόεδρό της να παρακολουθεί περισσότερους αγώνες, αφού η Α2 «παίζει» Σάββατο και η Β' Εθνική Κυριακή...

ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Ο παλιός διεθνής γκολκίπερ του Παναθηναϊκού είναι ίσως ο μόνος παίκτης που έχει κάνει κάποια όχι ασήμαντη καριέρα και στα δυο δημοφιλέστερα αθλήματα. Τελικά, ο ΠΑΟ τον κέρδισε από το Μαρούσι, ίσως λόγω της μεγάλης του ποδοσφαιρικής αξίας, ίσως και λόγω... ύψους! Ο Βασίλης ασχολείται ακόμα με τα κοινά του Μαρουσιού. Οι παλιές αγάπες δεν ξεχνιούνται...

ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΣΑΡΑΒΑΚΟΥ: Εδώ τα πράγματα είναι κάπως συγκεχυμένα, αφού η φημολογία δεν είχε ποτέ επίσημη επιβεβαίωση ή διάψευση. Λέγεται πάντως, ότι, όχι παλιά, ο «μεγάλος μικρός» χρηματοδοτούσε την ομά-

Βασίλης Κωνσταντίνου: έκανε παράλληλη καριέρα στο Μαρούσι

δα μπάσκετ του Πανιώνιου με σεβαστά ποσά. Η ίδια φήμη αναφέρει ότι αγαπημένος παίκτης του Σαραβάκου ήταν ο Θόδωρος Καραμανώλης. Φορούν και το ίδιο νούμερο, βλέπετε...

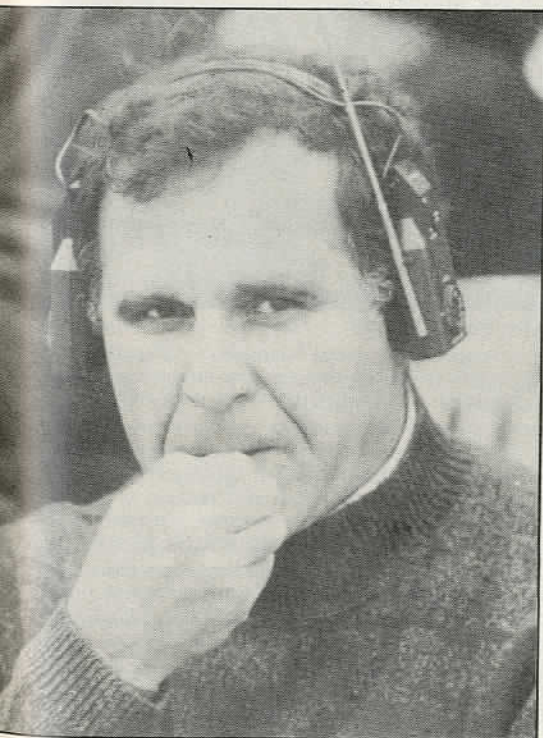

ΜΕ ΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ

ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΗΣ ΓΙΑ ΛΙΓΟ

Υπάρχουν κι άλλα, πολυάριθμα παραδείγματα, καθ' ένα από τα οποία έχει τη δική του «πιπεράτη» ιστορία. Δεν είναι λίγοι εκείνοι που θυμούνται τον Αλκέτα Παναγούλια, που θυμούνται τον Άρη, να κάθεται δίπλα στον Γιάννη Ιωαννίδη, επίσης προπονητή του Άρη, σ' έναν από τους πρώτους αγώνες του φετινού πρωταθλήματος της Α1. Η σχετική φωτογραφία έκανε τον γύρο του αθλητικού και πολιτικού τύπου, αναγκάζοντας έτσι τον Αλκέτα να κάνει μια εκπληκτική δήλωση: «Είναι υπέροχο να αισθάνεσαι πρωταθλητής, έστω και για λίγο».

Η κυριαρχία του Άρη στα τελευταία πρωταθλήματα τράβηξε κάμποσες φορές τους ποδοσφαιριστές του συλλόγου και τους έφερε στο Αλεξάνδρειο. Ο Ντίνος Κούης και ο Ντίνος Μπαλλής ήσαν τακτικοί θαμνώνες του Παλαί. Ο τελευταίος πάντως, έχει και μια πιο

στον Παναθηναϊκό σαν τερματοφύλακα, και στο μπασκετμπολίστας.

πικρή ιστορία. Πέρυσι, όταν η ανάμιξη του στην περιβόητη «υπόθεση Παπαδόπουλου» τον έκανε αποδιοπομπαίο ακόμα και από την ομάδα του, βρήκε στέγη στο Αλεξάνδρειο, όπου γυμναζόταν μαζί με τους μπασκετμπολίσ-

Ο «κοντός με το μουστάκι» δεν χάνει αγώνα της Δάφνης

στες. Ο Ντίνος μιλάει σήμερα με λόγια απεριόριστου θαυμασμού για τον Νίκο Γκάλη, ως αθλητή και ως επαγγελματία.

ΞΑΝ ΘΕΑΤΕΣ

Στις εξέδρες κλειστών γυμναστηρίων, δεν είναι σπάνιο να δει κανείς πρόσωπα γνώριμα από τις επιδόσεις τους πάνω στον χλοοτάπητα. Ο Δημήτρης Πίττας, ας πούμε, είναι φανατικός φίλος του μπάσκετ, όπως και ο ξεχασμένος Τάκης Καραγκιοζόπουλος. Ο Τάσος Μητρόπουλος και ο Πέτρος Μίχος συνόδευαν τον Αναστόπουλο στο «Παλαστράτειο» όταν οι τρεις τους φορούσαν ακόμα τα ερυθρόλευκα. Ο Δημήτρης Μαυρίκης είναι μια ακόμα περίπτωση που έρχεται πρόχειρα στο νου. Είναι γνωστό από την άλλη πλευρά, ότι ο Νίκος Φιλίππου, με τον «κολλητό» του Πέτρο Σταμάτη είναι μόνιμοι στο Χαριλάου. Οι ίδιοι επίσης, εθεάθησαν να παρακολου-

θούν τον περυσινό τελικό Κυπέλλου Ολυμπιακού-Παναθηναϊκού στο Ολυμπιακό Στάδιο, ενώ δεν είχαν άλλο λόγο να βρίσκονται στην Αθήνα εκείνη την μέρα.

Υπάρχουν ακόμα, περιπτώσεις ποδοσφαιριστών που, συνήθως λόγω σωματικής διάπλασης πέρασαν και από το μπάσκετ. Γνωστά παραδείγματα είναι αυτά του Θαλή Τσιριμώκου, που ξεκίνησε από τα παιδικά και εφηβικά τμήματα του Παγκρατίου πριν τον κερδίσει το ποδόσφαιρο, του Αναστόπουλου, για τον οποίον μιλήσαμε παραπάνω, και του Κώστα Μπατοινίλα, που άρχισε την αθλητική του σταδιοδρομία ως μπασκετμπολίστας του Πειραικού.

Η ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΠΟΡΕΙΑ

Υπάρχουν όμως και αυτοί, που έχουν σαν βασική τους αθλητική ενασχόληση το μπάσκετ και από αυτήν την αφετηρία «απλώθηκαν» στο ποδόσφαιρο. Εδώ δεν θα πρέπει να ξεχάσουμε τον Παναγιώτη Τσολακίδη, που έκανε παράλληλες εξαιρετικά επιτυχημένες καριέρες ως διαιτητής και στα δυο αθλήματα. Κάτοχος του σήματος της ΦΙΦΑ, αλλά και της ΦΙΜΠΑ, πήρε για πρώτη φορά το μέρος μιας ομάδας όταν προσλήφθηκε ως έμμισθος μάνατζερ στον ΠΑΟΚ - στο τμήμα μπάσκετ εννοούμε.

Φαίνεται πάντως ότι στη διαιτησία η απασχόληση με πολλά σπορ ευδοκίμει, ίσως επειδή το αντικείμενο και οι προδιαγραφές είναι κατά βάθος οι ίδιες. Θα πρέπει να αναφερθεί η περίπτωση του ρέφери Αναστασόπουλου, ενός ανθρώπου παθιασμένου με το μπάσκετ, που όμως στις ελεύθερες ώρες του «σφυρίζει» και σε αγώνες μικρών κατηγοριών στο ποδόσφαιρο.

Άλλη αξιοσημείωση περίπτωση: ο Ρίτσαρντ Ντουκσάρ, που όταν ήταν στις ΗΠΑ, υπήρξε πολύ πετυχημένος προπονητής όχι μόνο στο μπάσκετ, αλλά και αμερικανικού ποδοσφαίρου («δεν θα άφηνα ποτέ τα παιδιά μου να ασχοληθούν μ' αυτό το σπορ» λέει) και μπέιζμπολ. Μια και μιλήσαμε για «τρίτα» σπορ, θα ήτα ασυγχώρητη παράλειψη, αν ξεχνούσαμε δυο διαιτητές που έχουν φτάσει ανώτερα επίπεδα διακρίσεις αφ' ενός στο μπάσκετ και αφ' ετέρου αλλού. Είναι ο Θόδωρος Βιδάλης, που μάλιστα πήγε στη Σεούλ ως διαιτητής πυγμαχίας, και ο Γιάννης Κόντης, που είναι από τους κορυφαίους ρέφери που διαθέτει το ελληνικό χάντμπολ...

Σίγουρα υπάρχουν κι άλλοι, που η μνήμη τους προσπέρασε. Η ουσία είναι ότι το μπάσκετ έχει την ανάγκη μιας καλοπροαίρετης συγγένειας με τα άλλα σπορ. Αν και τελευταία, μάλλον τα άλλα σπορ έχουν ανάγκη τις σχέσεις με το μπάσκετ...

**ΠΑΡΑΘΥΡΟ
ΣΤΟ
ΠΑΡΕΛΘΟΝ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΛΕΚΚΑΣ**

ΜΕΤΑΝΟΟΥΝ Γ

Του Κ. ΠΗΓΑΔΑ

«29 ολόκληρα χρόνια, έπαιξα στον Πανελλήνιο, χωρίς κανένα οικονομικό κίνητρο». Ένας δραχυσώμος, 49χρονος άνδρας, κάθεται απέναντί μου, και μιλάει χειρονομώντας ζωηρά. Είναι εμφανής, επάνω του, τα ίχνη της πολύχρονης, αθλητικής του δράσης.

«Γυμναζόμουν καθημερινά, και ποτέ δεν είδα το μπάσκετ, σαν μέσο πλουτισμού», λέει στο «Τρίποντο», ο Δημήτρης Λέκκας. Μια μεγάλη μορφή, του Πανελληνίου και της Εθνικής ομάδας, που άφησε εποχή στα τερέν του μπάσκετ, για την ταχύτητά του, τη δύναμη, αλλά και την ευχέρεια στο σκοράρισμα.

«Ειδικότητα», του μελαχρινού, νευρώδη, πλεί-μέικερ, τα μακρινά σουτ και το μπάσιμο. Οι... ιστορικοί του αθλήματος, ίσως θα πρέπει να ερευνήσουν αν το φαινόμενο Λέκκας, αποτελεί ρεκόρ διαρκούς παρουσίας στην ίδια ομάδα.

Σε μια «εφ' όλης της ύλης» συζήτηση, που είχαμε μαζί του, στον Πανελλήνιο, ο διεθνής «κοντός» μιλάει για το παρελθόν, το παρών και το μέλλον του αθλήματος.

Κάνει κάποιες συγκρίσεις, ανάμεσα στις δύο εποχές, συμβουλεύει τους νέους, προτείνει και κάνει την αυτοκριτική του.

ΦΑΟΥΛ Η ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ

«...Οι Έλληνες οφείλουν να κατακτήσουν θέσεις στην FIBA, ανάλογες με τη δύναμή μας, στην Ευρώπη... Για να μην είναι κάθε φορά οι ομάδες μας έρμαιο της διαιτησίας», λέει με έμφαση, ο Κυψελιώτης πλεί-μέικερ.

- Τι σε οδηγεί σ' αυτή την άποψη, Δημήτρη;

«Το αναμφισβήτητο γεγονός ότι οι ομάδες μας στην Ευρώπη αδικούνται από τη διαιτησία. Έχω πικρή πείρα, από τον Πανελλήνιο. Στο Κόρατς, όταν παίξαμε έξω με την Γιουγκοσλαβία, στην ρεβάνς οι διαιτητές μας «πετσόκοψαν». Αν και μεγάλη ομάδα η Γιουγκοσλαβία, στο συγκεκριμένο παιχνίδι χρειάστηκε τη βοήθεια της διαιτησίας για να περάσει».

- Τι ακριβώς συνέβη, στη ρεβάνς;

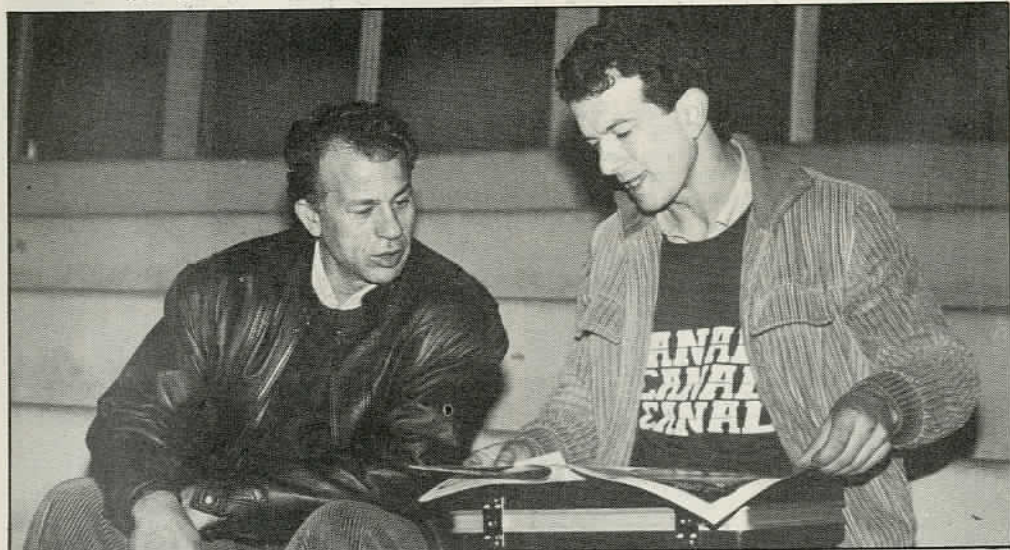
«Απλούστατα. Οι διαιτητές φρόντισαν να δγάλουν από νωρίς, με 5 φάουλ, τους πιο επικίνδυνους. Τον Γκούμα και τον Κάλας».

Γι' αυτό πιστεύω, ότι σήμερα, που προσπαθούμε να σταθεροποιηθούμε ψηλά, στην Ευρώπη, χρειαζόμαστε την ανάλογη υποστήριξη, σε επίπεδο FIBA».

Ο Λέκκας, γνήσιο δημιούργημα της «Μεγάλης του μπάσκετ Σχολής», αρνείται να ενταχθεί στην λογική του «μπάσκετ-μπίζνες», αφού ο ίδιος επί 29 ολόκληρα χρόνια, έπαιξε και γαλουχήθηκε στην «ερασιτεχνική εποχή».

«...Ακόμα και στην Εθνική ομάδα, τονίζει, η «αμοιβή μας» ήταν ένα μπουκάλι γάλα, μετά την προπόνηση και το μοναδικό μας κίνητρο, το ταξίδι».

- Οι εποχές έχουν αλλάξει όμως...

Με τον συνεργάτη του «Τ» Κώστα Πηγαδά.

«Ναι. Συμφωνώ. Ωστόσο, οι Έλληνες καλαθοσφαιριστές, δεν είναι ώριμοι για φουλ επαγγελματισμό».

- Η σημερινή θέση μας, στο διεθνή χώρο, μήπως, δείχνει το αντίθετο;

«Συμφωνώ εν μέρει και αναγνωρίζω, ότι το επίπεδο έχει ανέβει σημαντικά. Όταν όμως εμείς, με ένα γάλα και χωρίς καμία σοβαρή προετοιμασία, ήλθαμε όγδοοι στο Πανευρω-

παϊκό του '65 στη Μόσχα, ποιά θα έπρεπε να είναι η θέση της σημερινής Εθνικής; Μήπως θάπρεπε, οι σημερινοί διεθνείς, των εκατομμυρίων, να είναι σταθερά πρώτοι στην Ευρώπη;».

«ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΥΠΟΘΕΣΗ»

- Διακρίνω κάποιο παράπονο στα λόγια σου. Νιώθεις αδικημένος; Πιστεύεις, ότι έπαιξες σε «λάθος εποχή»;

«Καθόλου. Από το μπάσκετ, έχω μόνο καλές αναμνήσεις. Δεν το είδα ποτέ επαγγελματικά, γι' αυτό δεν ενοχλήθηκα που δεν κέρδισα χρήματα. Ήταν αδύνατο να φανταστεί κανείς τις αλματώδεις εξελίξεις, που θα ακολουθούσαν. Για μένα, ήταν μία «οικογενειακή υπόθεση».

WHO IS WHO

Ηλικία: 49 χρόνων

Επάγγελμα: Υπάλληλος ΟΤΕ.

Ύψος: 1.80 μ.

Θέση: πλεί-μέικερ.

Ομάδα: Πανελλήνιος.

Συμμετοχές στην Εθνική ομάδα: 69.

Αθλητικό παρατσούκλι: «Χαϊλέ».

Ο ΣΑΜΑΤΑΤΖΗΣ

- Με το συμπάθιο Δημήτρη, αλλά τα περιήθους έχουν λίγο περιέργια. Αν θυμάμαι καλά, εσύ είχες την φήμη μεγάλου σαματατζή.

Ανάβει τσιγάρο, παίρνει αυτοκριτικό ύφος και λέει: «Ναι. Είναι αλήθεια, ότι έκανα πολλές φασαρίες. Όταν με έθιγαν, δεν μπορούσα να συγκρατήσω τα νεύρα μου. Αυτό δεν ήταν σωστό δέβαιο και τώρα μετανιώνω».

ΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΥΓΑΔΕΣ

- Σε έχουν κατηγορήσει και για ξυλοδαρμούς, αντιπάλων.

«Δεν είναι αλήθεια. Ποτέ δεν κτύπησα συναθλητή μου. Είχα διαπληκτιστεί μόνο με φιλάθλους, που έβριζαν και μάλιστα χυδαία».

- Και είναι σωστό ένας αθλητής να επιτίθεται σε φιλάθλους;

«Όχι καθόλου. Είναι 100% λάθος. Να σου θυμήσω όμως μερικά πράγματα - σαν δικαιολογία αν θέλεις. Τότε εμείς παίζαμε για το χόμπυ μας, αφιλοκερδώς. Δεν είχαμε καμία επαγγελματική υποχρέωση έναντι της ομάδας ή των φιλάθλων. Τους προσφέραμε λοιπόν δωρεάν θέαμα, τους ψυχαγωγούσαμε και ορισμένοι από αυτούς μας έβριζαν χυδαία. Και όχι μόνον εμάς, αλλά και την οικογένειά μας. Ε... Καμιά φορά, δεν συγκρατούσα τα νεύρα μου κι ανέβαινα στην εξέδρα και...».

- Και σήμερα χυδαιολογούν οι οπαδοί. Οι παίκτες όμως δεν δίνουν σημασία...

«Κοίταξε... Τώρα οι παίκτες, είναι επαγγελματίες, δεσμεύονται με συμβόλαια εκατομμυρίων, έχουν υποχρεώσεις απέναντι στην ομάδα τους, ζουν απ' αυτή τη δουλειά και όλ' αυτά, τους κάνουν πιά συγκρατημένους. Δεν δίνουν πια σημασία σ' αυτά, γιατί σκέπτονται πρωτίστως το επαγγελματικό τους συμφέρον».

Η συζήτησή μας πηγαίνει σε μακρως, το ένα τσιγάρο, φέρνει το άλλο, (μανιώδης καπνιστής, ο «Χαϊλέ» των φιλάθλων), όταν ερχόμαστε πάλι στα παλιά.

«...Να φανταστείς, μου τονίζει, ότι από το 1950, μέχρι το 1979, δεν έλειψα ποτέ, από τις αγωνιστικές δραστηριότητες της ομάδας μου. Είχα την τήχη, να παίξω με τρεις διαφορετικές γενιές μεγάλων παικτών, ενός σπουδαίου συλλόγου».

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ

- Πώς δεν ακολούθησες κι εσύ την πεπατημένη, ν' αλλάξεις ομάδα, όταν πλέον αναδείχθηκες σαν παίκτης;

«Με ζήτησε το 1963 ο Τρίτωνας, με 100 χιλιάδες δοχ. Ποσό πολύ μεγάλο για την εποχή, αλλά αρνήθηκα».

- Γιατί;

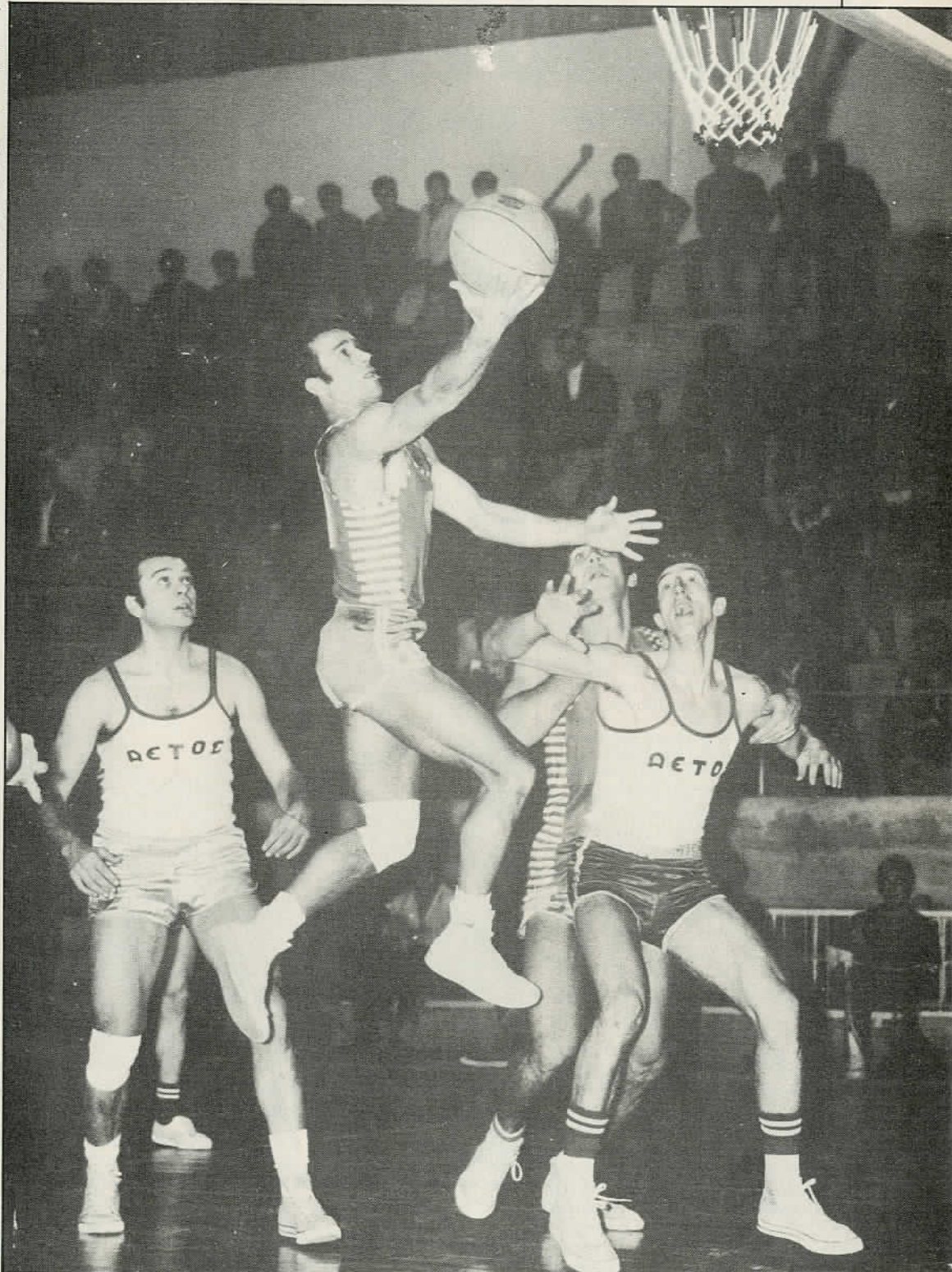
«Μην ξεχνάς, ότι ο Πανελλήνιος τότε, πρωταγωνιστούσε. Ήταν μέσα στις τρεις καλύτερες ομάδες της χώρας. Με τα χρήματα αυτά, αγόραζες τότε δύο διαμερίσματα, αλλά η αγάπη μου για τον Πανελλήνιο ήταν πολύ μεγάλη. Ίσως εσείς οι νεώτεροι, να δυσκολεύεστε να καταλάβετε την εποχή μας. Σε καμία περίπτωση δεν βλέπαμε το άθλημα σαν μέσο πλουτισμού. Με τους συμπαίκτες μου ήμουν πολύ στενά δεμένος, είμαστε σαν αδέρφια. Το κλίμα ήταν εντελώς οικογενειακό. Πώς να τους αποχωριστώ λοιπόν;».

- Δηλαδή Δημητρή, «μια ζωή Πανελλήνιος».

«Ακριδώς. Εδώ μέσα μεγάλωσα. Εδώ είναι το σπίτι μου. Κάθε γωνιά του γηπέδου, είναι ποτισμένη με τον ιδρώτα μου».

- Εντάξει Δημητρή, με έπεισε.

«Πανελλήνιος για πάντα», λοιπόν.

Ο Λέκας... ίππαται και ετοιμάζεται να σημειώσει καλάθι με Λέι-απ. Στιγμιότυπο από αγώνα πρωταθλήματος Πανελληνίου - Αετού Θεσσαλονίκης.

ΟΙ ΔΙΑΙΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΜΠΑΣΚΕΤ

ΠΙΑΝΟΥΝ ΠΟΥΛΙΑ ΣΤΟΝ ΑΕΡΑ

Του Δ. ΚΑΡΥΔΑ

Η διαίτησά πέρασε στα χέρια της επιστήμης! 17 Έλληνες διαιτητές τόλμησαν και πέρασαν για τεστ από το Εθνικό Κέντρο Αθλητικών Ερευνών (ΕΚΑΕ). Τα αποτελέσματα των ερευνών «πακεταρίστηκαν» από κλινικό αθλητικό ψυχολόγο κ. Α. Σταλικά. Και όλη η έρευνα είναι μοναδική για τα παγκόσμια και όχι μόνο για τα ελληνικά δεδομένα. Η ιστορία ξεκίνησε από πρωτοβουλία του συμβούλου της ΕΟΚ και προέδρου της ΕΟΔ της ΕΟΚ Μίλτου Λαζαοίδη. Και χρειάστηκαν πεντάωρες εξετάσεις των 17 εθελοντών διαιτητών και δυο περίπου χρόνια δουλειάς για να συμπληρωθεί η έρευνα. Η μοναδικότητα της έρευνας σε διεθνές επίπεδο οδήγησε τον κ. Σταλικά στην απόφαση να την προωθήσει μεταφρασμένη στην ΦΙΜΠΑ. Σίγουρα το ελληνικό μπάσκετ δεν κερδίζει μόνο νίκες στα γήπεδα αλλά πλέον και στους επιστημονικούς «στίβους».

ΟΙ ΕΘΕΛΟΝΤΕΣ

Στη συγκεκριμένη έρευνα εξετάστηκαν οι 46 εν ενεργεία διαιτητές Α' Εθνικής κατηγορίας ποδοσφαίρου και 17 διαιτητές μπάσκετ. Οι εθελοντές από το χώρο του μπάσκετ είναι οι Μαύρος, Σιμητόπουλος, Τάλλης, Γ. Παπαδόπουλος, Μήλιος, Μπίνας, Γκατζός, Γρηγοριάδης, Μπακάλης, Τσανίδης, Πιτσιλάκας, Μεταφτοής, Ράλλης Ι., Ορφανός, Μαυρουδής, Γκανάς, Μάνος.

Σύμφωνα με τον αρμόδιο επιστήμονα κ. Σταλικά στα κριτήρια υψηλής απόδοσης του διαιτητή συμπεριλαμβάνονται οι ψυχοφυσιολογικές ικανότητες, όπως π.χ. η κινητική αντίδραση, η αντιληπτική ικανότητα, οι επιδόσεις όρασης και η ίδια η προσωπικότητα του διαιτητή. Σκοπός της μελέτης, σύμφωνα με τον κ. Σταλικά, είναι η ψυχολογική διερεύνηση των παραμέτρων που συμβάλλουν θετικά ή αρνητικά στην απόδοση του διαιτητή.

Ο δέικτης νοημοσύνης των διαιτητών μπάσκετ είναι πολύ υψηλότερος από εκείνο το διαιτητή του ποδοσφαίρου

Ενδιαφέρον στοιχείο από τα αποτελέσματα του τεστ: Σε όλα σχεδόν τα επίπεδα οι διαιτητές μπάσκετ υπερέχουν από τους «ποδοσφαιρικούς» συναδέλφους τους.

ΟΠΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ ΕΡΕΘΙΣΜΑΤΑ: Και στις δυο αυτές κατηγορίες οι διαιτητές μπάσκετ συνολικά παρουσιάζουν μικρότερους (καλύτερους) χρόνους αντίδρασης. Και στις δυο πάντως εξετάσεις οι αποστάσεις μεταξύ διαιτητών ποδοσφαίρου και μπάσκετ είναι μικρές.

ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΠΡΟΣΟΧΗΣ: Στατιστικά και εδώ υπερέχουν οι διαιτητές μπάσκετ. Ειδικά στα τεστ που αφορούν προκαθο-

ρισμένους ρυθμούς και λιγότερο στους ελεύθερους ρυθμούς.

ΔΕΙΚΤΗΣ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗΣ: Σε πολύ καλύτερο επίπεδο βρίσκονται οι διαιτητές μπάσκετ. 16 από τους 17 διαιτητές βρίσκονται σε πολύ καλό επίπεδο από πλευράς νοημοσύνης, ενώ 6 από αυτούς αγγίζουν σχεδόν το άριστα. Από την πλευρά των διαιτητών ποδοσφαίρου 31 στους 46 ξεπερνούν τη «βάση» και 5 φθάνουν το ανώτερο επίπεδο.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Με κριτήριο τα παραπάνω τεστ και με βάση τη δομή προσωπικότητας που δημιουργήθηκε από τα αποτελέσματα σχηματίστηκαν ορισμένα διαγράμματα αναφορικά με την προσωπικότητα των διαιτητών.

Συγκριτικά:

— Οι διαιτητές μπάσκετ είναι στατιστικά σημαντικά ευφρέστεροι, μαθαίνουν πιο γρήγορα και έχουν ταχύτερη αντίληψη.

— Οι διαιτητές μπάσκετ παρουσιάζουν μεγαλύτερη κοινωνικότητα. Αντίθετα, οι διαιτητές του ποδοσφαίρου παρουσιάζουν «αυτισμό», δηλαδή αδιαφορία για πρακτικά θέματα, είναι πιο εσωτερικοί, απορροφημένοι από τις εσωτερικές τους παρορμήσεις, που μπορούν να τους οδηγήσουν συνήθως σε υπερβολική χαρά αλλά συχνά και σε υστερικές εκδηλώσεις.

— Οι διαιτητές μπάσκετ είναι σαφώς πιο ανασφαλείς, και διακατέχονται από αισθήματα ενοχής, ανησυχία, άγχος, καταθλιπτικότητα, δυσθυμία και παιδική τάση να αντιδρούν στις δυσκολίες με φοβίες. Αισθάνονται ότι δεν βρίσκουν πλήρη αναγνώριση μέσα στο σύνολο και ότι δεσμεύονται με διάφορες υποχρεώσεις προς αυτό. Αντίθετα οι διαιτητές του ποδοσφαίρου έχουν μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση, ψυχική ισορροπία, ακατάπαυτη ενεργητικότητα, ωριμότητα, έλλειψη φοβίας, σιγουριά και δεν ενδιαφέρονται για τη γνώμη των άλλων.

— Οι διαιτητές ποδοσφαίρου παρουσιάζουν σε μεγαλύτερο βαθμό ανεπτυγμένη την αυτογνωσία, έχουν τάσεις αυτοελέγχου, είναι συνεπείς στις κοινωνικές τους σχέσεις και συμμορφώνονται γενικά στις επιταγές της αυτογνωσίας. Αντίθετα από τους διαιτητές μπάσκετ ή καλύτερα σε μεγαλύτερο βαθμό θεωρούν απαραίτητο να χαιρούν κοινωνικής υπολήψεως ενώ συχνά είναι ισχυρογνώμονες.

Η ΓΩΝΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΙΩΝ*

Κάποτε, οι ψηλοί παίκτες ήταν συνήθως «θηρία», επιβάλλονταν με τα κιλά τους, και επομένως ήσαν ακατάλληλοι για οποιαδήποτε άλλη δουλειά, εκτός από τα ριμπάουντ, τα μπλοκ-άουτ, τις «τάπες». Στην εποχή όμως των «πλαστικών» κινήσεων, στην εποχή του Σαρμπόνις, ο Ντίνος Αγγελίδης ήταν φυσικό να ξεχωρίσει από μικρός: είναι ένας σέντερ με ευκινησία, ευελιξία, άριστη τεχνική κατάρτιση...

Η αναγνώριση ήλθε γρήγορα: μόλις στα 19 του, πέρυσι την άνοιξη, κλήθηκε από τον Κώστα Πολίτη στους 15 από τους οποίους θα έβγαινε η δωδεκάδα του Προολυμπιακού. Ο Ντίνος έμεινε έξω, αλλά δεν φαίνεται να πειράχτηκε και πολύ.

Αλλά, ο Αγγελίδης είναι έφηβος. Και, πέρα από τα πρόωρα θήματα προς τη μεγάλη εθνική, είναι και βασικό στέλεχος της εθνικής εφήβων. Ηγέτης της, ουσιαστικά. Η τέταρτη θέση στο Πανευρωπαϊκό του Τίτοβρμπας ήταν ο πρώτος μεγάλος σταθμός στην καριέρα του νεαρού...

Για τον Ντίνο Αγγελίδη, κάθε επιτυχία έχει ιδιαίτερη συναισθηματική φόρτιση, γιατί η αρχή της καριέρας του ήταν κάθε άλλο παρά ελπιδοφόρα. Ο νεαρός γίγαντας των 2.07 μ. χρειάστηκε να ξεπεράσει διαδοχικούς σοβαρούς τραυματισμούς στα γόνατα για να φτάσει σήμερα να φοράει τη φανέλα του αντιπροσωπευτικού συγκροτήματος. Τώρα είναι απόλυτα καλά, αλλά έχει μάθει ν' αποφεύγει τα μεγάλα λόγια...

Φυσικά, οι προτάσεις για μεταγραφή σε «μεγάλη» ομάδα πέφτουν πια βροχή. Η φήμη ότι τον έχει κλείσει ήδη η ΑΕΚ διαψεύστηκε, αφού η διοίκηση του Σπόρτιγκ τον χαρακτήρισε «περιουσιακό στοιχείο» και τον δέσμευσε έναντι των ουκ ολίγων μνηστήρων. Για πόσο όμως, είναι άγνωστο...

Ο Ντίνος Αγγελίδης, παιδί μπάσκεττικής οικογένειας (ήδη η αδελφή του διακρίνεται στον ίδιο σύλλογο), έπαιξε για πρώτη φορά φέτος στην Α1, και σε 7 αγώνες έχει πετύχει 67 πόντους, με ποσοστό ευστοχίας 43% και έχει πάρει 55 ριμπάουντ (μ.ο. 7,8). Αγώνεται στο Σπόρτιγκ από το 1982. Έχει γύρω στις 25 συμμετοχές στην εθνική εφήβων, ενώ δεν έχει φορέσει ακόμα σε επίσημο αγώνα τη φανέλα της ανδρικής ομάδας.

8

ΝΤΙΝΟΣ ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ

ΡΟΖΙΝ

Ο ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ

Ροζίν λέγεται ο Φαίδων Ματθαίου του Ισραήλ. Είναι ο πατριάρχης του μπάσκετ, επί σειρά ετών προπονητής της Μακαμί και της εθνικής ομάδας, που όμως την περασμένη Τετάρτη απολύθηκε από την Ελιτζούρ Νατάνια. Για τον Ροζίν υπάρχουν πολλά ανέκδοτα, πραγματικά περιστατικά, που του αποδίδουν γκάφες. Όπως για παράδειγμα, το 1961 όταν κοουτσάρησε την εθνική στο ευρωπαϊκό πρωτάθλημα του Βελιγραδίου και σε μια στιγμή, έκανε νόημα με το χέρι του στην αριστερή πλευρά του πάγκου, λέγοντας: «Κλάιν, ξεστάσου». Το είπε 3-4 φορές, δεν είχε ανταπόκριση και τότε συνειδητοποίησε ότι ο Κλάιν έπαιζε από την αριχή στην πεντάδα. Αρκετά χρόνια αργότερα όταν ήταν προπονητής της Μακαμί μια μέρα περίμενε εναγωνίως για ένα παιχνίδι του Τελ Αβίβ. Αρξιστε να τον δριζεί επειδή καθυστερούσε μέχρι που θυμήθηκε ότι ο μεγάλος Αμερικανο-ισραηλινός γκαρντ είχε σταματήσει το μπάσκετ ένα χρόνο πριν!

ΓΚΑΛΗΣ

Πρώτος στην Ελλάδα, πέμπτος στην Ευρώπη ο Νίκος Γκάλης. Ο αρχηγός του Άρη που είχε ανακηρυχθεί πέρυσι «No 1» της Γηραιάς Ηπείρου, στο ετήσιο «EURO - OSKAR» της Ιταλικής εφημερίδας «Gazetta dello sport». Φέτος στο ίδιο δημοψήφισμα πήρε την 5η θέση. «Βασιλιάς» της Ευρώπης όπως και πριν από τρία χρόνια ο Αρδίντας Σαμπόνις, που συγκέντρωσε 113 ψήφους, έναντι 86 του Μαρτσουλιόνις, 72 του Πέτροβιτς, και 38 του Ντίδατς. Στη 12η θέση δροθήθηκε ο Παναγιώτης Γιαννάκης με 4 ψήφους. Στις γυναίκες, ύστερα από χρόνια, έχασε τα σκήπτρα η Πολίνα, καθώς «No 1» μπασκετμπολίστρια της Ευρώπης, αναδείχθηκε η Γιουγκοσλάβα Ντανίρα Νάκιτς.

ΛΑΝΤΣΜΠΕΡΓΚΕΡ

Ο Μάρκ Λαντσμπέργκερ ήθελε στον Πανιώνιο και από τις πρώτες ημέρες παραμονής του φώτωσε... ερωτηματικά τους Νεοσυμρινώτες για την επιλογή τους. Ο «κακομοίρης» ο Βλάντο Τζούροβιτς έχει να λείψει για τις επιδόσεις του Αμερικάνου στις προπονήσεις μα μόνο σ' αυτές.

Πριν τον αγώνα κυπέλλου με την ΑΕΚ ο Γιουγκοσλάδος έλεγε:

«Ο Μάρκ είναι πολύ καλός στις προπονήσεις.

Το ίδιο γίνονταν και πριν τον αγώνα με τον Απόλλωνα μα στην Πάτρα ήταν σα να δριζόνταν σε άλλο γήπεδο. Χρειάζεται ένα ψυχολόγο να τον παρακολουθεί. Είναι περίπτωση...»

ΝΕΟΙ ΠΡΟΠΟΝΗΤΕΣ

ΑΚΟΜΑ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΤΟ ΧΑΡΤΙ

Ακόμα δεν έχουν εκδοθεί από την Γ.Γ.Α., οι άδειες εξασκήσεως επαγγέλματος, στους προπονητές, που παρακολούθησαν τα μαθήματα της σχολής, που λειτούργησε τον Ιούλιο του '88.

Συγκεκριμένα, οι μεταξισταστέοι υποψήφιοι, που έδωσαν εξετάσεις και πέρασαν τον περασμένο Νοέμβριο, κατέθεσαν κανονικά τις αιτήσεις τους, και τους είπαν να περάσουν σε 4-5 μέρες, για να πάρουν την άδεια.

Από τότε έχουν περάσει, 2 περίπου μήνες και κανείς στην Γ.Γ.Α., δεν μπορεί να τους πληροφορήσει, πότε επιτέλους, θα πάρουν στα χέρια τους, το επίσημο χαρτί.

Αρχικά, οι υπεύθυνοι, ισχυρίζονταν, ότι δεν υπάρχει Γενικός, να υπογράψει, λόγω της παραίτησης του κ. Σαρή.

Πάει καιρός όμως, που ανέλαβε νέος Γενικός Γραμματέας, ο κ. Κασμάτης, αλλά οι άδειες ακόμα να δοθούν.

Όταν, λοιπόν, οι «μεγάλοι» του αθλητισμού μας, καθυστερούν αδικαιολόγητα, για τόσο απλά πράγματα, τι να υποθέσει κανείς για τα πιο σοβαρά ζητήματα. Παραδείγματος χάριν, τη διαδικασία κατασκευής, ενός κλειστού γηπέδου.

★ Επιχειρηματίας γίνεται ο Σλόμπονταν Σούμποτιτς. Ο «Πίξι» έχει προγραμματίσει για τις 14 Ιανουαρίου τα εγκαίνια της παμπ «6.25» στη λεωφόρο Βασιλίσσης Όλγας, με τη φιλοδοξία να δημιουργήσει ένα στέκι για τον κόσμο του μπάσκετ. Τη διαχείριση της παμπ θα έχει ο αδελφός του, που έρχεται από τη Λουμπλιάνα, όμως ο «Πίξι» θα μείνει με το παράπονο ότι την τελευταία στιγμή του... «πούλησε» ο Νίκος Φιλίππου, με τον οποίο αρχικά είχαν δώσει τα χέρια για να γίνουν «συνέταιροι»!

★ «Πως να κρυφτείς απ' τα παιδιά, τα ξέρουν (ή τα καταλαβαίνουν) όλα» που λέει κι ο Διονύσης Σαββόπουλος. Στο αεροδρόμιο του Ελληνικού, λοιπόν, κι όχι βέβαια στην αγορά, στο Λαύριο, ενώ η αποστολή του Άρη ετοιμαζόταν για την αναχώρηση στο Τελ Αβίβ ένα κοριτσάκι πλησίασε και ζήτησε αυτόγραφο από τον Παναγιώτη Γιαννάκη, κυτάζοντάς τον με... απορία. Το μυστήριο λύθηκε όταν η μικρούλα γύρισε στον πατέρα της και τον ρώτησε: «Καλέ μπαμπά, αφού είναι μεγάλος και ψηλός, γιατί τον λένε Γιαννάκη;»(!).

★ Μάνατζερ σε μια εταιρεία συγκοινωνιακών μέσων είναι το κανονικό επάγγελμα του Σβι Σερφ. Αξίζει να σημειωθεί ότι αυτή την εποχή οι σχέσεις του προπονητή της Μακαμί με τον προκάτοχό του Ραλφ Κλάιν είναι τεταμένες. Φταίει, μάλλον, ο Κλάιν, που τις παραμονές του τζάμπολ της ημιτελικής φάσης του κυπέλλου Πρωταθλητριών, δήλωσε: «Φέτος τα πράγματα είναι πιο εύκολα για τη Μακαμί».

★ Έμαθαν οι Ισραηλινοί ότι ο Ιωαννίδης είχε στα χέρια του και μελέτησε επισταμένως τη βίντεοταινία του αγώνα Μακαμί - Μπαρτσελόνα. Ρωτούσαν λοιπόν: «Ποιος του την έδωσε. Μήπως κανόνισε τη δουλειά ο Γιατζόγλου, που ήταν εδώ μια μέρα πριν; Που να ξέραν πόσο αγαπιούνται οι δυο «ξανθοί»...

★ Μέχρι τις 15 Ιανουαρίου αναμένεται να επιστρέψει και να εγκατασταθεί στη Θεσσαλονίκη ο Λάρι Κάλτσικ. Παρά την επιστροφή του Γιαννάκη, ο Ιωαννίδης θέλει οπωσδήποτε και τον ομογενή γκαρντ στην ομάδα. Και η διοίκηση δεν του αρνήθηκε το χατήρι...

★ Ο Βλάντο Τζούροβιτς παρότι στην χώρα μας δεν δριζοκείται περισσότερο από έξι μήνες στην μάθηση της γλώσσας παρουσιάζει πρόοδο περισσότερο από ικανοποιητική. Κάθε λίγο και λιγάκι μαθαίνει κάποιες φράσεις και τις λέει χαμαρόνοντας: «Βλέπετε πόσο γρήγορα μαθαίνω την γλώσσα - λέει. Τους παίχτες μου δεν μπορώ να μάθω ακόμη...».

★ Η απογοητευτική εμφάνιση του Άρη στο Τελ Αβίβ έδωσε το δικαίωμα στους Ισραηλινούς να κάνουν πλάκα. Ακούσαμε λοιπόν, τον ρεσεψιονίστ του ξενοδοχείου να λέει ειρωνικά: «Ο Γκάλης κι ο Γιαννάκης δεν έκαναν τίποτα σήμερα. Την άλλη φορά να φέρετε τον Θεοδωράκη και τον Νταλάρα!». Τι να τους απαντήσεις;

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΚΑΙ ΔΑΣΚΑΛΟΣ

Και δάσκαλος του μπάσκετ (με το αζημίωτο δέβαιο...) γίνεται το καλοκαίρι ο Παναγιώτης Γιαννάκης. Μαζί με τον κουμπάρο του Γκας Σαριανίδη ο αρχηγός της Εθνικής οργανώνει την ακαδημία μπάσκετ «SUPER STAR» με τη φιλοδοξία να δώσουν τα φώτα τους στους νεωσούς του αθλήματος.

Η Ακαδημία θα δώσει την ευκαιρία σε παιδιά ηλικίας 8 έως 18 ετών να δελτιώσουν όλα τα στοιχεία που χρειάζονται για να γίνουν καλύτεροι παίκτες του BASKET. Θα διδάξουν τα μεγαλύτερα ονόματα στον χώρο του BASKET από την Ελλάδα και το εξωτερικό.

Θα λειτουργήσουν πέντε τμήματα διάρκειας μιας εβδομάδας το καθένα μέσα στον Ιούνιο και Ιούλιο.

Έδρα της Ακαδημίας θα είναι οι Σχολές Αμερικανικής Παροικίας Αθηνών (A.C.S.).

Τα τμήματα είναι:

- Τμήμα 1ο: Κορίτσια-Αγόρια 18-24 Ιουνίου 8-14 ετών
- Τμήμα 2ο: Κορίτσια-Αγόρια 25-1 Ιουλίου 12-18 ετών
- Τμήμα 3ο: Αγόρια 2-8 Ιουλίου 8-14 ετών
- Τμήμα 4ο: Αγόρια 9-15 Ιουλίου 8-16 ετών
- Τμήμα 5ο: Αγόρια 16-22 Ιουλίου 8-18 ετών

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΒΡΑΙΟΙ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΜΑΚΑΜΠΙ

Εκτός από σύμβολο ενός έθνους η Μακαμπί είναι για τους Ισραηλινούς και τρόπος ζωής. Μάθαμε λοιπόν ότι ο επί 18 χρόνια Πρόεδρος της διηγήτορας Σιμόν Μιζράχι δεν δάξει από την τσέπη του ούτε σεκέλ στο ταμείο της ομάδας, αφού όλα τα έξοδα (ο ετήσιος προϋπολογισμός φτάνει στο 1.500.000 δολάρια) καλύπτονται από τον σπόνσορ "ELITE" (εταιρία γλυκών) και τους πάμπλουτους φίλους της ομάδας. Ένας απ' αυτούς είναι ιδιοκτήτης Τράπεζας (λέτε να αποδειχθεί Κοσκατάς;) και συνεταιρός του Μίτσι Μπέροκοβιτς στην εταιρία ρούχων και αθλητικών ειδών «POINT 9» του διεθνούς δετεράνου γκαρντ. Πρόσφατα αυτοί οι «μη γνωρίζοντες τι έχουν» φίλοι της Μακαμπί έδωσαν ακόμα πιο βαθεία το χέρι στην τσέπη (κάθε άλλο παρά Εβραίοι δηλαδή) για να συγκεντρωθούν 2.000.000 δολάρια, που δαπανήθηκαν για την εγκατάσταση αεζοντίσιον και τη δημιουργία πάρκινγκ στο Γιαντ Ελιάνου.

• Να κάνουμε, όμως και λίγη ιστορία: Μακαμπί, λοιπόν, στη γλώσσα του Ισραήλ σημαίνει σφυρί και μεταφορικά πήρε την έννοια του πολεμιστή, του μαχητή. Οι Μακκαδαίοι έμειναν στην ιστορία σαν οι πολεμιστές που προσπαθούσαν να διώξουν τον βασιλιά Αντίοχο.

Η Μακαμπί πάντα συναρπάζει τους Ισραηλινούς που σ' αυτή τη ομάδα - θρόλο, έχουν εναποθέσει τις ελπίδες τους για αθλητικές διακρίσεις. Κάθε φορά που η ομάδα δίνει αγώνα στο κύπελλο Πρωταθλητριών, το «Γιαντ Ελιάνου» σφύζει από 10.000 θεατές, που έχουν αγοράσει εισιτήρια διαρκείας (για 7 αγώνες) από την αρχή της περιόδου, έναντι 75.000 δραχμών. Κάθε Πέμπτη, οι τηλεοπτικές μεταδόσεις των αγώνων της Μακαμπί έχουν ποσοστό ακροαματικότητας πάνω από 60%.

Για τους Ισραηλινούς η Μακαμπί δρίσκεται υπεράνω εθνικής ομάδας. Μάλιστα πολλοί, όταν παρακολουθούν την εθνική ρωτάνε με έκπληξη:

«Μα καλά, τι έπαθε και δεν παίζει ο Μαγζί; Μήπως χτύπησε;». Τους διαφεύγει η λεπτομέρεια ότι ο Μαγζί είναι ακόμα (και θα μείνει) Αμερικάνος.

ΜΕΜΟΣ ΚΑΙ ΤΑΚΗΣ ΤΑ... ΜΑΝΕΚΕΝ

Ο Μέμος Ιωάννου και ο Τάκης Κορωναίος σε... χρέη μανεκέν. Η φωτογραφία είναι απ' τις διαφημιστικές σελίδες του μηνιαίου περιοδικού ποιζήλης ύλης «ΚΛΙΚ», που οι δυο άσοι του μπάσκετ ποζάρουν για τις ανάγκες «Marketing» καταστήματος

ΡΕΑΛ ΧΤΥΠΗΣΕ Ο ΒΡΑΝΚΟΒΙΤΣ

Η Υπογραφή στη Ρεάλ δεν έφερε γούρι στον Στόγιαν Βράνκοβιτς. Ο διεθνής Πίβοτ τραυματίστηκε στο πόδι στον τελευταίο αγώνα της εθνικής ομάδας στο τουρνουά «Ναβιδάδ» της Μαδρίτης με τη Μόντε Λίμπανο και επέστρεψε επειγόντως στο Ζαντάρ, ενώ οι «πλάδι» συνέχισαν στο τουρνουά «Νοέλ» στο Παρίσι. Ο «No II» είχε τραυματισθεί στο ίδιο σημείο και κατά την περιοδεία της Ζαντάρ στην Αμερική και υποβάλλεται σε θεραπεία για να είναι έτοιμος στο ματς με τον Ολυμπιακό, που ενδιαφέρει άμεσα την ομάδα του.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ

Στο Μόναχο η τύχη και τα «μαγειρέματα» της ΦΙΜΠΑ πήγαν κόντρα στην εθνική Ελλάδα. Και το πρώτο μισό της «κλήρωσης» που έγινε στις 3 Δεκεμβρίου στην Γερμανική πόλη είχε δυσάρεστα αποτελέσματα: Ελλάδα και Γιουγκοσλαβία στον ίδιο όμιλο. Το... δεύτερο μέρος της «κλήρωσης» 25 ημέρες αργότερα στο Ζάγκρεμπ, πόλη που θα φιλοξενήσει τους τελικούς του ΕΥΡΩΜΠΑΣΚΕΤ 1989 ήταν πολύ καλύτερο.

Η Ελλάδα απέφυγε τον μόνο μεγάλο αντίπαλο που είχε μείνει στην κληρωτίδα (ήδη στον άλλο όμιλο είχαν ορισθεί από το Μόναχο Σ. Ένωση και Ισπανία). Η Ιταλία δεν δροθήκε στο δρόμο της Εθνικής μας και αυτομάτως με αντιπάλους τη Γαλλία και την Βουλγαρία η υπόθεση «τετράδα» γίνεται πιο εύκολη...

Οι Βούλγαροι δεν δείχνουν ικανοί για μεγάλα πράγματα. Και οι Γάλλοι δεν είναι η ομάδα - φάντασμα του παρελθόντος που

τόσες ζημιές είχε κάνει στην Εθνική μας τέλη της προηγούμενης δεκαετίας και αρχές αυτής. Εξάλλου ο εκτελεστής Σενεγκάλ δεν φοράει πια την εθνική «τριχόλογ» φανέλα...

Η ελληνική ομάδα λοιπόν είναι πολύ κοντά στην τετράδα. Και απομένει να μάθουμε τον Ιούνιο του 1989 αν είναι ικανή να γυρίσει από το Ζάγκρεμπ με ένα μετάλλιο, οποιουδήποτε χρώματος, στις δαλίτσες. Για το χρυσό στο ΕΥΡΩΜΠΑΣΚΕΤ του 1987 χρειάστηκαν 6 νίκες.

Οι μισές ακριβώς στο Ζάγκρεμπ δίνουν ένα μετάλλιο στην Εθνική μας...

ΟΙ ΟΜΙΛΟΙ ΤΟΥ ΖΑΓΚΡΕΜΠ

Α' όμιλος	Β' όμιλος
Σ. Ένωση	Ελλάδα
Ισπανία	Γιουγκοσλαβία
Ιταλία	Γαλλία
Ολλανδία	Βουλγαρία

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

20 Ιουνίου:

Α' όμιλος: Ολλανδία - Ισπανία, Ιταλία - Σ. Ένωση
Β' όμιλος: Ελλάδα - Γιουγκοσλαβία, Γαλλία - Βουλγαρία

21 Ιουνίου:

Α' όμιλος: Σ. Ένωση - Ολλανδία, Ιταλία - Ισπανία
Β' όμιλος: Ελλάδα - Γαλλία, Γιουγκοσλαβία - Βουλγαρία

22 Ιουνίου:

Α' όμιλος: Σ. Ένωση - Ισπανία, Ιταλία - Ολλανδία
Β' όμιλος: Γιουγκοσλαβία - Γαλλία, Ελλάδα - Βουλγαρία

★ Στις 24 Ιουνίου θα γίνουν οι ημιτελικοί (1Α-2Β, 1Β-2Α). Οι νικητές θα παίξουν την επόμενη στον τελικό και οι ηττημένοι για την 3η-4η θέση.

ΕΘΝΙΚΗ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΟΙ ΣΚΟΡΕΡΣ ΣΤΟ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟ

ΟΝΟΜΑ	ΠΟΥΓΚ.	ΒΟΥΛΓ.	ΡΟΥΜ.	ΑΛΒΑΝ.	Σύνολο
Κωνσταντινίδου Α.	16	5	12	21	54
Χατζηορίδου Α.	3	10	—	3	16
Μαδιά Μ.	2	5	3	12	22
Κλιγκοπούλου Σ.	11	12	14	2	39
Κούρη Γ.	6	14	*	18	38
Καμζούτη Ε.	4	—	2	—	6
Σαμαντούρα Γ.	1	1	9	6	17
Παπαηλία Α.	—	4	4	4	12
Βολιώτη Κ.	3	—	7	3	13
Κεφαλίδου Σ.	2	5	*	—	7
Δημουλά Β.	—	—	5	1	6
Διαβολουμένου Β.	—	—	1	*	1

Σημείωση: * Χωρίς συμμετοχή.

• Οι τελευταίες εξελίξεις στην Εθνική μας μετά τα πρόσφατα αποτελέσματα στο Βαλκανικό. ΣΕΛ. 60-61

ΑΕΚ - ΗΡΑΚΛΗΣ:

ΤΟ 3ο ΡΑΝΤΕΒΟΥ

Ίσως σήμερα να γίνει ο αγώνας ΑΕΚ - Ηρακλή για την 7η αγωνιστική της Α1 στα Τρίκαλα. Λέμε «ίσως», γιατί με τόσες αναβολές, δεν θα μας έκανε εντύπωση αν αυτό το παιχνίδι δεν γίνει ποτέ...

Πρώτα, ήταν το ταξίδι της ΑΕΚ για το Κάουντας. Ταξίδι μακρύ, περιπετειώδες. «Ανωτέρα δία», χωρίς αμφιβολία. Κανείς δεν είναι υποχρεωμένος να υφίστανται μέσα στο γήπεδο τις συνέπειες των συγκεχυμένων δρομολογίων της Αεροφλότ.

Έπειτα, τα χιόνια. Οι άνθρωποι του Ηρακλή έφτασαν στο γήπεδο δυο ώρες πριν τον αγώνα, περνώντας με τα πόδια από ένα τοπίο όχι διαφορετικό από αυτό της Λιθουανίας. Όμως, ο δεύτερος διαιτητής Πανταζής τα κατά-

φερε λιγότερο καλά: Δεν έφτασε ποτέ στα Τρίκαλα...

Το τρίτο ραντεβού έχει δοθεί για σήμερα στις 5 μ.μ., στο ίδιο γήπεδο με τους ίδιους διαιτητές. Ο Ηρακλής δεν έχει ουσιαστικά προδλήματα, ούτε αγωνιστικά (μόνος τραυματίας ο Τοέκος), ούτε ψυχολογικά (το άγχος της δαθμολογίας δεν τον αγγίζει). Η ΑΕΚ, από την άλλη πλευρά, απέφυγε αυτή τη φορά την πολυήμερη παραμονή στη Θεσσαλία, όχι χωρίς λόγο: Στην προηγούμενη περίπτωση, ο Ντάνι Βρέινς προτίμησε να ανεδεί στα Τρίκαλα πολύ αργότερα από τους υπόλοιπους, εξαιτίας ενός προσωπικού προδλήματος που ακόμη δεν έχει ξεπεραστεί. Οπότε, ο Μάκης Ψωμιάδης προτίμησε να «φυλάξει τα ρούχα του»...

ΕΘΝΙΚΟΣ Π.

ΚΑΙ ΞΑΝΑ ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΟΞΑ...

Ο Γιάννης Μαντζουράνης ο γνωστός «Εθνικάρας» πριν λίγο καιρό είχε προδώσει τις... αρχές του. Είχε εγκαταλείψει τον αγαπημένο του Εθνικό διαπιστώνοντας ότι δεν έχει τύχη...

Ήταν πριν πέντε περίπου χρόνια όταν ο Εθνικός είχε μια συνεχώς καθοδική πορεία και παρουσιαζε εικόνα διάλυσης. Ρίχνοντας τώρα μια ματιά στα γυμναστήρια του Πειραιά εύκολα δέβαια διακρίνεις το γνωστό Εθνικάρα. Τώρα πια δεν χάνει ούτε προπόνηση. Ο Εθνικός ανασυγχροτήθηκε και βαδίζει από το καλό στο καλύτερο.

«Στόχος μας είναι η άνοδος. Κάθε χρονιά και κατηγορία». Ο αντιπρόεδρος του συλλόγου κ. Λαμπρόπουλος παρουσιάζει τις βλέψεις της διοίκησης. Αναμρίβωλα μεγαλεπήβολα τα σχέδια του Εθνικού και σίγουρα οι πιθανότητες υλοποίησής τους με την τωρινή κατάσταση φαντάζονται σαν ένα ευχάριστο όνειρο.

«Ότι χρειαστεί η ομάδα θα τρέχει. Ομάδες που κάποτε βρίσκονταν στην ίδια περίπου κατάσταση με μας κατάφεραν τώρα

να πρωταγωνιστούν στην Α1 κατηγορία (Πανιώνιος). Δεν θα επαναλάβουμε τα λάθη του παρελθόντος», τονίζει με αυτοπεποίθηση ο αντιπρόεδρος του Εθνικού. Και μέχρι τώρα οι άνθρωποι του συλλόγου έχουν δείξει ότι υπάρχει η διάθεση. Σε δυο χρόνια αποκτήθηκαν δέκα περίπου παίκτες. Όχι ουδήςποτε. Ο μεγαλύτερος στα 23του χρόνια και δέβαια οι υποσχέσεις για το μέλλον μεγάλες.

Αρχικά ο Κώστας Μπρούστας είχε αναλάβει τη δημιουργία της παλαιά ποτέ κραταιάς ομάδας.

Τώρα ένας άλλος Κώστας, ο Μπογατσιώτης έχει αναλάβει το έργο αυτό. Όλοι όμως θυμούνται τον πρώτο... «διδάξαντα».

Αυτός ήταν που μας έπεισε ότι θα πρέπει να στρέψουμε με μεγαλύτερη προσοχή στην ομάδα. Αυτός κατάφερε να δημιουργήσει κάποιους παίκτες και να επαναφέρει τη σωστή λειτουργία στον Εθνικό», τονίζει ο αντιπρόεδρος κ. Λαμπρόπουλος.

Όσο για τα προβλήματα της ομάδας, αυτά δέβαια είναι λίγο πολύ γνωστά. Κάθε σύλλογος τα ίδια. Κόρια το γηπεδικό. Δεν υπάρχει κλειστό γυμναστήριο και πότε εδώ κι εκεί. Άλλοτε στο Εθνικό γυμναστήριο του Πειραιά άλλοτε στα Καμινία, όπου υπάρχουν ελεύθερες ώρες. Υπάρχουν δέβαια δυο ανοικτά γηπεδά όπου συχνά πυκνά καταλήγουν.

ΠΑΝΕΛΕΥΣΙΝΙΑΚΟΣ

ΜΙΑ ΝΕΑ ΔΥΝΑΜΗ

Το καμάρι μιας ολόκληρης συνοικίας. Οι πόθοι διάκρισης επιτυχίας πρωταθλητισμού. Τα στοιχεία αυτά θρίσκουν ανταπόκριση σ' ένα μόνο σωματείο. Η Ελευσίνα και το καμάρι της ο Πανελευσινιακός. Οι αγώνες του μοιάζουν κάτι σαν λαϊκό προσκήνιο. Η υποστήριξη του κόσμου μεγάλη, οι προσφορές των επώνυμων φιλάθλων μεγαλύτερες και οι προσδοκίες εκπληρώνονται. Ο Πανελευσινιακός καταπίνει τις κατηγορίες χρόνο με το χρόνο. Σε δυο χρόνια ξεκινώντας από την τέταρτη έφτασε στην πρώτη και οι φιλοδοξίες συνεχίζονται. Δεν σταματούν. «Είναι οι προσδοκίες των κατοίκων μιας πόλης» θα τονίσει ο έφορος κ. Δασκαλάκης.

Όσοι τίποτα δεν είναι τυχαίο. Πριν τρία χρόνια που άρχισε η προσπάθεια δεν ήταν λίγοι αυτοί που θυσίαστηκαν. Και πρώτα απ' όλα ο συμπολίτης σύλλογος ΓΑΣ Ελευσίς. Παραχώρησε τέσσερις βασικούς παίκτες στον Πανελευσινιακό για την εκπλήρωση του οράματος και αυτός θρόνιασε στα χαμηλά στη μίζερια και την φτώχεια. Αυτοί τώρα αποτελούν τη βάση της ομάδας. Και ο Σταύρος Κατσαφάδος άφησε τα τόσο γνώριμα λημέρια των εθνικών κατηγοριών και θρόνιασε στην ομάδα της Ελευσίνας.

«Επιδιώκει την επαγγελματοποίηση της ομάδας μα αυτό δεν

είναι διόλου εύκολο. Οι πενιχρές οικονομικές μας δυνατότητες δεν εξυπηρετούν τα πλάνα του.

Σκοπεύουμε στην σταδιακή επαγγελματοποίηση της ομάδας.

Σιγά σιγά θα φτάσουμε στο επιθυμητό επίπεδο», τονίζει ο κ. Δασκαλάκης.

Χαρακτηριστικό της δοήθειας και της αμέριστης συμπαράστασης που τυγχάνει η ομάδα της Ελευσίνας είναι ότι στις αρχές του καλοκαιριού θ' αποπερατωθεί ένα γυμναστήριο στην πόλη όπου θα δοθεί αποκλειστικά και μόνο για τις ανάγκες του Πανελευσινιακού. Η προσφορά του δήμου δείχνει να λύνει το σημαντικότερο πρόβλημα για τον σύλλογο καθώς φιλοξενούνται αρκετά παιδιά στα τμήματα υποδομής.

Η ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΕΥΣΙΝΙΑΚΟΥ

ΟΝΟΜΑ ΕΤ.ΓΕΝ. ΥΨΟΣ

Μουζουράκης1970	...1.82
Κατσούλας1962	...1.78
Δασκαλάκης1964	...1.80
Πεταλάς1955	...1.82
Παπαγεωργίου1969	...1.93
Μπαρμπαγιάννης1968	...1.92
Λάσκος1965	...2.00
Κωστούλας1965	...1.97
Νικολέτος1965	...1.95
Κωνσταντάκος1969	...1.95

ΠΩΣ ΤΑ «ΒΡΗΚΑΝ» ΕΣΚΑ - ΔΙΑΙΤΗΤΕΣ;

Το σίριαλ που πριν λίγες ημέρες είδε το φως της δημοσιότητας δεν είναι άλλο από τη διαμάχη ΕΣΚΑ και Αθηναίων διαιτητών. Ένα σίριαλ που λίγο έλειψε να «τινάξει στον αέρα» την διεξαγωγή των τοπικών πρωταθλημάτων. Όσο σύντομα και περιέργα, ίσως, εξελίχτηκε εξίσου περίεργα τελείωσε.

Ενώ λοιπόν η ΕΣΚΑ σε συνέντευξη Τύπου κατηγορούσε τους διαιτητές για σκοπιμότητα στην αποχή τους από δυο αγωνιστικές των πρωταθλημάτων και οι σχέσεις των δυο πλευρών έμοιαζαν τουλάχιστον ταραγμένες το σίριαλ πήρε απροσδόκητα σύντομο όσο και περίεργο τέλος. Μ' ένα τηλεφώνημα μονομιάς όλα τελείωσαν. Οι όποιες κατηγορίες από τις δυο πλευρές διαψεύστηκαν, αποδόθηκαν σε λανθασμένες πληροφορίες, έγιναν αμοιβαίες υποχωρήσεις και πάλι... «όλα μέλι γάλα». Τραγελαφική κατάσταση!!!

Οι μεν (ΕΣΚΑ) διάψευσαν το γεγονός ότι υπήρχε σκοπιμότητα στην αποχή των διαιτητών, (τα λόγια του προέδρου της ΕΣΚΑ κ. Κραουνάκη σε πρόσφατη συνέντευξη Τύπου αποδόθηκαν σε πρόχειρες εκτιμήσεις), οι δε (Αθηναίοι διαιτητές) ξέχασαν τις όποιες ευθύνες είχαν επιρρίψει στην ΕΣΚΑ για την αυξανόμενη δια στους αγωνιστικούς και το ξύλο που έφαγαν και «συνεχίζουν να επιτελούν το καθήκον τους».

Οι υποσχέσεις και από τις δυο πλευρές για διάλογο «για προσπάθεια εξάλειψης του φαινομένου» έγιναν... καπνός. Ο ΣΕΔΚΑΠ ανέστειλε την απόφασή του για αποχή από τους αγώνες 4 ομάδων (σήμαινε διπλάσια σχεδόν έξοδα για την τοπική ένωση για τη διεξαγωγή των αγώνων των ομάδων αυτών) και τόσο η ζωή όσο και η βία συνεχίζεται...

Πώς άραγε θα πείσει το διοικητικό συμβούλιο του ΣΕΔΚΑΠ το νεαρό διαιτητή που προτυλακίστηκε σε αγώνα παιδικού πρωταθλήματος από γονείς αθλητών του Καρέα να σφουρίξει και πάλι την ομάδα αυτή. Βλέποντας οι φιλάθλοι κι οι παράγοντες των ομάδων που προτυλάκισαν διαιτητές τις ανύπαρκτες κυρώσεις από την αρμόδια αρχή ποιός θα τους πει ότι έπραξαν λανθασμένα ότι η βία δεν χωρά στο μπάσκετ.

Ας όψεται η ανευθυνότητα, η προχειρότητα... «Ο σκοπός αγιάζει τα μέσα», δήλωσε μέλος του διοικητικού συμβουλίου της ΕΣΚΑ και τα λόγια του αντιτατοπρίζουν το σκεπτικό της «αναχωχής». Θα πρέπει να γίνουν οι αγώνες - λένε - να τελειώσουν τα πρωταθλήματα. Κατά τ' άλλα εύχονται «καλή χρονιά χωρίς βία στους αγωνιστικούς χώρους»...

ΗΡΘΑΝ ΟΙ ΞΕΝ

**ΚΩΣΤΑΣ
ΜΟΥΡΟΥΖΗΣ:
«ΠΡΟΦΗΤΗΣ»
ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ**

ΠΑΙΚΤΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ...

ΤΟΥ Ν. ΠΑΝΤΑΖΙΔΗ

Τι παιχνίδια παίζει καμιά φορά η ζωή! Ο άνθρωπος του μπάσκετ που «φώναζε» πιο πολύ απ' όλους για την είσοδο των ξένων στο Ελληνικό πρωτάθλημα, (απ' το '62, όπως λέει ο ίδιος), ο Κώστας Μουρούζης μεταπήδησε στο ποδόσφαιρο! Στα 53 του χρόνια και μετά από συνεχή παρουσία 40 χρόνων στα τερέν του μπάσκετ «η αλεπού των πάγκων» - του μπάσκετ βέβαια - «ξεστάνει» τώρα τον πάγκο της ποδοσφαι-

ρικής ομάδας του συλλόγου που έχει αγαπήσει περισσότερο από κάθε άλλον, του Παναθηναϊκού.

— Προδοσία, λοιπόν;

Ο Κώστας Μουρούζης δεν το δέχεται: «Όχι! Δεν είναι καθόλου... προδοσία!». Αμύνεται και τα τεύχη του «Τρίποντου» που βρίσκονται στο ράφι πίσω απ' το γραφείο του μιλούν για του λόγου το αληθές: «Δεν έχω φύγει απ' το μπάσκετ, που τόσο αγαπάω. Απλά ασχολήθηκα και μ' ένα άλλο ομαδικό άθλημα που τα στοιχεία του είναι σχεδόν όμοια από άποψη διοίκησης μ' αυτά του μπάσκετ. Συνεχίζω όμως να παρακολουθώ με μεγάλο ενδιαφέρον τις εξελίξεις στο χώρο».

«ΝΤΙΝΟ...»

Το όνομα «Μουρούζης» είναι απ' τα μεγαλύτερα της ιστορίας του Ελληνικού μπάσκετ, τόσο σαν αθλητής όσο και σαν προπονητής. Ξεκίνησε την καριέρα του το 1948 στο ανοιχτό γήπεδο της οδού Πατησίων, στον Τρίτονα. Μετά από λίγα χρόνια η φήμη της μπασκετικής του αξίας έφθασε μέχρι τα... αυτιά των παραγόντων της ιταλικής Τζίρα Μπολόνια και το 1955 ξενιτεύθηκε στη γειτονική χώρα. Ο Τρίτονας τον παραχώρησε χωρίς χρήματα, τιμές ένεκεν, αλλά ο ίδιος ο Μουρούζης είχε πάρει 50.000 δρχ. δώρο, την εποχή που π.χ. ο μισθός ενός τραπεζικού υπαλλήλου ήταν 2.500 δρχ. το μήνα. Οπωσδήποτε όχι ευκαταφρόνητο ποσό, αν αναλογισθούμε τα καθαρά ερασιτεχνικά... ήθη του μπάσκετ εκείνης της εποχής...

Ο Κώστας Μουρούζης αν και έπαιξε πλεί-μέικερ αναδείχθηκε πρώτος σκόρερ του ιταλικού πρωταθλήματος το 1956 και ταυτόχρονα καλύτερος παίκτης της διοργάνωσης. Έτσι έγινε αγαπημένος «Ντίνο» των Ιταλών φίλων του μπάσκετ. Όταν το 1959 σταμάτησε, με νόμο, για δύο χρόνια η συμμετοχή των ξένων στις ιταλικές ομάδες, οι άνθρωποι της Μπολόνια του προτεί-νουν να πάρει την ιταλική υπη-κοότητα και να μείνει για πάντα

Η Τζίρα Μπολόνια του 1956...

ΟΙ ΕΦΥΓΕ Ο «ΝΤΙΝΟ»

στην χώρα τους. Ο «Κώστας» τότε... νίκησε το «Ντίνο» και ο Μουρούζης επέστρεψε στην Ελλάδα και στον Τρίτωνα σαν παίκτης - προπονητής. Όμως ένας σοβαρός τραυματισμός σε αγώνα με τον Πανελλήνιο τον έκανε να εγκαταλείψει μόλις στα 27 του χρόνια το τερνέν του μπάσκετ και να... περιορισθεί στον πάγκο.

Η ΠΡΟΤΑΣΗ...

Αυτή η θετική εμπειρία του Μουρούζη στην Ιταλία τον έκανε, όποτε του δινόταν η ευκαιρία, να επισημαίνει την αναγκαιότητα «εισαγωγής» ξένων παικτών, τόσο σε συνεντεύξεις του όσο και σε επίσημες προτάσεις στην Ομοσπονδία. Η «αλεπού των πάγκων» ισχυριζόταν ότι:

- Θα μαθαίναμε πολλά πράγματα απ' τους ξένους παίκτες.
- Θα άλλαζε η όψη του πρωταθλήματος.
- Θα έπανε το αίτητο ορισμένων, επί το πλείστον, ομάδων
- Σε συνάρτηση με την ποιοτική αύξηση του θεάματος θα μεγάλωνε και το ενδιαφέρον των φιλάθλων.
- Ανάγκη κατασκευής μεγαλύτερων γηπέδων.
- Θα υπήρχε ενδιαφέρον απ' τη διαφήμιση να πλησιάζει τους συλλόγους. Έτσι οι ομάδες θα μπορούσαν να σηκώσουν τα δυσβάσταχτα οικονομικά βάρη χωρίς απαραίτητα τη συμβολή της πολιτείας.
- Διάδοση του αθλήματος.
- Τέλος - και εν είδει παραλληλισμού -, θα... τρέχαμε με το ίδιο αυτοκίνητο που «καβάλαγαν» οι Ιταλοί και Ισπανοί. Όχι αυτοί «Φερράρι» κι εμείς «Φιάτακι»...

Αυτά υποστήριζε επί εικοσιέξι χρόνια ο Κώστας Μουρούζης — Μετά τους πρώτους τέσσερις μήνες παρουσίας των ξένων στην Ελλάδα, πόσο αισθάνεσαι δικαιωμένος;

«Κατά πολύ μεγάλο ποσοστό. Και πιστεύω ότι τελικά θα δικαιωθώ 100%. Όλα οδηγούν προς τα εκεί. Αρκεί βέβαια να μην υπερβάλουμε σε φανατισμό. Να μάθουμε να χειροκροτάμε το

όμορφο κι ασ μη το κάνει παίκτης της δικής μας ομάδας. Ακόμη, τώρα είναι μια ευκαιρία να σταματήσει αυτή η ερμαφρόδιτη και παράνομη κατάσταση της Ελληνικοποίησης των ξένων,

αντί να βρίσκεται καθοδηγητής σε μια ομάδα μπάσκετ και κοντά στη νέα κατάσταση πραγμάτων, αυτός... τρέχει στην Παιανία και την ΠΑΕ Παναθηναϊκός.

Με τον κορυφαίο τότε Ιταλό παίκτη και συμπαίκτη του Σίλβιο Λούτσεφ, ο Κώστας Μουρούζης στην Βενετία...

που μόνο κακό κάνει στο άθλημα».

Επισημαίνουμε στον Κώστα Μουρούζη την «τραγική» αντίφαση, τη χρονιά ακριβώς που γίνονται πράξη οι προτάσεις

Ο νυν μάνατζερ της ποδοσφαιρικής ομάδας του «τριφυλλιού», χαμογελάει με μια παράξενη γκριμάτσα του προσώπου του, που είναι πολύ δύσκολο να διακρίνει τα... σύνορα της πί-

κρας απ' την ικανοποίηση και μας εκμυστηρεύεται:

«Δεν μπορούσα να παραβλέψω την μεγάλη τιμή που μου έκανε ο Γιώργος Βαρδινογιάννης. Την εμπιστοσύνη που μου έδειξε, προτείνοντάς μου αυτή την υπεύθυνη θέση. Έχω μάθει να κοιτάζω προς τα μπροστά. Ήταν μια πρόκληση - πρόκληση για μένα. Ήταν ένα ερέθισμα να γνωρίσω έναν καινούργιο χώρο. Δεν θα μπορούσα να πω όχι».

— Τι πιστεύει ότι έκανε τον Γιώργο Βαρδινογιάννη να σε προτιμήσει;

«Η γνωριμία μας επί 20 χρόνια. Με έχει μάθει καλά και σαν προπονητή και σαν άνθρωπο και σαν χαρακτήρα. Ήξερε τι έκανε ή διαφορετικά, ξέρεi τι κάνει. Εξ' άλλου δεν είμαι άσχετος με το χώρο. Εδώ και χρόνια δεν έχω χάσει αγώνα της ποδοσφαιρικής ομάδας του Παναθηναϊκού».

— Η αγωνία του πάγκου, πού είναι μεγαλύτερη στο μπάσκετ ή στο ποδόσφαιρο;

«Ήλπιζα ότι δεν θα είχα την αγωνία του μπάσκετ, αλλά στο ποδόσφαιρο είναι μεγαλύτερη. Στο μπάσκετ εκτονώνεσαι. Καθοδηγείς την ομάδα σου, φωνάζεις, συμβουλεύεις στο τάιμ-άουτ. Στο ποδόσφαιρο μένεις αμέτοχος, κι όλη η ένταση του αγώνα μεταυσιώνεται σε αγωνία».

— Πού παίζει μεγαλύτερο ρόλο ο «πάγκος» στο ποδόσφαιρο ή στο μπάσκετ;

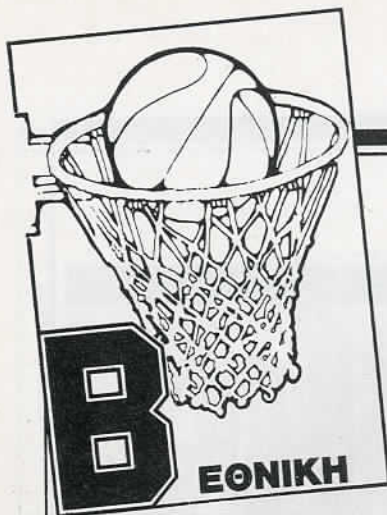
«Οπωσδήποτε στο μπάσκετ. Εκεί χρειάζεται ανά πάσα στιγμή την παρέμβαση του προπονητή. Στο ποδόσφαιρο μπορεί η ομάδα να πηγαίνει καλά ανεξάρτητα απ' τη συμβολή του τεχνικού στη διάρκεια του αγώνα».

Τελειώνουμε την συζήτησή μας με τον μπασκετάνθρωπο - έτσι τον θεωρούμε όλοι μας - Κώστα Μουρούζη με μια ερώτηση... καρδιάς:

— Πόσο σου λείπει το μπάσκετ;

«Αφάνταστα. Την στεναχώρια μου όμως την απαλύνει η πρόταση που μου 'κανε ο πρόεδρος του Παναθηναϊκού...».

★ Εμείς με την σειρά μας του ευχόμαστε: «Καλή επέμβαση...».

Πάντα όταν ξεκινάει ένα πρωτάθλημα - εύκολο ή δύσκολο - οι «επαγγελματίες μπουκμίκερ» συνηθίζουν να χωρίζουν τις ομάδες σε φαβορί και αουτσάιντερ. Τα τελευταία χρόνια, όταν στέκονται σ' αυτό της Β' Εθνικής, σχεδόν τους πιάνει πονοκέφαλος. Από πού, ν' αρχίσουν και πού να τελειώσουν. Όσο για τον μεγαλύτερο γρίφο; Μην ψάχνετε. Ακούει στο όνομα Παπάγος.

Τώρα θ' αναρωτιέστε πως από τις 14 ομάδες που στήνονται κάθε χρόνο στην αφετηρία εμάς μας... «κόλλησε» ο Παπάγος. Δεν έχετε παρά να ρίξετε μια ματιά στην τριχρόνη, αλλά ταραχοποιού πορεία του. Το '86 - μόλις ανέβηκε δηλαδή - με προπονητή τον Κώστα Διαμαντόπουλο, παραλίγο να κάνει το μεγάλο «μπαι», κερδίζοντας μονορούφι άλλη μια κατηγορία. Πέρουι ξεκίνησε εντυπωσιακά και ενώ όλοι πίστευαν πως είναι η χρονιά του (προπονητής ο Παύλος Σταμέλος) η μη διάρκεια του τον προόδωσε. Υποχώρησε στην 7η θέση. Φέτος η αισιοδοξία έδειχνε υπό το μηδέν. Κι όμως αν το πρωτάθλημα τελείωνε αύριο τότε θα είχε στην τσέπη του το εισιτήριο για την Α2. Ποιος θα το πίστευε;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Ο Περικλής Ταυρόπουλος, μετά από μια επιτυχημένη καριέρα στο τιμόνι του Έσπερο, αφού δηλαδή τον ανέβασε από την Β' Εθνική και τον διατήρησε στην Α2, το καλοκαίρι που μας πέρασε έδωσε τα χέρια και πήρε το δρόμο για τους πρόποδες του Υμηττού. Ένα από τα πιο όμορφα προάστια - και τα πιο πλούσια όπως λένε οι δημογράφοι - είχε μια ομάδα που έψαχνε για προπονητή.

Δεν ήταν η πρώτη φορά που Παπάγος και Ταυρόπουλος έδιναν τα χέρια. Σαν αντίπαλοι δυο χρόνια πριν ανταμώθηκαν. Παρόλο που ο Περικλής είχε πάρει το εισιτήριο για πιο πάνω, εξομολογήθηκε κάτι που το θυμήθηκε πάλι το περασμένο καλοκαίρι.

«Αυτή η ομάδα έπαιζε πάντα καλύτερο μπάσκετ από τον Έσπερο, όμως, ο τίτλος πήγε

ΠΑΠΑΓΟΣ: ΙΔΙΟΣ ΘΕΣ ΜΕ ΝΕΕΣ ΕΛ

Του
Γ. ΝΤΕΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

στην Καλλιθέα. Γιατί άραγε;».

Η απάντηση έμοιαζε με σταυρόλεξο για δύσκολους λύτες. Ο ίδιος πλέον καλείται εκ των έσω να κάνει την δική του διάγνωση. Νωρίτερα απ' αυτή τη θέση πέρασαν - σε άλλες εποχές - ο Μπογατσιώτης, ο Διαμαντόπουλος, ο Σταμέλος. Ο καθένας με την προσωπικότητά του άφησε την δική του υποθήκη για τις ερχόμενες γενεές.

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ

Πάντως αν ποτέ αποφασίσει κανείς ν' αναρτήσει εικονίσματα στη λέσχη του συλλόγου, τότε σίγουρα δυο άνθρωποι θεωρούνται από τώρα φαβορί. Ο Κώστας Μπογατσιώτης και ο... επίσης Κώστας Διαμαντόπουλος. Ο Ταυρόπουλος ζητάει να γίνει ο τρίτος. Ο πρώτος έφτασε στην ομάδα από μεταγραφή και ριζώσε. Ζήτησε και ανέλαβε τα παιδικοεφηβικά για ν' αρχίσει την δουλειά σε βάθος. Τα αποτελέσματα δεν καθυστέρησαν να επιδραβεύσουν τις προσπάθειές του.

Την περίοδο 83-84, με την ενίσχυση του Γκάρου που λόγω γειτονιάς (έμενε στους Ελληνογρόσους) προτίμησε να φορέσει την φανέλα του Παπάγου, φεύγοντας από τον Παναθηναϊκό, άρχισαν την αναγέννηση. Από την Γ' Κέντρον αναρριχήθηκαν στην Β'. Όπου την αμέσως επόμενη χρονιά παρουσιάστηκε ο άνθρωπος που σίγουρα διεκδικεί το μεγαλύτερο μερίδιο των τελευταίων διακρίσεων. Ο Κώστας Διαμαντόπουλος, πρόθεσε το μπασκετικό μυαλό για να κατεργάσει τους πολύτιμους λίθους, που πήρε στα χέρια του. Με τα ίδια παιδιά που ως σήμερα κρατούν την ομάδα στις πλάτες τους, τον Κουφό, τον Παγίδα, τον Ζέρβα, τον Γκάρου - που ριζώσε για τα καλά - άρχισαν να καταδροχίζονται μια μια τις κατηγορίες. Μέχρι που το 1986 έφτασαν στην... τωρινή τους κατοικία, την Β' Εθνική. Ακολούθησε μια χρονιά που το μπάσκετ στην όμορφη αυτή περιοχή γνώρισε πολλές μαγικές

Ο φετινός Παπάγος. Όρθιοι: Ταυρόπουλος (προπονητής), Γκάρος, Λογοθέτης, Βασιλάκης, Κόκκινος, Παγίδα, Σίγγελος, Σταματόπουλος (τ. έφορος). Καθιστοί: Ραμάνος (φυσιοθεραπευτής), Ζήβας, Κονδύλης, Κουφός, Ζέρβας, Βρογγοσπίνας.

Κυριακές. Ο Παπάγος ζούσε στο ρυθμό που υπαγόρευαν ο Διαμαντόπουλος και τα παιδιά του. Παραλίγο ν' ανέβουν και την Α2, όμως, η κούρσα χάθηκε πάνω στο νήμα. Κανένας τότε δεν στενοχωρήθηκε. Η πορεία αυτή για ένα πρωτάη έμοιαζε με κατόρθωμα.

Ενώ όλα έδειχναν πως η επιτυχία του '86 θα ήταν η αρχή για να συνεχίσουν όλοι μαζί, ήρθε το διαζύγιο για το οποίο ακόμη συζητούν. Η διοίκηση έθεσε τον όρο στον Διαμαντόπουλο περί αποκλειστικής απασχόλησης. Όμως ο ίδιος είχε αρχίσει στα πάτρια εδάφη, στα Πατήσια, την αναγέννηση του Σπόρτινγκ. Τα 4 όμορφα χρόνια έκλεισαν με μια συγκινητική ευχαριστήρια επιστολή του κόουτς. Την ευθύνη την πήρε όλη η διοίκηση. Και παρά τις αντικρουόμενες απόψεις στον Παπάγο δεν υπάρχει ποτέ αντιπολίτευση. Το δεβαιώνει άλλωστε ο πρεσβύτερος από πλευράς παρουσίας στο σύλλογο. Από το 1968 (το τμήμα μπάσκετ ιδρύθηκε το '72), ο Σπύρος Βαρυπάτης δεν τόχει κουνήσει από την θέση του Γενικού Γραμματέα. Ίσως άλλο ένα δείγμα ομαλότητας.

ΤΟΝ ΖΗΛΕΥΟΥΝ

Πολλοί σύλλογοι θα ήθελαν να είναι στην θέση του Παπάγου. Το να ζεις σε ένα προάστιο με άφθονη φυσική ομορφιά και να έχεις καταδικές σου όλες τις αθλητικές εγκαταστάσεις που μπορείς να φανταστείς, δείχνει όνειρο απατηλό για πολλούς αντίζηλους. Άρα, λοιπόν, με δεδομένη την ευδαιμονία και με όλα τα συνεπακόλουθα που σου προσφέρει μια ζεστή φωλιά - έστω και χωρίς τηλεφώνο - τα προβλήματα αναζητούνται αλλού. Κάθε χρόνο, τουλάχιστον τα τελευταία, οι γνώμες παρουσιάζουν μια εξώφθαλμη ομοφωνία.

«Τα παιδιά πρέπει να αφοσιωθούν περισσότερο στην ομάδα. Έχοντας και προπονώντας από δυο και τρεις ομάδες ο καθένας φτάνουν στο γήπεδο πτώματα. Το ταλέντο δεν τους λείπει, αλλά...». Κάπως έτσι έκλεινε η έκθεση που άφηνε στη διοίκηση ο Παύλος Σταμέλος, μετά από ένα χρόνο δουλειάς. **Κίνητρα**, λοιπόν, ήταν το ένα ζητούμενο.

«Είναι πολύ καλοί παίχτες σε ποιότητα, αλλά λίγοι σε αριθ-

ΙΑΣΟΣ ΠΙΔΕΣ

μό». Διαπίστωση που προσέθεσε στις τόσες και το φετινό αφεντικό ο Περικλής Ταυρόπουλος.

Πράγματι δεν έχει άδικο. Από την αλήστου μνήμης εποχή Μπογατσιώτη, ο κορμός ήταν και είναι ο ίδιος. Κουφός, Παγίδα, Γκάρος, Ζέρβας, Σίγγελος και... άγιος ο Θεός. Αραιά και που κόλλαγε κάποιος που συμπλήρωνε την πεντάδα. Μα η ουσία:... **Λίγοι παίκτες πρώτης σειράς που παραμένουν χρόνια οι ίδιοι...** Ήταν το δεύτερο συμπέρασμα που δεν άφησε να προκύψει.

Φυσικό επόμενο μια άνευ προηγουμένου σιγουριά που σχεδόν ποτέ δεν ευνοεί την πρόοδο. Πάντως φέτος για να πειράξουν τον Κουφό, χρησιμοποιούν για φόβητρο τον μικρό Κονδύλη, που έφτασε από τον Ποσειδώνια Ψυχικού και μαζί με τον έτερο μικρό τον Βαγγέλη Λογοθέτη, είναι ίσως οι καλύτερες επενδύσεις για το αύριο.

ΑΝΤΡΙΚΙΑ

Έτσι και έμεινε η κατάσταση. Μεταγραφικοί στόχοι ουκ ολίγοι μα τελικά κανένας δεν ήρθε για ν' ανανεώσει τον αέρα. Κανένας εκτός από τον καινούργιο προπονητή.

Ο πρόεδρος, ένας νεαρός και δραστήριος επιχειρηματίας που φέτος αποφάσισε να δώσει παρατάση στα βάσανα της καρέκλας, ο Θόδωρος Καρατζάς, έβαλε τα πράγματα κάτω και αφού τα συζήτησε με τους παίκτες έκανε μια αντροίγια εξήγηση:

«Παιδιά, λεφτά για μεταγραφές δεν δώσαμε φέτος. Η ομάδα δεν ενισχύθηκε για να κάνει πρωταθλητισμό. Απλά πιστεύουμε και εμπιστευόμαστε τις δικές σας δυνατότητες. Αν καταφέρετε την άνοδο τότε θα μοιραστείτε όλα όσα θα σπαταλούσαμε για μεταγραφές».

Κάπως έτσι σκέφτηκε και το πριμ ανόδου πλησιάζει αυτή την στιγμή το εκατομμύριο για τον καθένα από τους βασικούς. Να λοιπόν η απάντηση σε όλους που μιλούσαν για... κίνητρα.

Από την άλλη ο Ταυρόπουλος

ανέλαβε τα του γηπέδου. Στην προετοιμασία άρχισε να εφαρμόζει την δική του φιλοσοφία. Οι παίκτες ξύπναγαν από τις 6.30 τα χαράματα. Κάποιες φήμες έλεγαν ότι στο παρελθόν τέτοια ώρα πήγαιναν για ύπνο. Σκληρή προπόνηση και εγκράτεια στις δηλώσεις ήταν το σύνθημα. Τα αποτελέσματα δεν άφησαν να φανούν. Ήδη πλησιάζουμε στο τέλος του πρώτου γύρου και εκτός από την έδρα, που δεν έχει υποκύψει ποτέ, ο Παπάγος έχει αλώσει δύσκολους αντιπάλους μακριά απ' αυτή. «Κτυπάμε ξύλο, αλλά είμαστε καλύτερα κι απ' ό,τι περιμέναμε», λένε όλοι με μια φωνή. Το ζήτημα είναι τι γίνεται απ' εδώ και πέρα.

Και πέρναι το ξεκίνημα άφησε ελπίδες μα η 7η θέση έκλεισε μελαγχολικά την σεζόν. Ο λόγος και πάλι στον προπονητή:

Αν μπορούμε φέτος να προσδοκούμε κάτι καλύτερο αυτό οφείλεται στα παιδιά. Δείχνουν πως έχουν καταλάβει τους ρόλους τους. Δίνουν τον καλύτερο εαυτό τους για την ομάδα. Πιστεύω πως ξέφυγαν από τον υπερβάλλοντα ατομισμό που τους διέκρινε τα προηγούμενα χρόνια.

«Αν την προπόνηση που κάνουν την ζούσαν πραγματικά θα έκαναν θαύματα. Οι δυνατότητες και το ταλέντο, τους φτάνουν και τους περισσεύουν...».

ΟΙ 2 ΜΙΚΡΟΙ

Μα αν για κάτι ο Παπάγος δείχνει να αισθάνεται σίγουρος είναι το αύριο. Τα τμήματα υποδομής σε φουλ λειτουργία. Ο Μπογατσιώτης, έφταξε την πρώτη «χρυσή φουρνιά». Φέτος σηमानε η ώρα του Βαγγέλη Λογοθέτη. Πέρναι έπαιξε δεν έπαιξε συνολικά ένα ημίχρονο. Μετά την καλοκαιρινή του εμφάνιση με την Εθνική παιδιών, οι προσδοκίες αυξήθηκαν κατακόρυφα. Ο «Ράμπο» - έτσι τον αποκαλούν χαϊδευτικά - για την... ανδρική σωματική του διάπλαση (2.02, 17 ετών), κέρδισε με το σπαθί του μια θέση στην πεντάδα. Οι παλαιότεροι τον περιέβαλαν αμέσως με στογή. Άλλωστε την άξιζε. «Ευτυχώς», μονολογούσαν οι πιο ενημερωμένοι, καθώς ο Αλεξίου σταμάτησε και ο Βασιλάκης έμεινε πολύ καιρό έξω, λόγω προβλημάτων με το γόνατο. Αυτός, ο Κονδύλης και τ' άλλα παιδιά που έρχονται κατά συρροή αναλαμβάνουν να στηρίξουν τον Γκάρο, τον Κουφό, τον Ζέρβα, και τον Παγίδα που... όπως και να το κάνουμε είναι οι σημαίες. Χρόνια τώρα...

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΠΟΝΗΤΗ

ΤΟΥ ΜΑΚΗ ΔΕΝΔΡΙΝΟΥ

ΠΕΡΙ ΗΘΟΥΣ ΚΑΙ ΥΦΟΥΣ

Περί ήθους και ύφους του ελληνικού μπάσκετ, λοιπόν, ο λόγος. Τη στιγμή, που συνωστίζονται ελπίδες φρούδες, πολλές φορές και φιλοδοξίες, που φτάνουν μέχρι την αρχαία ελληνική ύβρη, όλα στον βωμό του πρωταθλητισμού. Τη στιγμή που διαμορφώνεται το «στάτους κβο», όπως συμφέρει τους ισχυρούς. Τη στιγμή, που μας θαρνύνει το «προπονητικό αμάρτημα» από το πρόσφατο παρελθόν, με την επιδημία των παρανομιών. Τι να πρωτοθυμηθώ; Τον περίφημο 14άμηνο αποκλεισμό, που αποτελούσε τη μοναδική οδό μεταγραφής των ισχυρών συλλόγων, αργότερα (επειδή τους συνέφερε), την απαγόρευση των μεταγραφών, την αθάντα της επιχορήγησης, την εύνοια της ομοσπονδίας και των διαιτητών σε κάθε λογής αντιπαράθεση, τα πρωταθλήματα εφήβων με 25άρηδες, την επιδρομή Ελληνοελλήνων κ.ά. Αυτά είναι γνωστά, περασμένα, όχι όμως ξεχασμένα.

Πώς, λοιπόν, με τέτοιες καταβολές, σήμερα στο σωτήριον έτος 1989 (καλή χρονιά να έχουμε) ζητάμε να βγάλουμε προϊόν - τεφαρίκι; Όσο κι αν θάλαμε τους ξένους στο σπίτι μας, καλοδεχθήκαμε τους πλούσιους μαϊκήνες, προσφέρουμε κίνητρα, ευαγγελιζόμαστε τον επαγγελματισμό, οι παλιές ανοιχτές πληγές μας κυνηγάνε σαν... ερινύες! Παραμένουν τύψεις συνειδήσεως, που πρέπει να μας οδηγούν επί τα βελτίω. Κι όμως δηλώσεις όπως «όσο είμαι εγώ πρόεδρος, δεν χάνω από την τάδε ομάδα», ή «όσο εσύ είσαι προπονητής, δε δίνουμε τους παίκτες στην Εθνική» κι άλλα σοβαρά ή ευτράπελα, τονίζουν κάθε προσπάθεια. Άλλωστε τις περισσότερες φορές ακολουθούν οι ανάλογες πράξεις.

Το ζητούμενο, λοιπόν, είναι ένα θεσμικό πλαίσιο, το οποίο όλοι θα σέβονται.

Ποιος θα είναι - θα με ρωτήσετε - ο τηρητής της τάξεως, ο τιμητής; Αναζητάμε, δηλαδή έναν αδέκαστο τύπου Ιταλού δικαστή Μπαρμπέ, στη χώρα, όπου οι νόμοι ήταν για παράδειγμα, πιο ισχυροί από τη Μίλαν! Απαιτείται μια γενικότερη αγωγή του πολίτη - φιλάθλου, ώστε να μη γινόμαστε δεκαρικοσυλλέκτες σε όλα τα γήπεδα, όπου απειλείται η ζωή μας. Πώς όμως ζητάμε αγωγή από τον κόσμο, που έτσι κι αλλιώς οδηγείται από την ψυχολογία του όχλου και προφανώς ψάχνει μια εξιλέωση επί δικαίων και αδικών (αντίπαλων παικτών, διαιτητών κ.ο.κ.), σε κάθε ήττα; Γι' αυτόν το πουγγί του προέδρου και η δεδηλωμένη λατρεία του άκρατου πρωταθλητισμού, αποτελούν εχέγγυα. Όταν χάνουμε, κάποιος μας πολεμάει. Αυτοδικία, λοιπόν κι ό,τι προκύψει...

Πιστεύω, λοιπόν, ότι οι ηγήτορες (πρόεδροι, παράγοντες, παίκτες, προπονητές, δημοσιογράφοι), θα πρέπει να εμφανίσουν προς τα έξω ένα νέο ήθος και ύφος, μια άμιλλα όχι κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση των θρησκευτικών παροτρύνσεων, αλλά τουλάχιστον μια άμιλλα κυρίων. Να μην είναι σημαδεμένη η τράπουλα, να συμβιβασθούμε όλοι σε «κυριλέ» διαδικασίες, να μην είναι πιο απαραίτητος στην ομάδα ο δικηγόρος από τον προπονητή (sic)! Ένα μέρος της ευθύνης έχουμε όλοι. Φυσικά η απλή καταγραφή, δε λύνει το πρόβλημα. Ο άκρατος πρωταθλητισμός και η εμπρηστική συμπεριφορά οδηγούν στον χουλιγκανισμό. Αν διατηρήσουμε αυτό το στίλ, τότε ακόμα κι αν φέρουμε το NBA στην Ελλάδα, κάναμε μια... τρύπα στο νερό. Κι επειδή το μπάσκετ γίνεται ολοένα μαζικότερο και δημοφιλέστερο, φοβάμαι μήπως χτίζουμε παλάτια στην άμμο. Ας δούμε το παράδειγμα του ποδοσφαίρου. Είναι χαρακτηριστικό.

ΜΠΑΣΚΕΤ

persona

Reebok®

Από τις ελεύθερες ώρες μέχρι τη σκληρή προπόνηση και τη μεγάλη αναμέτρηση... Πάντα Reebok. Τα πρώτα σε πωλήσεις στις Η.Π.Α.

ΔΕΙΤΕ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ REEBOK ΜΕ ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΣΕ ΠΟΛΛΕΣ ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗ ΡΙΟΤΗΤΕΣ.

Reebok Hellas AEBE
Συγγρού 201, Αθήνα 17121, Ελλάδα Τηλ: (01) 9334907

ΜΕΓΑΛΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ Reebok®

ΠΡΟΣΦΟΡΑ

ΤΟ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΜΠΑΣΚΕΤ

ΤΡΙΠΟΝΤΟ

1 Για ποιο εκκεντρικό Εγγλέζο ροκ στार του μουσικού στερεώματος η εταιρία Reebok έχει ειδικά φτιάξει αυτά τα παπούτσια;

2 Ποιος είναι αυτός ο παίκτης της Boston Seltics που φοράει τα παπούτσια της Reebok;

3 Αναφέρατε όνομα και διεύθυνση κάποιου επιλεγμένου καταστήματος που φέρει τα αθλητικά παπούτσια της Reebok.

4 Ποιος ψηλός μπασκετμπολίστας της Εθνικής Ελλάδας αγωνίζεται με παπούτσια της Reebok.

1ο ΒΡΑΒΕΙΟ

Φόρμα με ειδική επένδυση προσφέρει κατά αποκλειστικότητα η Reebok στον τυχερό νικητή. Αξία 28.000 δρχ.

2ο ΒΡΑΒΕΙΟ

Μποτάκι επαγγελματικό ειδικά σχεδιασμένο για το NBA. Λέγεται Performance BB 5900 HI-TOP. Αξία 11.490 δρχ.

3ο ΒΡΑΒΕΙΟ

Επαγγελματικό χαμηλό μποτάκι με ειδική σόλα για να απορροφά τους κραδασμούς. Αξία 8.690 δρχ.

■ Και πολλά άλλα δώρα και αναμνηστικά για όλους τους συμμετέχοντες.

ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ

1. Στο διαγωνισμό της Reebok μπορούν να πάρουν μέρος όλοι οι μόνιμοι κάτοικοι της Ελλάδας. Εξαιρούνται οι υπάλληλοι της εταιρίας Reebok, της διαφημιστικής εταιρίας Mondial Promotions και του Κέντρου Τύπου. Η συμμετοχή σημαίνει και αποδοχή των όρων του διαγωνισμού.

2. Κάθε διαγωνιζόμενος έχει δικαίωμα να συμπληρώσει ένα μόνο δελτίο συμμετοχής. Το δελτίο συμμετοχής πρέπει να σταλεί μέχρι 3/2/89 (σφραγίδα Ταχυδρομείου) στη διεύθυνση: Reebok Hellas ΑΕΒΕ, Λ. Συγγρού 201, 171 21 Αθήνα, με την ένδειξη: για το διαγωνισμό της Reebok.

3. Σε περίπτωση που τα δελτία με τις σωστές απαντήσεις είναι περισσότερα από ένα, θα γίνει

κλήρωση παρουσία συμβολαιογράφου. Η κλήρωση θα γίνει στις 11/2/89 στα γραφεία της Reebok.

4. Τα ονόματα των νικητών, θα δημοσιευθούν την 14/2/89 στο περιοδικό ΤΡΙΠΟΝΤΟ.

5. Οι νικητές θα ειδοποιηθούν για να παραλάβουν τα δώρα τους. Τα δώρα σε καμιά περίπτωση δεν είναι δυνατόν να ανταλλαγούν με χρήματα.

6. Για τη συμμετοχή στο διαγωνισμό δεν είναι απαραίτητη η αγορά προϊόντων REEBOK.

7. Δεν γίνονται δεκτές φωτοτυπίες του δελτίου συμμετοχής.

ΤΟ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΜΠΑΣΚΕΤ
ΤΡΙΠΟΝΤΟ

ΔΕΛΤΙΟ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

Προς την Reebok Hellas
ΑΕΒΕ, Λ. Συγγρού 201, 171 21 Αθήνα

ΟΝΟΜΑ:

ΕΠΩΝΥΜΟ:

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:

ΤΗΛΕΦΩΝΟ: Τ.Κ.:

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

- 1
- 2
- 3
- 4

ΓΗΣ ΜΑΔΙΑ-Μ Η ΕΘ

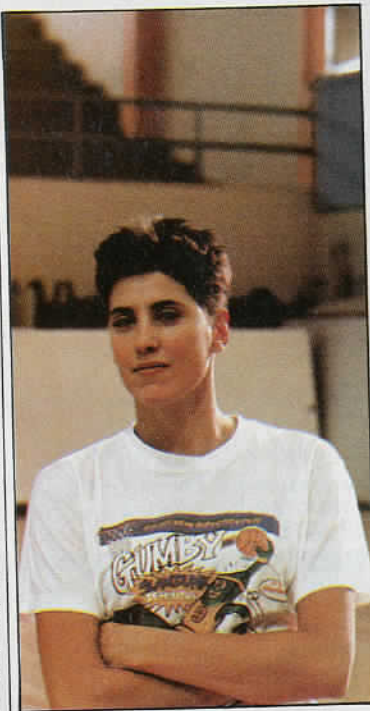
Τις πταίει; Συνήθως μετά από κάθε... ατύχημα ψάχνουμε να βρούμε τις αιτίες που το προκάλεσαν. Ο όρος «πρόληψη» είναι σχεδόν άγνωστος στην Ελλάδα σε όλους σχεδόν τους τομείς της κοινωνικής ζωής.

Λοιπόν, τις... πταίει για το διασπομό της εθνικής γυναικών στην Βαλκανιάδα του Απατίν; Σχεδόν ομόφωνη ήταν η απάντηση: «Η κακή ψυχολογία της ομάδας».

ΑΞΙΟΚΡΑΤΙΑ...

Η πορεία μιας εθνικής εξαρτάται σε πολύ μεγάλο βαθμό από τους τυχερούς ή τις τυχερές που καλούνται να την απαρτίσουν. Ο Νίκος Σισμανίδης όμως, ενώ π.χ. αποκλείει δυο από τις παίκτριες που ανέβασαν την Αγία Παρασκευή στη δεύτερη θέση της περσινής κατάταξης του πρωταθλήματος, την Αθηνά Πετρίδου και την Βάσω Μπουρογιάννη προτιμάει - και έξω από τη μέχρι τώρα λογική του - να καλέσει την Μόνικα Μαδιά που στα 26 της χρόνια έχει αντικειμενικά ελάχιστα περιθώρια βελτίωσης και το καλοκαίρι δεν θεωρήθηκε απαραίτητη από την πρώην ομάδα της, το υποδιβασμένο Παλαιό Φάληρο.

Όμως η Μαδιά δεν... καρπούται μόνο την θέση στην δωδεκάδα της εθνικής ομάδας, αλλά έξω από κάθε έννοια αξιοκρατίας «προβιβάζεται» ακόμη περισσότερο. Είναι δυνατόν ο Ζευγώλης (γράφω αυτόν γιατί δεν θα παρεξηγηθεί), να παίζει πεντάδα στην εθνική και να κάθεται στον πάγκο ο Γκάλης ή ο Γιαννάκης; Η ίδια η παίκτρια μόνο στον περσινό... καζαμιά θα μπορούσε να φανταστεί τον εαυ-

Μόνικα Μαδιά: Η παρουσία της στην πεντάδα προξένησε ποικίλα σχόλια...

τό της να αγωνίζεται στην πεντάδα στην εθνική ομάδα! Κι όμως έγινε...

Λογικό ήταν τα παράπονα και οι... μουρμούρες από τις υπόλοιπες διεκδικήτριες της θέσης «τρία» στην ομάδα να... δώσουν και να πάρουν. Η έννοια του Σισμανίδη στην Μαδιά δεν μπορούσε να περάσει απαρατήρητη. Να ένας σημαντικός λόγος για την δημιουργία «κακής ψυχολογίας». Δεν ήταν όμως μόνο αυτός...

«Τόσα χρόνια που είμαι παράγοντας του γυναικείου μπάσκετ

δεν έχω ζήσει αποστολή με τόσα πολλά προδλήματα», έλεγε την δεύτερη μέρα των Χριστουγέννων ο έφορος της ομάδας Ανδρέας Μιαούλης, για να... μονολογήσει λίγο αργότερα: «Τι θα πω τώρα στο συμβούλιο; Ό,τι τους ζήτησα, μου το έκαναν. Μου είπαν να μην σκεφθώ τα χρήματα, προκειμένου να αισθανθούν όσο το δυνατόν καλύτερα τα κορίτσια που θα θρίσκονται χριστουγεννιάτικες μέρες μακριά από τα σπίτια τους».

Μέχρι και... ρεβεγιόν οργάνωσε στο Απατίν. «Όχι δεν έχουμε κανένα παράπονο από τον κυρ-Ανδρέα...», λένε με... ένα στόμα οι κοπέλλες της εθνικής...

ΑΛΛΑΞΕ...

Τότε που εντοπίζεται η αιτία της κακής ψυχολογίας; Εδώ η

«Άλλαξε ο Σισμανίδης...»

απάντηση είναι κατά... πλειοψηφία (συντριπτική θα μπορούσαμε να πούμε): «Οι σχέσεις του προπονητή με τις παίκτριες». Οι κοπέλλες στις μεταξύ τους συζητήσεις έχουν να λένε: «Ο Σισμανίδης άλλαξε...». Ίσως... άλλαξαν κι αυτές. Ένα είναι το αντικειμενικά τεκμηριωμένο. Ο ομοσπονδιακός προπονητής σε αυτό το διάστημα των 15 ημερών προετοιμασίας και αγώνων... κατάφερε να χαλάσει στις περισσότερες παίκτριες την όποια καλή εικόνα είχαν γι' αυτόν...

ΟΙ... ΠΛΗΒΕΙΕΣ

Η εικόνα της... διάστασης ήταν έντονη σε όλες σχεδόν τις εκδηλώσεις της ομάδας. Π.χ. η προπόνηση γινόταν στο μεγαλύ-

Σοφία Κλυκοπούλου: Η μόνη που διασώθηκε στην Βαλκανιάδα.

τερό της διάστημα... κοιμένη στα δυο! Στο ένα καλάθι οι «κοντές» με την επίδραση του Σισμανίδη, στο άλλο οι ψηλές με τον δοηθό προπονητή Νίκο Βαμβακούδη.

«Το δάρος πέφτει στις περιφερειακές παίκτριες», είχε δηλώσει πριν τη διοργάνωση ο Νίκος Σισμανίδης κι από αυτή την αρχή(;) του αυτή δεν παρεξέκλεινε ούτε... μοίρα. Έτσι η εθνική ομάδα γυναικών έδειξε απροετοίμαστη να αντιμετωπίσει μια ομάδα πολύ πιο... κοντή από τη δική μας, όπως είναι η Αλβανία. Το επιχείρημα ότι αγωνιζόμαστε ενάντια σε «θηρία» κατάρρευσε. Τώρα εμείς είμασταν το «θηρίο», αλλά μας έλειπαν τα... δόντια. Η ψηλότερη παίκτρια της Αλβανικής ομάδας ήταν γύρω στα 1.82 μ. Η ήταν αυτή φανέρωσε τη... γύμνια που υπήρχε. Οι... πληθείες (δλ. «ψηλές»), δεν είχαν τα εφόδια να δώσουν τη νίκη στους... Ρωμαίους. Η εικόνα να κλαίει παίκτρια στη διάρκεια του αγώνα, όπως η Σοφία Κλυκοπούλου, ήταν ίσως η κορύφωση του... δράματος που παίχτηκε από τις 11 ως στις 24 Δεκεμβρίου...

Η καλή, αλλά και η... κακή

Η ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΑΔΑΣ

1η αγωνιστική: Γιουγκοσλαβία - Ελλάδα 87-48 (48-28).
Βουλγαρία - Ρουμανία 78-65 (44-30).

2η αγωνιστική: Γιουγκοσλαβία - Αλβανία 115-60 (60-28).
Βουλγαρία - Ελλάδα 97-56 (51-26).

3η αγωνιστική: Ρουμανία - Ελλάδα 81-57 (50-29).
Βουλγαρία - Αλβανία 97-52 (59-30).

4η αγωνιστική: Γιουγκοσλαβία - Ρουμανία 90-51 (47-29).

Ελλάδα - Αλβανία 70-71 (31-40).

5η αγωνιστική: Ρουμανία - Αλβανία 102-86 (61-47).
Γιουγκοσλαβία - Βουλγαρία 85-64 (45-22).

ΤΕΛΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ

1. Γιουγκοσλ.	4-0	377-223	8
2. Βουλγαρία	3-1	336-258	7
3. Ρουμανία	2-2	299-311	6
4. Αλβανία	1-3	269-384	5
5. Ελλάδα	0-4	231-336	4

ΝΙΚΗ

μέρα από το πρωί φαίνεται. Στη διάρκεια της προετοιμασίας υπήρξαν κανα δυο Θεσσαλονικιές που θέλησαν να τα παρατήσουν σε συνάτηση με άλλα προδλήματα και να γυρίσουν στην πατρίδα τους να κάνουν Χριστούγεννα. Η απειλή ήταν... άμεση: «Όποια φύγει θα τιμωρηθεί με τρεις αγωνιστικές από την ομάδα της...».

Όμως η Καλαμαριά είναι στην πρώτη θέση του βαθμολογικού πίνακα...

ΧΩΡΙΣ... ΦΑΝΤΑΣΙΑ

Ο Νίκος Σισμανίδης έχει σπουδάσει ψυχολογία. Με τις γνώσεις που έχει πάνω σε αυτό το αντικείμενο, απαγόρευσε στις παίκτριες να ακούνε ελληνικά τραγούδια («καπουροτράγουδα» τα χαρακτήρισε), στη διάρκεια της ελεύθερης ώρας τους! Το παράδοξο είναι πως κάτι τέτοιο δεν έγινε μόνο στην πορεία προς τους αγώνες (όπου εκεί πιθανόν έπρεπε να ήταν ανεπιγράστες από εξωγενείς παράγοντες), αλλά και μετά το τέλος της διοργάνωσης, στο δρόμο της επιστροφής προς την Αθήνα. Η... απόληξη των παικτριών ήταν να αρχίσουν να τραγουδάνε οι ίδιες μέσα στο πούλμαν! Το... γιαλί ήδη είχε ραγίσει.

Κάποια θυμήθηκε ότι πριν δυο-τρία χρόνια σε μια δαλκανιάδα νεανίδων στη Ρουμανία, η ομάδα μας έκανε «ζέσταμα» ακούγοντας την «Φαντασία» με τον Γιάννη Πουλόπουλο. Τι άλλαξε από τότε;

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΕΛΠΙΣ...

Το άσχημο δεν είναι που η εθνική γυναικών τερατίωσε τελευταία στους δαλκανικούς. Τα δύσκολα είναι από εδώ και πέρα. Το πώς θα μαζευτούν τα «κομμάτια και θρύψαλλα» και θα γίνουν ΟΜΑΔΑ για το «Τζάλενς ράουντ» του Μαΐου. Ήδη μερικές παίκτριες... τραγούδησαν ήδη - ίσως εν δρασμό ψυχής: «Εθνική Ελλάδας... γειά σου!».

Η δοθήθεια της ομοσπονδίας σε αυτή τη δύσκολη καμήτη πρέπει να είναι καθοριστική. Η έκθεση του Ανδρέα Μιαούλη για την «αποστολή στο Αλατίν», ίσως δώσει μια νέα διάσταση στο ζήτημα που δημοσιογήθηκε. Ζητείται ελπίς...

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ

Του Γ.Ε. ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΚΗ

Ο ΦΙΛΟΣ ΜΑΣ Ο ΜΗΝΙΣΚΟΣ

Στο προηγούμενο σημείωμα αναφερθήκαμε γενικά στο γόνατο, τις παθήσεις του, ή τους τραυματισμούς του και τις βασικές αρχές επείγουσας αντιμετώπισης. Σήμερα θα αναφερθούμε στον πιο συχνό τραυματισμό, που συμβαίνει στο γόνατο και συνάμα, την πιο παρεξηγημένη πάθηση, που είναι οι ρήξεις των μηνίσκων. Γιατί σήμερα, στην εποχή της εξέλιξης, η διάγνωση και αντιμετώπιση της θλάβης του μηνίσκου, έχει απλουστευθεί και το μόνο που παραμένει πρόβλημα είναι τα επακόλουθα, μετά από αρκετά χρόνια.

Κάθε γόνατο έχει δυο μηνίσκους. Τον έσω μηνίσκο, προς τα μέσα και τον έξω αντίστοιχα προς τα έξω. Οι μηνίσκοι είναι δύο επίπεδα ημισεληνοειδή ινοχόνδρινα τμήματα, που βρίσκονται μέσα στην άρθρωση του γόνατος, τοποθετημένοι σαν «πολυθρόνες» στις άκρες των κονδύλων της κνήμης, κάτω ακριβώς από τους κονδύλους του μηρού.

Η χρησιμότητά τους είναι τεράστια. Κατ' αρχάς, σταθεροποιούν το γόνατο. Αποτελούν τα πεδία, που πάνω τους εξαντλούνται οι δυνάμεις πρόσκρουσης και τριβής των οστών του γόνατος. Ουσιαστικά, δηλαδή, αποτελούν τους «προφυλακτήρες» της άρθρωσης εσωτερικά και ειδικά των μηριαίων κονδύλων, από συχνά οστεοχόνδρινα κατάγματα και αρθρίτιδες. Επίσης οι μηνίσκοι διευκολύνουν τις στροφικές κινήσεις της κνήμης, πάνω στο μηρό κατά την κάμψη και την έκταση της άρθρωσης.

Οι μηνίσκοι, λοιπόν, είναι απαραίτητα τμήματα για οποιοδήποτε γόνατο, αλλά εδώ θα τονίσουμε κάτι πολύ σημαντικό:

Οι μηνίσκοι είναι απαραίτητοι και χρήσιμοι όταν είναι ακέραιοι. Όταν, όμως, χτυπηθούν, ή ρηχθούν καλύτερα, είναι όχι μόνο άχρηστοι, αλλά και επικίνδυνοι για το γόνατο. Που σημαίνει ότι πρέπει να αφαιρούνται. Το δυνατό συντομότερο, διότι οι θλάβες, όπως θα δούμε παρακάτω, που προκαλούν είναι συνήθως ανεπανόρθωτες.

ΟΙ ΡΗΞΕΙΣ ΤΩΝ ΜΗΝΙΣΚΩΝ

Η πιο συχνή θλάβη στο γό-

νατο, λοιπόν, είναι οι ρήξεις στους μηνίσκους. Και όταν λέμε ρήξη, εννοούμε την αποκόλληση ή απόσπαση από το κυρίως σώμα του μηνίσκου, ενός τμήματος του, ή περιφερειακή ρήξη, όταν αποκολληθεί από την περιφέρεια, ειδικά στον έσω μηνίσκο.

Απο πλευράς συχνότητας, ο έσω μηνίσκος παθαίνει ρήξη συχνότερα από τον έξω, σε αναλογία περίπου 2:1 και αυτό γιατί είναι περισσότερο σταθερά προσκολλημένος στο θύλακο της άρθρωσης κι έτσι λιγότερο κινητός, ενώ ακόμα δέχεται καθημερινά μεγαλύτερες πιέσεις απ' ότι ο έξω.

Συχνότερη επίσης είναι η ρήξη των μηνίσκων στους άνδρες παρά στις γυναίκες (5:1) ίσως, όμως, λόγω μεγαλύτερης δραστηριότητας και συμμετοχής τους σε αθλοπαιδιές.

Ο συνήθης τρόπος των ρήξεων, γίνεται από αιφνίδια στροφική κάκωση του γόνατος, από απότομη έγερση μετά από βαθύ κάθισμα, ή γονάτισμα, που συνήθως συμβαίνουν στους ποδοσφαιριστές - κακή, κατάσταση αγωνιστικών χώρων - ή μπασκετμπολίστες, βολεμπολίστες λόγω των συχνών και απότομων αλμάτων.

Μια όμως, συχνή αιτία ρήξης των μηνίσκων είναι η υπάρχουσα αστάθεια του γόνατος, όταν έχει συμβεί ρήξη του πρόσθιου χιαστού συνδέσμου, μέσα στο γόνατο. Κι εδώ, χρειάζεται μεγάλη προσοχή, γιατί, τις περισσότερες φορές, η αρχική θλάβη είναι η ρήξη του πρόσθιου χιαστού - θα μιλήσουμε αναλυτικά σε επόμενο σημείωμά μας - κι όχι του μηνίσκου.

Όταν συμβεί η ρήξη, το γόνατο συνήθως κάνει ένα θόρυβο κάτι σαν «κρακ», που συνοδεύεται από πόνο και αδυναμία στο άνοιγμα και κλείσιμο. Την επόμενη δε μέρα, το γόνατο είναι γεμάτο από αντιδραστικό αρθρικό υγρό, είναι δηλαδή προσημένο.

Αυτό είναι το λεγόμενο «ύδραρθρο» ιατρικά. Ανάλογα με τη ρήξη μπορεί το γόνατο να παραμείνει μπλοκαρισμένο και να μη μπορούμε, ούτε να το ανοίξουμε, ούτε να το κλείσουμε. Αυτή η ρήξη ή η πάθηση θεωρείται οξεία και χρειάζεται άμεσα, χει-

ρουργική επέμβαση - αρθροσκόπηση σήμερα - με γενική νάρκωση.

Η προσπάθεια ανάταξης - ξεμπλοκαρίσματος του γόνατος - είναι επικίνδυνη για την άρθρωση και το μέλλον του αθλητή, στο χώρο που συνέβει.

Ο πόνος που υπάρχει άλλοτε είναι έντονος και άλλοτε ήπιος ενώ υπάρχουν περιπτώσεις που έρχεται και φεύγει.

Επίσης αν υπάρχει ελεύθερο κομμάτι μόνο σε μια συγκεκριμένη κίνηση θα υπάρχει ενόχλημα. Στις ρήξεις δε των οπισθίων κεράτων πόνος υπάρχει μόνο στο κλείσιμο, ή βαθύ κάθισμα, του γόνατος.

Να σημειωθεί ότι η συνήθης διάγνωση στη ρήξη των μηνίσκων είναι - «θλάβη γόνατος» - ή κάκωση μηνίσκου, που βέβαια δεν ευσταθεί.

Αυτή λοιπόν είναι η τυπική κλινική εικόνα, θα λέγαμε, σε μια ρήξη μηνίσκου. Αλλά δεν είναι απόλυτο ότι θα έχουμε πάντα αυτή τη κλινική εικόνα. Ανάλογα με την θλάβη μπορεί να έχουμε ενοχλήματα μόνο σε συγκεκριμένες κινήσεις και πάντα περιοδικά.

Η διάγνωση της θλάβης των μηνίσκων, θα γίνει από το ιστορικό του τραυματισμού - πώς κτύπησε ο αθλητής και τι συνέβη στη συνέχεια, μέχρι την εξέταση - την κλινική εξέταση του γόνατος, με τις ειδικές δοκιμασίες και τέλος η επιβεβαίωση και διόρθωση της θλάβης, θα γίνει με το ΑΡΘΡΟΣΚΟΠΙΟ.

Παλιότερα μια βασική εξέταση του γόνατος, ήταν το αρθρογράφημα. Σήμερα επίσης υπάρχουν διάφορες άλλες εξετάσεις που για τον ειδικό όμως θεωρούνται είτε ανεπαρκείς, είτε άχρηστες είτε, τέλος, άνευ σημασίας, λόγω της εμπειρίας στο αντικείμενο. Έχουν περάσει δηλαδή σε δεύτερη μοίρα μια και είναι αρκετά δαπανηρές και ίσως επικίνδυνες.

Στο επόμενο θα μιλήσουμε για τη θεραπεία των μηνίσκων θλαβών και για το «τι και πώς» της περιφύγης πλέον αρθροσκόπησης.

ΝΙΚΟΣ
ΜΗΛΑΣ:

ΕΙΝΑΙ ΘΕΜΑ ΑΞΙΟΠ

Του ΝΙΚ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗ

Ο ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΗΣ

ΕΥΡΩΠΗΣ

ΠΟΥ ΣΤΡΑΦΗΚΕ

ΣΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ

3 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1968. Είναι η μέρα που η ΑΕΚ, «πατώντας» πάνω σε μια αναμφισβήτητη αγωνιστική αξία και εκμεταλλευόμενη στο έπακρο τις όποιες συγκυρίες (επιλήψιμες ή μη, αυτό δεν θα το γράφει η ιστορία), κατακτά το Κύπελλο Κυπελλούχων και δίνει στο ελληνικό μπάσκετ ένα λαμπερό σημείο αναφοράς για την επόμενη εικοσαετία. Κι όμως, οι προβολείς του Καλλιμάραρου πέφτουν πάνω σ' έναν... γεννημένο Παναθηναϊκό!...

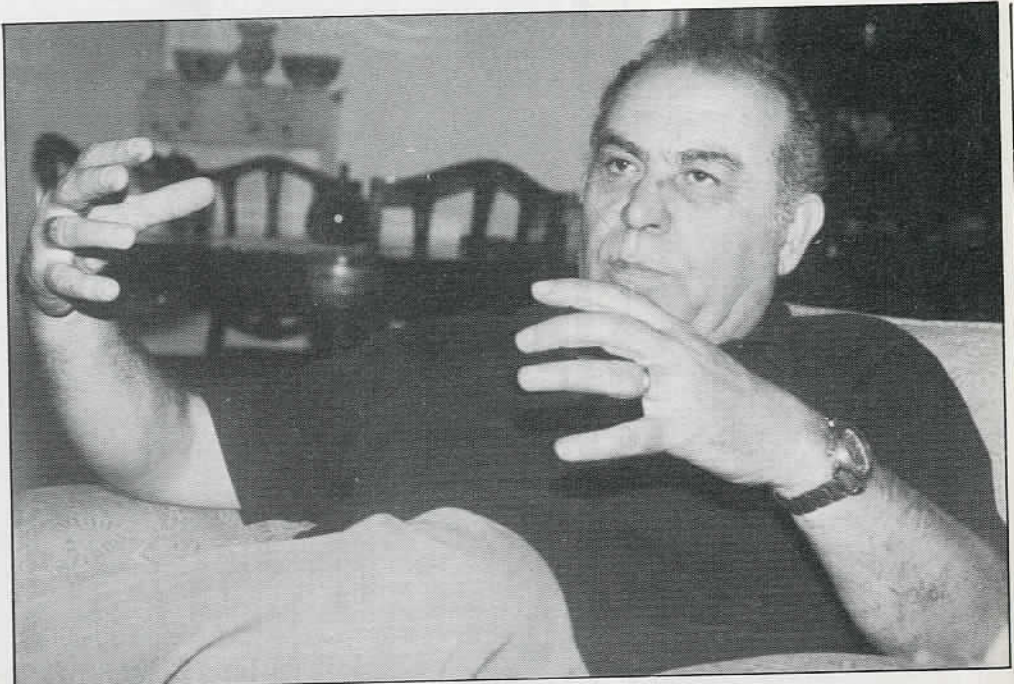
«Είμαι Παναθηναϊκός», λέει σήμερα ο Νίκος Μήλας, προπονητής της Ένωσης στη χρυσή τριετία 68-71. «Τι να κάνω, να το κρύψω; Είμαι τακτικό μέλος του Παναθηναϊκού από το 1957. Αλλά, αφού ήμουν ενεργό στέλεχος εκείνης της μεγάλης ΑΕΚ, με στενοχωρεί αφάνταστα η παραφιλολογία και οι ψιθυροί περί παρασημασμένων επεμβάσεων. Δεν έχουμε πολλές επιτυχίες, ώστε να μας δίνεται η ευχέρεια να αμαυρώνουμε και αυτές τις λίγες».

- Μάλιστα. Αλλά, Νίκο Μήλα, δεν είναι θέμα τιμής, αλλά θέμα ουσίας. Αν υπάρχει κάτι, δεν ωφελεί να το κουκουλώσουμε.

«Θέλετε να μιλήσουμε για κάλρικα αποτελέσματα; Ας θυμηθούμε τη νίκη της Αγγλίας επί της Δυτικής Γερμανίας στο (ποδοσφαιρικό) Παγκόσμιο Κύπελλο του '66, με τα γκολ - οφσάιντ. Ή το 6-0 της Αργεντινής επί του Περού του '78. Αλλά, στη δική μας περίπτωση, μιλάμε για μια τεράστια επιτυχία για τα δεδομένα της εποχής. Τεράστια, πολύ σημαντική για την εξέλιξη του αθλήματος στην Ελλάδα. Ή μήπως θα πρέπει να αμφισβητήσουμε και το Ευρωπαϊκό μπάσκετ;».

Ήταν η μόνη στιγμή της σχεδόν τριώρης συνομιλίας μας που ο μελιχλιός και σκεπτικιστής Νίκος Μήλας έδωσε μια υποψία οργής (ή μήπως λύπης;) στη φωνή του. Το παράπονό του ήταν φανερό. Με τη φούρια του ανθρώπου που τον πνίγει το δίκιο...

Ο Νίκος Μήλας, ο μοναδικός Έλληνας τεχνικός που έχει κατακτήσει ευρωπαϊκό τίτλο σε συλλογική διοργάνωση κι όμως σήμερα δεν δρoίσκεται στο τιμόνι κάποιου συλλόγου, παρ' όλο που δεν τον πήραν τα χρόνια (αν αυτό ήταν το συμπέρασμα που διαστίχνατε να βγάλετε).

Ο Νίκος Μήλας στο σπίτι του θυμάται και νοσταλγεί

«Ανεργος» είναι λάθος λέξη. Το γιατί, μας το λέει ο ίδιος:

«Σταμάτησα να έχω τακτική συμμετοχή στο κύκλωμα του μπάσκετ από το 1977, όταν άφησα το Μαρούσι. Δεν ντρέπομαι να πω, ότι ο κύριος λόγος που με ώθησε σ' αυτή την απόφαση ήταν οικονομικός: ο μισθός ενός προπονητή δεν ήταν ανάλογος των τότε δεδο-

ΕΦΥΓΑ ΑΠΟ
ΤΟ ΜΠΑΣΚΕΤ
ΓΙΑΤΙ ΜΟΥ
ΖΗΤΟΥΣΕ ΠΟΛΛΑ

μένων. Η ενασχόληση με το προπονητικό ήταν ασύμφορη. Ταυτόχρονα, οι απαιτήσεις των συλλόγων ανέβαιναν, ήδη γίνονταν τα πρώτα επαγγελματικά δήματα του μπάσκετ. Δεν είχα τις ώρες που χρειαζόνταν κι έτσι προτίμησα να αφοσιωθώ στην άλλη μου δουλειά (Σ.Σ. είναι εμπορικός αντιπρόσωπος).

«Τ»: Ταυτόχρονα όμως, αναλάβατε κατά καιρούς κάποιες μικρότερες ομάδες.

Ν.Μ.: Ναι, πέρασα από τη Χαλκίδα, την Ελευθερία Μοσχάτου... Είναι πια ένα χόμπι, κάτι που κάνω για το κέφι μου, αλλά και για να διατηρώ μία επαφή με το κύκλωμα.

«Τ»: Καταλαβαίνω ότι το ερώτημα είναι φιλο-

λογικό και γι' αυτό δύσκολο ν' απαντηθεί. Εν πάση περιπτώσει, αν δεχόσασταν μια οικονομικά δελεαστική πρόταση από σύλλογο Α1 κατηγορίας, θα λέγατε το «να» στην επιστροφή;

Ν.Μ.: Όχι. Όχι. Είναι ζήτημα αρχών. Η φιλοσοφία μου απαιτεί από το μεγάλο αθλητή, να ξέρει πότε πρέπει να τα παρατήσει. Το ίδιο ισχύει και για τους προπονητές. Θυμηθείτε ότι ως παίκτης σταμάτησα στα 26 μου χρόνια, ενώ μπορούσα να παίξω παραπάνω. Αλλά να, ένιωθα τους νεότερους παίκτες να «σπρώχνουν» για να πάρουν τις θέσεις τις δικές μας...

«Τ»: Αν κατάλαβα καλά από τον τόνο της φωνής σας, είναι μια απόφαση που δεν μπορεί να αλλάξει.

Ν.Μ.: Σαφώς. Και δεν είναι θέμα χρόνου, ή κορεσμού. Απλώς, νιώθω ότι είναι δύσκολο πια για μένα να φορέσω τη φόρμα και να προπονήσω τους παίκτες ενός μεγάλου συλλόγου. Αυτό που θα μπορούσα να κάνω, με τα 45 χρόνια της εμπειρίας μου στα γήπεδα, είναι να αναλάβω μια θέση προγραμματισμού. Κάτι σαν έμμισθος μάνατζερ ή έφορος.

• «Τ»: Αλήθεια, τι είδους συναισθήματα σας έφερε η ενασχόληση με μικρές ομάδες, όταν είχε προηγηθεί μια τέτοια λαμπρή καριέρα;

Ν.Μ.: Μου υπενθύμισε μια πραγματικότητα, που σήμερα πολλοί επιμένουν να αγνοούν: ότι τα χαμηλά σκαλοπάτια δεν μπορεί να τα αποφύγει αυτός που θέλει να φτάσει στην κορυφή. Οι περισσότεροι, ιδίως οι παλιοί παίκτες μεγάλων ομάδων, θέλουν να αναλάβουν κατ' ευθείαν υψηλά πόστα. Και δεν υφίστανται καν σοβαρές δικαιολογίες γι' αυτό: οι μισθοί είναι αξιόλογοι και στις μικρότερες

ΡΕΠΕΙΑΣ

κατηγορίες πλέον. Και στο κάτω - κάτω, δεν είναι μόνο οι τίτλοι που δίνουν το χαρακτηρισμό «καλός» σε έναν τεχνικό.

«Τ»: Ναι, αλλά είναι τα «γαλόνια» του.

N.M.: Ας λύσουμε μια παρεξήγηση: βασική μου άποψη είναι ότι τη μεγάλη ομάδα την κάνουν κυρίως οι μεγάλοι παίκτες. Αν ο Πολίτης λ.χ. πάει στην ΑΕΚ, δεν θα την αναδείξει πρωταθλήτρια. Πάλι έκτη θα τη δγάλει. Έστω τέταρτη. Ενώ αν πάνε ο Γκάλης με τον Γιαννάκη στην ΑΕΚ, θα την κάνουν πρωταθλήτρια. Η ΑΕΚ θα γίνει Άρης...

«Τ»: Πολλοί όμως θεωρούν την περυσινή καλή πορεία της ΑΕΚ - για να μείνουμε στο παράδειγμά σας - ως αποκλειστικό δημιούργημα του Νικητόπουλου.

N.M.: Α, να σας πω και τ' άλλο. Η επιτυχία ενός προπονητή, μιας ομάδας αν θέλετε, είναι άμεση συνάρτηση και της τύχης. Συμφωνώ, ότι ο Νικητόπουλος και πετυχημένος είναι και παρασάγγας ανώτερος του Τσόσιτς. Αλλά είχε και την τύχη με το μέρος του. Τέλος πάντων, ο καλός τεχνικός είναι ψυχολόγος, είναι δάσκαλος, εμπνέει τους παίκτες του, λύνει τα προβλήματά τους. Και το κυριότερο, πρέπει να αποτελεί ζωντανό πρότυπο γι' αυτούς.

«Τ»: Δηλαδή;

N.M.: Ο περιβόητος Τζον Γούντεν ας πούμε, έλεγε στους παίκτες του να μην καπνίζουν και δεν κάπνιζε κι ο ίδιος. Τους έλεγε να είναι στα κρεβάτια τους από τις 10.30 και κοιμόταν ο ίδιος στις 10. Ενέπνεε σεβασμό με άλλα λόγια. Θυμάμαι ότι είχα παρακολουθήσει ένα σεμινάριο του στην Αμερική, μαζί με τον Γιατζόγλου το '68 και από 3.000 άτομα δεν κάπνιζε κανείς. Και όταν εγώ άναψα τσιγάρο και ο θόρυβος ακούστηκε στο αμφιθέατρο, οι πάντες γύρισαν και με κοίταξαν με βλέμμα αυστηρά επιτιμητικό...

«Τ»: Ποια ελαττώματα καταλογίζετε στους Έλληνες τεχνικούς;

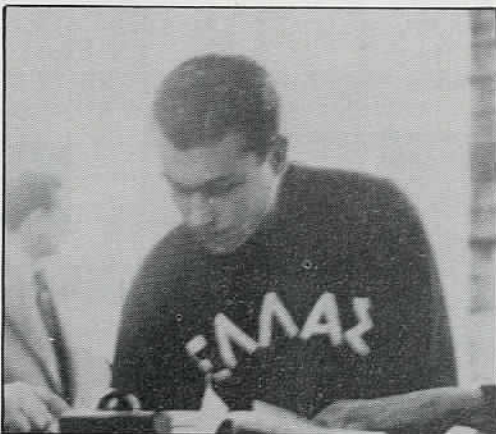
N.M.: Κατ' αρχήν, υποκριτική στάση στο θέμα των μη διπλωματούχων. Αν κάποιος ζημώνει το άθλημα με το να γυμνάζει μια ομάδα χωρίς να κατέχει επίσημο χαρτί, τη ζημώνει πολύ περισσότερο ο διπλωματούχος που παράλληλα προπονεί άλλες 3 ομάδες! Άκου 3 ομάδες... Μα, η εκγύμναση απαιτεί ώρες πολλές. Δεν μπορεί κάποιος να κάνει μία ώρα προπόνηση και μετά να φεύγει με την ψυχή στο στόμα για να προλάβει την επόμενη ομάδα του σε άλλο γυμναστήριο. Δεν είναι καθηγητές Αγγλικής οι προπονητές...

«Τ»: Και οι ξένοι τεχνικοί;

N.M.: Νομίζω ότι τώρα πια δεν προσφέρουν ουσιαστικά τίποτα. Η πρόοδος περνά αποκλειστικά από ελληνικά χέρια. Η ύπαρξη 10 ξένων τεχνικών στα ελληνικά πρωταθλήματα έπρεπε να προβληματίζει τον ΣΕΠΚ και όχι οι εμπειρικοί. Ας ακολουθήσουμε το μοντέλο των Γιουγκοσλάβων, ή και των Βούλγαρων σε άλλα

Από τον ιστορικό αγώνα ΑΕΚ με Ίνις Βαρέζε. Ο Μήλας ήταν ο προπονητής του θριάμβου

Στα νιάτα του με την φόρμα της Εθνικής ομάδας

σπορ. Αυτοί ποτέ δεν χρειάστηκαν ξένη βοήθεια. Εντάξει, παλιότερα υπήρξαν κάποιες που δοθήσαν το ελληνικό μπάσκετ, που όμως τότε είχε αυτήν την ανάγκη. Ο Λάνκαστερ, ο Αμερικανός που τον έφερε η Ομοσπονδία να μας προετοιμάσει για την Ολυμπιάδα του '52, μας δίδαξε τόσα πράγματα, που γίναμε εμείς οι ίδιοι δάσκαλοι των θεωριών του όπου παίζαμε. Και ο Ντουκσίφ πρόσφερε πολλά.

«Τ»: Ποιο νομίζετε ότι είναι το μυστικό μιας καλής ομάδας

N.M.: Η ομοιογένεια. Θα αναφερθώ ξανά στον Γούντεν, που έλεγε ότι οι παίκτες μιας ομάδας πρέπει να είναι της ίδιας περίπου ηλικίας (γιατί οι συνομήλικοι γίνονται ευκολότερα φίλοι), της ίδιας μόρφωσης (για να μπορούν να συνεννοούνται ακριβέστερα), της ίδιας κοινωνικής τάξης (για να αποφεύγονται κόμπλεξ κατωτερότητας ή και ανωτερότητας). Για την Ελλάδα θα πρέπει να ισχύουν τουλάχιστον τα δύο πρώτα.

«Τ»: Και κάτι τελευταίο: αν σας ζητούσα να προσδιορίσετε τους 3 κυριότερους «σταθμούς» στην άνοδο του ελληνικού μπάσκετ, ποιους θα επιλέγατε;

N.M.: Την αισθητή δελτίωση του επιπέδου των προπονήσεων - δηλαδή των προπονητών... Την κατασκευή πολλών κλειστών γυμναστηρίων - να φανταστείτε ότι η ΑΕΚ ως το '74 γυμναζόταν σε ανοιχτό γήπεδο. Νομίζω μάλιστα ότι η ύπαρξη του Αλεξανδρείου έπαιξε σημαντικό ρόλο στη μετατόπιση του κέντρου βάρους του αθλήματος προς τη Θεσσαλονίκη. Και την είσοδο των Ελληνοαμερικάνων, που έφεραν νέα στοιχεία.

«Τ»: Άρα, θεωρείται θετική και την εισαγωγή των ξένων παικτών;

N.M.: Ναι, ναι. Με τον συναγωνισμό, θα βοηθήσουν τους ντόπιους να γίνουν καλύτεροι παίκτες, ιδιαίτερα οι ψηλοί, αφού σχεδόν όλοι αυτοί οι εισαγόμενοι είναι πίδοι ή φόρ-γορυντ.

Ο Νίκος Μήλας ξεκίνησε το μπάσκετ την ηρωική εποχή (1947) των χωμάτινων γηπέδων, της αυτο - συντήρησης, της άμισθης εργασίας (το '61 έδωσε τον τίτλο στον Παναθηναϊκό χωρίς να παίρνει δραχμή!). Είδε όλη την πορεία του αθλήματος να περνά μπροστά από τα μάτια του ή και μέσα από τα χέρια του. Τώρα πηγαίνει συχνά στο γήπεδο, «για να διατηρεί κάποια επαφή με το κύκλωμα». Δεν είναι από εκείνες τις παράξενες φιγούρες που ζουν με τις αναμνήσεις, ποτέ δεν αφήνει το παρελθόν να τον παρασύρει, αφού ο όποιος «παροπλισμός» είναι συνειδητή επιλογή. Ασχολείται με αλλότρια, όπως η μάλλον νεοσύστατη «Ένωση Συμμετασχόντων σε Ολυμπιακούς Αγώνες». Και δεν κουράζεται ποτέ να μιλάει για μπάσκετ. Αλλά είχε μεσημεριάσει και είχαμε μόνο ένα δίωρο για να ταξινομήσουμε (και να γράψουμε) το χρονικό μιας ολόκληρης εποχής...

ΚΟΥΪΖ

Σ' αυτό το ερωτηματολόγιο, μπορείτε να δοκιμάσετε τις γνώσεις σας στο μπάσκετ. Για κάθε ερώτηση, προτείνονται τρεις απαντήσεις, από τις οποίες θέβαια μόνο μια είναι σωστή.

Κάθε απάντηση βαθμολογείται με έναν βαθμό κι ανάλογα με τις σωστές απαντήσεις - τις οποίες θα βρείτε στο επόμενο τεύχος - μπορείτε να κρίνετε τον εαυτό σας. Έχετε υπόψη σας ότι:

- 10 ΒΑΘΜΟΙ: Συγχαρητήρια, είστε εξπέρ του μπάσκετ. Προσλαμβάνεσθε στο «ΤΡΙΠΟΝΤΟ».
- 9 ΒΑΘΜΟΙ: Συγχαρητήρια επίσης. Σίγουρα θα πάρετε 30 βαθμούς, στο κουίζ του δεύτερου τεύχους.
- 8 ΒΑΘΜΟΙ: Ξέρετε αρκετά, αλλά όχι όλα. Πάντως μπορείτε να συζητήσετε άνετα για μπάσκετ.
- 6-7 ΒΑΘΜΟΙ: Μην απογοητεύεσθε. Θα έλθουν καλύτερες μέρες.
- 4-5 ΒΑΘΜΟΙ: Σας χρειάζεται επειγόντως, φροντιστήριο...
- 2-3 ΒΑΘΜΟΙ: Μάλλον δεν σας αρέσει το μπάσκετ.
- 0-1 ΒΑΘΜΟΙ: Αλήθεια, ξέρετε ότι ο βασικός στόχος ενός μπασκετμπολίστα είναι να βάλει την μπάλα στο καλάθι;

1 Από ποιά Πανεπιστήμιο προέρχεται ο Λαντσμπέργκερ;

- α. Αριζόνα
β. Ντιούκ
γ. Τζορτζτάουν

2 Ποιά νούμερο φοράει ο Λυπηρίδης;

- α. 4
β. 10
γ. 12

3 Πότε γεννήθηκε ο Πεδουλάκης;

- α. 1964
β. 1963
γ. 1965

4 Το μικρό όνομα του παλαίμαχου διαιτητή Τσαγκαμίλη;

- α. Κώστας
β. Βαγγέλης
γ. Ανδρέας

5 Πόσες ήττες έχει γνωρίσει στην καριέρα του σαν προπονητής του 'Αρη, ο Ιωαννίδης;

- α. 9
β. 10
γ. 11

6 Τι μέσο όρο πόντων έχει στο πρωτάθλημα ο Κάρει Σκάρι;

- α. 19
β. 18
γ. 21

7 Σε ποιά ομάδα αγωνίζεται η Κούρτη;

- α. Πιερίκος
β. Απόλλωνας Καλαμαριάς
γ. ΜΕΝΤ

8 Σε ποιά Ισπανική ομάδα αγωνίζεται ο Φ. Αρσέγκα;

- α. Μανταλόνα
β. Εστουντιάντες
γ. Σαραγκόσα

9 Σε ποιά περιφέρεια του NBA ανήκουν οι Μαϊάμι Χήτ;

- α. Πασίφικ
β. Μιντόνεστ
γ. Σεντράλ

10 Ποιάς γιουγκοσλάβικης πόλης ομάδα είναι η Μπόσνα;

- α. Σαράγεβο
β. Νόβισαντ
γ. Λουμπλιάνα

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ No 8

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Γιουγκοσλάβος πίθοι, που από του χρόνου θα κάνει δίδυμο με τον Πέτροβιτς στη Ρεάλ. 2. Επίθετο που «εφευρέθηκε» για να χαρακτηρίσει παίκτες όπως ο Γκάλης και ο Ντράζεν Πέτροβιτς (πληθύντ.) - Τα αρχικά περιφερειακού παίκτη του Σπόρτιγκ 3. Όμοια σύμφωνα - Κοινοβουλευτική ομάδα (αρχικά) - Διαγώνια. 4. ...Νιξ; από τα νέα αστέρια του αμερικάνικου κολλεγιακού μπάσκετ. Είναι σέντερ και αγωνίζεται στο Τενεσί (το τρίτο γράμμα είναι Α) - Άγγλων «μέσα». 5. Αρχή μιας από τις 10 εντολές - Μουσικό όργανο. 6. Η Ένωση των σωματείων μπάσκετ της Θεσσαλονίκης - Αρνητικό μόριο. 7. Ο πιο... διάσημος προδότης. 8. Είναι αυτή τη στιγμή (σε ό,τι αφορά το μπάσκετ) ο Κώστας Πολίτης. 9. ...Γκάλαχερ: διάσημος κιθαρίστας της ροκ - Είναι και ο Ιούλιος (καθ.). 10. Ο αριθμός 21 - Η πρωταθλήτρια Ισπανίας, όπως την αποκαλούν οι οπαδοί της.

ΚΑΘΕΤΑ

1. Παίκτης της Ντεν Μπος (τρεις λέξεις). 2. Αμερικανός πίθοι της πρωταθλήτριας Ολλανδίας - Γνωστός Γάλλος τενίστας. 3. Η αρχή της... αρχής - Πρωταθλητής κόσμου με την εθνική ΗΠΑ το 1986 (Κ το νεκρό γράμμα). 4. Αρχαίος Αθηναίος στρατηγός, από τις μορφές του πελοποννησιακού πολέμου - Βετεράνος Δυτικογερμανός σφυροβόλος (το δεύτερο γράμμα είναι Ι). 5. Η μια από τις δυο ομάδες της Μπολόνια - Συνεχόμενα στον... αθίγγανο. 6. Όμοια φωνήεντα - Ο αριθμός 72 - Διεθνής οικονομικός οργανισμός. 7. Πόλη της Λιθουανίας, όπου κάνει καριέρα ο Μαρτσουλιόνις (το τέταρτο γράμμα είναι Ν). 8. Συνεχόμενα στον... Βούδα - Μύτη χωρίς... φωνήεντα. 9. Ο μέχρι πρότινος προπονητής της Κομοτηνής. 10. Όχι συχνές - Δεικτικό μόριο.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Μ	Π	Α	Ν	Τ	Α	Λ	Ο	Ν	Α
2	Α	Ρ	Ι	Α	Ν		Ι			Ρ
3	Ρ	Ε	Α	Λ		Κ	Ε	Ι	Σ	Ι
4	Α	Λ		Μ	Π	Ο	Γ	Κ	Σ	
5	Β	Ι	Ο	Π	Α	Λ	Η		Α	Γ
6	Ι	Ε	Ρ	Α		Λ		Ι		Κ
7	Τ	Β		Ν	Τ	Ι	Ε	Γ	Κ	Ο
8	Σ	Ι	Σ	Τ	Ι	Ν	Γ	Κ		Ρ
9		Τ	Ρ	Η		Σ	Κ	Ο	Τ	Ι
10	Α	Σ	Ι	Σ	Τ		Ο	Ρ	Α	Ν

ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

ΟΙ ΣΩΣΤΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΟΥΪΖ No 7

- 1 β. Ίπιφιμ 2 α. 1956 3 β. Μπόσνα
4 α. Αναγέννηση Θεσ. 5 γ. Νίκος
6 γ. 15 7 γ. Ρέθυμνο 8 α. Λιανός
9 α. Γιούτα 10 γ. 92-73.

ΜΠΑΛΑ ΕΙΝΑΙ

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΑΓΟΡΑΣ

ΤΗΣ ΛΟΥΚΙΑΣ ΚΑΡΑΤΑΣΟΓΛΟΥ

ΚΑΙ ΓΥΡΩΣΕ

Είναι δερμάτινες και ελαστικές, αλλά κυρίως εγκεκριμένες από την FIBA, σε διάφορες τιμές, έτοιμες να χαρίσουν πολλές συγκινήσεις. Διαλέξτε για σας ή για την ομάδα σας ή για κάποιους που έχουν όνειρα να φτάσουν ψηλά.

Μίνι μπάλα basket της Molten για τους μικρούς μας φίλους. Κοστίζει 2.306 δρχ.

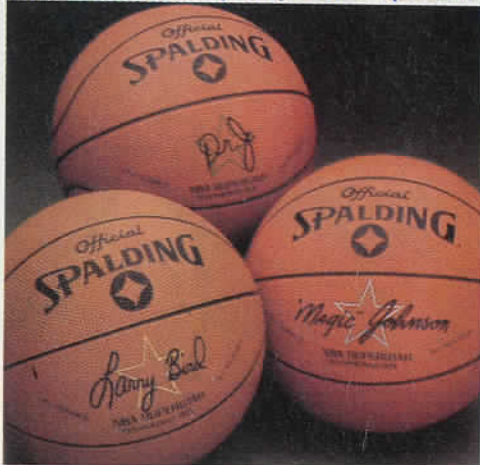
Για τοιμέντο και πλαστικό δάπεδο, είναι οι B982 και TRB-7 της Molten. Κοστίζουν 4.570 και 2.460 δρχ. αντίστοιχα.

Μπάλες μεγάλων διοργανώσεων και υψηλού πρωταθλητισμού είναι οι JB-77 και B7L της Molten. Κοστίζουν 16.950 και 13.285 δρχ. αντίστοιχα. Είναι οι μπάλες που προτιμούν το 99% των ομάδων της Εθνικής κατηγορίας.

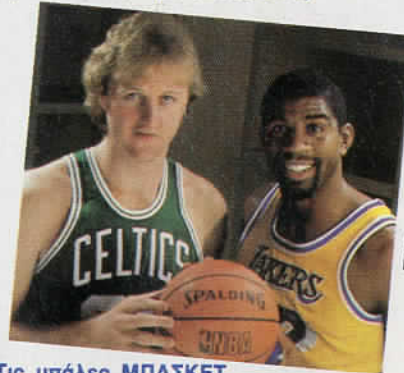

Όλες τις μπάλες BASKET της Molten μπορείτε να τις βρείτε στα καλά καταστήματα αθλητικών ειδών. Αποκλειστικός αντιπρόσωπος στην Ελλάδα είναι η εταιρία Α.Ε. Αφού Δ. Αναγνωστόπουλοι (Μενάνδρου 25 Αθήνα 105 53, τηλ. 52.49.506-0).

Για οποιοδήποτε καιρικές συνθήκες και για όλα τα είδη δαπέδων είναι η πολύ ανθεκτική μπάλα «Dr.J.» της Spalding. Κοστίζει 3.600 δρχ.

«Larry Bird» και «Magic Johnson» λέγονται αυτές οι δυο μπάλες της Spalding. Έχουν καλύτερο κράτημα και μεγαλύτερη αντοχή χάρη στην ειδική εξωτερική τους επένδυση. Κοστίζουν 3.650 και 3.550 δρχ. αντίστοιχα.

Μεγάλα αστέρια του NBA έχουν δώσει το όνομά τους στις μπάλες Basket Spalding

Τις μπάλες ΜΠΑΣΚΕΤ της Spalding μπορείτε να τις βρείτε σε όλα τα καλά καταστήματα αθλητικών ειδών. Αποκλειστικός αντιπρόσωπος στην Ελλάδα είναι η εταιρία Visco ENTERPRISES Co. (Αγ. Κωνσταντίνου 40, 104 37 Αθήνα, τηλ.: 52.48.773)

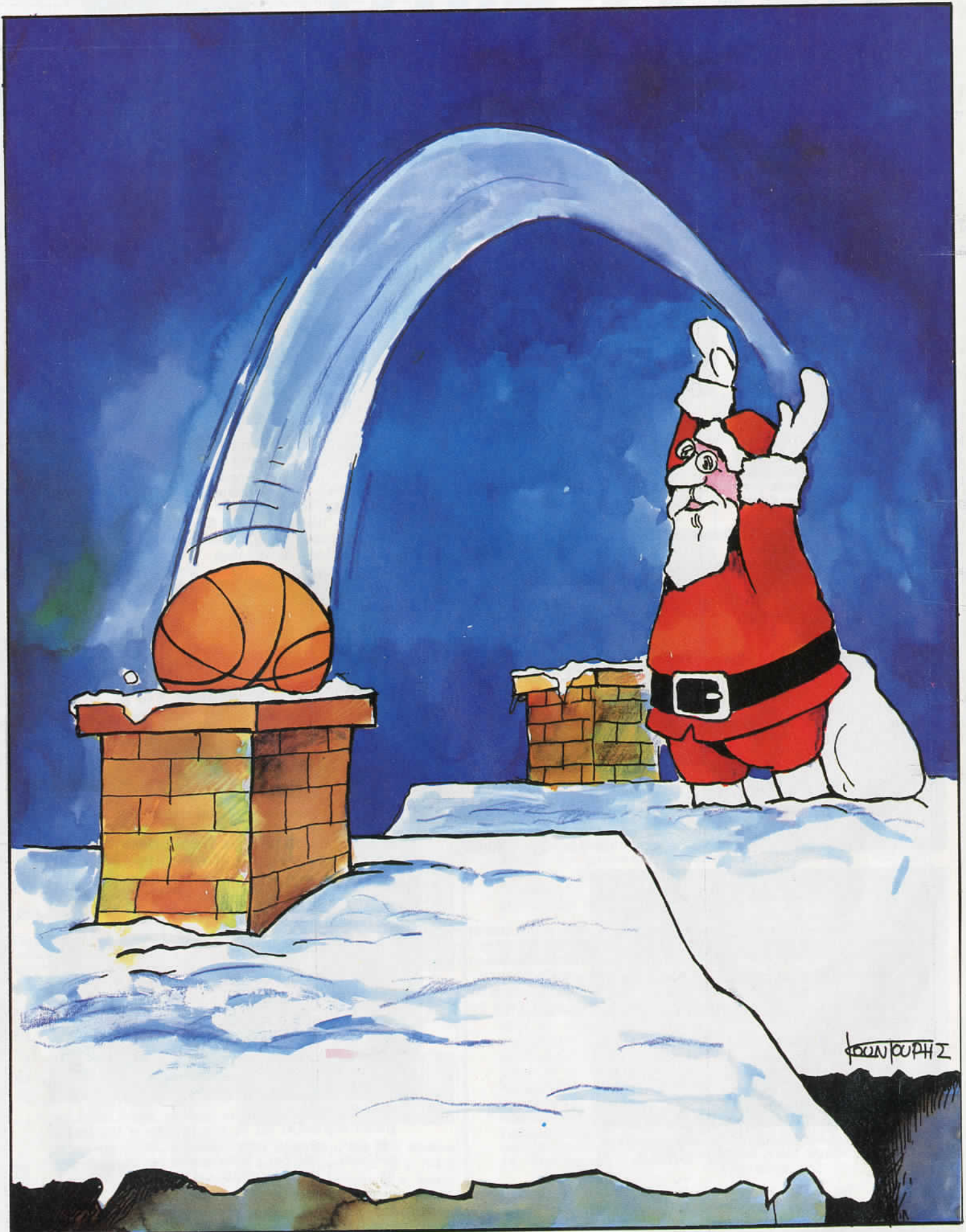
Μίνι μπάλα Basket της «Super Star» από την Taiwan. Κυκλοφορεί σε χρώμα «Rainbow» (ουράνιο τόξο) και κοστίζει 1.400 δρχ.

Σε εγκεκριμένο μέγεθος και βάρος είναι οι μπάλες Νο 5 & 7 της «Super Star». Κοστίζουν 1.600 & 1.750 δρχ. αντίστοιχα.

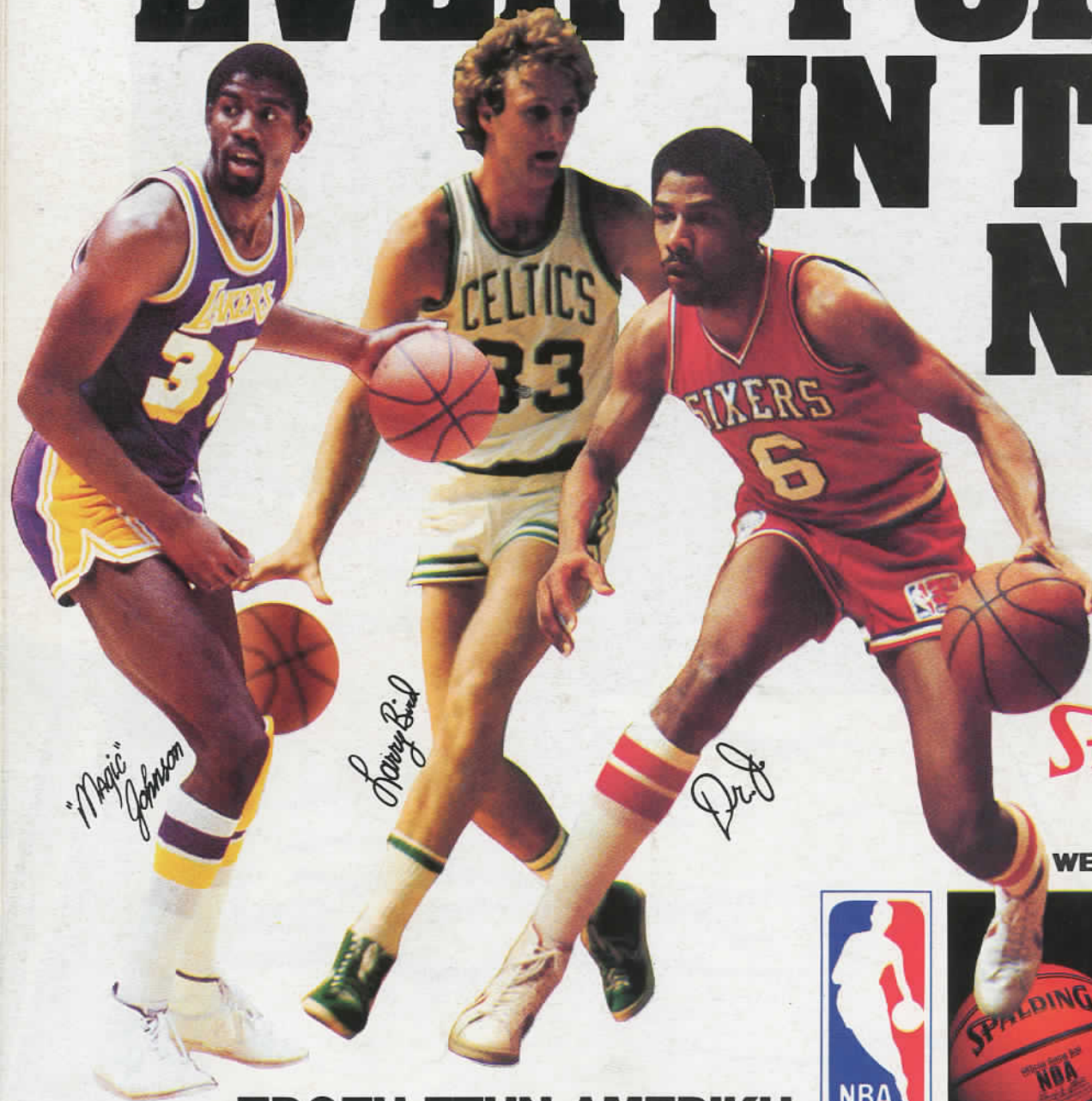

Από την Taiwan είναι οι μπάλες «John Wei» σε χρώμα πορτοκαλί και σε δυο μεγέθη. Η Mini-Basket για τους μικρούς μας φίλους (1.380 δρχ.) και η κανονική (1.480 δρχ.). Κάθε μπάλα συνοδεύεται από ένα διχτάκι και μια βαλβίδα.

Τις μπάλες «John Wei» και «Super Star» μπορείτε να τις βρείτε σε όλα τα καταστήματα αθλητικών ειδών. Αποκλειστικός αντιπρόσωπος στην Ελλάδα είναι η εταιρία Θ. Ιωνάς Ο.Ε. (Φυλής 115 - Αθήνα 112 51, τηλ. 82.10.348).

THIS SEASON WE'LL SCORE EVERY POINT IN THE NBA

"Magic" Johnson

Larry Bird

Dr. J.

SPALDING

WE ARE BASKETBALL

... ΠΡΩΤΗ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ®
ΚΑΙ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ